

אָדָר אַ זְוֹטָא הַשְׁלָם

- ונספחו עליו חמשה ספרים נפתחים
- א. פתח אליו הنبيא ז"ל המבואר.
 - ב. תקון מ"ח השלם המבואר.
 - ג. ספרא דמשכנא.
 - ד. ספרא דצניעותא
 - ה. סגולת המנורה

יוצא לאור על ידי "מפעל ההאר העולמי"
בעיה"ק בית שימוש טובב"א
סיוון תשע"ב לפ"ק

שכר ועונש ה' חלקיים

מפעל הזוהר העולמי יוצא מבצע
חסר תקדים, רכישת הספרים במחירים
מוסובסדים, לארגונים לקרב רוחקים, כגון
הידברות, ערכיהם יד לאחים, שובו בניים
ועוד, וכן למוציאי הרבנים המתנדבים בקרב
ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשרטלפון:

0527-651911

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידך ממנה נדח**

הזדמנויות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ◊ לבר מצוה ◊ לחתונה ◊ לביטוח חיים

הזדמנויות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורה הזוהר.
כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עניינים

- ₪ הנקודות מצומצמת
- ₪ המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשו.
- ₪ הוזלה משמעותית לכמוויות.
- ₪ להזמנות: 026500828
- ₪ תורה מגן לנו היא מאירת עניינו
- ₪ הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר החדש

ספר הַזָּהָר אֶדְרָא זֹוטָא

מחנה האלקי
רבי שמעון בר יוחאי

מחלוקת ללימוד חדש

זהו מרפא לנפש ומאיר הנשמה
באור יקרות זהלומים בו יראו
ישועות ונפלאות

יוצא לאור על ידי "מפעל הזרע העולמי"
בעה"ק בית שמוש טובב"א
אייר תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"**מפעל הזוהר העולמי**"

רחוב נחל ליביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

- ❖ **פתח השער לאדרא**
- ❖ **תפלות לפני הלימוד**
- ❖ **הادرא זוטא קדישא**
- ❖ **תפלות לאחר הלימוד**
- ❖ **קדושים**
- ❖ **פתח אליו המבואר**
- ❖ **ויהי רעוֹא**
- ❖ **אמר רבינו שמואן**

פתח השער לאדרא רבא זוטא

ישמחו ה'לומדים ויעלו זוטא ה'צדיקים הדבקים בתורת הרשב"י הקדוש "ירזין" מדשו ביתך ונחל עדני תשקם". בהגנות נגליות אור יקרות האדרות הקדושים בהוצאה נפלאה ומיזוחת מחולק ל-30 ימים, וכן ללימוד עמוד יומי במשך שנה, ולסימונים ביום דהילולה ל"ג בעומר.

הادرא קדישה אדרא זוטא ואדרא רבא חיבר התנא האלקי עיר וקדיש מן שמייא נחית רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, זבו כלל כל העולמות והפרצופים העליונים וסגולתם

גדולה לאין ערוך להמשיך השפע העליון
ממוקור העליון.

ידוע, כל העץ חיים כלול ומוסרש מהאדרות, ועצם ההגיה בו מביאה את האדם לשמחה ולרוח הקודש, כמו שכותב מהרחה"ז בשם הארץ"ל (עיין בשער רוח הקודש יא): זהה לשונו: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי י"ז, שאמר לו מורי ז"ל עצה לעניין ההשגה והיא זו: שלא ישיח שיחת בטלה, ושיקום בחצי הלילה ייבכה על חסרונו הידיעה, ושילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמישים עליים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", עב"ל ז"ל.

רבי יהודה פטיה ז"ע כתוב בהקדמתו לchap. זיון הרקח על האדרות, את מעלת הלימוד הסוד, והברכה שיש לעסוק בה, ובכתב כי היה ברצונו בחבורו לזכות את

הרבים, **שיעסקו באדרות בהבנה וישלימו נפשם**, ובזה ינצלו מלהזר בגנגול נסף, ועוז שיחיה לטעלת רפה לעסוק בו בראש השנה ובימי התשובה.

ונודל מעלה רשבי ע"ה וחיבוריו הקדושים הוזהר והאדרות הקדושות אין קץ לمعالתם כנודע, ובזה"ק (ז"ח ח"ב ד"ט ע"ב) אמרו על דורו: "זכו דרא דא יקיים עלמא עד דיתוי מלכא משיחא", וכיודע שבזכות לימוד הזה"ק והאדרות יפקון מן גלותא במ"ש בזה"ק ובתיקונים בתיקון ו' איתתא: "זכמה בני נשא לתתא יתרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בdra בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראותם דרור הארץ וגנו".

והנה באדרא רבא דיבר רשבי זיע"א, וכן שאר החברים דברו ברשותו. אמנם באדרא

זוטא דיבר רשב"י בלבד, ושם נזדמן הקב"ה
עם הצדיקים שבנן עדן.

ושמעתי מפי הגה"ץ המקובל הרב בניהו
شمואלי שליט"א ר"י המקובלים י-ם, בשם
רבו המקובל האלקי במוهر"ר יצחק כדורי
צוק"ל, כי כאשר תלך על קבר רשב"י
זיע"א, אם תרצה שתקובל תפילהך, בראש
ובראשונה תקרא "אדרא רבא" ו"אדרא
זוטא", ואם אין זמן "אדרא זוטא". ובאשר
תקרא האדרות, אתה גורם געגועים גדולים
בעולמות העליונים, ויש יהוד גדול על ידי
זה, וזה מה שתבקש יענו לך מן השמים.

ועוד אמר לי, כי כל שב"ק היה גורס עם
מו"ר המקובל האלקי במוهر"ר סלמאן
אליהו צוק"ל את כל האדרא רבא קדישא
והטעם הוא, כי בשבת יש מעלה גדולה
מאיד מאיד ללימוד תורה הסוד.

ומי שבקי בעץ חיים, כאשר עובר על האדרא, יראה שהיא כוללת כל העץ חיים כולם, ויתגלו לו סודות גדולים, כי היא כוללת כל "חכמת האמת" על דרך העולמות מראש ועד סוף. ולכן בכל שבת היהי גורס לפניו את האדרא, והוא היה יודע אותה ע"פ ומעביר כך כל הע"ח. ובtruth שמו"ר רבי יצחק צצ"ל בודאי גם הוא היה מעביר בזאת הגירסה כל העץ חיים ורק בענזה ידבר.

וצריך האדם בעת שקורא דברים וסודות אלו שיישמור נפשו מאי בעת שלומד או"א ברא וברתא ז"א א"א, מטרוניתא, וכן צורת אברים: רישא, עינין, אודניין וכדומה, שאל יציר שום צורה למעלה ח"ז, ועל זה נאמר: "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר", בסתרו של עולם, אלא יאמין באמונה שלימה שאין שין למעלה אלו

הענינים כלל וכלל, רק הכל אורות עליונים וצפוני סודות שאין יד שכלה מגעת, ובכל אלה המלות שנזכרו בזוה"ק הכל הוא כינויים לאורות עליונים זכרים בתכילת הזיכוך שאינם נתפסים בשל אנטו.

דע בבל מקום שלומיד תורה הרשב", הרי הוא באילו נמצא אצל ציינו הקדוש, והעלולים האזכרים להשתתח באתרא קדיישא מירוץ, בודאי שחובה קדוצה למדוד את תורה הרשב", אצל ציינו יותר מפל למדוד אחר, ובזה מתקשר לנשימת הרשב", ועל ידי כן תפלהו עוזה רושם, וכן שאמր דוד המעה"ה "אנורה באחלה עולמים...", ובודאי יביר לו הרשב"י טוב על כד (יענו מאורות הזוהר פ"ז). - ובפרט ביום לג בעומר שהוא יום הלווא דיליה, וכידוע شبיהם פטירתו גילה ה"אדרא זטאה", ודבר בעתו מה טוב.

ובן ידוע מה שתקוו הרי"ח הטוב זיע"א לארצית או לתקוני הנפש והגוף, אשר בהרבה מקומות תקוו לומר או "אדרא רבא" או "אדרא זוטא" להתם כל פשע, ולהמשיך הטע העליון. - ובפרט ליזמות לקבלת התורה בhang השבזות שאו מתנו צץ הארת "האור כי טוב" הגנו בתורה, על ידי הרשב"י הקדוש שנקרא "בוצינא קדיישא", ובלמוד "האדרא רבא" ישפייע על הלו מדדים אור עליון מזיהרא עילאה (בני יששכר מערכות לג בעומר אותן ב'). ובכל עת שיעסכו בזהר ובأدנות הקדושים פאייר נשמת התורה עליהם.

ומרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שנייה) כתוב, זהה לשונו: כתבו המקובלים ז"ל, דגדול פועל הנעשה מעסיק התורה ביום שבת, אלף פעמים

יותר מן הנעשה מעסוק התורה של ימי החול, עבל"ק.

ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיוומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כ' אלף שנים בעיניך כיום אתמול" וגוז' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, ביום של הקב"ה. (מצא חן בדבר). אשר על כן, כל פועלה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול.

ונרמז בדברי דוד המלך ע"ה (תהלים ק"י ג') "עمر נדבות ביום חילך בהדרי קודש מרחם משחר לך טל ילדותך" – שכאשר עמד מתנדבים ללימוד ביום שבת קודש – שזה יום חילך", שלימוד בשבת קודש הוא כפול אלף. – "בהדרי קודש" – זה זהה הקדוש שלימוד שעיה בו הוא כלימוד שנה פשוט (כסא מלך).

"מרחם משבחר", הוא הרשב"י זי"ע, שנקרא "קדוש מהריין" וכאשר תתקשר לנשמו על ידי לימוד תורתו "לך טל יולדות" - כביאור הספרנו, תזכה לטל החיים ולא תשׁקן לעולם.

ואמר רבי פנחים מקאריז זצ"ל: מלמד צרייך שלימד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויכול להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שבל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית^a (חכם הרזים).

על כן לטהרת הנולד לומדים את הזוהר והאדירות הקדושים בליל ה"זואכט נאכט" - הנקרא ברית יצחק וביום המילה, להמשיך

הארות

a. וכן כשאב שולח בנו אצל מלמד ללימוד תורה, עליו לברר האם המלמד לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו.

**נשמה עליונה קדושה וטהורה לנימול הבא
בברית קודש.**

ולזכות עם ישראל הזוקק לטהרת הלימוד של "הבל שאין בו חטא" כמו שאמר דוד המלך - "מפני עוללים ויוונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתקנקם". ובמיוחד בדורנו - לאור זה סידר הגאון הצדיק המקובל הרבה בניהו שמואלי שליט"א [ראש ישיבת נהר שלום - י-ם] את האדרות הקדושים מחולק ללימוד חדש כדי שיאמרו צאן קדושים כל שבת אחר אמירת התהילים המחולק גם את האידרא המחולק, ובזה נשבית את האויבים למעלה ולמטה.

ובבר גילה לנו הרשב"י ע"ה בזוהר פרשת וירא (דף קי"ח ע"א): אמר לו נזבי רבי שמעון

ב. לרבי יהודה ולרבו יוסף (ען שם בדברי הזהר בתחילת

לִיתְיַ רָעֹתָא דְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוָא בְּדָא דִּתְגָּלֵי
כָּל כָּךְ לְעַלְמָא, וְכָךְ יְהָא קָרִיב לְיוֹמֵי מִשְׁיחָא,
אֲפָלוּ רַבְּיִי דְּעַלְמָא זִמְנֵינוּ לְאַשְׁבָּחָא טָמִירִין
הַחֲכָמָתָא וְלִמְנְדָעָי בֵּיהֶן קָצִין וְחוֹשְׁבָנִין,
וּבְהַזּוֹא זִמְנֵנוּ אֶתְגָּלֵיא לְכָלָא.

הארות

(הענין ذר��טו).

- ג. הקדוש ברוך הוא אינו רוצח שיתגלה זמן הגאלה.
- ד. פרוש: אפלוי נערים קטנים שבועלם, ימצאו טמירין, נסתירות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעתה, (אדמת אליהו).
- ה. לאשכחה טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (ذرיך אמתות אות ה').
- ו. ולמנדע ביה פרוש ולידע באotta ה학מה, (אדמת אליהו).
- ז. ביה קצין וחושבנן . פרוש למנדע קצין דגאלה וחושבנן של ימי הגלות, שיתגלה אפלוי לנערים (נצחוי אורות אות ג' בשם הר"ש בוזגלו').
- ת. ובזה הוא זמְנֵנוּ אֶתְגָּלֵיא לְכָלָא. רצה לומר, קרוב

תרנומות: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו

הארות

לימות הפסחים יתגלה סודות התורה לפל, כי זה קאי על מה שכתב לעיל וכך יהא קרייב ליום מישיחא וכו'. ועין מה שכתב מוריינו הרב אברהם איזלאי זכותו יגן עליינו בהקדמתו בספר אור החכמה (בדף הראשון טו ג) וזה לשונו: ומיצאתני כתוב כי מה שנגזר למועדה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלי, היה לנו קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, וממש ואילך יקרה דרא בתורה והתורה הגירה ותרשות נתונה להטעסק בספר הזהר.

עוד כתב שם וזה לשונו: וממשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, וכי שבחנו האל ויגע ומצא והשתדל וזהקה להשיג חלקה החכמה הפשוט בעולם זהה, זהה לטעם בעולם זהה קצת מפתענוג העולם הבא.

נערים שבעולם עתידיים למצוא נסודות של
החכמה ולדעת על ידה קיצים וחוותנות,
ובאותו הזמן יתגלה לכל.

הַגְּאוֹלָה תִּהְיֶה רַק בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה

mobia b'revia mehimna (b'midbar 4:1): כל פטר רחם לכלבשר [אשר יקריבו לה' באדם ובבבאה היה לך זגו] ואית בכור הבאה מהطمאה תפודה [הינו חמוץ שהוא פטר רחם], פקונדא לא לפחות פטר חמוץ [מצוה זו היא לפדות פטר חמוץ, ובא לרמז כי מי שהיתה עד עתה כחמור שלא עסק בתורה, תיקונו לפחות לעלם דאתמי [לפדות עצמו בתורה בעולם זהה, ולתקן עצמו כדי שייזכה לעולם הבא], ואיך קודם דאייל לההוא לעלם [וזאת קודם שהלך לעולם העליון], לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשمتיה באורייתא [לא יפדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על

פי שעסק בעבודה ובמצות, אז] עתיד לאחוזה לחיי עלמא בדקדמיה [הוא עתיד לחזור בגלגול לעולם הזה כבתחילה, וזהו תיקונו שיחזור לבוא לעולם נפשו רוחו ונשנתו ביחיד, כדי לעסוק בתורה, ועל זה נאמר] (איוב לג כה) ישב לימי עולםיו [פירוש, שיחזור לימי נעורותו במקודם, ואמר כי] ולקבל נפשא ורוחא ונשmeta [בנוגד נפש רוח ונשמה]. כתיב (איוב לג כת) ה' כל אלה יפעל אל פעים שלש עם גבר [דהיינו שצורך להתגngle נ' פעים כדי לתקן את הנר"ן שלו בתורה, וכותב הרמ"ק, כי בעולם הנשמות לא יועיל לאדם שום זכות, כי אם התורה שלמד בעולם הזה, כי כל עסקם שם הוא בתורה, אם כן העיקר הוא שיעסוק האדם בתורה בהיותו בעולם הזה, ועל ידה יזכה לעסוק בתורה בעולם הנשמות].

[וְאָמַר עוֹד]: וַיִּשְׂרָאֵל, בְּגַין דְּפִידֵיָן דְּלָהּוֹן
 הוּה בֶּלֶא תֹּרֶה [וַיִּשְׂרָאֵל לְפִי שְׁפָדֵיָן שְׁלָהּם
 מִמְצָרִים הָיָה בְּלִי זְכֹות הַתּוֹרָה, כִּי עֲדֵיָן לֹא
 נִתְנָה לָהּם הַתּוֹרָה] דָּאִיהוּ בְּסֻף [שְׁהָיָא
 בָּمָקוֹם כְּסֻף חַמְשָׁת שְׁקָלִים שַׁהְוָא פְּדֵיָן
 בְּכָור יִשְׂרָאֵל, וַנְּקָרָאת הַתּוֹרָה כְּסֻף כִּי]
כְּסֻופָּא דְּעַלְמָא דָּאָתֵי [הִיא הַחַמְדָה וְהַתְּעֻנוֹג
 לְעוֹלָם הַבָּא, וְלִכְןָן] וְלִכְןָן אֲהָדָרוֹ תִּלְתָּן זְמִינָן
אַחֲרֵנִין בְּגַלְוָתָא [חִזְרוּ ג'] פְּעָמִים בְּגַלְוֹת, בְּנֶגֶד
 ג' גַּלְגָּלִים הַנְּלָלִים] **וּבְפּוֹרְקָנָא בְּתְּרִיבִיתָא**
 [וּבְגַאֲולָה אַחֲרֹונָה שְׁתַהְיָה בְּמַהְרָה בִּימֵינוֹ]
דְּפּוֹרְקָנָא דְּלָהּוֹן יְהָא בְּאוֹרִיבִיתָא [שְׁהַגְּאֹולָה
 שְׁלָהּם תְּהִי בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה] לֹא יְהִדרְוֹן
 לְעַלְמָם בְּגַלְוָתָא [לֹא יִחְזְרוּ עוֹד לְעוֹלָם בְּגַלְוֹת].
אֲתָּוּ רְבָּנָן וּבְרִיכָּבוּ לֵיה [בָּאוּ הַרְבָּנִים וּבְרִיכָּו
 אָוֹתוֹ] **וְאָמְרוּ רְעִיאָ מִהִימָּנָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךָ**
הָוָא יְפָהָה לְךָ [הַקְּבָ"ה יְפָהָה אֹתֶךָ, כִּי מֹשֶׁה

רbinu הוא ב글ות עם ישראל] וכל ישראל יפדו על ידך [וכל ישראל יהיו נפדים על ידך, כי משה יהיה משיח], ותתחדש עמנו, ואיננו עמך [ותחדש עמם והם יתחדשו עמך] (רמ"ק ומפרשים). (זהר פרשת קrho רעה מהימנא - דף קע"ח ע"ב).

ובtab הבן איש חי (פרשタ אחרי מות בדרושים), זו"ל: או יובן בס"ד ידוע התורה נתנה מן הבינה שהוא סוד הבריאה, לבך מתחלה באות בית, גם ידוע התשובה והסליחה היא מן הבינה, כמו שכותב "אם עונות תשמור יה אדני מי עמוד". מי הבינה שנקראת מי כנודע. ולכן יום הקפורים תתגלה בו הארת הבינה. ובזה יהיה כפירה כללית לכל ישראל מקטן ועד גדול. והנה יצר הרע מבטל את האדם מן תלמוד תורה באוומו, מה אתה נחשב שתלמוד תורה שהיה

קדושה ועליזונה ולא נתנה תורה אלא רק לגדייל ישראל המתנהגים בקדושה וטהרה, ולא להמון העם הקטנים. זה הבל, דהא יומ הכיפורים ניתן לכל ישראל, והוא גם כן מון הבינה^ץ, וכן שבל ישראל ידם שווה בו, כן

הארות

ט. [תיקוני זוהר - דף כב ע"א]: **ואיהי משגיים מן** החלונות, **דאפטמר בהון חלו נא פני אל ויחננו, ליהיא** **דאפטמר בה** (במדבר יב יג) אל נא רפא נא לה, **דאסתוּתא** בידיה, **דאיהו יד פשוטה** לקלב **שבים**, (שמות ב יב) **וירא כי אין איש, ואיהי** (שופטים ה כח) **بعد החלון** **נשקיפה**, **ויתיבב בתרועה** **דאיהי יבבא**, **דאפטמר בה** (בראשית ח ו) **ויפתח נמ את חלון התבה אשר עשה**, **וזא** **יום הփפורים** **דמתיבת נמ היא אימא עלאה**, **חלון דיליה** **הוא עמודא דאמיצעתא**, **דביה אור, ותורה אור, ואיהו** **אור הגנו**. [**וכאן ביאר הרשב"י** **דקמו שיזם הփפורים** **הוא בחינת בינה תשובה עילאה כמו כן אור הגנו** **בתורה בלימוד סודותיה** – **זוהר הקדוש** – **הוא בחינת** **בינה ותבת נמ – וזהי פונת הרמח"ל ז"ע, זיל:**

התורה ידי כל ישראל שוים בה, זהה שאמר "זהיתה זאת התורה שנקראת זאת, לכם לחוקת עולם" לכם, בהשוואה אחת מקטן ועד גדול. ואל תאמר אין ראוי לעסוק בה אלא הגודלים דוקא, כי היא עליזונה מאד, זה אמר הוכחה לזה "לכפר על בני ישראל אחת בשנה" שהוא יום הכיפורים يوم אדר בימי שנה, שגמ בן הוא מן הבינה העליונה, ויד כל ישראל שווה בו. ואמר "אחד בשנה" כי הבינה נקרעת אחת בסוד אחת ואחת דהזאת יום הכיפורים, עכל"ק. וזהי תוכחת מגולה לכל המשתמשים מלמוד הזוהר

הארות

שבריריה זאת נעשה ספר זהה, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיידמן אליו, דהיינו הנזדק בספר זהה כבר מגיע לאימא" ויצא מן הסטרא אחרת, ואין צרייך לו חכלי מישיח]

הקדוש שכידוע לימוד הזהור אחוז הוא בבחינת בינה'.

הארות

ו. זה לשון הרם"ל באגדת הקדושה: והענין: כי חכלי מSHIP לא הי צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הארי להפריד מן האדם הזהמא שנדק בזו, וכן הי צריכים בחכליים (חכלי מSHIP) כדי להפריד מישראל [את] זמת הגלות, כדי שיוכלו לבורח פנ"ל, ואחר כך יחרזו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמיינו זקרים נט לברכה] "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למושב" (סנהדרין צ), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוק תגבית הסטרא אחרא אין יכול לתקן התקון הארי. וארי שהסתרא

אחרא תשאר כפופה וקשהה תחת ישראל פנ"ל. ולכן ארי להם שמי הפעילות: לצאת מן הקליפות הם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. ואחר כך שייצאו ממש מן הקליפות ביד רמה, שהקליפות תראשנה כפונות תהתקטם. אך כיון שנדק בrhoה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לבורח אלא על ידי החכליים (חכלי מSHIP), שזו הי

חוֹזְרִים בַּתְשׁוּבָה שֶׁהִיא "אִימָא" עִיר מִקְלָט, וְזֹאת הִיא
הַבְּרִיחָה.

וְאוֹדֵיעַ בָּזָה סֹוד גָּדוֹל מָה שֶׁאָמַר הַכְתוּב: "בָּצֶר לְךָ
וּמִצְאֹוֹ כָל הַדָּבָרִים הַאֱלֹהִים וְכוֹי וְשַׁבַּת עַד ה' אֱלֹהֵיךְ"
וכו' (דברים ד, ל, דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגוזר
חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפ' עלייתה
להתקאה ולינוק במדרגות, כי כפ' עלותה כר' מתגברת.
והגה היא עולה ומתגברת בספרות זו"ן, ואז נדחקים
ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימָא",
והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אִימָא דִינֵינוּ
מִתְעַרְעֵן מִינָה" (זהר מלך ג' סה), אך באנחת אינה יכולת,
כי אימָא היא חרota. ואז אדרבה, ישראל מהתדבקין
בָּה ובורחין בסוד בתשובה. ולכך היה צריך הפלק'
שגזרותיו קשות, שהולך ומתרגב מספירה למספרה
עד שפוגיע לאימָא ושם נשביר כחו, כי אדרבה
מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפנֵי שְׁבָר
גָּאוֹן" (משל ט, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י
היא על ידי הגזורה, וכיון שבריחת זאת נעשה ספר
הזהר, הנה כבר עננו התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן
אליו, דהיינו: הנזדק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימָא"
ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חכלי מישים,

והצדיק הקדוש רビינו יעקב אבוחצירה זצוקללה"ה כתוב בספרו גנזי המלך (דף קפ"ח), וזה לשונו הטהורה:

או יאמר "כִּי הַמְצֻחָה הַזֹּאת" וגו' אפשר דבא לرمיז על למוד הקבלה שהוא עיקר בית האדם לעולם. כמו שכותב הרשב"י עלייו השלום כמה פעמים בזוהר הקדוש, דמי שלא למד תורהאמת שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא, אבל זה אין אדם יודע אלהותו יתרך, ויראותו ואהבתו, ועבדתו.

הארות

פֶּמֶזֶךְ בְּרֵעֵיא מִהִמְנָא פֶּרֶשֶׁת נְשָׂא, בְּעַנֵּין שְׁהַבָּאַתִּי לְמַעַלָּה בְּתִחְלָה. וְהַנֵּה, עַם כֵּל זוּ, לֹא נִתְגַּלֵּה הַזֹּהֶר אֶלְאָ בָּזְמָן הַרְבָּה אַחֲרֵי הַעֲשׂוֹתָו, כִּי הַלָּא הַפְּعָלָה הַזֹּאת אֵינֶה צָרִיכָה לְהַמְצָא אֶלְאָ בָּזְמָנָה, פֶּרֶשֶׁת: שִׁיבְרָחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסֹוד הַזֹּהֶר הַזֶּה, כִּי פְּעָלָתוֹ אֵינוֹ אֶלְאָ בָּסּוּף יּוֹמִיא בְּדָרָא דְמַלְכָא מִשְׁיחָא [בָּסּוּף הַיּוֹם], בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמּוֹשִׁים].

וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו". ועוד כתב שם: זהה שאמר הכתוב כי המצוה הזאת היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הכלול גימטריה "הקבלה" א' זעילה בא להזuirם משה רבינו עליו השלום, שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר

הארות

יא. ראה בסידור מהאר"י ז"ל קול יעקב (מהמקובל האלק"י מוהר"ר יעקב ציללה"ה - דף צ"א), זז"ל: לימוד ספרי "קבלה" והוא כנגד עולם האצילות והוא בגימטריה "יופיא"ל" [ראה עוד, זהה] פרשת ויקרא (דף ב' ע"ב): לגו מנינו יופיא"ל רב ממןא רב משרין תחות שלטנותא דמייכאל ועמיה הו מותתקן כל אינון משרין דתחות ידיה - תרגום: ועם המלאך יופיא"ל נתקנו ונסדרו כל אותן המحنות שהן תחת ידו], המקבל מן ת"ת דאצלות, אף אם אינו מבין בהם אמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

"אנכי מצוך היום" דהינו שכחא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בידיעתך... גם עכשיו הכל תלוי בידי אדם שיזכה לתקדש ולהטהר, עד שהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה, וזה שמשים "כִּי קרוֹב אַלְיךָ הָדָבָר מֵאֶיךָ בְּפִיךָ וּבְלִבְבְּךָ לְעַשּׂוֹת" רהכל תלוי בך, דכשתתקדש בלבך ובפיך, יכול אתה לעשות הכל ולידך דברי קבלה. עד כאן לשון קדשו.

והגאון מזה"ר רבי חיים מזואלאיין ז"ע הביא בספרו "נפש החימים" (שער ד' פרק ט"ז) את דברי אליהו הנביא זכור לטוב בתנאו דברי אליו (רבא פרק ד') ז"ל: וכן כל חכם וחכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמיתו, ומתאנח על כבודו של הקדוש ברוך הוא, ועל כבודן של ישראל כל ימי, ומחמד ומתאה ומצפה על כבוד ירושלים, ועל בית

המקדש, ועל הישועה שתצמיח בקרוב, ועל
כינוס גלויות - מיד שורה רוח הקודש
בקרכו שנאמר (ישעיהו ס"ג י"א): "זַיְזֶפֶר יִמֵּי
עוֹלָם מֵשָׁה עַמּוֹ אֵיתָה הַמְּעָלָם מִים אִתְּ רְعֵי
צָאנוֹ אֵיתָה הַשָּׁם בְּקָרְבָו אֶת רֹוח קָדְשׂוֹ",
מכאן אמרו כל תלמיד חכם שעוסק בתורה
בכל יום תמיד בשביב להרבות כבוד שמים
אינו צריך לא הרבה ולא חנית ולא כל דבר
שייהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו בעצמו
ומלאכי השרת עומדים סביב לו וחרב ביד
כולם ומשמרין אותו שנאמר (תהלים פרק
קמט ו) "רוּמָמוֹת אֶל בָּגְרוֹנָם וְחַרְבָּ פִּיפִיוֹת
בָּיְדָם". ועוד הביא ב"נפש החימים" (פרק י"ז)
את דברי חז"ל במשל רבתא על הפסוק:
(משל פרק ב' א) "בְּנֵי אָمָּתָק אֲמָרִי וּמְצֹותִי
תִּצְפֹּן", אמר הקב"ה לישראל על הר סיני,
אם זכיתם להצפן ולקבל תורה ולעשתה,

אני מציל אתכם משלש פורעניות. מלחתמת גוג ומגוג, מהבלו של משיח, מדינה של גיהנם, ומצותי תצפן אתך, אם זכיתם להצפין תורה, אני משביע אתכם מטוב הצפון לעתיד לבא שנאמר (תהלים פרק לא ב) "מה רב טובך אשר צפנת לייראיך פעלת ליחסים בה נגד בני אדם", עב"ל. ויש להמליץ על זה דאמ לומד תורה המוצפנת שהיא תורה הסוד, וגם היא נשמת התורה ופנימיותה, ובה נבחן אם תורה לשם, בדברי הקדוש רבי חיים זויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים (עיין אור הזוהר), אז ניצל ומוגן משלש פורעניות, ועוד זוכה לכל ההבטחות הטובות.

מכל האמור לעיל לא נשאר שום טענה או תירוץ, ובכל היהודים לומדים זוהר הקדוש בשמחה לשמחה ומחישים את הנואלה.

בסיועה דשmia זכינו להוציא לאור את האידרות מחלוקת למועד חדש במא דפים ליום פרי שבל הלזמר בו [בשתי ראות ליום] נזפה לסימן בשבוע אחד, מכין שהוא כולל כל תורה הסוד בקצרה נחשב לו בלזמר את כל הזוהר הקדוש. וזה כל אחד יקיים הברי התנא האלקי "שנו מידותי" – למדוי תורה (גיטין סז, א). ועל ידי למודינו זה נזפה דהתנא הקדוש הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בנוון במלך בראש (אור החמה), ובספרא דא יפקוד מן גלוותא ברוחמי בב"א.

אחיננו כל בית ישראל – הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשمة הרשב"י – ובודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם

הארות

יב. כתוב בספר פלא יונץ (ערוך דובב) זהה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שככל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה

משמעותו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקשר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדייטון, כמו שכח טוב בירושלים מסכת שקלים,... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוחר"מ אלשיך ז"ל בהקיז, והציל לאחד מתוך ההפיכת, מפני סיבה שהיא לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צ"ע"ב - צ"ע"א): ...azel ר' אלעזר אמר לשמעתא כי מדרשא, ולא אמרה ממשמה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקף. ... ורבו יוחנן מאוי טעמא קפיד قولיה? אמר רב יהודה אמר רב: מאוי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפניו הקדוש ברוך הוא: רבוינו של עולם, יהיו רצון שיאמרו דבר שמועה בן מפי בעוה". אמר רבי יוחנן משום רבי שמואון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקשר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמואון נזירא: מי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתינו". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיוון שמניהם אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמיד חכם כיוון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם

דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... הינו להבין, מכל מקום איך דר ב' עולמות, אבל כשהוא מרים דבר שמוועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר ב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם מתלבשת בגוף בקבר **בהבלא דגרמי**, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש ט). [ראה בליקוטים מכותבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטו] בעניין כותל המערבי, סוד לו: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרה לו, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' **הבלא דגרמי**. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לו שעלייו יבנה הבניין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' **הבלא דגרמי**.]

ובספר תורה וח"מ להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתוב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא **בא מעולם העליון** לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), זצ"ל: **שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון** אתר לרבינו פנחס בן יאיר, דאייהו גבייכו, דתניין דכל

אתר דצדיקה אתחדש ביה ملي' דאוריתא, כד איהו בההוא עולם, פקיד לההוא אתר ו��ת ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגוויה צדיקיא אחרניין, לחדתה בההוא אתר דאמוריין ملي' דאוריתא, כגונא דא דהוה��ת רבי פנחס בן יאיר למפקד לארתיה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאוריתא, ואותה אתחדש כמלךדיין ההוא מלה דרבבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום זהזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבני פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששווין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כיון זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקד מקוםו, ומוצא אלו הצדיקים מחדשיין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפניהם, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפני כן.

א) על ידי הפעת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדף ספרים מממוני להוציאו לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מהברזי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוו למקצועות המשכן

טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומצליח מכל הצרות ומונע פגעים ואסוןנות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליזון עינים

הארות

בירכתיהם, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפטותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שהייה החכם ח' אחורי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרוחמו יוציאן לקראותו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת ישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלים וכו' עיין שם, ונא לעין בהסתמך הגר"ץ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן علينا אמן, בספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיה", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגרא זכותו יגן علينا אמן, מביא שהציוון לצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעה מהימנא: "בספרא דא יפקoon מן גלוותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטהורים חושו והצילו את עם ישראל להידבק בלימוד הזוהר הקדוש, ובוזאי המשיח והרשב", ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים, ונושע תשועת עולמים כווננו ליה מצפים.

**ברכת התורה
חברי ועד מפעל הזוהר העולמי**

ספר זוהר השבת
לאכות ובנים, וקניהם עם נערים
עם לשון הקוץ'
מנוקד מפסיק ומהולך לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי
מנוקד מפסיק ומהולך לקטעים
מסדר על הפרשיות

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושביגתיה
ובו. על ידי ההוא טمير ונעלם
בשם כל ישראל לאקמָא שבינתא
מעפרא, ולعلي שבינת עוזנו אם הבנים
שמחה, על ידי ההוא טmir ונעלם בשם
כל ישראל.

חריני מקשך עצמי בלימוד הקדוש הזה
בגשمت כל התנאים והצדיקים
הbatisים בזוהר הקדוש זבראשם התנא
האלקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי
אלעזר בןו. ועל ידי זה התקיים תפילה
וזוד המליך ע"ה תהילים ס"א ד' - ח) כי הייתה
מחסה לי מגן לעז מפני אויב. אנגרה
באחלה עולם אחהסה בסתר בונפיך

סלָה. ואבָה שְׁבֵלִימֹזִינָה זֶה יְהִוּ שְׁפָתֹותֵיכֶם הַזְּבֻבּוֹת בְּקָבָר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לְעַשּׂוֹת נְחַת רֹוח לְיוֹצְרָנוּ וְלְעַשּׂוֹת רְצֹן בּוֹרָאנוּ. ובחדין ספרא ספר הוזהר, יְפָקֹעַ יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרָחְמֵי יְרָאָה אֶל עַבְדִּיךְ פְּעַלְךְ וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיכֶם. וַיְהִי נָעַם אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עַלְيָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בְּזֹנְגָה עַלְיָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בְּזֹנְגָה, וַיְהִי נָעַם אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בְּזֹנְגָה עַלְיָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בְּזֹנְגָהוּ (תהלים צ' טז י"ז).

(סוד ח)

תפילה קודם ללימוד קבלה מהאר"י ולה"ה
רְבּוֹן הָעוֹלָמִים נָאָדָן הָאֲדוֹנִים. אָבָה
הָרְחָמִים וְהַסְּלִיחָות. מֹזְדִים אָנָחָנוּ

לפניך יהוה אלהינו ואלקי אבותינו,
 בקידוח ובחשתחוויה, שקרבתנו לتورתך
 ולעבודתך עבורה הקדש, וננתת לנו חלק
 בסודות תורה הקדושה. מה אנו, מה
 חיינו, אשר עשית לנו חסד גדול בזה.
 על בן אנחנו מפלים תחנינו לפניך
 שתמחול ותסלח לכל חטאינו
 ועונתוינו. ואל יהיו עונתוינו מבדילים
 בינוינו לבינה. ובכן יהיו רצון מלפניך
 יהוה אלהינו ואלקי אבותינו, שתבונן
 את לבבנו ליראותך ואהבתך, ותකשב
 אונך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו
 הערל בסודות תורה. ויהיה למזנו זה
 נת רוח לפני בס้า בבורך בריח ניחוח.
 ותאצל עליינו אור מקור נשמהנו בכל

בchinotainu. ושייתנו צצנו ניצוצות עבדיך
 הכהניםים אשר על ידם גלית דבריך
 אלה בעולם. זובותם זוכות אבותיהם
 זובות תורתם ותמיותם וכן שתם יעמוד
 לנו לבל נ בשל בדברים אלה. זובותם
 פoir עיני במה שאנו לו מדים.
 במאמר נעים זמירות ישראל, גל עיני
 זאביה נפלאות מתורתך. יהוי לרצון
 אמר כי והגין לבני לפניה, יהוה ציר
 זגאל. כי יהוה יתן חכמה, מפיו דעת
 יתבינה:

רבען עלמין, ראנת הוא מגלי עמיכתא
 זמסחרתא גגלי רזיא. יהא רעניא
 מן קדרמן לאספרא מלין בפומנא,
 לךימה בנא מקרא שכחוב, ואנבי אהיה

עם פיך זהורייתך אשר תדבר. ולא
ניעול בכטופה קדמך. ונומי למשמע
רין על אין דאריתא מפומא דריישא
המתייבתא על אלה. אמן ובו יהיו רצון,
אמן, סלה:

ונחר יצא מעון להשכות את-הון,
ומשם יفرد והיה לארכעה
ראשים: והמשבלים יזהרו בזוהר חרקיע,
ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד:
כל-ענין ואביתה נפלאות מהטורף:

תפלה לרפואות וישועות

חריני מקבל עלי, מצות עשה של
”אהבת לרעך כמוך”: וחריני
אוהב כל אחד מבני ישראל בנפשי

וּמְאָדִי, וְהַרְיֵנִי מִזְמָן אַת פִי לְלִמּוֹד בְּסֶפֶר
 הַזּוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ לִזְבוֹת... פָלוֹנִי בֶן פָלוֹנִי
 [פְּבָ"פּ], יְבָאֵן יְפָרֵט בְּקַשְׁתָה): [לרפואות...]
 [וִישׁוּעָות...], [לְבָנִים...], [לְפָרְנָסָה...], [לְזָוֹגָ...], [לְעַלְיוֹ
 גַּשְׁמָת...], [לְשָׁלוֹם בֵּית...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח דָבָרוֹ
 יְחִזְקָהוּ וַיַּרְפָּא הָוּ בְּרִפְאוֹת הַנֶּפֶשׁ וְרִפְאוֹת
 הַגּוֹף בְּרִמְמָחָא אֲבָרְיוֹן וְשָׁסָ"ה גִּידְיוֹ בְּתוֹךְ
 שָׁאָר חֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּאֲרִיךְ יָמָיו וְשִׁנּוֹתָיו
 בָּגָעִים, נִזְוְשִׁיעָה בְּמַהְרָה בְּדָבָר
 יְשִׁיעָה וְרַחֲמִים...]. אָמֵן סָלה.

האדרא זוטא קדיישא

זהר פרשת האותן

תנו רבנן, כשחלה רבי שמעון ✪ דנ"ט
 בר יוחאי, עליו קמיה רבי ע"ב
 פנחים ורבוי חייא ורבוי אבא. אמרו:
 ליה, מאן דהוא קמא דעתמא
 שכיב. אמר לוז, לא כי דין
 דלעילא מעיגין בדיןאי, זהה אנה

פירוש האדרא זוטא

תנו רבנן, כשחלה רבי שמעון בן יוחאי וכו': שננו
 רבותינו, כשחלה רבי שמעון בן יוחאי, נכנסו לפניו
 רבי פנחים ורבוי חייא ורבוי אבא. אמרו לו, מי (שהוא)
 עםmodo של העולם, שוכב (מה)?! אמר להם, לא בית
 דין של מעלה מעינים בדיני, שהרי אני רואה שאין
 אני נתן למלאך ולדין של מעלה, שאני לא כשאר

חוּי דְּלִית אָנָּא מַתִּהְיב לְמַלְאָכָא
וַלְדִינָא דְּלַעֲילָא, דְּאָנָּא לֹא בְּשָׁאָר
בְּנֵי נְשָׁא. אֲלֹא הָא דִינָא דִילִי,
קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא דִינָה, וֹלְאֹו בַּי
דִינָה. וְהַנּוּ דָאָמַר דָוָד בְּבָעִירָה
קְפִימָה (תְּהִלִּים מִג. א), שְׁפָטַנִי אֱלֹהִים
וַרְיבָה רַיְבִי. וְכֵן שֶׁלְמָה אָמַר
(מְלָכִים א ח, יט), לְעַשּׂוֹת מִשְׁפָט עַבְדוֹ,
הַוָּא בְּלַחֲזֹזָיו, וֹלְאָ אַחֲרָא.

פירוש האדרא זוטא

בְּנֵי אָדָם. אֲלֹא זֶה הַדִּין שְׁלִי, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ذָן
אוֹתוֹ וְלֹא בֵית דִינוֹ. וְזֶה שָׁאָמַר דָוָד בְּבָקְשָׁתוֹ לִפְנֵיו,
(תְּהִלִּים מִג) שְׁפָטַנִי אֱלֹהִים וַרְיבָה רַיְבִי. וְכֵן שֶׁלְמָה
אָמַר, (מְלָכִים א ח) לְעַשּׂוֹת מִשְׁפָט עַבְדוֹ, הוּא לְבָדוֹ
וְלֹא אַחֲרָ.

דָהָא תְנַן, כִּשְׁהָאָדָם שָׁכֵיב, בַּיּ
דִינָא דְלֻעִילָא מִסְתַּבְלִין
בְּדִינֵי, אִיתָ מִנְהֹן דְנוֹטִין לְכָפֶר
זִבְחָה, דְאַחֲרֵין זִבְחָה יְהִיא דָבָר נָשָׁה,
זִאַת מִנְהֹן דְנוֹטִין לְכָפֶר חֹזֶבֶת,
דְאַחֲרֵין חֹזֶבֶת דָבָר נָשָׁה. זֶלֶא
נִפְיק אִינִישׁ מִן **דִינָא**, כִּמֶה דְהֹוה
בְּעֵי.

פירוש האדרא זוטא

דָהָא תְנַן (תניין), כִּשְׁהָאָדָם שָׁכֵיב וּכְוּ: שָׁהָרִי לְמִדְנוֹן,
כִּשְׁאָדָם חֹלֶה, בֵּית דִין שֶׁל מַעַלָה מִסְתַּכְלִים
בְּדִינֵי, יְשַׁ מֵהֶם שְׁגֹטוֹתִים לְכָפֶר זִכּוֹת, שְׁמֹרָאים
זִכּוֹתוֹ שֶׁל **הָאָדָם**, וְיְשַׁ מֵהֶם שְׁגֹטוֹתִים לְכָפֶר חֹזֶבֶת,
שְׁמֹרָאים חֹזֶבֶת שֶׁל **הָאָדָם**. וְלֹא יוֹצֵא אִישׁ מִן
הַדִּין כְּמוֹ שְׁהִיה רוֹצָה.

אבל מאן דדאין ליה מלכָא עילאה,
דשליט על פלא, הוא טב,
ולא יכול איניש למשׁוי בההוא דין
בר טב. מי טעם, דהא תנן,
מכילוי דמלכָא עילאה, גטו ליבותה
תדר, וזהא פוזיליה צד דר' חמנזתא,
ובידוי לשבקה לחתאין וחויבין,

פירוש האדרא זוטא

אבל מאן דדאין ליה מלכָא עילאה וכו': אבל מי שדן אותו המלך העליון, ששלט על הכל - הוא טוב, ולא יכול אדם להיות בדין זה חוץ מטוב. מה טעם? שהרין שנינו, מדורתו של המלך העליון נוטים לזכות תמיד, והוא כלו צד של האמונה, ובידו לעזב לחטאיהם וחויבות. זה שכתוב (תהלים קל) עמך הסליחה. למען תורה. עמך ולא עם אחר.

הָקֵדָא הִוא דְבַתִּיב (תהלים קל, ד), כי עפק הפליה למען פורא, עפק ולא עם אחר.

ובגין זה, בעינא קפיה זה הוא ידין דין נא, ונא איעול תליסר אכבי לעלמא דאתה, ועוד, שלא עברי לוון בר אבחתא, ולא יהא מאן דימחי בידי, שלא אתבע רשותה מנהון.

פירוש האדרא זוטא

ובגין זה בעינא קפיה זה הוא ידין דין נא וכו': ומושום זה בקשתי מלפניו שהוא ידין דין, ואני אכינס בשלשה עשר פתחים לעולם הבא, ועוד, שלא עברו אותם חוץ מהאבות, ולא היה מי שיש מתחה בידי, שלא אתבע רשותם מנהם.

אמֵר רַבִּי שְׁמַעַן מֶלֶךְ, וְחַמּוֹ בֵּי
מַרְעֵיה דָלָא הֲזָה תְּפִנָּן. תְּזָה,
וְלֹא יִכְלֶל חָד מְגַהּוֹן לְמַלְלָא
מְפֻזְמִיה, מְדַחְלוֹן רַבָּה דְּתֹהוֹת
עַלְיָהוֹן. עד דְּהַזּוֹ יִתְבִּין, סְלִיק לְזַן
רִיחֵין דְּבָנוֹסְמִין סְגִיאָזָן, וְבָל חָד וְחָד
אַתִּישָׁב, עד דְּחַמּוֹ לְרַבִּי שְׁמַעַן,

פירוש האדרא זוטא

אמֵר רַבִּי שְׁמַעַן מֶלֶךְ, וְחַמּוֹ בֵּי מַרְעֵיה, דָלָא הֲזָה
תְּפִנָּן וְכוֹן: אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן דָבָר, וְרֹאוּ בֵית חָלוֹן
שֶׁלֹּא הִיא שְׁם. תְּמָהוֹן, וְלֹא יִכְלֶל אֶחָד מֵהֶם לְדַבָּר
בְּפִיו מַאיָּמָה גִּדְוֹלָה שְׁהִתְהַגֵּד עַלְיָהֶם. עד שְׁהִזְרָבָן
יְוֹשְׁבִים, עַלְהָ לָהֶם רִיחוֹת שֶׁל בְּשָׂמִים רַבִּים וְכָל
אֶחָד הַתִּישָׁב. עד שָׁרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעַן, וְהִיא מַדְבֵּר
דְּבָרִים, וְלֹא הִיוֹ רֹואִים אַחֲרִים חֹזֶן מְפַנְּנוּ. לְאַחֲר
זֶה אָמֵר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעַן, רְאֵיכֶם מַשְׁהוּ? אָמֵר

ונְהֻזָּה מִמְלֵל מַלְיָן, וְלֹא הָוֶה חֲמָאן
 אַחֲרָן בֶּר מִגְיָה. לְבַתֵּר עַדְזָן, אָמַר
 לוֹן רַבִּי שְׁמַעַן, חֲמִיתָן מִידָּי. אָמַר
 לְהָ רַבִּי פְּנַחַם, לֹא, אַלְאָ כּוֹלְנָא
 תְּזַהֵּן עַל דְּלֹא חֲמִינָא לְךָ בְּכִי מַרְעָךְ
 זָמָן רַב. וּבְדַּקְדַּקְתָּא לְךָ סְלִיק לֹזָן
 רִיחָן דְּבוֹסְמָין דְּגַנְתָּא דְּעַדְן,
 וְשְׁמַעַנָּא קְלֹא מִמְלֵל, וְלֹא יְדַעַנָּא
 מָאן מִמְלֵל עַמְּךָ. אָמַר לְהָזָן, וְלֹא

פירוש האדרא זוטא

לו רַבִּי פְּנַחַס, לא. אַלְאָ כָּלָנוּ תְּמָהִים עַל שָׁלָא
 רָאינוּ אֹתוֹתָךְ בְּבֵית חָלֵיךְ זָמָן רַב, וְכָאַשְׁר רָאינוּ
 אֹתוֹתָךְ, עַלְהָ לְנוּ רִיחּוֹת בְּשָׁמִים שֶׁל גּוֹן עַדְן,
 וְשְׁמַעַנוּ קֹול אֶחָד מִדְבָּר, וְלֹא יְדַעַנוּ מַיִם מִדְבָּר
 עַמְּךָ. אָמַר לְהָם, וְלֹא שְׁמַעַתֶּם דָּבָר אַחֲרַ חַזִּיקָה.

שְׁמַעְתָּנוּ מֵלֵה אַחֲרָא בֶּרֶת מִדִּידִי.
 אָמָרוּ, לֹא. אָמָר לוֹן, לִית אַתָּנוּ חֻזּוֹן
 לְמַחְמֵי סְבָר אָפִין דַעַתִּיק יוֹמִין.
 אָמָר לוֹן, אִימָא לְכוּ מֵלֵה, תַּזְהַנֵּא
 עַל רַבִּי פְנַחַם דְלָא חַמָּא,
 דְאָנָא חַמִּית לְה בְּעֵן בְּעֵלְמָא דָאָתִי,
 לְתַתָּא מִרְבִּי אַלְעֹזֵר בָּרִי. וּבְעֵן
 שְׁדָרוֹן בְּדִילֵי מַלְעִילָא, וְאַחֲזּוֹן לֵי

פירוש האדרא זוטא

מִפְנֵי? אָמָרוּ, לֹא. אָמָר לָהֶם, אֵין אַתֶּם רָאוּיִם
 לְרֹאֹת סְבָר פְנִיו שֶׁל עַתִּיק הַיּוֹם.
 אָמָר לוֹן, אִימָא לְכוּ מֵלֵה, תַּזְהַנֵּא עַל ר' פְנַחַס, דְלָא
 חַמָּא וּכְו': אָמָר לָהֶם, אָמָר לְכֶם דָבָר, תַּמְהַתִּי עַל
 רַבִּי פְנַחַס שֶׁלֹּא רָאה, שֶׁאָנִי רָאתִי אֹתוֹ כְּעַת
 בְּעוֹלָם הַבָּא, לְמַטָּה מִפְנֵי מִרְבִּי אַלְעֹזֵר בָּנִי. וּכְעַת
 שֶׁלֹּחוּ בְשִׁבְילֵי מַלְמַעַלה וְהָרָאוּ לֵי מֶקוּם שֶׁל

אתרא צדיקיא לעלמא דאתאי, ולא
אתישר בלבי דיבתאי, בר עם
אחיה השילוני. וברירנא דיבתאי
ואתינא, וארו עמי תלת מה נשמי
צדיקיא, ועילא מנהון דגשמי
צדיקיא אדם הראשון, זהוה יתיב
גבאי זהוה ממיל עמי, ובעא מנאי

פירוש האדרא זוטא

צדיקים לעולם הבא, ולא התישב בלביו מקומי,
חוין מעם אחיה השילוני. וברורתי מקומי ובאתאי,
ובאו עמי נשמות של צדיקים, ועליון מהם
מנשות הצדיקים - אדם הראשון, שהיה יושב
אצלו והיה מדובר עמי, ובקש שלא יתגלה חטא
לכל העולם, חוות מאותו שאמרה התורה בגלו
ונסתה באזתו אילן של גן עדן. ואני אמרתי לו
שהרי החברים (כבר) גלו.

הֲלֹא אָגִלֵּי חֹבֵיה לְכָל עַלְמָא, בָּר
הַהוּא דָאָמֶר אָוֹרִיתָא בְגִינִּיה,
וְאַתְּבָסֵי בְהַהוּא אַילְנָא דְגַנְתָּא
הַעֲדָן. וְאַנְא אָמִינָא לְה, דָהָא חַבְרִיא
גָּלוֹן.

אָמֶר לֵי, הַהוּא דְגַלְוִין חַבְרִיא בְּינִיה
טָב וְשָׁפֵיר, אָבָל שָׁאָר בְּנִי
עַלְמָא לֹא. מַאי טָעָמָא, דָחַם
קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְקֻרָה, וְלֹא

פירוש האדרא זוטא

אָמֶר הַהוּא דְגַלְוִין חַבְרִיא בְּינִיהוּ טָב וְשָׁפֵיר, אָבָל
לְשָׁאָר בְּנִי עַלְמָא לֹא וּכו': אָמֶר, אָזֶה שָׁגָלוּ
הַחַבְרִים בְּינִיהם - טָוב, אָבָל שָׁאָר בְּנִי הָעוֹלָם
לֹא. מַה הַטָּעַם? שָׁחָס הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא עַל
כְּבוֹדָו וְלֹא רְצָה לְפָרָסָם חַטָּאוֹ, אֶלָּא בְּאָזֶה אַילְוָן

בַּעֲאָ לְפִרְסֵזְמִי חֹזֶבֶה, אֲלֹא בְּהַהְזָא
אַילְנָא דְּאַבְלָל מִינִיה. וּקְזִידְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא גְּלִי לִי בְּרוֹזָא קְדִישָׁא,
וְלְחַבְרִיא אַיִן בִּינִיהוּ, וְלֹא
לְדִרְדָּקִי חַבְרִיא, וְלֹאַיִן דִּיְתָן
לְעַלְמָא.

וְהַזָּא מַלְהָ דְּלָא יַדְעֵי כָּל אַנִי ש
וְטַעַן בֵּיה, וְלֹאֹ מִשְׁוִים

פירוש האדרא זוטא

שָׁאַכְלָ מִמְּנָגָה. וּמַקְדוּשָׁ בְּרוֹוק הַזָּא גְּלָה לוּ בְּסֹזְד
הַקְדוּשָׁ לְחַבְרִינוּ, חַבְרִים שֶׁלֹּא יְדַבְּרוּ הַם בְּקָם
בִּינֵיכֶם, וְלֹא לְרוֹקִים מִהַּחַבְרִים וְלֹאַלְוָ שִׁיבָּאוּ
לְעוֹלָם.

וְהַזָּא מַלְהָ דְּלָא בְּעֵי כָּל אַנִי ש, וְטַעַן בֵּיה וּכוֹ: וְהַזָּא
דָּבָר שֶׁלֹּא צָרִיךְ כָּל אָדָם, וְטוֹעַה בּוּ, לֹא מִשְׁוִים

חוּבָתָא דְּחַב, אֵלֹא מִשּׁוּם יִקְרָא
 דְּשֶׁמֶא עַלְּאָה, דְּבָנִי נְשָׂא לֹא וְהִירִין
 בֵּיה, וּבְתִיב (שמות ג, טו) זֶה שְׁמֵי
 לְעוֹלָם. נִיְתַן לִמְשָׁאֵל מַה דְּלֹא
 צְרִיבֵין לֹזֶן. וְהַינָּה דְּבָתִיב
 (שמות יט, כא), פָּנִים יִהְרְסֻוּ אֶל יְהֻזָּה אֲבָבָה
 לְרָאוֹת זֹנְפֵל מִפְּנֵי רַב, מַאי זֹנְפֵל

פירוש האדרא זוטא

הַחְטָא שְׁחַטָּא, אֵלֹא מִשּׁוּם כְּבֹוד הַשֵּׁם הַעַלְיוֹן
 שְׁבָנִי אָדָם לֹא וְהִירִים בּו, וּכְתוּב (שמות ג) זֶה שְׁמֵי
 לְעָלָם. וּבָאוּ לִשְׁאֵל מַה שְׁלָא צָרֵיךְ לָהֶם. וְזֶה
 שְׁכָתוּב (שמות יט) פָּנִים יִהְרְסֻוּ אֶל ה' לְרָאוֹת זֹנְפֵל
 מִפְּנֵי רַב. הַרְבָּה נֹפֵל וּנְתַפֵּס בָּאוֹתוֹ עָזָן. כִּי אַנְיִ
 גּוֹזֵר, אַלְוּ הַחֲבָרִים (חבר) שְׁפִילְמָדִים הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
 הַוָּא נֹפֵל וּנְמַצֵּא בָּאוֹתוֹ חָטָא יוֹתֵר מֵהֶם, שְׁכָתוּב
 וּנְפֵל מִפְּנֵי רַב. הַרְבָּה נֹפֵל וּנְתַפֵּס בָּאוֹתוֹ עָזָן.

מִמְּנָעֵךְ רַב. הַכִּי גַּזְרָנָא, הָאֵי חַבְרָא
הָאוֹרִית שֶׁמְאָה קְדִישָׁא לְבָלָא, הַזָּא
נְפִילָה וְגַתְּפָם וְאֲתִי בְּהַחְזָא הַזָּבָא
וַתִּיר מַנִּיחָוּ, דְּבָתִיב וְנִפְלֵל מִמְּנָעֵךְ רַב,
הַרְבָּה נִפְלֵל וְגַתְּפָם בְּאַתָּה עָזָן.

קָרִיב לְגַבִּיהָ רַבִּי אַלְעֹזֵר בְּרִיהָ,
אָמַר לֵיהֶן, אָבָא, מָה אָנָּא
הָתָם. אָמַר לֵיהֶן, וּפְאָה חֹלְקָה בְּרִי,
זֹמֶן סְגִיא יְהָא דְלָא תַּתְקַבֵּר גַּבָּאי,

פירוש האדרא זוטא

קָרִיב לְגַבִּיהָ רַבִּי אַלְעֹזֵר בְּרִיהָ, אָמַר לֵיהֶן, אָבָא, מָה
אָנָּא הָתָם וּכְוֹ? קָרַב אֲצַלּוּ רַבִּי אַלְעֹזֵר בָּנוֹ. אָמַר
לוֹ, אָבָא, מָה אָנִי שָׁם? אָמַר לוֹ, אֲשֶׁר יִחְלֹק בָּנוֹ,
זֹמֶן רַב יְהִי שֶׁלָּא תַּתְקַבֵּר אֲצַלִּי, אָבֵל בְּאַתָּה

אבל בְּהַזָּא עַלְמָא, דִזְכָרָא
 דִיְדִי זְדִידֵךְ בְּרִירָנָא, זְבָאַין
 אָנָן עַם אַיִינָן צְדִיקָיָא דִזְמִינָן
 לְשֶׁבֶחָא לְמַארִי עַלְמָא, בְּאַיִינָן
 מְלָאָכִין דְמִשְׁפְּשִׁין קְפִיה, תְּדָא
 הָזָא דְבָתִיב (תְּהִלִּים קְמ, יג), אֲזָה
 צְדִיקִים יוֹדוֹ לְשֶׁמֶךְ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים
 אֶת פְּנֵיךְ.

פירוש האדרא זוטא

עוֹלָם, מָקוֹם שָׁלֹךְ וּשְׁלִי מִבְּרָרִים. זְכָאים אֲנוּ חָנוּ
 עַם אֶלָו הַצְדִיקִים שְׁפָעָמִינִים לְשֶׁבֶח לְאַדוֹן
 הָעוֹלָם, שְׁאָלוּ הַמְלָאָכִים שְׁמִשְׁפְּשִׁים לְפָנָיו. זֶה
 שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קְמ) אֲנָן צְדִיקִים יוֹדוֹ לְשֶׁמֶךְ יִשְׁבּוּ
 יִשְׁרִים אֶת פְּנֵיךְ.

דע שבכל מקום שנוצר באדרא זו מלת "ادرא", היינו האדרא רבא קדישא שבפרשת נשא (מודף קכו ע"ב עד דף קמה ע"א).

דנ' רפ"ז
ע"ב

תָּאֵנָא, בְּהַחֲיَا יוֹמָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן
בַּעֲאָה לְאַסְתְּלִקָּא מִן
עַלְמָא וְהַזָּה מִסְדָּר מַלְזָוִי, אַתְּבָנֵשׁ
חֶבְרִיא לְבִי רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְהַזָּה קְמָה
רַבִּי אַלְעָזָר בְּרָה, וְרַבִּי אַבָּא וְשָׁאָר
חֶבְרִיא. וְהַזָּה מַלְיָא בִּיתָּה.

זָקוֹף עַינְיוֹן רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְתָמָא
דְּאַתְּמָלֵי בִּיתָּה, בְּכָה רַבִּי
שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, בְּזָמָנָא אַחֲרָא כְּדֵין
תוֹנָא בְּבִי מַרְעֵי, תָּהָה רַבִּי פְּנַחַם בְּזַנְבָּן
יָאֵר קְמָא. וְעַד **דְּבָרִירָנָא** הַזְּבָתָא,

אוֹרִיכָה לֵי עד הַשְׁתָא, זֶבֶר תְּבִנָה
 אַסְחָר אֲשָׁא מַקְפָּאֵי, וַיְמַעַלְמַיְן לֹא
 אַתְּפָסָק, וְלֹא הוּא עַל בָּר נְשָׁ
 אֲלֹא בְּרִישָׁתָא, וַיהֲשָׁתָא חַמִּינָא
 דְאַתְּפָסָק, וְהָא אַתְּמַלֵּי בֵיתָא.

עד הַהּוּ יְתַבֵּי, פְּרָה עַיְנָיו רַבִּי
 שְׁמַעַן, יְחִימָא מֵה דְחַמָּא,
 וַאֲסָחָר אֲשָׁא בְּבִיתָא, נַפְקָה בְּלַהּוּ,
 וַאֲשַׁתָּאָרוּ רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִירָה וַרְבִּי
 אָבָא, וַשָּׁאָר חַבְרִיא יְתַבּוּ אַבְרָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעַן לַרְבִּי אַלְעֹזֶר
 בְּרִירָה, פַּזְקֵחֵי אֵי הַכָּא רַבִּי
 יְצָחָק, דָאָנָא מַעֲרַבְנָא לֵיה, אִימָא

לֵיה דִיסְבֶּר מַלְזֵי, וַיְתִיב לְגַבָּא,
זְבָא חַילְקִיה.

קָם רַבִּי שְׁמֻעָן, וַיְתִיב וַחֲידֵי וַחֲדי,
אָמַר אָנָן חַבְרִיא. קָם רַבִּי
אַלְעֹזֶר וַאֲעַיל לֹזֶן, יַתְבוּ קַמְיה. זְקוֹפָ
יְדוֹי רַבִּי שְׁמֻעָן וַמַּצְלֵי צְלוֹתָה, וַתָּהָ
חֲדי וַאֲמַר, אָנָן חַבְרִיא דָאַשְׁתַּבְחָ
בְּבִי אָדָר אַזְדְּמָנָן הַבָּא.

נַפְקֵן בְּלֹהֶה, וַאֲשַׁתְּאָרוֹן רַבִּי אַלְעֹזֶר
בְּרִיהֶה, וַרְבִּי אָבָא, וַרְבִּי
יְהוֹדָה, וַרְבִּי יוֹסֵי, וַרְבִּי חִיאָה. אָדָחָבִי
עַלְלָ רַבִּי יַצְחָק, אָמַר לֵיהֶ רַבִּי
שְׁמֻעָן, בַּמָּה יִאּוֹת חַזְלָקָה, בַּמָּה
חִידָן בָּעֵי לְאַתּוֹסְפָא לְךָ בְּהָאִ

יומָא. יתיב רבי אבא בתר כתפי,
וירבי אלעזר קמיה.

אמַר רבי שְׁמֻעוֹן, הִא הַשְׁתָּא
שְׁעַתָּא דְּרוּזָתָא הֵא, וְאַנְנָא
בְּעַינָּא לְמַיעֵל בְּלֹא כְּסֹוףָא לְעַלְמָא
דָּאַתִּי, וְהָא מְלִין קְדִישָׁין דְּלֹא
גְּלִיאָן עַד הַשְׁתָּא, בְּעַינָּא לְגַלְאָה
קְפִי שְׁבִינָתָא, דְּלֹא יִמְרוֹן הָהָא
בְּגַרְיעָתָא אֲסַתְּלִיקָנָא מְעַלְמָא, וְעַד
בְּעַטְמִירָן הָוּ בְּלָבָא, לְמַיעֵל בְּהָזֶה
לְעַלְמָא דָאַתִּי.

וּבְהָא סְפִרְנָא לְכָה, רַבִּי אָבָא
יַבְחֹזֶב, וַרְבִּי אלעזר ברַי
יַלְעֵי, וְשָׁאָר חֶבְרִיא יַרְחֵשָׁן

בְּלִבְיָהוּ. קם רבי אבא מברther
בחתיו, יתיב רבי אלעזר בריה
קמיה, אמר ליה, קום ברוי, הָא
אַחֲרָא יַתֵּב בְּהָהִיא אַתָּה, קם רבי
אלעזר.

אֶתְעַטֵּף רַبִּי שְׁמֻעוֹן, וַיַּתֵּב. פתח
ואמיר, (תהלים קטו, יז) לא
המתים יהללו יה ולא כל יזרדי
וזמה, לא המתים יהללו יה, חבי
הוא ונדי, אינען דאקרין מתים,
הָא קידשא בריך הוא כי אקרי,
זהו שארי בין אינען דאקרין חיים,
ולא עם אינען דאקרין מתים.
ומספיה דקרה בתיב, ולא כל יזרדי

הַזָּמָה, וְכֹל אִינְןִין הַנְּחַתִּין לְדִזְמָה,
בְּגִיהָפָם יִשְׂתָּאָרֵן. שָׁאַנְיִ אִינְןִין
הַאֲקָרֵן חַיִים, הַהָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא בְּעֵי בִּיקְרִיחָן.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בָּמָה שְׁנִיא
שְׁעַתָּא ♦ דָא מַאֲדָרָא,
הַבְּאֲדָרָא אָזְדָמָן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא
וְרַתִּיבּוּי, וְהַשְּׁהָא הָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא הַכָּא, וְאַתִּי עִם אִינְןִין צְדִיקִיא
הַבְּגַנְתָּא דְעַדָּן, מָה הַלְאָ אַעֲרָעָ
בְּאֲדָרָא, וּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בְּעֵי
בִּיקְרִיחָן דְצְדִיקִיא יְתִיר מִיקְרָא
דִילִיה, בָּמָה דְכַתִּיב בִּירְבָּעָם, דְהַווָּה
מְקַטֵּר וּמְפַלֵּח לְעַבּוֹדָה זָרָה,

וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָרוּךְ לֵיהֶן, וּבֵין
 דָאֹשֵׁיט יְדֵיהֶן לְקַבְּלֵי דָעָהוּ נְבִיאָה,
 אֲתִיְבָשְׁ יְדֵיהֶן, דְכַתִּיב (מלכים א ג ד)
 וְתִיבָשְׁ יְדוֹנוֹ. וְעַל דְפָלָח לְעַבּוֹדָה
 זָרָה לֹא בְתִיבָשָׁ, אַלְאָ עַל דָאֹשֵׁיט
 יְדֵיהֶן לְעַהֲדָה נְבִיאָה. וְהַשְׂתָא קַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּעֵבִי בִּקְרָא דִילָן, וּבְלָהָז
 אֲתָהָן עַמִּיהֶן.

אָמַר, הָא רַב הַמְנֻגָּא סְבָא הַבָּא,
 וְסִתְרְנִיהֶן שְׁבָעֵין צְדִיקִי, גְּלִיפָן
 בְּעִיטָרִין, מְנַהֲרִין כְּלֵי חַד וְחַד מְזִיחָרָא
 דְזֹוֹא דְעַתִּיקָא קַדְישָׁא, סְתִימָא
 דְכָל סְתִימָין, וְהָא אֲתִי לְמַשְׁמָעָ
 בְּחִדְזּוֹתָא, אַלְיָן מְלַיָּן דְאָנָא אַיְמָא.

עד דהוה יתיב, אמר, הא רב**י**
 פניהם בן יאיר הבא, אתקינו
 הזבתייה. אזהעזען חבריא דהוו
 תפן, וקמו ניתבו בשיפולי ביתה,
 ורב**י** אלעזר ורב**י** אבא, אשתארו
 קפיה (נ"א עמיה) דרב**י** שמעון.

אמר רב**י** שמעון, באדרא
 אשכחנא דבל חבריא
 הו אמר, וננא עמ欢, השטא
 אי מא אנא בלודאי, ובלה צייתין
 למולוי עלאן ותאנן, ובאה
 חזלקי יומא דין.

פתח רב**י** שמעון ואמר, (שה"ש ז, יא)
 אני לדודי לעלי תשיקתו, בל

יומין דאתקטרנא בְּהָאי עַלְמָא,
 בְּחֶד קְטִירָא אֲתִיקְטְּרָנָא בֵּיה
 בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, זְבִיגִין בְּקָדְשָׁא
 הַשְׂתָּא וְעַלְיִ תְּשִׁוְקָרָו, דְּהַזָּא וְכָל
 סְיעָתָא קְדִישָׁא דִילִיה, אָתָה
 לְמַשְׁמָעָ בְּחִדּוֹה, מַלְיָן סְתִימָין,
 וְשַׁבָּחָא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא
 דְבָלָ סְתִימָין, פְּרִישָׁ וְאַתְפָרְשָׁ
 מְכֻלָּא, וְלֹא פְּרִישָׁ, דְּהָא כְּלָא בֵּיה
 מַתְדְּבָקָן, וְהַזָּא מַתְדְּבָקָ בְּכָלָא,
 הַזָּא כְּלָא. עַתִּיקָא דְבָל עַתִּיקָן,
 סְתִימָא דְבָל סְתִימָין, אַתְהָקָן וְלֹא
 אַתְהָקָן. אַתְהָקָן בְּגִינָן לְקִיְמָא בְּכָלָא,
 וְלֹא אַתְהָקָן בְּגִינָן דְלֹא שְׁבִיתָ

בְּדַ אֲתַתְּכָן, אֲפִיק תִּשְׁעַ נְהֹרִין,
 דְּלֵהָטִין מְגִיה מִתְקֹנוֹי, וְאַינְנָן
 נְהֹרִין מְגִיה מִתְגָּהָרִין וּמִתְלָהָטִין,
 וְאַזְלִין וּמִתְפְּשִׁטִּין לְבָל עִירָה,
 בְּבוֹצִינָא דְמִתְפְּשִׁטִּין מְגִיה נְהֹרִין
 לְבָל עִירָה, וְאַינְנָן נְהֹרִין
 דְמִתְפְּשִׁטִּין, בְּדַ יְקָרְבָּן לְמַנְדָע לֹזָן,
 לֹא שְׁבִיחַ אַלְאָ בְּוֹצִינָא בְּלַחְזֹדוֹי, בְּךָ
 הוּא עֲתִיקָא קָדִישָׁא, (הוּא) בְּוֹצִינָא
 עַלְּאָה סְתִימָא דְבָל סְתִימָין.

וְלֹא שְׁבִיחַ בָּר אַינְנָן נְהֹרִין
 דְמִתְפְּשִׁטִּין דְמִתְגָּלִין
 וּטְמִין, וְאַינְנָן אַקְרָע שְׁמָא קָדִישָׁא,
 וּבְגִין בְּךָ בְּלֹא חֶר.

זֶה מָה דִּאֵמֶרְיָה חַבְרָנָא בְּסֶפֶרְיָה
 קָדְמָאִי, דָּאִינְעַן דְּרָגֵין
 דְּאַתְּבָרִיאָה, זֶעֱתִּיקָא קָדְיִשָּׁא אַתְּגָלִי
 בְּהָזֶה בְּכָל חָדָר וְחָדָר, מְשֻׂום דָּאִינְעַן
 תְּקִינְיוֹן דְּעַתִּיקָא קָדְיִשָּׁא. לֹאו הַשְׁתָּא
 עִידְנָא לְהָנִי מַלְיָין, דָּהָא אַמִּינָא לֹזֶן
 בְּאַדְרָא קָדְיִשָּׁא, וְחַמִּינָא מַה דָּלָא
 יְדַעַנָּא הָבֵי, וַעֲד הַשְׁתָּא אַסְתִּים
 בְּלַבָּאִי מַלְהָה, וְהַשְׁתָּא אָנָא
 בְּלַחֲזָדָאִי אַסְהִידָנָא קְמִי מַלְבָּא
 קָדְיִשָּׁא, זֶבֶל הָנִי זֶבֶל קְשׁוֹט דָאַתָּה
 לְמַשְׁמָעָ מַלְיָין אַלְיָין.

גַּזְלַגְלַתָּא דְּרִיְשָׁא חַפּוּרָא, לֹא
 בִּיה שִׁירּוֹתָא זְסִיזָמָא.

קְוִילְטָרָא דַקְטָפְיוֹ אֲתַפְשֵׁט וְאֲתַגְהִיר,
 וְמִגְיהָ יְרַתְּזָן צְדִיקְיָא אֲרַבָּע מֵאָה
 עַלְמִין דְכִסּוּפִין לְעַלְמָא דָאָתִי.
 מְהָאי קְוִילְטָרָא דַקְטָפָא, דְהִיא
 גּוֹלְגָלָתָא חֹזְרָא, נְטִיף טְלָא בֶל
 יוֹמָא לְהַהּזָא זְעִיר אַנְפִין, לְאַתְרִ
 דְאַתְקָרִי שְׁמִים, זְבִיה וְמִגְינִין מִיתְיִיא
 לְאַחְיָא לְזִמְנָא דָאָתִי, דְבַתִּיב,
 (בראשית כז, כח) זַיְצָן לְהָאָלֹהִים מַטְלָל
 הַשְׁמִים, וְאַתְמַלְיָא רִישִׁיה, וְמַהְהָא
 זְעִיר אַפִין נְטִיף לְחַקֵּל תְּפִיחָין, וּבֶל
 חַקֵּל תְּפִיחָין, נְהִירִין מַהְהָא טְלָא.
 הָאֵי עַתִּיקָא קְדִישָא טָמֵיר זְגִינִין,
 וְחַכְמָתָא עַלְאָה סְתִימָה,

בְּהַהְזָא גִּילְגָּלָתָא מְשֻׁתֶּבֶת, וְדֹא
בְּהָאֵי עֲתִיקָא לֹא אַתְּגָּלִיא אֶלְאָ
רִישָּׁא בְּלִחוּדוֹי, בְּגַנִּין דָאִיהוּ רִישָּׁא
לְבָלָן רִישָּׁא, חַכְמַתָּא עַלְּאָה דָאִיהוּ
רִישָּׁא בְּיהָ סְתִים, וְאַקְרֵי מַזְחָא
עַלְּאָה, מַזְחָא סְתִימָא, מַזְחָא דְשִׁבְיךָ
וְשְׁקִיט, וְלִית דִידָע לֵיהֶ בר אִיהוּ.

תַּלְתָּה רִישֵׁין אַתְּגָּלְפָן, דָא לְנוּ מַן
דָא, וְדֹא לְעִילָא מַן דָא.
רִישָּׁא חֲדָא חַכְמַתָּא סְתִימָאָה,
דְאַתְּבִסְיָא וְלֹאוּ מַתְּפַתְּחָא,
וְחַכְמַתָּא דָא סְתִימָאָה, רִישָּׁא לְבָלָן
רִישֵׁי דְשִׁאָר חַכְמוֹת. רִישָּׁא עַלְּאָה,
עֲתִיקָא קְדִישָּׁא, סְתִימָא דְבָלָן

סְתִימָן. רַיְשָׁא דְכָל רַיְשָׁא, ♦ רַיְשָׁא
 דְלָאו רַיְשָׁא. וְלֹא יְדֻעַ, וְלֹא
 אֲתִידַע, מַה דְהֻיוּ בְרַיְשָׁא דָא, דְלָאו
 אֲתִידַבֵּק בְחַכְמָתָא וְלֹא בְסִובְלָתָנוּ.
 וְעַל הָאֵי אֶקְרֵי, (בָמְדִבָר כְד, יא) בְרָחָ
 לְהָאֵל מְקוּמָה, (יְחִזְקָאֵל א, יד)
 וְהַחִזְוָת רְצֹא וְשׂוֹב, וְבָגִין בְּ
 עַתִיקָא קְדִישָׁא אֶקְרֵי אֵין, דְבִיה
 תְלִיאָ אֵין.

וְכָל אֵינֵן שְׁעָרֵי, וְכָל אֵינֵן גִּימָן,
 מִפְזָחָא סְתִימָה נְפָקִין (תְלִיאֵן),
 וְכָלְדוֹ שְׁעִיעֵין (ס"א יְחִבֵין) בְשִׁקְוָלָא,
 וְלֹא אֲתִחְזֵי קְדָלָא, כְלָא הָזָא, בָגִין
 דְהָאֵי עַתִיקָא קְדִישָׁא בְחָדֵר חִוֵי,

**בְּלֹא בְּחִידָה, וְלֹא שְׁנִיא מְרַחְמֵי
לְעַלְמִין.**

**בְּתִלְתָּה עֶשֶׂר מְבִילָן דְּרַחְמִין
אֲשֶׁתְבָה, בְּגִין דְּהָא
חַבְמַתָּא סְתִימָה דְּבִיה, מַתְפְּרֵשׁ
תִּלְתָּה זְמִינָה לְאַרְבָּע אַרְבָּע, וְזָהָא
עַתִּיקָה בְּלִיל לְזֹן, וְשְׁלִיט עַל בְּלֹא.
חַד אַרְחָא דְּנָהִיר בְּפְלִגְוָתָא דְּשַׁעַרִי
דְּנָפְקִין מִמּוֹחָא, הַזָּא אַרְחָא
דְּנָהִירין בִּיה צְדִיקִיא לְעַלְמָא
דְּאָתִי, דְּבָתִיב (משל ד, יח) וְאַרְחָ
צְדִיקִים בָּאוֹר נֹגָה וְנוֹגָה. וְעַל דָּא
בְּתִיב (ישעה נח, יד) אֹז תְּתֻעַנְג
עַל יְהֻזָּה אַתָּה. וְמַהָּאֵי אַרְחָא**

**מִתְנְהָרִין בְּלֵי שָׁאָר אֲרָחוֹן דְּפָלִין
בְּזַעַיר אֲנָפִין.**

**הָאֵי עֲתִיקָא סָבָא דְּסָבִין, בְּתָרָא
עַלְּאָה לְעַיְקָא, דְּמַתְעַטְרִין
בֵּיה בְּלֵי עַטְרִין, זְבָתְרִין מִתְנְהָרִין,
בְּלֵי בּוֹצִינִין מַפִּיה זְמַתְלָהָטִין
(ומתנְהָרָן), זְהֹזָא הָזָא בּוֹצִינָא עַלְּאָה,
טְמִירָא דְּלָא אַתְּזִידָע, (וכל שאר בּוֹצִינִין
מניה מתלהטין ומתנְהָרִין).**

**הָאֵי עֲתִיקָא אַשְׁתַּבָּח בְּתָלָת רִישִׁין,
זְבַלְיָדָן בְּחֶדֶר רִישָׁא, זְהֹזָא (נ"א
והוא) רִישָׁא עַלְּאָה לְעַיְקָא לְעַיְקָא.
זְגִינָן דְּעֲתִיקָא קְדִימָא אַתְּרָשִׁים
בְּתָלָת, אַזְפָּה חַבִּי בְּלֵי שָׁאָר בּוֹצִינִין**

דְּנֶהֱרִין מַגִּיה בְּלִילָן בְּתִלְתָּה. עַזְדָּה
עֲתִיקָא אֲתֶרְשִׁים בְּתִרְיֵין. בְּלִילָא
דְּעֲתִיקָא בְּתִרְיֵין. הֵזָא בְּתִרְאָה עַלְאָה
דְּבָל עַלְאַיִן, רִישָׁא דְּבָל רִישָׁי.
וְהֵזָא דְּהֵי לְעַיְלָא מִן דָא, דְּלָא
אֲתִידָע. כֵּךְ בָּל שָׁאָר בְּנוֹצִינִין,
סְתִימָיוֹן בְּתִרְיֵין.

עַזְדָּה עֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתֶרְשִׁים
וְאַסְתִּים בְּחָד, וְהֵזָא חָד,
וּבָלָא הֵזָא חָד, כֵּךְ בָּל שָׁאָר בְּנוֹצִינִין
מִתְהַקְשִׁין מִתְקַשְּׁרֵין וּמִתְהַקְרֵין
בְּחָד, וְאִפְנֵן חָד.

מְצֻחָא דְאַתְגָּלִי בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא,
רְצֹן אַכְפָּרִי, דָהָא רִישָׁא

עַלְאָה דָא סְתִים לְעַיְלָא דָלָא
אתידע, פְשִׁיט חֶד טוֹרְנָא בְסִמְא
יָאָה, דָא תְּבָלֵיל בְמַצְחָא. וּבְגִין
דָא יָדוֹ (נ"א דההוֹא) רַעֲנָא דְכָל רַעֲנָן,
אַתְּהַקֵּן בְמַצְחָא, וְאַתְּגַלְיָא
בְבִזְבִּיטָא (ס"א אַתְּגַלִּיף בְפִסְטָא), הָאֵי
מַצְחָא אַקְרֵי רַצְוֹן, וּבְרַצְוֹן דָא
אַתְּגַלְיָא, רַעֲנָא דַרְעֲנָן אַשְׁתַּבָּח
בְכָלְהוּ עַלְמִין, וּבְלַכְזָהִין דְלַתְּתָא
מַתְקַבְּלִין, וּמַתְגַּהֲרִין אַנְפּוֹי הַזְּעִיר
אַנְפִּין, וּבְלָא בְרַחְמֵי אַשְׁתַּבָּח, וּבְלָא
דִינִין אַתְּטִמְרָן וְאַתְּבָפְנִין.

בְשִׁבְתָּא בְשִׁעְתָּא דְצַלְוָתָא
דְמִנְחָה, דְהִיא עִזּוֹן

הַבְּלִי דִינֵין מִתְעָרִין, אַתְגָּלְיָא הָאֵי
מֶצְחָא, וְאַתְפְּגִין בָּל דִינֵין,
וְאַשְׁתַּבְחֹזֶה רְחַמֵּין בְּכָלְהוּ עַלְמֵין.
וּבָנֵין בָּקָד אַשְׁתַּבְחָה שְׁפָת בָּלָא דִינֵא,
לֹא לְעַילָּא וְלֹא לְתַחָא, וְאַפְלוּ
אֲשָׁא דְגִיהָנָם אַשְׁתַּקָּע (ס"א אשთכו)
בְאַתְרִיה, וְנִיחַן תִּיבְיאָ.

וְעַל דָא אַתְוָסֶפֶג נְשָׂמְתָא דְהַדּוֹ
בְשִׁבְתָּא, וְבָעֵי בָר נְשָׁלְמָה
בְתִלְתָּסְעֻודָתִי דְשִׁבְתָּא, דָהָא בָּל
מְהִימָנָתָא, וּבָל בָּלָא דְמְהִימָנָתָא,
בֵיה אַשְׁתַּבְחָה, וְבָעֵי בָר נְשָׁלְמָה
פְתֹרָא, וְלִמְיבָל תִלְתָּסְעֻודָתִי
דְמְהִימָנָתָא, וְלִמְהַדִּי בְהָזָה.

אמר רבי שמעון אסחדנא עלי
 לבל אלין הhabא דהא מז
 יומאי לא בטילנא אלין תלת
 סעודתית ובגיניהון לא אctrיבנה
 להעניתה בשbeta. ואפלו ביזמי
 אחריני לא אctrיבנה כל
 שבון בשbeta. דמאן דובי בהז
 זבי למשימנוtha שלימרתא. חד
 סעודתית דמטרזוניתא. וחד סעודתית
 דמלבא קדיشا. וחד סעודתית
 דעתיקא קדיشا סתימה לבל
 סתימין. ובזהוא עלמא יזבי בהז
 לאلين. הא רצון כה ארגלייא, כל
 דין אתה פין משולשליהון.

**תקונָא דעֲתִיקָא קְדִישָׁא, אַתְּהַקְּנוּ
בַּתְּקוֹנָא חֶד, בְּלֹא דְּבָלֵל
תְּקוֹנִין, וְהִיא חֲכָמָה עַלְּאָה,
סְתִימָה, בְּלֹא דְּבָל שָׁאָר, וְהִיא
אֲקָרֵי עַזְן עַלְּאָה סְתִימָא, וְהִיא
מוֹחָא דעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְהִיא מוֹחָא
אַתְּפַשֵּׂט לְבָל עִבָּר, מַנְיָה אַתְּפַשֵּׂט
עַזְן אַחֲרָא, וְמַהְאי עַזְן אַתְּגַלֵּף.**

וְהִיא רִישָׁא סְתִימָא דְּבָרִישָׁא דְּעֲתִיקָא דְּלֹא אַתִּדְעָ, בְּדַ
פְּשִׁיטָה חֶד טִירָנָא (ס"א גוונא),
הַתּוֹהַה מִתְּהַקֵּן לְאַתְּנַהָּרָא, בְּטַש
בְּהִיא מוֹחָא (נ"א מצחא), וְאַתְּגַלֵּף,
וְאַתְּנַהָּר בְּכָמָה נְהִירִין, וְאַפְּיק

ד"ט ע"א

וְאַרְשִׁים בְּבּוֹסִיטָא דָא בְּהָאי
 מֵצָחָא, וְאַתְּרִשִׁים בְּבִיה חַד
 נְהֹרָא דְאָקָרִי רְצֹן, וְהָאי רְצֹן
 אַתְּפַשְׁט לְתַתָּא בְּדִיקָנָא, עַד
 הַהְוָא אֲחַר דְמַתִּישָׁבָא בְּדִיקָנָא,
 וְאָקָרִי חַסְד עַלְּאָה, וְדָא אַיְזָה
 נְצָר חַסְד, וְבְהָאי רְצֹן כֵּד
 אַתְּגַלְּיָא, מְסֻתְּבָלִין מְאֵרִי דְדִינָא
 וּמְתַבְּפִין.

עַיְנוּ דְרִישָׁא דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא,
 תְּרִין בְּחַד שְׁקִילָן, דְאַשְׁגָּחָן
 תְּדִירָא, וְלֹא גָּאִים, דְבָתִיב
 (תְּהִלִּים קָכָא, ד) לֹא יָנָם וְלֹא יִשְׁן
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא,

בגין בך לא אית ליה גביגין על עינא, ולא בסיטה.

ההוא מוחא אַתְגָּלֵף זנהר בתרלה תזרין דעילא (נ"א דעתא), בהערא חדא מסתערין עינן הרזיר אַנְפָין, דכתיב (שה"ש ה, יב) רוחצות בחלב. זהא (נ"א בההוא) חזרא קדרמהה. נשאר תזרין אסתערין זנהרין לשאר בוצינין.

מוחא אקרוי נבייעא דברברתא, נבייעא דבל ברבאן מעיה אשתקחו. ובгин דהאי מוחא להיט בתרלה תזרין דעינא, בעינא תלוי ביה ברברתא, דכתיב (משל כי, ט)

טוֹב עַיִן הוּא יְבָרֵךְ, דָהָא בְמֹתָחָא
 תְלִין חַטּוֹרֶה דְעִינָא. הָא עִינָא בְּדַ
 אֲשֶׁרֶת בְּזִיעֵיר אַנְפִין (עלמיין) (ס"א
 אתנהרן אַנְפִין כְלָהו בְחָדוֹ) אַנְהָרָן בְּלָהָ
 בְחָדוֹ. עִינָא דָא הוּא בְּלָא יְמִינָא,
 לִית בֵיה שְׂמָאָלָא. עִינָן דְתָחָא,
 יְמִינָא יְשַׁמְאָלָא, תְרֵי בְתָרֵי גּוֹנוֹן.

בְצִנְיעָזָתָא דְסִפְרָא אַלְיִפְנָא, דָהָא
י' עַלְאָה י' תְתָאָה, ה'
עַלְאָה ה' תְתָאָה, ו' עַלְאָה ו' תְתָאָה.
בְּלָאָלִין עַלְאָזִין, בְעַתִיקָא תְלִין,
תְתָאָזִין בְזִיעֵיר אַנְפִין אַיִן, לֹא
תְלִין, אַלָא אַיִן מַמְשָׁ, וּבְעַתִיקָא
קְדִישָׁא תְלִין, דָהָא שְׁמָא דְעַתִיקָא

אתפסיא מבלא, ולא אשתחב. אבל אלין אהוון דתליין בעתקא, בגין דיתקיעמן אין דלהתא, די לאו הבי לא יתקיעמן.

ונגין ביה, שמא קדישא סתים גנלייא. ההוא דסתיים לךבליה דעתיקא קדישא סתימא דבלא, זההו (אתגלייא בגיןה דעתיקא), (ס"א דאתגלי בגיןה דההוא (דאתגלייא) דעתיקא) בזעיר אfin. ונגין ביה, כל ברכאנ בעין סתים גנלייא. אלין אהוון סתימן דתליין (בעתקא קדישא, תלין, אמרاي תלין, "לקיימא לי" דלהתא), (ס"א ודאי בגולגולתא במצחא בעיניין תליא "אמרاي תליא, לקיימא לי" דלהתא).

חוֹטָמָא, בַּהֲאי חוֹטָמָא בְּנִיקָבָא
 דְּפִרְדְּשָׁקָא דְּבִיה, נְשִׁיבָה
 רְזֵחָא דְּתִיְיָ לְזִעִיר אַפִּין. וּבַהֲאי
 חוֹטָמָא, בְּנִיקָבָא דְּפִרְדְּשָׁקָא תְּלִיאָה,
 ה', לְקַיְיָמָא ה' אַחֲרָא דְּלִתְתָּהָא. וְדָא
 רְזֵחָא נְפִיק מִמּוֹחָא סְתִימָה, וְאַקְרֵי
 רְזֵחָא דְּתִיְיָ. וּבַהֲאי רְזֵחָא וּמִגְינִין
 לְמַנְדָע חַבְמָתָא בְּזַמְנָא דְּמַלְכָבָא
 מְשִׁיחָה, דְּבַתִּיב (ישועה יא, ב) נְנַחָה
 עַלְיוֹן רְזֵחָה יְהוָהָה רְזֵחָה חַבְמָה
 וּבִנְהָה וּגְנוּ.

הֲאי חוֹטָמָא חַיִין מִכְל סְטְרִין, חַדוּ
 שְׂלִימָא, נְנַחָה רְזֵחָה, אַסְזוֹתָה.
 בְּחוֹטָמָא דְּזִעִיר אַגְפִין (כמה דָאָקִיםָנָא)

בְּתִיב, (שמואל ב כב, ט) **עַלְהָ עַשְׁנָ**
בָּאֶפֶן וְגַן, **וְהַבָּא בְּתִיב** (ישעה מה, ט)
וְתַהֲלַתִּי אַחֲטָם לְךָ.

וּבְסְפָרָא דְּאָגְדָּתָא דְּבָי רַב יַיְבָא
סְבָא, אָקִים ה' בְּפּוֹמָא,
וְהַבָּא לֹא מְתַקְּיִמָּא חָבִי, וְלֹא
אַצְּטָרְפָּא (ס"א אצטראיכנא), **אַף עַל גַּב**
הַבָּחָד סְלָקָא, אַלְא בָּה' דִינָא תְּלִיאָ,
וְדִינָא בְּחֹטֶטֶם אַתְּלִיאָ, דְבִתִּיב עַלְהָ
עַשְׁנָ בָּאֶפֶן. וְאֵי תִימָא, הָא בְּתִיב
וְאֵש מְפִיו תָאֵבָל. **עַקְרָא דְרַגְנָא**
בְּחֹטֶטֶם אַתְּלִיאָ.

כָּל תְּקִנֵּין דְעַתִּיקָא קְדִישָא,
בְמֹחָא שְׁקִיט וְסִתִּים

מִתְהַקֵּן, וְבֵל תָּקִינוּ דֹעַיר אֲנָפֵין
 בְּחֶכְמָה תִּתְאַה מִתְהַקֵּן, דְּבָתִיב
 (תהלים קד, כד) בְּלֹם בְּחֶכְמָה עֲשִׂית,
 וְה' בְּלֹא דְּבָלָא וְדָאי, מַה בֵּין ה'
 לְה', ה' דְּהַבָּא דִינָא אַתְעַר מִנָּה,
 וְדְהַבָּא רְחַמֵּי גֹּוּ רְחַמֵּי.

בְּדִיקָנָא דְעַתִּיקָא קְדִישָא, תְּלִיא
 בֵּל יְקִירָא דְבָלָא, מְזֻלָּא
 דְבָלָא אֲקָרֵי, מַהֲאֵי דִיקָנָא מְזֻלָּא
 יְקִירָתָהָא (נ"א מַהֲאֵי מְזֻלָּא יְקִירָא) דְבֵל
 יְקִירִין, מְזֻלִי עַלְאי וְתִתְאַי, בְּלָדוֹ
 מְשֻגִּיחִין לְהַחְיא מְזֻלָּא. בְּהָאֵי
 מְזֻלָּא תְּלִיא חַיִי דְבָלָא, מְזֻזִי
 דְבָלָא. בְּהָאֵי מְזֻלָּא תְּלִין שְׁמִיא

וְאֶרְעָא. גְּשֵׁמִין דְּרֻעֹא. בְּהָאִי
מַזְלָא, אֲשֶׁר חָזָתָא דְכָלָא. בְּהָאִי
מַזְלָא תְּלִין כֹּל חִילִין עַלְאַין
וְתְּתָאַין.

ד"ר פ"ט ע"ב

♦ תְּלִתְהָר עַשְׂרָנִין דְמַשְׁחָא
דְרַבּוֹתָא טְבָא, תְּלִין
בְּדִיקָנָא דְמַזְלָא יְקִירָא דָא, זְבַלְהָז
נְפָקִין לְזִעְיר אַגְפִין, לֹא תִּמְאָא
בְּלָהָז, אַלְאָ תְּשַׁעַה מַנְיָה
מַשְׁתַּבְחָן בְּזִעְיר אַגְפִין, לֹא כְפִיא
דִּינִין.

(ובד) האי מַזְלָא, תְּלִיאָ בְּשַׁקְנַלָּא
עד טְבָרָא, כֹּל קְדוּשָׁי
קְדוּשִׁין דְקְדוּשָׁא, בֵּיה תְּלִין, בְּהָאִי

מַזְלָא פְּשִׁיטָה פְּשִׁיטָה דְּקַוְטָרָא
 עַלְאָה, הַהּוּא רִישָׁא דְּבָל רִישֵׁין,
 דְּלָא אֲתִידָע וְלָא אֲשַׁתְּמוֹדָע וְלָא
 יַדְעָן עַלְאָין וְתַתְאָין, בְּגִינַּע כְּלָא
 בְּהָאי מַזְלָא תְּלִיאָ.

בְּדִיקָנָא דָא תְּלִת רִישֵׁין
 דְּאָמִינָא מְתַפְּשֵׁטָן,
 וּבְלָדוֹ מְתַחְבָּרָן בְּהָאי מַזְלָא,
 וּמְשַׁתְּבָחֵן בֵּיה, וּבְגִינַּע כְּלָיְקוּרוֹ
 דִּיקְיוֹרָזָה בְּהָאי מַזְלָא תְּלִיאָ.

כְּלָא אַלְיָין אַתְּנוֹן דְּתְּלִיאָן בְּהָאי
 עַתִּיקָא, בּוּלָהוֹ תְּלִיאָן בְּהָאי
 דִּיקָנָא, וּמְתַחְבָּרָן בְּהָאי מַזְלָא,
 וּתְלִיאָן בֵּיה, לְקַיְמָא אַתְּנוֹן אַחֲרָנִין.

דְאַל מָלֵי לֹא סְלִיקִי אֶלְין אֲתָזָן
 בְעַתִּיקָא, לֹא קִימָין אֶלְין אַחֲרָנִין.
 וּבְגִין כֵה אָמַר מֹשֶׁה כֵד אַצְטְרִיךְ,
 יְהֻנוּאַתְּ יְהֻנוּאַתְּ יְהֻנוּאַתְּ, תְּרִי זִימָנִי,
 וּפְסִיק טָעֵמָא בְגַוְיִיהָ, דְהָא בְמַזְלָא
 תְלִיאָא פְלָא, מְהָאֵי מַזְלָא מְתַבְּסָפִי
 עַלְאי וַתְפָאֵי, וּמְתַבְּפִין קְמִיהָ,
 וּבְאָה חֹזְלָקִיהָ מְאָן הַזּוּבִי לְהָאֵי.

הָאֵי עַתִּיקָא קְדִישָא, סְתִימָא דְכָל
 סְתִימָין, לֹא אַדְבָר, וְלֹא
 אַשְׁתַבָח. וּבְגִין דָאוּה רִישָא עַלְאָה
 לְכָל עַלְאָין, לֹא אַדְבָר בְרַ רִישָא
 חֲדָא בְלָא גַפָא, לְקִיָמָא בְלָא, וְהָאֵי
 (נ"א דְכָל סְתִימָין (ס"א בְגִין דָאוּה)

רישא עלאין לכל עלאין, לא אזכיר אלא רישא חדא بلا גופא, לקיימא כללא. והוא) טמיר יסתיים זגניז מפלה.

תקוני אתחתקן, בההוא מזחא סתיימה דבלא, דאתחפשט אתחקן כלא, זנפיק חסיד עלהאה ותאה, וחסיד עלהאה אתחפשט אתחקן, ואתחבליל פלא במזחא סתיימה דא. פדר אתחקן חורה דא בנהורו דא, בטש מאן דבטש בהאי מזחא ואתנהור, ותלייא ממזלא יקירה מזחא אחרא, דאתחפשט זנהור לחתון ותרין שבילין. פדר אתנהור נהור ממזלא יקירה.

אַתְנֵהִירֹז תִּלְתָּ רִישֵׁין עַלְאַין, תְּרִין
רִישֵׁין, וְחַד דֶּבֶלִיל לֹזֶן.
וּבְמַזְלָא תְּלִין, וְאַתְכְּלִין בֵּיה.

מִבְּאָן שָׁאָרִי לְאַתְגְּלִיאָה יְקִירֹז
הַדִּיקָנָא, דָאַיְהּז מַזְלָא
סְתִימָאָה, וְאַיְנוּ מַתְתָּקָנָן.

וּבְמַה דַעֲתִיקָא קְדִישָׁא תִּלְתָּ רִישֵׁין
מִתְעַטְרִין בֵּיה, הַבִּי בְּקָא
בְתִלְתָּ רִישֵׁין, וּבְדַ אַתְנָהָרָן, תְּלִין
בְּלָדוֹ דַא בְּדָא בְתִלְתָּ רִישֵׁין, תְּרִין
מַתְרִין סְטְרִין, וְחַד דֶּבֶלִיל לֹזֶן.

וְאֵי תִימָא, מָאֵן עַתִיקָא קְדִישָׁא.
הָא חַווִי, לְעַיְלָא לְעַיְלָא אִית
הַלָּא אַתִידָע, וְלֹא אַשְׁתָמֹדָע, וְלֹא

אַתְּרָשִׁים, וְהֵזָא בְּלִיל בְּלִיל, וְתַרְין
 רִישֵׁין בֵּיה בְּלִילָן (ס"א תְּלִיָּז), וּבְדִין
 בְּלִיל (חֲדָא) הַכִּי אַתְּתַקְעֵן, וְהֵזָא לֹא
 בְּמִנְיִינָא, וֹלֵא בְּכְלִילָא, וֹלֵא בְּחוֹשְׁבָן
 אַלֵּא בְּרַעֲוָתָא דְּלִבָּא, עַל דָּא
 אַתְּמָר, (תְּהָלִים לְט, ב) אַמְרָתִי אַשְׁמָרָה
 דְּרַכִּי מְחֻטֹּא בְּלִשְׁוֹנִי.

אַתְּרָשִׁהָא אַשְׁתַּבָּה מַעֲתִיקָא
 קְדִישָׁא, דְּאַתְּגָהֵיר מַמְזָלָא,
 הֵזָא נְהִירָא דְּחַכְמָתָא, דְּאַתְּפַשְׁט
 לְתַלְתֵּין וְתַרְין עִיבָּר, וּנְפָקָא מְהֵזָא
 מַזְחָא סְתִימָה, מַנְהִירָא דְּבִיה. וּמָה
 דַעֲתִיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּקַדְמִיתָא
 (ס"א בְּחִכְמָתָא), דָא הִיא שִׁירָוָתָא

מִמֶּה דָאַתְגֵלְיִיא (הוי), וְאַתְעַבֵּיד
לְתֹלַת רִישֵׁין, וּרְיוֹשָׁא חֲדָא בְּלִיל לְזֹן,
וְאַלְיַן תֹּלַת מְתַפְּשֵׁטָן לְזֹעֵיר אַנְפִין,
וּמְאַלְיַן נְהָרִין בְּלָא.

אַתְגֵלִיפּ הָאֵי חַבְמַתָּא, וְאַפְיקּ חַד
נְהָרָא דְנָגִיד וּנְפִיקּ
לְאַשְׁקָאָה גְנָהָא, וּעַיְלָה (נ"א ועיילן)
בְּרִישָׁא דְזֹעֵיר אַנְפִין, וְאַתְעַבֵּיד חַד
מוֹחָא, וּמְתַפְּסָן אַתְמַשֵּׁיךּ וּנְגִיד בְּבָל
גּוֹפָא, וְאַשְׁקֵן כָּל אַינְזָן נְטִיעָן, חֲדָא
הָזָא דְבָתִיבּ, (בראשית ב, י) וּנְהָרָה יוֹצֵא
מַעַן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגָן וגו'.

תֹז אַתְגֵלִיפּ הָאֵי חַבְמַתָּא, וְאַתְמַשֵּׁיךּ
וּעַיְלָה בְּרִישָׁא דְזֹעֵיר אַנְפִין,

וְאַתְּעֵבִיד מֹחָא אַחֲרָא. (ההוא אחרא)
 הַהְזָא נְהִירָא דְאַתְּמַשְׁבָא מִינָה, אַלְין
 תְּרִין מִשְׁכָן אַתְּגַלְיפָן, מְתַחְבָּרוֹן
 בְּחֶדֶר רִישָׁא דְעַמִּיקָא דְבִירָא, דְכְתִיב
 (משל' ג, ב) בְּדַעַתָּו תְּהֻזּוֹת נְבָקָעָן.
 וְעַיְלָא בְּרִישָׁא דְזַעַיר אַנְפִין,
 וְאַתְּעֵבִיד מֹחָא אַחֲרָא, זְמַתְּפָן
 אַתְּמַשִּׁיךְ וְעַיְלָא לְנוּ גְנָפָא, זְמַלְיָא
 בְּלָא אַינְן אַדְרִין וְאַכְפְּדִרִין דְגְנָפָא.
 הַדָּא הָא דְכְתִיב (שם כד, ד) יְבָדַעַת
 חֲדָרִים יִמְלָאָן.

וְאַלְין נְהִרִין, מְנַהִירָא דְהַהְזָא מֹחָא
 עַלְאָה סְתִימָאָה, דְנַהִיר
 בְּמַזְלָא (עתיקא קדישא), וּבְלָא דָא

בדא פְּלִין. זֶאת קָשֵׁר דָא בָּדָא, זֶה
 בָּדָא, עַד הַיְשַׁת מֹדֵע דְּבָלָא חָדָר,
 זֶבְּלָא הוּא עֲתִיקָא וְזֶלָא אַתְּפֶרֶשׂ
 מְנִיה בְּלוּם. אֵלֵין תְּלִית נְהֹרִין, נְהֹרִין
 לְתְלִית אַחֲרֵינוּ דְאַקְרֵנוּ אַכְהֵן. זֶאֱלֵין
 נְהֹרִין לְבָנִין, זֶבְּלָא נְהֹרָם מַאֲתָר חָדָר.
 בְּד אַתְּגָלִיא הָאֵי עֲתִיקָא רְעֵנָא
 הַרְעֵן, בְּלָא נְהֹרָם, זֶבְּלָא אַשְׁתַּבְּחָה
 בְּחָדוֹ שְׁלִימָה.

ד"צ
ע"א

הָאֵי חַבְמָתָא אַקְרֵי עַדְן, וְהָאֵי עַדְן
 אַתְּמַשֵּׁךְ מֵעַדְן עַלְאָה
 סְתִימָה דְבָל סְתִימָין, וְמַהָאֵי עַדְן
 אַקְרֵי שִׁירּוֹתָא, דְבָעֲתִיקָא לֹא אַקְרֵי
 זֶלָא הַוי שִׁירּוֹתָא זֶסִיזָמָא, זֶבְגַּנִּין דָלָא

הִי בֵּיהֶן שִׁירִזְתָּא וּסְיִזְמָא, לֹא אֲקָרֵי
 אָתָה. בְּגִינָן דְּאַתְּבָסִיא וְלֹא אַתְּגָלִיא
 וְאֲקָרֵי הָא, וּמְאַתָּר דְּשִׁירִזְתָּא
 אַשְׁתַּבְחָה, אֲקָרֵי אָתָה, וְאֲקָרֵי אָב,
 דְּבָתִיב (ישעה סג, טו) בֵּי אָתָה אָבֵינוּ.

בְּאַפְּדָתָא דְּבֵי רַב יִבְאָ סְכָא,
בְּלֹא דְּבָא, וּעֵיר
 אַנְפִין אֲקָרֵי אָתָה. עֲתִיקָא קְדִישָׁא
 דְּאַתְּבָסִיא, אֲקָרֵי הָא. וּשְׁפִיר.
 וְהַשְּׁתָּא קָרֵין בְּאַתָּר דָא דְּשִׁירִזְתָּא
 אַשְׁתַּבְחָה אָתָה. אָפָעַל גַּב
 דְּאַתְּבָסִיא, מְנִיה הִי שִׁירִזְתָּא,
 וְאֲקָרֵי אָב, וְהָא אָב לְאַבָּהוֹן, וְהָא
 אָב נְפִיק מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, דְּבָתִיב

(איוב כח, יב) זֶה חַכְמָה מִן־הַמֵּצָא,
זֶבֶגֶן בְּךָ לֹא אָשַׁת מִזְעָד.

הִא חַי, בְּתוּב (שם כג) אֱלֹהִים חָבֵין
דַּרְכָּה, דַּרְכָּה מִמְּשׁ, אֲבָל זֶה נָא
יָדַע אֶת מִקְוֹמָה, מִקְוֹמָה מִמְּשׁ, וְכֹל
שְׁבַן דַּרְכָּה (ס"א מִקְומָה מִמְּשׁ וְלֹא דַרְכָּה,
מִקְומָה מִמְּשׁ וְכֹל שְׁבַן דַרְכָּה), זֶבֶל שְׁבַן
הָהִיא חַכְמָה, דָּסְתִּימָא בֵּיתָה
בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא.

הָאֵי חַכְמָה שִׁירוֹתָא דְּבָלָא, מְנִיעָה
מִתְפַּשְׁטָן הַלְּתִין וִתְרִין
שְׁבִילִין (שְׁבִילִין וְלֹא אֲרֻחִין). זֶאוּרִיתָא
בְּדוֹ אַתְּבָלִילָת בְּעַשְׂרִין יְתִרִין אַתְּזִין

וְעַשֶּׂר אַמִּירָן. הָאֵי חַכְמָה אָב
לְאָבָהָן, וּבְהָאֵי חַכְמָה שִׁירִיתָא
וּסְיוּמָא אַשְׁתָּכָה. וּבְגַזְוַן בָּקָד, חַכְמָה
עַלְאָה חַכְמָה פְּתָחָה. בְּדָ אַתְּפַשְׁט
חַכְמָה אַקְרֵי אָב לְאָבָהָן, בְּלֹא לֹא
אַתְּפַלְּיל אַלְאָ בְּהָאֵי, (ס"א כְּדָ מַתְפַשְׁטָן
חַכְמוֹת, אַתְּקָרֵי אָב לְאָבָהָן, כְּלֹא לֹא אַשְׁתְּכָלֵל
אַלְאָ בְּהָאֵי) בְּבַתִּיב (תְּהִלִּים קָה, כְּדָ) בְּלֹם
בְּחַכְמָה עֲשִׂית.

זָקָף רַבִּי שְׁמֻעוֹן יְהוּן וְתָדִי, אָמַר
וְנֵא עִזְׁן הַזָּא לְגַלְאָה, וּבְלֹא
אַצְטְּרֵיךְ בְּשַׁעַתָּה דָא.

תָּאָנָא, בְּשַׁעַתָּה דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא
סְתִימָאָה דְבָל סְתִימָין

בַּעֲאָ לְאַתְקָנָא, בְּלֹא אַתְקִין בְּעֵינֶךָ
 דְּבָר וַיְזַקְבָּא, בְּאַתָּר דְּאַתְפָּלִילוֹ
 דְּבָר וַיְזַקְבָּא, לֹא אַתְקִין מֵאַלְאָ
 בְּקִיּוֹמָא אַחֲרָא (ס"א כען דכר) (אלא
 בדכו) דְּדָבָר וַיְזַקְבָּא.

וְהִאי חַבְמָה בְּלֹא דְבָרָא, בְּדָבָר
 נַפְקָא וְאַתְגָּהֵיר מַעֲתִיקָא
 קְדִישָׁא, לֹא אַתְגָּהֵיר אַלְאָ בְּדָבָר
 וַיְזַקְבָּא, רְהִאי חַבְמָה אַתְפְּשֵׁט
 וַאֲפִיק מִיעֵיה בִּינָה, וְאַשְׁתַּבְחֵה דָבָר
 וַיְזַקְבָּא הִיא, חַבְמָה אָב, בִּינָה אָם.
 חַבְמָה וַبִּינָה, בְּחָדָר מַתְקָלָא
 אַתְקָלָא, דָבָר וַיְזַקְבָּא.
 וּבְגִינִּיעַדָּה בְּלֹא אַתְקִים בְּדָבָר

נַיְקָבָא, דָאֵלְמַלָּא הָאֵי, לֹא
מַתְקִימִין.

שִׁירָזָתָא דָא אָב לְבָלָא, אָב
לְבָלָהוּ אָבָהוּ, אֲתָחָבָרוּ
דָא בְּדָא, נְגַהְיוֹ דָא בְּדָא (חכמה אָב,
בִּינָה אָם, דכתייב (משל ב, י) כִּי אָם לְבִינָה
תְּקָרָא), בְּדָר אֲתָחָבָרוּ אָזְלִידָוּ,
וְאֲתָפְשָׂטָה מְהִימָנָתָא.

בְּאַפְּדָתָא דְבִי רְבִי יְבָא סְבָא הָכִי
תָּאֵני, מְהֹן בִּינָה, אַלְא
פְּדָר אֲתָחָבָרוּ דָא בְּדָא, יוֹד בָּהָא,
אֲתָעַבָּרָת, וְאֲפִיקָת בָּנָן וְאַלְיָדָת.
וּבְגִין כֵּה, בִּינָה אַקְרֵי, בָּנָן יְהָה

שְׁלִימָתָא דְכַלָּא. אֲשֶׁתְּבָחוֹ
 תְּרוּזֵיָהוּ דְמַתְחָבָרָן, וּבָנָ בְּגֻווִיָּהוּ.
כְּלָלָא דְכַלָּא, בְּתְקוֹנִיָּהוּ אֲשֶׁתְּבָחָה
 שְׁלִימָתָא (נ"א בן י"ה, תְּרוּזֵיָהוּ
 דְמַתְחָבָרָן, וּבָנָ בְּגֻווִיָּהוּ, בְּתְקוֹנִיָּהוּ אֲשֶׁתְּבָחָה
 שְׁלִימָתָא דְכַלָּא, כְּלָלָא) **דְכַלָּא**, אָב זִיאָם
 בָּן יִבְתָּ.

מַלְין אֵלֵין לֹא אֲתִיהָבוּ לְגַלְאָה,
 בָּר לְקָדִישִׁי עַלְיוֹנוֹ דְעַלְוָוָה
 וְנִפְכוֹ, וַיַּדְעֵין אָרְחוֹי דְקֹודְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְלָא סְטָאן בְּדוֹ לְיִמְינָא
 וְלִשְׁמָאָלָא, דְכַתִּיב (הושע יד, י) כִּי
 יִשְׂרָאֵם דְרָכֵי יְהוָה תְּהִלָּתָה וְצִדְיקִים
 יִלְבְּסָוּ בָם וְגַ�. וְפָאָה חִילְקִיה דְמָאָן

הַזְּכִי לְמַנְדֵע אֲזֶרְחוֹי, וְלֹא סְטוּי וְלֹא
 יְטַעַי בְּהֹג. דְמַלֵּין אַלְין סְתִימָן
 אַינְעַן, וְקָדִישִׁי עַלְיוֹנִין נְהִירִין בְּהֹג,
 בְּמַאן דְנָהִיר מְנָהִירְוּ דְבָזִינָא. לֹא
 אַתְמְסָרוּ מַלֵּין אַלְין אַלְאָ לְמַאן
 דְעַלְלָן וְנַפְיק, דְמַאן דְלֹא עַלְלָן
 וְנַפְקָה טָב לִיה דְלֹא אָבָרִי. דְהָא
 גְלִיאָה קְמִי עַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָן
 דְבָלָסְתִימָן, דְמַלֵּין אַלְין נְהִירִין
 בְּלַבָּאי בְּאַשְׁלָמוֹתָא דְרַחִימָתָא
 וְדַחִילָה דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הָא. וְאַלְין
 בְּנִי דְהָבָא, יְדַעַנָּא בְּהֹג דְהָא
 עַלְלָן וְנַפְקָה, וְאַתְנָהִירָן בְּאַלְין מַלֵּין,
 וְלֹא בְּכָלְהֹג. וְהַשְׁתָּא אַתְנָהִירָה

**בְּשִׁלְיָמֹתָא בְּמַה דְּאַצְטָרֵיךְ . וּפֶאָה
חוֹלְקָיו עֲמָהּוּן , בְּהַחְזָא עַלְמָא .**

**אָמַר רַבִּי שְׁמֻעֹן , כֹּל מַה דְּאָמִינָא
דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא , וּכֹל מַה
דְּאָמִינָא דְּזַעַיר אַנְפֵין , כְּלָא חֶד ,
כְּלָא הַזָּא חֶד מֶלֶה , לֹא ♦ תְּלִיאָ
בֵּיה פִּירָזָא , בְּרִיךְ הַזָּא בְּרִיךְ שְׁמִיה
לְעַלְםָן וּלְעַלְמָי עַלְמָין .**

ר"ג
ע"ב

**תָּא חַזִּי , שִׁירָזָתָא דָא דְּאַקְרֵי אָב ,
אַתְּבָלֵיל בְּיוֹ"ד , דְּתְלִיאָ
מְמוֹלָא קְדִישָׁא . וּבְגִינַּן בְּקַדְשָׁא בְּלִיל
אַתְּזָן אַחֲרֵנִין , י' סְתִימָא דְּכֹל אַתְּזָן
אַחֲרֵן , י' רִישָׁא וּסִיפָּא דְּכָלָא .**

וְהַהֵּא נָהָר דְּגִינִּיד וְנָפִיק, אֲקָרִי
 עַלְמָא דָאַתִּי, דָאַתִּי תְּדִיר
 וְלֹא פְּסִיק. וְהָא הֵא עַדְגָּנָא
 דְּצִדְיקָא לְזִבְאָה לְהָאִי עַלְמָא דָאַתִּי,
 דָאַשְׁקָי תְּדִיר לְגִנְתָּא וְלֹא פְּסִיק,
 עַלְיָה בְּתִיב (ישעה נה, יא) וּבְמָזָא
 מִים אָשָׁר לֹא יְכִזּוּ מִימֵי, וְהַהֵּא
 עַלְמָא דָאַתִּי אֲבָרִי בַּיּוֹד, תְּדָא הֵא
 דְּבָתִיב (בראשית ב, י) וְנָהָר יוֹצָא מַעַדְן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת חָפֵן.

יוֹ"ד בְּלִיל תְּרִין אַתְּזָן וּ"ד. בְּאַגְּדָה
 דָבֵי רַב יְיָבָא סְבָא תְּגִינִּן,
 אַמְּמָא וּ"ד בְּלִילָן בַּיּוֹ"ד, אַלְאָ גְּטִיעָה
 דְּגִנְתָּא (ס"א וְדָאי) דָא, אֲקָרִי וּ, וְאֵית

גַּנְתָּא אֲחֶרְאָא, דָּאִיהֵי ד', זִמְהָאי ז'
אַשְׁתְּקִינְיָא ד' (דאיהי ארבעה) (ס"א
 ראשים), זַהֲיִינְנוּ רֹא דְבָתִיב זַנְהָר יַזְצָא
 מַעַדְןָ זָנוּ, מַאן הוּא עַדְןָ דָא, חַכְמָה
 עַלְאָה, זְדָא יוֹד, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן,
 דָא הַזָּא ז', זִמְשָׁם יַפְרֵד זַהְיָה
 לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, דָא הַזָּא ד', וּכְלָא
 בְּלִיל בְּיוֹד.

וּבְגִין כֵּד אַקְרֵי אָב לְכָלָא, אָב
 לְאַבָּהָן, שִׁירָוֹתָא דְכָלָא
 (אקרוי), בִּיתָא דְכָלָא, דְבָתִיב (משליכד,
 ג) בְּחַכְמָה יַבְנֵה בֵּית, (מהאי י' שירوتא
 וסיזמא דכלא), זְבָתִיב (תהלים כד, כד)
 בְּלִם בְּחַכְמָה עַשְׂיוֹת.

בָּאַתְּרִיהָ, לֹא אֲתָגֵלִיָּא, זֶלֶא
אֲתִידָע, מְדָא תְּחִיפָר
בָּאִימָא, אֲתִרְמִיז בָּאִימָא, זֶבְגִּין בְּקָה
אִימָא בְּלֹא דְבָלָא, בְּה אֲתִידָע זֶבָה
אֲתִרְמִיז, שִׁירָהָתָא זֶסְיִימָא דְבָלָא
 (חכמה אكري), דְבָה סְתִים בְּלָא. **בְּלֹא**
דְבָלָא, שֶׁמָא קְדִישָא.

עד הַשְׁתָא רְמִיזָנָא זֶלֶא אֲמִינָא בְּלָא
 אלֵין יוֹמִין, וְהַאִידָנָא מְתָגֵלְפִין
סְטְרִין, י' בְּלִיל בְּהָאי חַבָּמה, ה' דָא
אִימָא, זֶקְרִין בִּינָה, ו' ה' אלֵין פְּרִין
בְגִין, דְמְתַעַטְרָן מְאִימָא, זֶה אַגְּנִין
הַבִּינָה אֲתְבָלִיל מְבָלָא, י' ז' ד'
דְמְתַחְבָּרָא בָּאִימָא, זֶמְפָקִין בְּז'

וְהִינֵּן בִּנָה, אַב זֶא"מ דְאִינֵן י"ה,
בֶן בְּגֹנְזִידָה.

הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְתְּבָלָא, בִּנָה
וְאֶקְרֵי תְּבִונָה, אַמְאי
אֶקְרֵי תְּבִונָה, וְלֹא בִּנָה, אַלְא
תְּבִונָה אֶקְרֵי, בְּשֻׁעַתָא דִינְקָא לְתְרִין
בְּנִין, בְּזַנְזַבְתָה, דְאִינֵן זַה, וְהִיא
שֻׁעַתָא אֶקְרֵי תְּבִונָה, דְבָלָא בְּלִיל
בְּאַלְיָין אֲתוֹן, בְּזַנְזַבְתָה אִינֵן זַה,
וּבְלֹא חַד בְּלִילָא, וְהִינֵּן תְּבִונָה.

בְּסֶפֶרֶא דָרְבָ הַמְנִינָא סְבָא אָמַר,
דְשַׁלְמָה מְלָכָא תְּקִינָא
קוּדְמָאָה דְגַלְיִזְאָמָר, (שה"ש א, טז) חַנְקָה
יְפָה רְעִיתִי, מְהָאִ הַזָּא, וְתְקִינָא

**תְּנִינָא, אַקְרֵי בְּלָה, דָאוּה נַקְבָּא
דְלִתְתָּא.**

**וְאַיִן דָאמְרֵי דְתְרוֹזְיוֹהוּ לְהָאֵי
נוֹקְבָּא דְלִתְתָּא אַיִן, לֹא
הָבֵי, רְהָא קְרָמָה לֹא אַקְרֵי בְּלָה,
וְהָא בְתְרָאָה אַקְרֵי בְּלָה, לֹזְמִינָן
יַדְיעָן (לוּזְמִינָן סְגִיאָן) רְהָא זְמִינָן סְגִיאָן
אַיִן, דְדִבְרָא לֹא אֲתָחָבָר עַמָּה,
וְאַסְתָּלָק מִינָה. בְהָזֹא זְמִנָּא בְתִיבָּה,
(וַיָּקָרָא יְהָ, יְטָ) וְאֵל אֲשָׁה בְגַדָּת
טוֹזְמָא תָהָה לֹא תְקַרֵב, בְשֻׁעַתָּא
דְאַתְרָבָאת נַקְבָּא, וְדִבְרָא בְעֵי
לְאַתְחָבָרָא עַמָּה, בְּדִין אַקְרֵי בְּלָה.
בְבְלָה מַמְשֵׁ אַתְיָא.**

(אבל) הא אִמְאָ לֹא אַפְסִיק
 רֻעּוֹתָה דְתְרוּמֵיהוּ לְעַלְמֵין,
 בְחֵד נְפָקֵן, בְחֵד שְׁרֵין, לֹא אַפְסִיק
 דָא מִן דָא, וְלֹא אַסְתְּלֵק דָא מִן דָא.
 וּבְגַיְן כֵּה בְתִיב, וְנַהֲרֵ יֵצֵא מַעַדְן,
 יֵצֵא תְּדִיר וְלֹא אַפְסִיק. הַדָּא הַזָּא
 דְבָתִיב, זֶכְמֹצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא
 יִבּוּ מִימֵי. וּבְגַיְן כֵּה בְתִיב רַעִיתִי,
 בְרֻעּוֹתָה דְאַחֲהָ שְׁרֵין, בְאַחֲדִיתָה
 שְׁלִימָתָא, אֶבֶל הַבָּא אַקְרֵי בְּלָה,
 הַבָּד אַתָּה דְבָזָרָ לְאַתְּחַבְּרָא עַמָּה,
 הִיא בְּלָה, בְּבָלָה אִיהֵי אַתְּיֵא מִמְשָׁן,
 וּבְגַיְן כֵּה, תְּרֵי תְּקוּנֵין דְנוֹקְבֵי פְרִישָׁן
 שְׁלָמָה, הַקְּנָא דְקָדְמָתָא סְתִימָא,

בְּגִין דָאִידֵי סַתִּימָא, וַתְקֹנֵן תְּנִינָא
 פְּרִישׁ יְהִיר, וְלֹא סַתִּים בְּלִי הָאִ.
 וְלֹבֶתֶר תְּלֵי בֶל שְׁבָחָא בְּהַחִיא
 דְלַעֲילָא, דְבָתִיב (שה"ש ו-
 ט) אַחַת הָאִיךְ לְאַמְּה בְּרָה הָאִיךְ
 לְיוֹלְדָתָה, וּבְגִין דָאִידֵי אַיְמָא
 מְתֻעַטָּרָא בְּעַטָּרָא דְבָלָה, וְרַעֲוַתָּא
 דְיוֹזָדָה לֹא אַפְסִיק מִנְהָה לְעַלְמִין,
 אַתְּהִיב בְּרִשְׁוֹתָה בֶל חִירּוֹ דְעַבְדִין,
 בֶל חִירּוֹ דְכָלָא, בֶל חִירּוֹ דְחִיּוּבִיא,
 לְדָבָא לְכָלָא, דְבָתִיב (וַיִּקְרָא טז, ל)
 בֵי בְיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵר עַלְיכֶם, וְבָתִיב
 (וַיִּקְרָא כה, י) זְקֻדְשָׁתָם אַת שְׁנִית
 הַחַמְשִׁים שָׁנָה יוֹבֵל הָאִיךְ, מַאי יוֹבֵל,

בַּמָּה דָּאַתְּ אָמֵר (ירמיה יז, ח) וַעֲלֵי יִצְבֵּל
יִשְׁלַח שְׂרָשֵׂיו, מִשְׁוּם הַהּוּא נֶהָר
דָּאַתְּ וַנְגִיד וַנְפִיק, וְאַתְּ תְּדִיר, וְלֹא
כְּסִיק.

בְּתִיב ✪ (משל ב, ג) כי אם לִבְינָה
תְּקֻרָא לִתְבּוֹנָה תְּתַן קְוָלוֹךְ,
כִּיּוֹן דָּאָמֵר כִּי אִם לִבְינָה תְּקֻרָא,
אִמְאי לִתְבּוֹנָה, אַלְאָ בְּלָא כַּמָּה
דָּאָמִינָא, הֵי מִפְּנֵיכֶם עַלְּאָה, בִּינָה
עַלְּאָה מִתְבּוֹנָה, בִּינָה אָבָּזָם וִיבָּן,
י"ה אָבָּזָם, וִיבָּן בְּגַזְוִיתָה. תְּבּוֹנָה
בְּלָא בְּלָא דְּבָנֵין בֵּן זְבָת, ז"ה. וְלֹא
אֲשַׁתְּבַח אָבָּזָם אַלְאָ בְּאִימָא,
דָּאִימָא זְדָאִי (ס"א אלא בבינה, ובתבונה

דנ' רצ"א ע"א

ודאי אםא) **רַבִּיעָא עַלְיוֹן**, ולא
אתגָּלִיא, אשָׁתְבָח דְּכָלָא דְּתָרֵין
בְּנֵין אֲקָרֵי תְּבֻנוֹה. ובָּלָא דְּאָב זָאָם
וּבָן אֲקָרֵי בִּינָה, וּבְדַּעַת לְאַבְלָא
בָּלָא, בְּהָאִי אַתְּבָלִיל.

זהָאִי אָב זָאָם וּבָן, אֲקָרֵין חַכְמָה
בִּינָה וַדְעָת, בְּגַיְן דְּהָאִי בָּן
גַּטְיַל סִימְגַיְן דְּאָבוֹי זַאֲמִיה אֲקָרֵי
דַעַת, דְּהָזָא סַהְדִּיתָא דְּתָרְזוּנִיהָן.
זהָאִי בָּן, אֲקָרֵי בְּוּכָרָא, דְּבָתִיב
(שמות ד, כב) בְּנֵי בְּכֹזְרִי יִשְׂרָאֵל, וּבְנֵין
דְּאֲקָרֵי בְּוּכָרָא, גַּטְיַל תָּרֵין חַוְלְקָוִן,
וּבְדַּעַתְּרֵבִי בְּעַטְרוֹן, גַּטְיַל תָּלֵת
חַוְלְקָוִן, וּבֵין בָּהָז וּבֵין פָּה, תָּרֵין

חַיְלָקָוּן וִתְלָתָה חַזְלָקָוּן, בְּלֹא חַד
מֶלֶךְ, וְהָאֵי וְהָאֵי הַבִּי (ס"א ח) הַעֲיוֹן,
ירֹזְתָּא דְאָבוֹי זָאַמְּרָה יְרִיתָ.

מַאי יְרֹזְתָּא, דָא אַחֲסְנָתָא דְאָבוֹי
זָאַמְּרָה, וַתְרַיַּן עַטְרַיַּן הַהֲוֹן
גְנִיזָן בְגַנוּיְהָ, וַאֲחַסֵּנָה לְבָנָן דָא,
מַסְטָרָא דְאָבוֹי, הַוָּה גְנִיזָן בְגַנוּיְהָ חַד
עַטְרָא דְאַקְרֵי חַסְדָה, זָמַסְטָרָא דְאַיְמָא
חַד עַטְרָא דְאַקְרֵי גְבוּרָה, זָבְלָה
מַתְעַטְרַיַּן בְּרִישָׁה, זָאַחַד לֹזָן.

וַיְכַד נַהֲרַיַּן אַלְיַין אָב זָאַם עַלְיָה,
בְּלֹהוּ אַקְרַיַּן הַפִּילַיַּן דְרִישָׁא,
וְבְלֹא גַטְיַל בָּנָן דָא, זְיִרִית כְּלֹא,
זָאַתְפַשְׂט בְּכָל גַוְפָא, וְהָאֵי בָן יְהִיב

לִבְרַתָּא, זִבְרַתָּא מְנִיה אַתְּזָן, וְעַל
 בָּל פָּגִים מְפָאָן בְּרָא יְרִית זְלָא
 בְּרַתָּא, בְּרָא יְרִית לְאָבָיו זְלָא מְנִיה
 זְלָא בְּרַתָּא, זְמִינָה אַתְּזָן בְּרַתָּא,
 בְּמָה דְּבָתִיב (דְּנִיאָלָד, יְח) זְמָזָן לְכָלָא
 בֵּיה, (וְאֵי תִּמְאָה כָּל הָאֵי וְהָאֵי אֲקָרוֹן צְדִיק
 וְצְדִיק, בְּחֵד אִינּוֹן וְחֵד כָּלָא).

הָנִי אָב זְאָם, בְּלִילָן זִמְתָּחָבָרָן דָא
 בְּרָא, זְאָב טְמִיר יְתִיר. זְכָלָא
 אָחִיד מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, זְתָלִיא
 מְמֹזָלָא קְדִישָׁא יְקִירָא דְּבָל יְקִירָא.
 זְאָלָין אָב זְאָם מְתָקְנָין בִּיתָא בְּמָה
 דְּאָמִינָא, דְּבָתִיב (מְשִׁלי כָּד, ג) בְּחַכְמָה
 יְבָנָה בֵּית וּבְתַבּוֹנָה יְתָפּוֹן וּבְדַעַת

תְּדָרִים יַמְלָאוּ כֹּל הָזֶן יִקְרֵר וְנָעִים,
וּבְתִיב (שם כב, יח) בַּי נָעִים בַּי
תְּשִׁמְרָם בְּבָטְנָךְ, (הני כללא דכלא כמה
דאמינה, ותליין ממולא קדישה יקירה).

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעָן, בְּאֲדָרָא לֹא
גַּלְינָא בְּלָא, וְכֹל הָנִי מְלִין,
טְמִירֵין בְּלָבָאי הָזֶן עַד הַשְׁחָא,
וּבְעַנְנָא לְאַטְמָרָא לְזֹן לְעַלְמָא דָאַתִּי,
מְשֻׂום דְתִפְנָן שְׁאַלְתָּא שָׁאַיל לְנָא,
בְּמָה דְבִתִּיב (ישעה לג, ו) וְהִיה אַמְגִנָּת
עַתָּה חֹסֵן יִשְׁעָות חַבְמָה וְדַעַת יָנוֹ,
וְחַבְמָה בְּעַיִן מִינִי, וְהַשְׁתָּא רַעַתָּא
דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא בְּהָא, הָא בְּלָא
בְּסוֹפָא אַיעַל קְמִי פְּלַטְרוֹי.

בַּתִּיב (שםואל א ב, ג) כִּי אֵל דִּיעּוֹת
יְהֻזָּהּ יְהֻזָּהּ, דִּיעּוֹת וְדָאי, הַזָּא
 הַדִּיעּוֹת, בְּדִיעּוֹת בְּלַ פְּלַטְרוֹזִי אַתְמְלִין,
 דְּבַתִּיב וּבְדִיעּוֹת חֲדָרִים יְמָלָאָג, (ובגין
 כֵּך) דִּיעּוֹת אַחֲרָא לֹא אַתְגָּלִיא, הַהָא
 טְמִירָא אַזְיל בְּגַזְוִיה, וְאַתְפָּלִיל בִּיה,
 דִּיעּוֹת נְהִיר בְּמוֹחִין, וְאַתְפָּשֶׁט
 בְּמוֹחָא בְּלָא, (במוחא, בגופה כלל, כי אל
 דִּיעּוֹת ה').

בְּסִפְרָא דְּאַגְּרָתָא תְּגִינִין, כִּי אֵל
 דִּיעּוֹת יְהֻזָּהּ יְהֻזָּהּ, אֵל
 תְּקִרְיִי דִּיעּוֹת אֵלָא עֲדִזָת, הַזָּא
 סְהִדּוֹתָא דְּבָלָא, סְהִדּוֹתָא דְּתָרִין
 חַזְלָקִין, כַּמָּה דָאָת אָמֵר (תהלים עח, ה)

נִזְקָם עֲדֹת בַּיְעָקָב . וְאֶפְעַל גַּב דָּהָא
 מֵלָה אָזְקָמָה בְּסֶפֶרָא דְצִנְיעָתָה
 בְגִזְוֹנָא אַחֲרָא , הַתָּמָם בְאַתְרִיה
 שְׁלִים , הַכָּא כְּלָא שְׁפִיר , וּכְלָא חֻווִי ,
 בְּדַ אַסְתִּים מֵלָה .

הָאִי אָב זִיאָם כְּלָהּוּ בְּהָזָבְלִין ,
 כְּלָהּוּ בְּהָזָבְלִין , זַאיְפָן
 סְתִימָן בְמַזְלָא קְדִישָא , עַתִיקָא דְבָלָל
 עַתִיקָן . בֵּיהָ סְתִימָן , בֵּיהָ בְלִין ,
 כְּלָא הוּא , כְּלָא חֻווִי , בְּרִיךְ הוּא ,
 בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעָלָם זְלָעָלָמי עַלְמָן .
 בְּלִין דָאַדְרָא יָאָתָה , וּכְלָהּוּ מַלִין
 קְדִישָן , מַלִין הַלָּא סְטָאן
 לִימָנָא זְלָשָׂמָאלָא , כְּלָהּוּ מַלִין

הסתיימין, זאת גלויין לאין דעתו העלאה
 ונפקו, ובכך הabi הוא. ועוד השטה
 הוא מתרבסיין אלין מלין, והחייב נא
 לגלאה, זה השטה ארגליין. ונלי קמי⁺
 (מלך) עתיקה קדישא, דהא לא
 ליקרה דילוי זדביה אבא עבידנא,
 אלא בגין דלא אוועל בכסיפה קמי⁺
 פלטורי עבידנא. ועוד, דהא חמינה,
 רקודשא בריך הוא זבל חני זפאי
 קשות דהבא משפטבחן, בלהז
 מסתובמין על ידי. דהא חמינה
 בבלחו חדאן בהאי הלוילא דילוי,
 זבלחו זמינו ♦ בהוא עלה מא
 בהילולא דילוי, זפאה חילוקן.

אמר רבי אבא, בר סיים מלחה דא
 בוצינא קדיישא ביצינא
 עלאה, ארירים ידוין וכבת וחויה, בעא
 לנטאה מלחה חדא. אמר, במלחה דא
 אצטערנא כל יומאי, זה השתה לא
 יבין לי רשותה. אתחפה זיתיב,
 ורחייש בשפוזתיה, וסגיד תלת
 זמגין, ולא הויה יוביל בר גש
 לאסתבלא באתריה, כל שבן ביה.
 אמר, פומא פומא, חזקית לבל האי,
 לא אנגייבו מבזעך. מבזעך נפיק ולא
 פסק. עליך קריין (בראשית ב, י) זנחר
 יוצאה מעדן, ובתיב (ישעה נה, יא)
 ובמוֹצָא מים אֲשֶׁר לֹא יִבּוּ מִימָיו.

הַאִידָנָא אָסְהָדָנָא עַלִי, דְבָל יוֹמָן
דְקָאֵי מְנָא, תְאִיבָנָא לְמְחַמֵּי
יוֹמָא דָא, (נ"א רעotta לגלאה רוזא דא),
וְלֹא סְלִיק בְּרַעֲזָתִי (ס"א בידי) בְרַ
הַאִידָנָא, דָהָא בְעַטְרָא דָא מַתְעַטָּר
הָאֵי יוֹמָא, וְהַשְּׁתָא בְעַינָא לְגַלְאָה
מְלִין קְמִיה דְקָנוֹדָשָא בְרִיךְ הָזָא,
דָהָא בְלֹהו מַתְעַטְרִין בְרִישָׁה. וְהָאֵי
יוֹמָא לֹא יַתְרַחֵק לְמַיעֵל לְדוֹזְבָתִיה
כְיוֹמָא אַחֲרָא, דָהָא בָל יוֹמָא דָא
בְרַשְׁתִיתִי קְיִימָא, וְהַשְּׁתָא שְׂרִינָא
לְגַלְאָה מְלִין, בְגִינַן דָלָא אַיעַל
בְכִסְוִיפָא לְעַלְמָא דָאָתִי, וְהָא שְׂרִינָא
איָמָא.

בְּתִיב (תהלים פט, טו), צַדְקָה
 זֶמֶשֶׁפֶט מְבוֹן בְּסַפָּקָה
 חַסְדָּה זְאֵםָת יְקֻדָּמָה פְּנִיקָה, מְאוֹן
 חַבִּיכָּמָא יְסַתְּבֵל בְּהָאֵי, לְמַחְמֵי
 אָזְרָחָזִי (ס"א דינוי) דְּקָדִישָׁא עַלְּאָה,
 דִּינֵין דְּקָשָׁוט, דִּינֵין דְּמַתְעַטְרֵין
 בְּכַתְרֵי עַלְּאַין, דְּהָא חַמִּינָא
 דְּבָלְהָו בְּצִינֵין נְהָרֵין מְבִזְצִינָא
 עַלְּאָה, טְמִירָא דְּבָלָטְמִירֵין,
 בְּלָהָו דְּרָגֵין לְאַתְגָּהָרָא. (נ"א
 וְכָלָהו אִינּוֹן דָּרְגֵין לְאַתְנָהָרָא) גְּבָהָהָא
 נְהָרָא דְּבָלָטְמִירָא וְדָרְגָּא,
 אַתְגָּלִיאָה מָה דְּאַתְגָּלִיאָה, זְבָלָה
 נְהָרֵין אֲהִידָן נְהָרָא דָא בְּנְהָרָא

דא, נַהֲרָא דָא בְּנַהֲרָא דָא, נַהֲרִין
 דָא בְּדָא, וְלֹא מַתְפֵרְשָׁן דָא מִן דָא.
נַהֲרָא דָבָל בְּזִינָא וּבְזִינָא,
דְּאַתְקָרִין תְּקוּנִי מַלְכָא,
בְּתָרִי מַלְכָא, בָּל חַד וְתַד נַהֲרִין
וְאַחֲיד בְּהַהְיוֹא נַהֲרָא דְלָנוּ לָנוּ, וְלֹא
מַתְפֵרְשָׁן לְבָר, וּבְגִין כֵּךְ פְּלָא בְּחַד
הַרְגָּא אַסְתָּלָק, וּבְלָא בְּחַד מַלְהָ
אַתְעַטָּר, וְלֹא מַתְפֵרְשָׁן דָא מִן דָא,
אִידָהו וּשְׂמִיה חַד הַוָא.

נַהֲרָא דְּאַתְגֵּלִיא אַקְרֵי לְבּוֹשָׁא
דְמַלְכָא, נַהֲרָא דְלָנוּ לָנוּ,
 (בְּהַהְוֹא נַהֲרָא הוּא מָה), **נַהֲרָא סְתִים,**
זְבִיה שְׁרִיא הַהְוֹא דְלָא אַתְפֵרְשָׁן וְלֹא

אתגָלִיא. זֶבְּלָהוּ בְּזַצִּינֵי, זֶבְּלָהוּ
נְהֹרִין, נְהֹרִין מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא
סְתִימָא דְבָל סְתִימָין, בְּזַצִּינֵא
עַלְּאָה. זֶבְּד מְסֻתְּכָלָן, בְּלָהוּ נְהֹרִין
דְאַתְפָּשְׁטָן, לֹא אַשְׁתַּבְחָ בָר בִּיצִינָא
עַלְּאָה, דְאַטְמָר וְלֹא אַתְגָלִיא.

בְּאַיִן לְבָזְשִׁין דִיקָר, לְבָזְשִׁי
קְשׁוֹט, תְּקוֹנִי קְשׁוֹט,
בְּזַצִּינֵי קְשׁוֹט, אַשְׁתַּבְחָ תְּרִין
בְּזַצִּינֵי, תְּקוֹנָא דְבָזְרִיסִיא דְמַלְבָא,
זְאַקְרִין צְדָק זְמַשְׁפָט. זְאַיִן
שִׁירָזָתָא, יְשַׁלְיָמָתָא דְבָל
מְהִימָנָתָא. זֶבְּהָנִי מְתַעַטְרִין בָּל
דִינָן דְלַעֲיָקָא וְתָפָא, זֶבְּלָא סְתִים

בְּמִשְׁפֵּט. **זֶדֶק מַהֲיוֹ מִשְׁפֵּט**
אַתָּזָן.

וְלֹזֶמֶגֶן קְרִינָן לְה (בראשית יד, יח)
וּמְלָכִי צֶדֶק מְלָךְ שְׁלָם,
בְּדַ מִתְעָרֵין דִּינָן מִמִּשְׁפֵּט, בְּלָה
רְחָמֵי, בְּלָה בְּשָׁלִימָנוּ, דָּהָאי מִבְּסָם
לְהָאי צֶדֶק, וְדִינָן מִתְתְּקִנָּן, וּבְלָה
נְחָתֵין לְעַלְמָא בְּשָׁלִימָנוּ בְּרְחָמֵי,
וּבְדֵין (אקר) שְׁעַתָּא דְמִתְחַבְּרוֹן דְבָר
וְנִקְבָּא, וּבְלַ עַלְמָין בְּלָה בְּרְחָמֵי
וּבְחַדְזֹותָא.

וּבְדַ אַסְגִּיאָז חֹזְבִּי עַלְמָא,
וְאַסְתָּאָבָת מְקַדְּשָׁא, וְדִבּוֹרָא
אַתְּרַחַק מִן נִקְבָּא, וְחַזְיָא פְּקִיפָּא

שְׁרֵיָא לְאַתְעֲרָא, וּוְיְלָעַלְמָא דְמִתְעָזָן
 בְּהַהְיוֹא זְמָנָא מְהַאי צְדָקָה, פְמָה
 חַבִּילִי טְרִיקָין מְתַעֲרִין בְּעַלְמָא,
 פְמָה וּפְאַין מְסֻתְּלָקָין מְעַלְמָא,
 יְבָל בְּךָ לְמָה, בְּגַיְן דְאַתְרָחָק
 דְבָוָרָא מִן נְקוּבָא, זְמַשְׁפָט לֹא
 קָרְב בְּצְדָקָה דָא. וְעַל הָאֵי
 בְּתִיב (משלִי יג, כג) יִישׁ גְּסָפָה
 בְּלָא מְשַׁפְט, דְמְשַׁפְט אַתְרָחָק
 מְהַאי צְדָקָה, וְלֹא אַתְבָּסָמָא, וְצְדָקָה
 יְנָקָא מְאַתְרָ אַחֲרָא.

וְעַל דָא אָמֶר שְׁלָמָה מְלָכָא
 (קהלת ז, טו), אַת הַבָּלֶל
 רָאֵיתִי בִּימִי הַבָּלִי יִשׁ צְדִיק

אוֹבֵד בַּצְדָקָו וְנוֹ', הַבְּלִיל דָא (בְּס"א
ל"ג הַבְּלִיל דָא) הַבְּלִיל חֲדָא, מְהַבְּלִים
הַלְעִילָא, דְאָקְרֵזָן אַנְפֵי מְלִיכָא,
וְדָא אַיּוֹ מְלִכְתָא קָדִישָא, דְבָד
הִיא מְתַעַרָא בְּרִינְזִי, בְּתִיב, יִשְׁעָנָה
צָדִיק אוֹבֵד בַּצְדָקָו. מַאי טָעָמָא,
מְשׁוּם דְמִשְׁפָט אַתְרַחַק מְצָדָק,
וּבְגִינּוֹן בְּקָה אַקְרֵי, יִשְׁעָנָה גְּסִפָה בְּלָא
מִשְׁפָט.

תָא חַווִי, פְרָד אַשְׁתַבָּח זְבָאָה עַלְאָה
בְעַלְמָא, רְחִימָא דְקִזְדְשָא
בְרִיךְ הָוָא, אֲפִילְיוֹ פְרָד אַתְעָר צָדָק
בְלַחֲזָדָזִי, יְכִיל עַלְמָא לְאַשְׁתַזְבָא
בְגִינְיהָ, וְקִזְדְשָא בְרִיךְ הָוָא בְעִי

בִּיקְרֵיה, וְלֹא מִסְתַּפֵּי ♦ מִן דִינָא, וּבְדַ
הַזָּא וּבְאֶחָה לֹא קִימָא בְקִיּוּמִיה,
מִסְתַּפֵּי אֲפִילּוֹ מִמְשֻׁפְט, וְלֹא יְבִילּ
לְמִיקְם בֵּיה, בֶּל שְׁבֵן בְּצָדָק.

ד"ר
רץ"ב
ע"א

דָזֵד מְלַכָּא בְקִדְמִיתָא אָמֵר,
(תהלים כו, ב) בְּחִנְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְנִסְנֵי, דָהָא אָנָא לֹא מִסְתַּפֵּנָא מִבְלַ
דִינֵין, אֲפִילּוֹ מִהָאֵי צָדָק, וּבֶל שְׁבֵן
הַאֲחִידָנָא בֵּיה, מָה בְתִיב (שם יז, טו)
אֲנֵי בְצָדָק אֲחֹה פְנֵיכָ, בְצָדָק וְדָאי,
לֹא מִסְתַּפֵּנָא לְמִיקְם בְדִינֵנוּ, בְתִרְ
דָחֵב אֲפִילּוֹ מִמְשֻׁפְט מִסְתַּפֵּי,
דְבָתִיב, (שם ק מג, ב) וְאֵל תְּבָא
בְמִשְׁפֵט אֶת עַבְדֶךָ.

תָּא חַווִּי, בְּדַ מְתַבֵּסְמָא הָאֵי צְדָקָה
 מִמְשְׁפָט, בְּדַיִן אֲקָרֵי צְדָקָה,
 עַלְמָא מְתַבֵּסְמָא בְּחַסְדָּה,
 וְאַתְמַלְיָא מְנִיה, דְּבָתִיב (תהילים לג,
 ה) אֹזֵה בָּצְדָקָה וּמִשְׁפָט חַסְדָּיְהוּתָה
 מְלָאָה הָאָרֶץ.

אַסְהַדְנָא עַלִי, דְּכָל יוֹמָאי הַוִּינָא
 מִצְטָעָר עַל עַלְמָא,
 דְּלָא יַעֲרָע בְּדַיִנּוִי דְּצָדָקָה, וְלָא יַקְיַיד
 עַלְמָא בְּשַׁלְחוּבָיו, בְּמָה דְּבָתִיב
 (משל לי, כ) אַבְלָה וּמְחַתָּה פִיה.

מְבָאָן וְלַהֲלָא, בְּפּוּם בְּלַ חֲדָר,
 בְּפּוּם בְּרִיא עַמְקָא, וְהָא
 בְּדַרְאָ דָא אִית בֵיה וּבָאָן, וּעְרִין

אינן דיקוזמן לאננא על עלא מא, ועל
 עאנא מארבעה זיין, (ס"א על עלמא,
 וועלינה בעין).

עד פאן אחידן מלוי דא ברא,
 ומתרפרשן מלין סתימין
 בעתקא קדישא, סתימא דבל
 סתימין, וחדך אחידן אלין באליין.
 מפאן זלהאה מלין דזעיר אנפין,
 אינן דלא אהתגלוין באדרא, אינן
 דהוו סתימין בלכאי, ותפנ לא
 אהתקנע, (עד כאן סתימן מלין) השתא
 אהתקנע ואהתגלוין, ובלהו מלין
 סתימין, זברירין כליה, ובאה
 חילקי, זאינן דירטה יריטה דא,

דַבְתִיב (תהלים קמד, טו) **אֲשֶׁרִי הַעַם
שְׁבָכָה לוּגָנוּ.**

הָאֵי דָאָקִים נָא, אָב זָאָם בְעַתִיקָא
אָחִידָן בְתִיקָנוּי, הָכִי הָזָא,
הָהָא מְפֹזָחָ סְתִימָאָה דְכָל סְתִימָין
תְלִין (נ"א נפקין), זְמַתְאָחִידָן בִּיה, (וְאָפָע
עַל גַב דַעַתִיקָא קְדִישָא אַתְהָקָן בְלָחוּדוּי), זְבָד
יְסַתְבְּלֹזָן (בְכָל) מְלִי, פְלָא הָזָא
עַתִיקָא בְלָחוּדוּי, הָזָא הָנוּי, זְהָזָא
יְהָא, זְבָל הָנוּי תְקֹנִין, בִּיה (אָחִידָן,
בִּיה סְתִימָן, לֹא מַתְפְרִשָן מְנִיה, מְוֹחָא
סְתִימָאָה לֹא אַתְגָלִיא וְלֹא תְלִיא בִּיה).
אָב זָאָם מְהָאִי מְזָחָא נְפָקָן,
אַתְבְּלִילָן בְמְזָלָא, זְבִיה תְלִין, זְבִיה

אֲחִידָן, וּבָנָה אֶגְבֵּין בְּעַתִּיקָה קָדוֹשָׁא
תְּלִיָּא וְאֲחִיד. וְהָא אָקוּמָנָא מֵלי
בְּאַדְרָא.

וְבָאָה חַלְקִיהָ דְמָאָן הַעַלְלָן נְגִפִּיק,
וְנִגְדַּע אָרְחִין, דְלָא יִסְטִי
לִימִנָּא וְלִשְׁמָאָלָא. זְמָאָן דְלָא עַל
נְגִפִּק, טָב לֵיהֶ דְלָא אָבָרִי, וּכְתִיב
(הושע יד, י) בַּי יִשְׂרָאֵל דָרְבֵי יְהֻדָּה
אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתְּבֵל תְּוִינָא
כָּל יוֹמָא בְּהָאֵי קְרָא, דְכְתִיב
(תהלים לד, ג) בַּיְהֻדָּה תְּתִהְלֵל
נְפָשִׁי יִשְׁמַעוֹן עֲנָיוִם יִשְׁמַחוֹן,
וְהָאִידָּנָא אֲתָקִים קְרָא כָּל,
בַּיְהֻדָּה תְּתִהְלֵל נְפָשִׁי וְדָאי,

דָהָא גַשְׁמָתִי בֵיהֶ אֲחִידָא, בֵיהֶ
לְהַטָּא, בֵיהֶ אַתְדְבָקָת וְאַשְׁתְדָלָת,
וּבְאַשְׁתְדָלָזָתָא דָא תְסַתְלָק
לְאַתְרָהָא, יְשַׁמְעוּ עֲנָנוּם וַיְשַׁמְחוּ, בְלִ
הַנִּי צָדִיקָיָא, וְבְלִ בְנִי מִתְיְבָחָא
קְדִישָא, זְזָפָאיַן דְאַתִין הַשְּׁחָא עִם
קוֹדְשָא בְרִיךְ הָזָא, בְלָהּוּ שְׁמַעַיִן
מְלִי, וְחַדָּאן. בְגִין כְךָ (שם ד) גַדְלוּ
לִיהְזָהָה אֲתִי נְגַרְזָמָה שְׁמוֹ
יְחִידָיו.

פָתָח זָאָמָר, בְתִיב (בראשית לו, לא)
וְאֵלָה הַמְלָכִים אֲשֶר מְלָכָו
בָאָרֶץ אָדוֹם, הַדָּא הָזָא דְכִתְבָּה
(תהלים מה, ה) בַי הַגָּה הַמְלָכִים נֹעֲדוּ

עֲבָרוֹ יְהִקְדֵּין, נֹעֶדֶן, בָּאָן אַתָּר,
 בָּאָרֶץ אַדְוָם, בָּאָתָר דְּדִינֵין
 מִתְאַחֲדֵין תִּפְנֵן. עֲבָרוֹ יְהִקְדֵּין, דְּבָתִיב
 (שם) נִימְתָּה וַיִּמְלֹזֶךְ תְּחִקָּתוֹ, חַפְּהָ רָאָ
 בָּן תְּמָהָ גְּבָהָלוֹ נִחְפּוֹז, דְּלָא
 אַתְקִיְמָי בָּאָתְרִיהָו, בָּגִינְ דְּתָקִינֵין
 דְּמַלְכָא לֹא אַתְקָנוּ, וּקְרָתָא
 קְדִישָׁא וַיְשִׂירָזִי לֹא אָזְדָמָנוּ, הָקָא
 הָזָא דְּבָתִיב בָּאָשָׁר שְׁמָעָנוּ בָּנָ
 רָאִינוּ וְנוּ, דְּהָא בְּלָהָז לֹא
 אַתְקִיְמָו. וְהָא אַתְקִיְמָת הַשְׁתָּא
 בָּסְטוֹרָא דְּכֻבּוֹרָא, דְּשִׁרְיָא עַמְּהָ,
 הָקָא הָזָא דְּבָתִיב (שם) וַיִּמְלֹזֶךְ
 תְּחִקָּתוֹ הָבָר וַיִּשְׁמַע עִירָז פָּעָז וַיִּשְׁמַע

אֲשֶׁר־זֶה מֵהִיטְבָּאֵל בֵּת מַטְרֵד בֵּת
מֵי זָהָב, מֵי זָהָב וְדָאי, בִּמְהָ
דְּאָזְקִימְנָא בְּאָדָרָא.

(זהא) בְּסֶפֶר א דְּאָגְדָּתָא דְּרָב
הַמְּנֻנָּא סְבָא אַתְּמָר,
וַיַּמְלֹזֶךָ תְּחִתָּיו הַדָּר, הַדָּר וְדָאי, בִּמְהָ
דְּאָתָ אָמָר, (וַיַּקְרָא כָּג, מ) פְּרִי עֵץ הַדָּר,
וַיִּשְׁמַע אֲשֶׁר־זֶה מֵהִיטְבָּאֵל, בִּמְהָ דְּאָתָ
אָמָר, בְּפֹתַת תְּמָרִים, וּכְתִיב (תְּהִלִּים
צָב, יג) צְדִיק פְּתָמָר יִפְרָח, דְּאִיהִ
הַדָּר וַיַּנְזַקְבָּא. הָאֵי אַתְּקָרִיאָת בֵּת
מַטְרֵד, בֵּת מַהְהֹא אַתְּר דְּטָרְדִין
בְּלֹא לְאַתְּדַבְּקָא, וְאַקְרֵי אָב, וּכְתִיב
(אַיּוֹב כָּח, יג) לֹא יְדַע אָנוֹשׁ עַרְבָּה, וְלֹא

הִמְצֵא בְּאֶרֶץ חַיִם. דָּבָר אַחֲרָה, בַּת
מַאֲיָמָא, דְּמִסְטוֹרָה מִתְאַתְּדִין דִּינֵין,
דִּטְרִידִין ✡ לְכָלָא. בַּת מֵי וְהַב,
דִּינְקָא בְּתָרִין אַנְפֵין, דִּנְהִירָא בְּתָרִין
גּוֹזְנֵין, בְּחִסְד וּבְדִינָא.

ד"ר
רצ"ב
ע"ב

עַד לֹא אָבָרִי עַלְמָא לֹא הָוו
מְשֻׁגְיָחִין אַנְפֵין בְּאַנְפֵין, וּבְגַיִן
בְּהַעֲלֵמִין קְדָמָי אַתְּחַרְבָּו, וּעֲלֵמִין
קְדָמָי בְּלָא תְּקִנָּא אַתְּעַבְּידָו.
וְהַחֹא דְּלָא הָוֶה בְּתְקִנָּא, אַקְרֵי
וַיְקִוּן גְּצֹזִין, בְּהָא אַזְמָנָא מְרַצְפָּא
(ס"א מְרוֹזֶפֶתָא), בְּפָד אַבְתָּשׁ בְּמַנָּא
הַפְּרוֹזָלָא, אַפְּיַיק וַיְקִוּן לְבָל עִבָּר,
וְאַיִלּוֹן וַיְקִוּן דִּנְפָקָו, נַפְקָו לְהִיטָּו

ונהירין, ודעכין לאלהר, זאלין
אקרין עלמין קדמאי, ובגין בך
אתחרבו ולא אתקיימז, עד דאתתקן
עתיקא קדישא, נפיק אומנא (ד"א
מאנא) לאומנותיה.

יעל הא תנייא במתניתא דילן,
דניצוצא אפיק זיקון בזיקון
(נ"א דבוצינא אפיק זיקון ניצוצין), לאלהת
מאה בעשרין עיבר, זאלען זיקון
עלמין קדמאי אקרין, ומיתו
לאלהר, לבתר נפיק אומנא (ס"א
מאנא) לאומנותיה, אתתקן בדבר
ונזק בא, זהני זיקון דאתרעבז ומיתו,
חשטא אתקיים כלא. מבוצינא

דִקְרֵדִינָהָתָא נְפָק נִיצֹּצָא, פְטִישָׁא
 תְקִיפָא, דְבָטָשׁ וְאֲפִיק יוּקָו עַלְמַיִן
 קְדָמָיִ, זְמַת עַרְבִי (ד"א ומתקדי)
 בְאַוִירָא דְכִיא, וְאַתְבָסְמוֹ דָא בְּדָא.
 בְּד אַתְחַבְרוּ אָבָא וְאִימָא, וְהַהְא
 אָב הַזָּא מְרִיחָא דְגַנְיוֹ בְעַתִּיק
 יוּמַיִן, בֵיה אַתְגַנְיוֹ הָאֵי אַוִירָא,
 וְאַכְלִיל לְנִיצֹּצָא הַנְפָק מְבֻזִינָא
 דִקְרֵדִינָהָתָא, דְגַנְיוֹ בְמַעַוי דְאִימָא,
 וּבְד אַתְחַבְרוּ תְרוּזִיָּהוּ וְאַתְבָלִילָוּ דָא
 בְּדָא, נְפָק גַלְגַלְתָא חָר תְקִיפָא,
 וְאַתְפָשַׂט בְסְטוּרַי, דָא בְסְטוּרָא דָא,
 וְדָא בְסְטוּרָא דָא. בְמַה דַעַתִיקָא
 קְדִישָׁא תְלַת רִישֵין אַשְׁתַבָחוּ בְחַד,

בְּךָ כַּלְא אָזְדָמָן בְּתִילָת רִישֵׁין, כַּמָּה דָאמִינָא.

בְּהָאי גַּלְגַּלְתָּא דְזַעַיר אֲנָפִין נְטוּף טַלָּא מִרְיָשָׁא חַוּרָא (ואהיד ליה), זההיא טַלָּא אֲתַחַזְוִי בְּתִרְיִ גַּזְוִינִי, וּמְנִיחָה מִתְעַזְן חַקְלָא דְתִפְזָחִין קְדִישֵׁין, וּמְהָאי טַלָּא דְגַלְגַּלְתָּא דָא, טְחַנֵּין מְנָא לְצִדְיקִיא לְעַלְמָא דָאַתִּי, זְבִיה זְמִינִין מְתִיא לְאַתִּיא. וְלֹא אָזְדָמָן מְנָא דְנַפְלָל מְהָאי טַלָּא, בָּר הַהְאָזְדָמָן זְמָנָא בְּזְמָנָא דָאַזְלָוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא, זְנוּ לְהֹעֲתִיקָא דְכַלְאָ, מְהָאי אֲתָר, מָה דְלָא אֲשַׁתְּבָח לְבָתָר, חַדָּא הַזָּא דְכַתִּיב (שמות טז, ד)

הָנִי מִמְטִיר לְכֶם לְחַם מִן הַשָּׁמִים,
בִּמְהָ דָאַת אָמֵר (בראשית כז, כח) זִיְתָן
לְךָ הָאֱלֹהִים מַטֵּל הַשָּׁמִים וְגו'.

הָאֵי בְּהַהְזָא זְמָנָא, לְזַמְנָא אַחֲרָא
תְּגִינִין, קְשִׁים מִזְוְנוֹתִין שֶׁל
אָדָם קְפִי קְזִידְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, וְהָא
בְּמִזְלָא תְּלִיאָא, בְּמִזְלָא וְדָאוָי, וְעַל בָּן
בָּנִי חַי זְמוֹנִי, לְאוֹ בְּזֻבּוֹתָא תְּלִיאָא
מְלִתָּא, אַלְאָ בְּמִזְלָא תְּלִיאָא מְלִתָּא,
וּבְלָא תְּלִיאָן בְּהָאֵי מִזְלָא, בִּמְהָ
דָאָקִיםָנָא.

תְּשַׁעַה אַלְפִין רְבּוֹא עַלְמִין, נְטִילָן
וּסְמִבֵּן עַל הָאֵי גִזְלָגְלָתָא.
וְהָאֵי אַוְרָא דְכִיא אַתְכְּלִיל בְכָלָא,

בֵּין דְהֹא בְּלִיל מִבְּלָא וּבְלָא
 אַתְּבְּלִיל בְּיהָ, אַתְּפְּשַׁטוּ אֲנָפָוי
 לְתַרְיוֹן סְטְרִין, בְּתַרְיוֹן נְהֹרִין בְּלִילָן
 מִבְּלָא. וּבָר אַסְתָּכְלָוּ אֲנָפָוי בְּאֲנָפָין
 דַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, בְּלָא אַרְךָ אֲפָים
 אַקְרֵי, מַאי אַרְךָ אֲפָים (אריך אֲפָים מִבְּעֵי
 לְיהָ), אַלְאָ הַכִּי תְגִינֵנוּ, בְגִינֵן דָאַרְיךָ
 אֲפָיה לְחַיְיבָא. אַבְלָא אַרְךָ אֲפָים,
 אַסְוֹתָא דְאֲנָפָין, דְהֹא לֹא אַשְׁתַּבָּח
 אַסְוֹתָא בְעַלְמָא, אַלְאָ בְזַמְנָא
 דְאַשְׁגַּחַן אֲנָפָין בְּאֲנָפָין.

בְּחַלְלָא דְגַלְלַתָּא, נְהֹרִין תַּלְתָּא
 נְהֹרִין, וְאֵי תִּמְאָתָתָה,
 אַרְבע אַיִן, כְּמָה דְאַמְנָא,

אַחֲמְנָתִיה דְּאָבֹי זָמִיה, וַתְּרֵין גְּנוּזָן
 דְּלֵחָזָן, דְּמַתְעַטְּרָן בְּלֵהוּ בְּרִישָׁה,
 זָאַפְּנָן תְּפָלִין דְּרִישָׁא לְבָתָר,
 מַתְחָבְּרָן בְּסֶטֶרְיוּ וְנֵהָרִין, זָעָלִין
 בְּתַלְתָּה חַלְלִי דְּגַולְגַּלְתָּא, נְפָקִין בְּלָ
 חָד בְּסֶטֶרְיוּ, זְמַתְפְּשָׁטִין בְּכָל גֻּפָּא.
 זָאַלִין מַתְחָבְּרִין בְּתָרִי מָוחִי, זָמֹחָא
 תְּלִיתָאָה בְּלִיל לֹזָן, זָאַחִיד (ואינון תפליין
 דְּרִישָׁא, וְאַלִין מַתְחָבְּרִין בְּתָרִי מָוחִי, זָמֹחָא
 תְּלִיתָה כְּלִיל לוֹזָן, וְנֵהָרִין וְעַלִין בְּתַלְתָּה חַלְלִי
 דְּגַולְגַּלְתָּא, לְבָתָר נְפָקִין כָּל חָד בְּסֶטֶרְיוּ,
 זְמַתְפְּשָׁטִין בְּכָל גֻּפָּא, וְהָאֵי מָוחָא תְּלִיתָה
 אַחִיד) בְּהָאֵי סֶטֶרָא זְבָהָאֵי סֶטֶרָא,
 זְמַתְפְּשָׁט בְּכָל גֻּפָּא, זָאַתְעַבְּדֵיד

מִנְיָה תְּרֵי גַּוֹּנִי בְּלִילָן פֶּחֶדָא, וִמְהָא
 נְהִיר אֲנָפּוֹי, וְאַסְהִיד בְּאָבָא וְאַיְמָא
 גַּוֹּנִי דְּאֲנָפּוֹי, וְהֵזָא אַקְרֵי דְּעַת.
 בְּדֻעַת (ס"א בדא) בְּתִיב, (شمואל א, ג)
 כִּי אֵל דְּעֹות יְהוָה וְגַם וְגַם, בְּגִין
 דְּאֵדוֹ בְּתְרֵי גַּוֹּנִי, לֹא נִתְבְּנֵי עַלְילָות,
 אֲבָל לְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָה, לֹא
 נִתְבְּנֵי, מַאי טְעַמָּא נִתְבְּנֵי לְהָאִי,
 בְּגִין דִּירִית תְּרֵין חַיְלָקִין, וּבְתִיב
 (ש"ב כב, כו) עִם חַסִיד תְּתַחַסְד וְגַם.

וְהָא בְּקַשּׁוֹט אָזְקִמָּה חַבְרִיאָ,
 דְּכְתִיב (בראשית כט, יב) זִינְגֵד
 יַעֲקֹב ✪ לְרַחֵל כִּי אֲחֵי אֲבִיה הֵזָא,
 זִינְגֵד, הָא אָזְקִמָּה דְּכָלָא רְזָא

דְּחַבְמָתָא. וְכִי בֶן רַבָּקָה הַזֹּא, בֶן
רַבָּקָה, וְלֹא בְתִיב בֶן יִצְחָק, רַמְזָן,
וְלֹא רַמְזָן בְּחַבְמָתָא, וְעַל הָאֵי
אֲקָרֵי שְׁלִים בְּכֶלֶא, וְבֵית אֲתָחוֹ
מְהִימָנָתָא, וְבָגִין קָד בְתִיב, וַיָּגַד
יַעֲקֹב, וְלֹא בְתִיב וַיֹאמֶר.

הָנִי גָוֹנִי, כַמָה דְנַהֲרַיִן בְעַטְרָא
דְרִישָא, וְעַלְיָן בְחַלְלָיִן
דְגַלְגָלָתָא, הָכִי מְתַפְשָׁטִין בְכָל
גַופָא, וְגַופָא אֲתָאָחִיד בְהָזָה,
לְעַתִיקָא קְדִישָא סְתִימָא, לֹא
נְתַבֵּנו, וְלֹא יִאַנְלִיָה, הָהָא
כֶלֶא בְחָד אַשְׁתַבָּח, חִידָה לְכֶלֶא,
חַיִם לְכֶלֶא. לֹא פְלִיאָ בֵיה

דיַנָּא, אֲבָל בְּהָאִ לֹּו נְתַבֵּן עַלְילֹות
זָנָא.

בְּגַזְלַנְלַתָּא דְּרִישָׁא תְּלִין כֹּל אַיִשׁ
רְבִזּוֹן וְאַלְפִין קְוִצִּי
דְּשַׁעֲרִין, דְּאַיִשׁ אַזְבָּמִין, וּמְסַתְּבָכִין
הָא בְּדָא, אַחִידָן דָּא בְּדָא, דְּאַחִידָן
בְּנַהֲרוֹן עַלְאָה, דְּמַתְעַטָּר בְּרִישָׁיה
מְאָבָא, וּמְמוֹחָא דְּאַחֲנָהָר מְאָבָא,
לְבָתָר נְפָקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנַהֲרוֹן
דְּמַתְעַטָּר בְּרִישָׁיה מְאִימָא, וּמְשָׁאָר
מוֹחָי, זְבַלְהָז אַחִידָן, וּמְסַתְּבָכִי
בְּאַיִשׁ שְׁעָרִי דְּאַחִידָן מְאָבָא, בְּגַנְזָן
דְּאַיִשׁ מְתֻעָרְבִין דָּא בְּדָא,
וּמְסַתְּבָכִין דָּא בְּדָא, זְבַלְהָז מוֹחָי

אהידן בְגִילָגִילַתָא בְמֹחָא עַלְאָה.
 וּבְלָדוֹ מֵשִׁיבָן אֲתַמְשָׁבָן מִתְלָתָ
 חַלְלִי דְמֹחָא, אֲהִידָן בְמֹחָה,
 מַתְעַרְבָּן דָא בְּדָא בְּרַכְיָא
 בְמַסְאָבָא, בְּכָל אַיִן טַעַמִין, וּרְזִין
 סְתִימִין וּמַתְגָלִין. וּבְגִינָן כֶּךְ בְּלָהָ
 מֹחָה רְמִיעִי (שמות כ, ב) בְּאַנְבֵי יְהוָה
 אֱלֹהִים וְגוֹן, כִּמָה דְנַהֲרִין
 בְעַטְרָא דְרִישָא, וְעַלְין בְּחַלְלִי
 דְגִילָגִילַתָא. בָל אַיִן קֹצִין אִיבְמִין
 חַפְיוֹן וְתַלְיָין לְסֻטְרָא דְאַזְדָגִין, וְהָא
 אָקִימָנָא, דְבָגִינָן כֶּךְ כְתִיב, (מ ב יט ט)
 הַטָּה יְהוָה אָזְנָךְ וְשָׁמָע, מַבָּאָן
 אָקִימָנָא, מָאָן דְבָעִי דִירְבֵין

מַלְכָא אָזְנִיה לְקַבְּלִיה, יִסְלָמֵל
בְּרִישִׁיה דְמַלְכָא, וַיְפַנֵּה שְׁעָרֵי מַעַל
אָזְנִי, וַיַּשְׁמַע לֵיה מַלְכָא בְּכָל מַה
דְבָעֵי.

בְּפְלִגּוֹתָא דְשֻׁעֲרֵי, מַתְאַחֲרָא
חַד אָרְחָא בְּאַרְחָא
דְעַתִּיק יוֹמִין, וּמַתְפִּרְשָׁן מַגִּיה
בָּל אָרְחוֹי דְפָקוֹדי אָרְיוֹתָא,
(וְאַתָּמָנוּ עַלְיָהו). בָּל מְאַרְיחָן דִיבָּבָא
וַיְלַהֵה תְּלִין בְּכָל קֹצָא וּקֹצָא,
וְאַינֵן מְפַרְשָׁן רַשְׁתָּא לְחַיִיבָא,
הַלֵּא יַדְעֵין אַינֵן אַרְחֵין, הַדָּא
הָא דְבָתִיב (מִשְׁלֵי ד, יט), הַדָּך
רַשְׁעִים בְּאַפְלָה. וּבָל אַלֵּין תְּלִין

**בְּקֹצִין תַּקְיִפֵּין וּבָנִין בְּךָ בְּלָהָז
תַּקְיִפֵּין.**

**וְאָקִים נָא בְּאַיִן שְׁעִיעָן אֲתָא חָדָן
מְאַרְיָהוּן דְמַתְקָלָא** (ס"א

דרך מותא), **דְבָתִיב** (תהלים כה, י) **בְּלָ**
אֲרֻחוֹת יְהֻזָּהָה חֶסֶד וְאֶמֶת וּבְלָ
בְּךָ בָנִין דְמַשְׁכִין מְמוֹחָן סְתִימָן
דְרַחִיטִי מְזָחָא וּבָנִין בְּךָ מְשַׁתְבָּחִי
בְּלָחָד בְּפּוּם אָרְחָוי מְחָד מְזָחָא
בְּאַיִן קֹצִין שְׁעִיעָן אֲתָמְשָׁבֵן
מְאַרְיָהוּן דְמַתְקָלָא, **דְבָתִיב בְּלָ**
אֲרֻחוֹת יְהֻזָּהָה חֶסֶד וְאֶמֶת,
מְמוֹחָן תְּנִינָה בְּאַיִן קֹצִין תַּקְיִפֵּין,
אֲתָמְשָׁבֵן וְתָלִין מְאַרְיָהוּן דִּיבָּבָא

וַיְלַלֵּה, בְּתִיב בְּהֵז דָּרְךָ רְשָׁעִים
 בְּאֲפָלָה לֹא יִדְעַן בְּמַה יְבַשֵּׁלֵן, מֵאַ
 קָא מִירִי, אַלְאַ לֹא יִדְעַן, בְּלוֹמֵר לֹא
 יִדְעַן, וַלֹּא בְּעָזֵן לְמַנְדָע. בְּמַה
 יְבַשֵּׁלֵן, אַל תִּקְרֵי בְּמַה, אַלְאַ
 בְּאַיָּמָא יְבַשֵּׁלֵן, בְּאַיָּנָן דְּמַתְאָהָדִין
 בְּסַטְרָא דְּאַיָּמָא, מֵאַי סַטְרָא דְּאַיָּמָא,
 גְּבוּרָה פְּקִיפָא, מִינִיה מְתַאָהָדוֹן
 מְאַרְיָהוֹן דִּיבְבָא וַיְלַלֵּה. מִמְזָחָא
 תְּלִיחָה, בְּאַיָּנָן קוֹצִין דְּאַיָּנָן
 בְּאַמְצָעִיתָה, אַתְמַשְׁבָּן וַתְּלִינוֹן
 מְאַרְיָהוֹן דְּמִידָין (דְּמָארִין), וַאֲקָרֵין
 אַנְפִין נְהִירִין וַלֹּא נְהִירִין, וַבְּהָנִי
 בְּתִיב (מִשְׁלֵי ד, כו) פְּלִים מַעֲגֵל רְגָלִים,

**וּבְלֹא אֲשַׁתְּבָה בָּאַינְנוּ קֹצֵן וִשְׁעָרִי
הַרְיִשָּׁא.**

מְצֻחָּא **הַנִּילְגָּלְתָּא** **מְצֻחָּא**
לְאַתְפְּקָדָא (ס"א)

לאთעקרה) **הַיְבִיא** על עזבריהון, ונבד
 האי **מְצֻחָּא אַתְגָּלִיָּא**, מתערין
 מאיריהון הדרין, לאיננו הלא
 מהתפסין בעזבריהון. האי **מְצֻחָּא**
סּוּמְקָא **כּוֹרְדָּא**, **וּבְשֻׁתָּא**
דְּאַתְגָּלִיָּא **מְצֻחָּא דְּעַתִּיקָא** בְּהָאִ
מְצֻחָּא, **אַתְהִרְתָּ חַטְרָא** בְּתַלְגָּא,
 וההייא **שֻׁתָּא** עת רצון אקרוי לבלא.
בְּסֶפֶרֶא **הַגְּדָתָא** **דְּבִי** **רַב** **יַיְבָא**
סְבָא **אָמָר**, **מְצֻחָּא**, **וּבִ**

מֵצָחָה, מֵצָחָה דַעֲתִיקָה, וְאֵי לֹא,
אֲשֶׁרִי ה' בֵין תְּרִין אַתְזֹן, בְּמַה דָאַת
אָמֵר (בְמִדְבָר כְד, יז) זָמַחַן פָאַתִי
מוֹאָב.

וְאַקְיִמְנָא, דָאָקָרִי נְצָח בָאַתְזֹן
רְצִיףִין, וּבְמַה נְצָחִים
הָזֶן, וְאֵפֶן עַל גַב דְנְצָחָה אַחֲרָא,
(בְאַתְרָא) בְנְצָחָה אַחֲרָא אַסְתְּלִיק, וְאֵית
נְצָחִים אַחֲרֵינוּ, דְמַתְפְשְׁטִין בְבָל
גַוְפָא.

וּבְגִין דְשְׁבַתָּא בְשַׁעַתָּא דְצַלּוֹתָא
דְמִנְחָה, בְגִין דְלֹא יְתַעַזֵּן
דִינֵין, גַלְיא עֲתִיקָה קְדִישָׁא מֵצָחָה

דִּילִיה, וּבְלִי דִינֵין אַתְכְּפִין,
וְאַשְׁתַּכְּבּוּ וְלֹא אַתְעַבְּידָו.

בְּהָאֵי מִצְחָא תְּלִיָּן בְּזֶ' בְּתִי דִינֵין,
לְבָלִי אַיִּנֵן דְּחַצְיפִין
בְּעֹזְבְּדִיהָן, בְּמָה דְּכַתְּבֵב (תהלים עג,
יא) וְאָמְרוּ אַיְבָה יְדֻעָא לֹא וַיֵּשׁ דָעָה
בְּעַלְיָן. וְהָא עָשָׂרִים אַיִּנֵן, אַרְבָּע
לְמָה. לְקַבְּלִיהָן דְּאַרְבָּע מִתּוֹת
בֵּית דִינָא לְתַתָּא, דְתְלִיָּן מְלַעִילָא,
וְאַשְׁתָּאָרוּ עָשָׂרִין. וּבְגִין כֵּד לֹא
מְעַנְישִׁין בֵּי דִינָא עַלְאָה עַד דִינְשָׁלִים
(נ"א עשרין) וּסְלִיקָא לְעָשָׂרִין שְׁנִין,
לְקַבְּלִיהָן דְעָשָׂרִין בְּתִי דִינָא.
בְמְתִגְתִּתָא סְתִימָאָה דִינֵן פְּגִינֵן,

ד"ג
ר"ג
ע"ב

לְקַבֵּלְיָהוֹן דְכִ"ד סְפָרִים דְאַתְבָּלְיָהוֹן
בָּאוּרִיתָא.

עִינְגִין הַרְיִשָּׁא, אִינְגִין עִינְגִין דְלָא
מִסְתְּמָרִין מִנְיָהוֹ חַיְבִיא,
עִינְגִין דְנִימִין וְלֹא נִימִין, וּבְגִין בְּקָדָשׁ
אַקְרָז (שה"ש ה, יב) עִינְגִין בְּיוֹנִים, מַאי
יוֹנִים, בָּמָה דָאַת אָמָר (וַיָּקָרָא כה, יז)
וְלֹא תֹנוּ אִישׁ אֶת עַמְתוֹ, וְעַל דָא
בְּתִיב (תְּהִלִּים צד, ז) וַיֹּאמְרוּ לֹא יְרַא
יְהָ וְנוֹ, וּבְתִיב (שם) הַנּוֹטֵעַ אַעֲן הַלָּא
יְשַׁמֵּעַ וְנוֹ.

תְּקִנְגָּא דְעַל עִינָא, שְׁעָרִי
דְמַתְשָׁעָרָן בְּשַׁעַרָא
שְׁלִים, מַאֲינָן שְׁעָרִין תְּלִין אַלְפָ

וְשָׁבַע מֵאָה מֵאָרִי דָאַשְׁגַּחֲתָא,
לְאַפְּחָא קְרַבָּא, וּבְדִין קְיִמִי בְּלָהָז
מְשֻׂלְּשַׁלְּיָהָן, וּמְתַפְּקָהָן עֵינַין.

כְּסֹתָא דָעַל עֵינַין, גְּבִינַין
מְתַאֲחַדָּן בְּהָז, וְאַלְפָ
רְבָּזָן מֵאָרִי תְּרִיסָן אַתְּאַחַדָּן בְּהָז,
וְאַיִלָּן אַקְרָזָן כְּסֹתָא דְעֵינַין. וּבְלָ
אַיִלָּן דְאַקְרָזָן עֵינִי יְהֹוָה הַתְּהִלָּה, לֹא
פְּקָהָן, וְלֹא מְתַעֲרָזָן, בָּר בְּזִמְנָא
דְאַלְיָן כְּסֹתִי דְגִבְינַין, מְתַפְּרָשִׁין
אַיִלָּן פְּתָאִי מְעַלְיָאִי. וּבְשֻׁעַתָּא
דְאַתְפְּרָשִׁין גְּבִינִי פְּתָאִי מְעַלְיָאִי,
וְיַהֲבִין אֶתְר לְאַשְׁגָּחָא, מְתַפְּקָהָן
עֵינַין, וְאַתְּחָזִי כְּמָאן דְאַתְּעַדְר

מִשְׁנֶתְיוֹתָה, אַסְתָּחָרוֹן עֵינֵין, וְחַמְאַן
 לְעֵינָא פְּקִיחָא, וְאַסְתָּחָן בְּחַזְירָא
 דִּילִיה. וּבְדָא אַסְתָּחָין, אַתְּבִּפְיוֹן
 מִאֲרִיחָן דְּדִינֵין לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגַן בְּךָ
 בְּתִיב (תְּהִלִּים מִד, כְּד) עַזְרָה לְמַה תִּישְׁעַן
 יְהֻזָּה אַתְּבִּי הַקִּצָּה וְגוֹן).

אַרְבָּע גּוֹנִין אַתְּחַזְּין בְּאַיִן עֵינֵין,
 מִאַיִן נְהִירִין אַרְבָּע בְּפִי
 דִּתְפִּילִין, דְּנָהָרִין בְּרָהִיטִי מַזְחָא.
 שְׁבָעָה דְּאַקְרִין עֵני יְהֻזָּה אַתְּבִּי,
 וְאַשְׁפְּחוֹתָא נְפָקִי מַגְנוֹן אַזְכָּמָא
 דְּעֵינָא, בְּמַה דְּאַזְקִימָנָא בְּאָדָר,
 דְּבִתִּיב (זְכִירָה ג, ט) עַל אַבְנָן אַחַת
 שְׁבָעָה עֵינִים, וְאַיִן גּוֹנִין מַתְּלַחְטִין

בְּסֶטְרִיָּהוּ. מִפְזַמְקָא נְפֻקֵין אֹזְחָרְגִין,
 מִאֲרִי דְאַשְׁגַחְתָא לְדִינָא, זַעֲפָן
 אַקְרִין (עִין דָהֵי בְטֹז, ט) עִינֵי יְהֻזָה
^{הַלְלוֹת} מְשׂוֹטָטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ,
 מְשׂוֹטָטוֹת, וְלֹא מְשׂוֹטָטִים, בְּגִין
 דְבָלְהָוּ דִינָא. מִירֹזָקָא נְפֻקֵין
 אֹזְחָרְגִין, דְקִיְימֵין לְגַלְאָה עַזְבָדִין בֵין
 טָב בֵין בִּישׁ, דְבָתִיב (איוב לד, כא) בַי
 עִינֵי עַל דְרָכֵי אִישׁ, זַאֲלִין אַקְרִין,
 (זכריה ד) עִינֵי יְהֻזָה ^{הַלְלוֹת} מְשׂוֹטָטִים,
 מְשׂוֹטָטִים וְלֹא מְשׂוֹטָטוֹת, בְּגִין
 זַעֲפָן לְתָרִין סְטָרִין, לְטָב וְלִבִישׁ.
 מַחְזָרָא, נְפֻקֵין כָל אַיִנֵן רְחָמִי, כָל
 אַיִנֵן טְבָאנָן דְמַשְׁתַבְחוּ בְעַלְמָא,

לֹאָוַתְּבָא לְהֹזֵל יִשְׂרָאֵל. וּבְדִין
אָסְפָתְּחִין (נ"א אָסְתָחָרָן) בְּלֵא אִינְנוּ תְּלִית
גּוֹעֲנִי, לְרַחֲמָא עַלְיִיהָן.

אַלְיִין גּוֹעֲנִין מִתְעַרְבִּין דָא בְּדָא,
וְאַתְּדִיבְּקָנוּ דָא בְּדָא, בְּלֵה
אוֹזִיף לְחַבְרִיה מִגּוֹעֲנִי דִילִיה, בְּרִ
מִחְזָרָא, דְבָלְהֹז בְּלִילְזָן בֵּיהַ פְּדָ
אַצְטָרִיךְ, וְהֹזָא חַפֵּי עַל בְּלָא, בְּלֵ
גּוֹעֲנִין דְלִתְתָּא לֹא יְבָלֵין בְּלֵ בְּנִי
עַלְמָא לְאַסְחָרָא לְזֹן חַזְוָרָא,
לְאַזְבָּמָא לְסִימָקָא וְלִירֹזָקָא, וְהַכָּא
בְאַשְׁגַּחַתָּא חָרָד, בְּלֹהֵז אַתְּאַחֲרָן
וְאָסְפָתְּחִין בְּחַזְוָרָא.

גְּבִינָא לֹא מִשְׁתַּכְבִּין, בְּרִ פְּדָ בְּעֵין

גּוֹזֵנִין דְּחַזְׁקָרָא לְאַשְׁגַּחָא, בְּגִינִין
 יְהִבִּין אֶתֶּר לְאַשְׁגַּחָא לְבַלְדָו גּוֹזֵנִי,
 וְאֵי אִינְזַן לֹא יְהִבִּין אֶתֶּר, לֹא יְבַלֵּן
 לְאַשְׁגַּחָא וְלְאַסְתָּבָלָא, גּוֹזֵנִין לֹא
 קִיְמִין, וְלֹא מְשֻׁתְּבָכִין שְׁעַתָּא חֲדָא
 שְׁלִימָתָא, אַלְאָ פְּקָהִין וְסְתָמִין,
 סְתָמִין וְפְקָהִין, מְשֻׁום עַיְנָא פְּקִיחָא
 דְּקָאֵי עַלְיָהוּ, וְעַל דָא בְּתִיב (יחזקאל
 א, יד) וְהַחִזּוֹת רְצֹא וְשׁוֹב.

וְהָא אַזְקִימָנָא, בְּתִיב (ישעה לג, כ)
 עַיְנִיךְ תְּרָאִינָה יְרוֹנְשָׁלִים נָזָה
 שָׁאָנוּ, וּבְתִיב (דברים יא, יב) תָּמִיד עַיְנִי
 יְהֻזָּה הַמְּבָרֵךְ אַלְחִיךְ בָּה מְרָשִׁית
 הַשְּׁנָה זֹנוּ, דָהָא יְרוֹנְשָׁלִים בְּעֵיא כָּן,

דְּבַתִּיב (ישעה א, כא) צְדָקָה יְלֵינָה,
וּבְגִין בְּךָ יְרוֹשָׁלַיִם וְלֹא צִיּוֹן, דְּבַתִּיב
(שם כא) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָט תִּפְדַּה זָנוֹן,
דְּבָלָא רְחַמִּי.

עִינְךָ, עִינְךָ בְּתִיב, עִינְאָ דְּעַתִּיקָא
כְּדִישָׁא סְתִימָא דְּבָלָא,
הַשְׁתָּא, עִינְיִינְיָה יְדוֹעָה אֱלֹהִיךָ
בָּה, לְטַב וְלְבִישׁ, בְּמַה דָּאַתְּחַזֵּי
לְסֻמְקָא וּלְירֻוקָא, וְהַכָּא באשגוחותא חדא
כלָהו אַסְתָּחָרָן וְאַסְתָּחָיָן בְּחוֹורָא, גַּבְינוּי
לֹא מְשַׁתְּכַחֵי, כְּדָ בעִין גוֹנִין לאשגחָא),
בְּגִין בְּךָ לֹא אַתְּקִימָז בְּקִימָא
תְּדִיר, וְהַתִּמְמָה עִינְךָ תְּרָאִינָה
יְרוֹשָׁלַיִם, כְּלֹא לְטַב, כְּלֹא בְּרַחֲמִי,

דְּבַתִּיב (שם נד, ז) וּבְרָחְמִים גָּדוֹלִים
אֲהַבְּצָךְ.

תְּמִיד עֵינִי יְהֻנָּה אֶלְחִיךְ בָּה
מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מִרְשִׁית חָסֶר
א' בְּתוּב, וְלֹא רָאשָׁת בָּאֵלֶּף, מִן
הִיא, הַ"א דְּלִתְתָּא, וְלֹעִילָּא בְּתוּב,
(איכָה ב, א) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמִים אָרֶץ
תִּפְאָרָת יִשְׂרָאֵל, מַאי מַעֲמָא הַשְּׁלִיךְ
מִשְׁמִים אָרֶץ, מִשְׁוּם דְּבַתִּיב
(ישועה ג, ג) אַלְבִּישׁ ♦ שְׁמִים קָדְרוֹזָת,
וְעַיִינִין בְּקָדְרוֹזָת בְּגַעֲנָא אַזְבָּמָא
אֲתַחְפּוּ.

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מִן אֶתְר
מִסְתְּבָלִין בִּירוּשָׁלָם

אלין עיני יהוֹתֵה, חור זפירש
 מרשות השנה, דהיא דינא בלא
 אלף, זדינא אהחד בסטרהא, אף
 על גב דלאו הוֹא דינא ממש, זעד
 אחרית שנה, אחרית שנה זראי,
 דינא אשתחה, דהא פתיב
 ישעה א, כא) צדק יליין בה, דהיא
 אחרית השנה.

פא תוי, אלף בלחוֹדי אקרוי
 ראשן, דבר, בא אלף סתיים
 גנוי מה דלא אהידע, בד אהחבר
 hei אלף באתר אהרא, אקרוי
 ראשית, זאי תימא דאתחברא, לא,
 אלף אהגלייא ביה, זנהייר לייה, זבדין

אֲקָרֵי רִאשַׁת, וְאֲפִילּוֹ בְּהָאִ
רִאשַׁת, לֹא אִשְׁפָח בִּירּוּשָׁלָם,
הֲאֶלְמָלְלָא הֲוָת בְּהָאִ, אַתְקִימָת
תְּדִירָא, אָבָל מִרְשָׁוֹת בְּתִיבָּא,
וְלֹעֲלָמָא דָאָתִי בְּתִיבָּא, (שם מא, כז)
רִאשָׁוֹן לְצִיּוֹן הַנֶּה הַנֶּם וְגוֹ'.

חוֹטָמָא דְזַעַיר אַנְפִין, תְקִינָא
דְפַרְצִיפָא, בָּל פַרְצִיפָא
בֵיה אַשְׁתָמֹודָע, חֹטָמָא דָא
לֹא בְחֹטָמָא דְעַתִיקָא קָדִישָׁא
סְתִימָה דְכָל סְתִימָין, דְחֹטָמָא
דְעַתִיקָא, חַיִים דְחַיִים (לכלא),
הָהָא מַתְרִין נַזְקִין נַפְקִין
רוֹזְחִין דְתִין לְכָלָא, בְהָאִ זְעִיר

אַנְפִין בְּתִיב, (שמואל ב כב, ט) **עַלְהָ**
עַשֵּׂן בְּאֶפְוּ זְנוּ.

בְּהָאֵי תְּנָנָא בְּלַגְוּנִי (נ"א תרי גווני)
אֲחִידָן בִּיה, **בְּכָל גְוּנָנָא**
גְוּנָנָא אֲחִידָן **כִּמֵּה מְאַרְיָהוֹן דְּרִינָנָא**
קְשָׁיא, **דְּאֲחִידָן בְּהָהֶזְאָתְנָנָא**, (ובגין
 כך) **וְלֹא מְתַבְּסֵמֵין בְּלַהּ אֲלֹא**
בְּתָנָנָא דְּמַדְבָּחָא דְּלַתְּחָפָא, **וְעַל דָּא**
בְּתִיב, (בראשית ח, כא) **וַיַּרְחַ יְהוֹזָהָה אֲלֹהִים**
אֶת רֵיחַ הַנִּיחָה, **מֵהוּ הַנִּיחָה**,
אֶת בְּסִמְרִתָּא דְּמַאֲרִי דִינָא נַחַת רִזְחָם.
וַיַּרְחַ יְהוֹזָהָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחָה, **אֶת**
רֵיחַ הַקְרָבָן לֹא בְּתִיב, **אֲלֹא אֶת רֵיחַ**
הַנִּיחָה. **דְּבָלַה גְבוּרָאן דְּאֲחִידָן**

בְּחֹטֶםָא, זֶבַל דָּאַתָּאַחֲרֵן בְּהָזֶה,
בְּלִדוֹ מִתְבְּסֵמֶן. וּבְפִיה גַּבּוּרָאָן
מִתָּאַחֲרֵן פְּחַדָּא, דְּבַתִּיב (תהילים קו)
מי יָמַלְלָה גַּבּוּרֹות יְהֻזָּהָה אַתְּהָרָבָה יְשַׁמְּעָ
בְּלִ תְּהַלְּתוֹ.

וְהָאֵי חֹטֶםָא, מַחְדָּן נִקְבָּא
נִפְקָה אַשְׁאָה דָּאַבְּלָא בְּלִ
שָׁאָר אַשְׁין, מַחְדָּן נִקְבָּא תְּנַנָּא,
וְהָאֵי וְהָאֵי מִשְׁתְּפָכְבִּי בְּאַשְׁאָ
וְתְּנַנָּא דָּמְרַבָּחָא, וְאַתְּגַלְּיָא הָאֵי
עֲתִיקָה קְדִישָׁא, וְאַשְׁתְּבָחָה בְּלָא,
הַיְנֵה דָּאַתְּמָר (ישעה מה, ט) וְתְּהַלְּתֵי
אַחֲטָם לְזֶה.

חֹטֶםָא דָּעֲתִיקָה קְדִישָׁא, אַרְיךָ

וּמִתְפַּשֵּׂט, וְאֶקְרֵי אַרְךָ אֲפִים, וְהַאי
חוֹטָמָא זְעִיר, וּבֶר הַנְּנָא שְׁרִי, נְפִיק
בְּבָהִילָּוּ, וְאֶתְעַבֵּיד דִינָא, זְמָן
מְעַכֵּב לְהַאי, חֹטָמָא דְעַתִּיקָא,
זְבָלָא בְּמָה דְאַמִּינָא בְּאָדָר,
וְאֶתְעַרוּ חֶבְרִיא.

וּבְסִפְרָא דָרְבָּה חַמְנָנָא סְבָא, אֲוֹקִים
הַנִּי תְּרֵי נְזִקְבִּי, מַחְדָּה
הַנְּנָא זְאַשָּׁא, וַמַּחָּד נְיִיחָא זְרִיחָא
טָבָא, דְאִית בֵּיה יְמִינָא זְשִׁמְאָלָא,
זְבָתִיב (ס"א דכתיב) (הושע יד, ז) זְרִיחָה לוֹ
כְּלַבְנוֹן, זְבָנְזִקְבָּא בְּתִיב (שה"ש ז, ט)
זְרִיחָה אַפְקָה בְּתִפְזָחִים, זְמָה בְּנְזִקְבָּא
הַבִּי בְּלַשְׁבֵן בֵּיה, זְשִׁפְיָר קָאָמָר.

זֶמֶה דָּאָמֵר נִירְחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת רִיחַ
 הַנִּיחַת, הַנִּיחַת בְּתָרֵי סְטוּרֵי,
 חַד נִיחַא דָאַתְגֵּלְיָא עֲתִיקָא קָדִישָׁא
 סְתִימָא דְבָל סְתִימִין, דְהָאי הַזָּא
 נִיחַא וְאַתְבִּסְמוֹתָא לְבָלָא, וְחַד
 אַתְבִּסְמוֹתָא דְלַתְתָּא בְּהַזָּא תְּנַנָּא
 וְאַשָּׁא דְמִדְבָּחָא, וְגַנִּין דְאוֹדוֹ מִתְרִין
 סְטוּרֵין, בְּתִיב נִיחַת, וְבָלָא בְּעִיר
 אַנְפֵין אַתְמָר.

תָּרֵי אַזְדָּגִין לְמִשְׁמָעַ טָב זְבִישׁ,
 וּמְרוּזִים סְלִקִין לְחַד,
 דְבָתִיב (מלכים ב יט, טז) הַטָּהָה יְהוָה
 אַזְנָה זְשִׁמָעַ. אַזְדָּגָה לְנוּ בְנוּ
 דִילִיה, פְלִיאָ בְּרִשְׁמִין עֲקִימִין,

בְּגַין דִּוְתַעֲכֵב קָלָא לְאַעֲלָא בְּמוֹחָא,
יַבְחִין בֵּיהֶ מֹחָא, וְלֹא בְּבַהְילֹן,
הַבָּל מֵלָה דְּהַנֵּי בְּבַהְילֹן לֹא הַוָּה
בְּחַכְמַתָּא שְׂלִימַתָּא.

מַאֲזַדְגִּין אֵלֵין תְּלֵין כֹּל מַאֲרִיחָוֹן
דְּגַדְפִּין, דְּגַטְלֵין קָלָא
מַעַלְמָא, וּבְלַהּוּ חַבִּי אַקְרָזִין
(במדבר יא, א) אָזְנִי יְהוָה תְּהִלָּה, דְּבָתִיב
בְּהֹז (קהלת י, כ) בַּי עֹזֶף הַשָּׁמִים יוֹלִיךְ
אֶת הַקּוֹל וְגוֹן, בַּי עֹזֶף הַשָּׁמִים יוֹלִיךְ
אֶת הַקּוֹל, הָאֵי קָרָא קְשִׁיא, הַשְּׁתָא
מַאי קֹל אִיבָּא הַבָּא, דְּהָא רִישָׁא
דְּקָרָא בְּתִיב, גַּם בְּמַדְעָה מַלְךָ אֶל
תְּקִילָּה, בְּמַדְעָה בְּתִיב, וּבְחִדרִי

מְשֻׁבֶּכֶת וָגוֹן. מַאי טַעֲמָא, בַּי
 עֹזֶף הַשְׁמִים יוֹלֵךְ אֶת הַקּוֹל, וְהָא
 לִיבָּא הַבָּא קָלָא. אֲלֹא וְדֹאי בְּלַל
 מַה הַחַשִּׁיב בְּרַנְשׁ, וּבְלַל מַה
 דִּיסְתְּבָל בְּלַבְזִי, לֹא עֲבִיד מַלְהָ
 עֶד דָּאָפִיק לֵיה בְשִׁבּוֹתִיה, וְאַפְּ
 עַל גַּב דָּאִיהוּ לֹא אָתְבָּזֵן בֵּיה,
 וְהָהִיא מַלְהָ דָאָפִיק, מַתְבָּקָעָ
 בָּאוּרָא, וְאַזְלָא וְסַלְקָא וְטַסָּא
 בְּעַלְמָא, וְאַתְעִיד מְגִיה קָלָא,
 וְהָהִיא קָלָא נְטָלֵין לֵיה מְאַרְיִ
 דְּגַדְפִּין, וְסַלְקֵין לֵיה לְמַלְכָא,
 עַיִל בָּאוּדָנוּ, הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב
 (דברים ה, כה) וַיְשַׁמֵּעַ יְהוָה אֱלֹהָיו אֶת

 ד"ר
 רצ"ז
 ע"ב

קוֹל דִּבְרֵיכֶם, (במדבר יא, א) **זִינְשָׁמָע**
יְהֹזָהָה אֲנֹתָה תְּהִלָּה **וַיִּתְהַרְךָ אֲפֹו.**

וּבְגִין כֵּה בֶּל צְלוֹתָה יְבֻזָּתָה דְּבָעֵי
בָּר נֶשׁ מִקְפֵּי קָזְדָשָׁא בְּרִיךְ
הָא, בָּעֵי לְאַפְקָא מְלִין בְּשִׁפְעוֹתָה,
דָּאֵ לֹא אַפְיק לֹזֶן, לֹא צְלוֹתָהָה
צְלוֹתָה, וְלֹא בְּעֹזָתָה בְּעֹזָתָה, וּבִין
הַמְלִין נְפָקָן, מַתְבָּקָעַן בְּאַירָא,
וּסְלִקָּן וּטְסִין וְאַתְּעַבְּידָן קָלָא,
וְגַטְילָן לֹזֶן מָאֵן דְּגַטְילָן, וְאַחֲדָן לֹזֶן,
לְאַתְּרָא (נ"א לכתרא) **כְּרִישָׁא, בְּרִישָׁא**
דְּמַלְכָא.

מַתְלָת חַלְלָי דְּמוֹתָי, גַּטִּיף גַּטִּיפָא
לְאַזְדְּגָנִין, וְהַהְנָא אַקְרֵי נַחַל

בְּרִית, בָּמָה דָּאַת אָמֵר (מ"א יז, ג) נֶחָל
 בְּרִית, בָּלוֹמֵר בְּרוֹתָא דָאַזְנִין,
 וְקַלָּא עִילָּא בְּהַזָּא עֲקִימָא,
 וְאַשְׁתָּאָב בְּהַזָּא נְהָרָא דְּהַזָּא
 גְּטִיפָּא, יְכִינֵן אַתְעַכֵּב תִּפְנֵן,
 וְאַתְבָּחֵן בֵּין טָב לְבִישׁ, הַדָּא הַזָּא
 רְבָתִיב (איוב לד, ג) בַּי אָזְן מְלִין תְּבָחֵן,
 וְמַאי טָעֵמָא אָזְן מְלִין תְּבָחֵן, מְשׁוּם
 דָאַתְעַכֵּב קַלָּא בְּהַזָּא נְהָרָא
 דְּגַטִּיפָּא, בְּעֲקִימָתָא דָאַזְנִין, וְלֹא
 עִילָּא בְּהַילָּא. וּבְגִינֵן קַד אַתְבָּחֵן בֵּין
 טָב לְבִישׁ. (שם) וְחַיָּךְ יְטֻעַם לְאַבּוֹל,
 מַאי טָעֵמָא חַיָּךְ יְטֻעַם לְאַבּוֹל, בְּגִינֵן
 דְּיְתָעַכֵּב תִּפְנֵן, וְלֹא עִילָּא בְּהַילָּא

**בְּגַנְפָּא, וְעַל דָּא יִטְעֵם וְתַבְּחַן, בֵּין
מַתִּיקָּא לְמַרְיוֹן.**

**בְּהָאִי נַקְבָּא דְאַזְנֵין, פְּלִיאֵין נַקְבֵּין
אַזְרֵנֵין, נַקְבָּא דְעֵינֵין,
נַקְבָּא דְפָזֵמָא, נַקְבָּא דְחֹצְטֵמָא,
מְהֻחָא קָלָא דְעֵילָן בְּנַקְבָּא
דְאַזְנֵין, אֵי אַצְטְּרִיךְ עַילְלָן נַקְבֵּי
דְעֵינֵין, וְנַבְעֵין דְמַעֵין מְהֻחָא קָלָא,
אֵי אַצְטְּרִיךְ עַילְלָן נַקְבָּא דְחֹצְטֵמָא
דְפָרְדְּשָׁקָא, זְמַפְקֵי תְּנֵנָא וְאַשָּׁא
מְהֻחָא קָלָא, הָרָא הָזָא דְכַתִּיב,
(במדבר יא, א) זְיִשְׁמַע יְהוָה זְיִיחָר
אֲפָו וְתַבָּעֵר בָּם אֲשֵׁי יְהוָה זְיִיחָר. זְאֵי
אַצְטְּרִיךְ עַילְלָן הָדָא קָלָא נַקְבָּא**

הַפִּזְמָא, זֶמְלִיל וְגֹזֵר מְלִין (נ"א גזרין)
 מַהֲהֹא קְלָא בְּלָא, מַהֲהֹא קְלָא
 דָאַדְגַּנִּין. עִיל בְּבָל גּוֹפָא, וְאַתְּרֵגִישׁ
 מְנִיה, בְּלָא (ס"א כמה תלייא) תְּלִיָּא
 בְּהָאִי אַדְגָּנָא, זֶבָּאָה מָאוֹן דָגְטִיר
 מְלֹזִי, עַל דָא בְּהִיב (תהלים לד, יד) נְצֹר
 לְשׂוֹנָךְ מְרֻעָה וְשִׁפְתִּיחָה מְדָבֵר מְרֻמָּה.

הָאִי אַדְגָּנָא קְרִי בֵיה שְׁמִיעָה,
 זֶבְשְׁמִיעָה אַתְּבָלִיל אַינְזָן
 מְזָחִי, חַכְמָה אַתְּבָלִיל בֵיה, דְבָתִיב
 (מ"א ג, ט) זַנְתָּת לְעַבְדָּה לְבֵשָׁזְמָעָה,
 בִּינָה, בְּמָה דָאַת אָמֵר (ש"א ג, י) דָבֵר
 בֵי שְׁזָמָע עַבְדָּה, (מ"ב יח, כו) בֵי
 שְׁזָמָע אַנְחָנוּ, (ובהני תליין כלל), דָעַת

בַּמָּה דָּאַתָּ אָמֵר (משל' ד, י) שָׁמֵעַ בְּנֵי
וְקָח אָמָּרִי. (שם ב, א) וּמְצֹホָתִי תְּצִפּוֹן
אֲתָּה, הָא בְּלֹא תְּלִין בְּאַזְנֵינוּ.

בְּהָאִי אַזְנָנָא תְּלִין צְלָוָתֵינוּ
וּבְעוֹזָתֵינוּ, וּפְקִיחָא דְעִינֵינוּ,
הָדָא הָיוֹא דְבָתִיב (מ"ב יט, טז) חֲטָה
יְהֻזָּה אֲזָנָה אַזְנָה וּשְׁמַע פְּקָח עִינִיהָ
וּרְאָה, הָא בְּלֹא בֵּיה תְּלִיאָה.

בְּהָאִי אַזְנָנָא, תְּלִין רְזִין עַלְעַזְנֵין,
דְּלֹא נְפִקוּן לְבָר, בְּגִין בְּקַדְשָׁךְ
הָיוֹא עַקְיָמָא לְנוּ, וְרוֹזָא דְרְזִין סְתִימָין
בֵּיה, וּווֹי לְהָהָא דְמְגַלָּה רְזִין, וּבְגִין
דְּהָאִי אַזְנָנָא בְּנִישָׁרְזִין, וּעַקְיָמִיתָא
דְלֹנוֹ נְטִילָ לְזָן, לֹא גְּלִי רְזִין לְאַינְזָן

העקיין באהרהייה, אלא לאין
ולא עקיין, חדא הוא דברתיב
(תהלים כה, יד) סוד יהוה ליראי
ובריתו להוזיעם, דעתלי אהורי,
ונטלי (וונטר) מלין.

לאין העקיין באחרהייה, דעתלי
מלין ועילין לון בהילו,
ולית בהו אחר לאתעבא, וכל
נקבין אחרגין מתחתין ביה, עד
ונפקין מלין בנקבא דפומא, ולאין
אקרין חיבי דרא, שניאי דקדשה
בריך הוא, במתניתא דילן הנן,
באליז קטיל גברין, ובאליז פלה
לאובודה זרה, ובלא בחד קרא,

דֶּבֶתִיב (ויקרא יט, טז) לֹא תַּלֵּךְ רְכִיב
 בַּעֲפָךְ לֹא תַּעֲמֹד עַל דָּם רַעַךְ אֲנִי
 יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ, מִן דָּעַבְרָה עַל הָאֵי
 רִישָׁא דְקָרָא, בְּאַלְוֹן עַבְרָה עַל כֶּלֶא.

זָפָא חַלְקִיהּוֹן דְצִדְיקִיא, דָעַלְיִהּוֹ
 בְּתִיב (משל יא, יג) נְגַמֵּן רַזְחָה
 מְכַסָּה דָבָר, נְגַמֵּן רַזְחָה וְדָאי, הַהָא
 רַזְחָא דְלַהּוֹן מְאַתָּר עַלְאָה קְדִישָׁא
 אַשְׁתְּלִיף, וּבְגִין כֵּה נְגַמֵּן רַזְחָה
 אַקְרִין, וּסִימֵן דָא אַזְקִימֵן, הַהָא
 דְמַגְלֵה רַזְיָן, בִּידֵיעַ דְגַשְׁמַתְיוֹה לֹא
 אִיהוּ מְגֻפָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא, וּבְגִין
 כֵּה לִית בֵּיהֶ רַזְאָ, וְלֹא מְאַתָּר דְרַזְאָ
 הָא, זִבְדַּת פִּיפּוֹק גַּשְׁמַתְיוֹה, לֹא

אתה בקאה בנוּפָא דמלְבָא, דהא לא
אתרייה היא. זוי ליהיא בר ניש, זוי
לייה, זוי לנשׁמַתִּיה, ובאה חילקיהון
דצדיקיא, דמְבָסֵין רזין, כל שבן
רזין עלאין דקוזשא בריך היא (רזין
עלאיין דמלכא קדישא), עלייהו בתריב
ישעה ס, כא) זעפֶךְ פולְם צדייקים
לעולְם יירשֶׁן ארץ.

♦ אַנְפּוֹי בְּתָרֵין תְּקַרְוִבֵּין דְּבוֹסֶםָא,
(כלחו) סְהֻדוּתָא עַל מָה
דאמינא, דהא סְהֻדוּתָא בְּהֵז תְּלֵיא,
ובכֶּא תְּלֵיא סְהֻדוּתָא, אבל חני
תקְרֹובי דְּבוֹסֶםָא חֹוֶרֶא זְסַמְקָא,
סְהֻדוּתָא לְאָבָא זְאָמָא, סְהֻדוּתָא

דצ"ה
ע"א

לְאַחֲסָנָא דִּירִית וְאַחֲיד לֹזֶן. וְהָא
 בְּמַתְגִּיתָא דִּילֵן אַזְקִימָנָא, פְּמָה
 פְּרַטִּי בֵּין חֻזְּרָא לְסֻזְּמָקָא, וְאַתְּכְּלֵילֵן
 בֵּיה פְּחַדָּא בְּסַטְרָא דְּחֻזְּרָא, בְּדַ
 אַתְּנָהֵיר מְנַהֵּרוֹ דְּחֻזְּרָא דְּעַתִּיקָא,
 חַפְּצִיא הַהּזָּא חֻזְּרָא עַל סֻזְּמָקָא.
 וּבְלַדוֹ בְּגַנְהֵרוֹ אַשְׁתָּבָח. וּבְדַיִן
 בְּתִיב, (בְּמַדְבָּר ו, כָּה) יָאָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 פְּנֵיו אֶלְيָה. וּבְדַיִן סְגִיאָן, פְּלֵין
 דִּינָן בְּעַלְמָא, וְאַשְׁתָּבָחַת סְגִירָהָתָא
 בְּכַלָּא (ס"א בְּעַלְמָא), וְסֻזְּמָקָא אַתְּפַשֵּׂט
 בְּאַנְפִּין, וְחַפָּא בָּל (נ"א עַל) חֻזְּרָא,
 וּבְדַיִן כְּלָא אַשְׁתָּבָח בְּדִינָא, וּבְדַיִן
 בְּתִיב (תְּהִלִּים לְה, יז) פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּעֹזֵשִׁי רָע, (בגדי קנאה כתיב יעשה נט, יז)
בגדי נקם) **זִבְלָא בְּהָאי פְּלִיאָ.**

וּבְגִין דָא סְפָדְרִיתָא הִיא בְּכָלָא, בְּמֵה
וּבְמֵה מֶאֱרִי תְּרִיסִין, מֶחֶבֶן
לְהַנִּי גַּוְונִי, מֶצְפֶּן לְהַנִּי גַּוְונִי, בְּדַ
נְהִירִין גַּוְונִי בְּלַ עַלְמִין בְּלַהֲזָ בְּחִדּוֹ,
בְּזַמְּנָא דְנַחַיר חֻזְרָא, בְּלָא אַתְּחֹזָ
בְּהַהְיָא גַּוְונָא, וּבְדַ אַתְּחֹזָ בְּסַזְמָקָא,
בְּלָא הַבִּי אַתְּחֹזָ בְּהַהְיָא גַּוְונָא.

בְּאַלְיִין תְּקַרְזִין דְבָזְסָמָא, שְׁאָרִי
דִּיקְנָא לְאַתְּחֹזָה מְרִישָׁא
דְאַזְגִּין, וְנִיחַת וּסְלִיק בְּתְקַרְזָבָא
דְבָזְסָמָא.

שְׁעַרְיוֹן אָזְבֵּמִין הַדִּיקְנָא, בַּתְּקִינָא
 יְאָה שְׁפִיר, בְּגִיבֶר תְּקוֹף,
 שְׁפִיר, מְשִׁחָא דָרְבוֹת הַדִּיקְנָא
 עֲלָאָה דַעֲתִיקָא, בְּהָאִי דִיקְנָא דִזְעִיר
 אַגְפִין אַתְחֵוי וְנָהִיר.

שְׁפִירֹן דְהָאִי דִיקְנָא, בַּתְּשָׁעָה
 תְּקִינָין אַשְׁתְּבָחָה, וּבְדַ
 מְשִׁחָא דָרְבוֹת דַתְלַת עַשֶּׂר נְבִיעָין
 הַדִּיקְנָא דַעֲתִיקָא קְדִישָׁא נָהִיר
 בְּהָאִי דִיקְנָא, אַשְׁתְּבָחוֹ בְ"בָ
 תְּקִינָין, יְבִידָן מִתְבָּרְכִין בְּקָהָן,
 יְיִשְׂרָאֵל סָבָא מִתְבָּרְכָא בְּהָאִי,
 יְסִימָן (בראשית מה, כ) בְּקָה יְבִרְךָ
 יְיִשְׂרָאֵל.

**כָּל תְּקוֹנִין דְּדִיקָנָא דָא, אַוקִימָנָא
בְּאֶדְרָא קְדִישָׁא, דְּבָלָהוּ
מַתְּיקָנוּן דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אַתְּתָקָנוּ,
וְחָבָא בְּעֵינָא לְגַלְאָה מַה דָּלָא
אַתְּגַלְיִ פָּמָן, בְּגַיְן לְמַיעַל בְּלָא
בְּסֻפָּא, (הָא כָל תְּקוֹנִין דְּדִיקָנָא אַוקִימָנָא,
דְּכָלָהוּ מַתְּיקָנוּן דְּדִיקָנָא עֲתִיקָא קְדִישָׁא,
אַוקִימָנָא בְּאֶדְרָא קְדִישָׁא).**

**שִׁיחָתָא אַינְזָן, תְּשַׁעַה אַקְרִין,
תְּקוֹנָא קְדָמָה, נְפָקָ
הָהֶא נִצְוָצָא בְּזִצְנָא דְּקָרְדִּינְזָהָא,
וּבְטָש בְּתָחוֹת שַׁעֲרָא דְּרִישָׁא,
מַתְּחוֹת קֹצִין דָעַל אַזְדָנִין, וְנִיחַת
מִקְמֵי פְּתָחָא דְּאַזְדָנִין, עַד רִישָׁא**

דְּפִינְמָא. הָא תְּקִנְנָא דָא מַעֲתִיקָא
 קְדִישָׁא לֹא אַשְׁתַּבָּח, אַלֵּא בְּדָ
 נְגִיד מַזְלָא דַעֲתִיקָא קְדִישָׁא,
 וְתַלְיָא מַנְיָה הָהּוּא מַבְנָעָא
 דְּחַבְמַתָּא (חַסְרָ), בְּדָ אַיְמָא
 אַתְמַשְׁבָּא וְאַתְבְּלִילָת בָּאוּרָא
 דְּכָא, הָהּוּא חַזְרָא נְקִימָא אַיְמָא
 (חַסְרָ), וְנִיצְצָא עַלְתָּה וְנִפְקַת,
 וְאַתְאַחַד דָא בְּדָא, וְאַתְעַבִּידָת חַד
 תְּקִנְנָא.

וּבָד אַצְטְּרִיךְ סְלִקָּא דָא עַל דָא,
 וְאַתְבְּפִיא חַד מַקְמֵי חַדָּא,
 וּבְגִין בְּזָה בְּלָא אַצְטְּרִיךְ, חַד לְמַעַבְדָּן
 נְקִמָּין, וְחַד לְרַחְמָא, וְעַל הָא

**פָאֵב לְהָאִי דִיקְנָא דָזֶד מְלָכָא,
בְמָה דָאָקְיְמָנָא.**

**בְהָאִי דִיקְנָא תְשֻׁעָה תְקִינָן
אֲשֶׁתְבָחוּ, שִׁיתָא רְבֹעַן דְתְלִין בְהָזֶה,
וּמְתִפְשְׁטִין בְכָל גּוֹפָא. וְאֵלֵין שִׁיתָא
דְתְלִין, תְלִין בְשֻׁעָרִי דְתָחֹות
תְקָרוֹבָא דְבּוֹסְמָין, תְלִתָּה מְהָאִי
סְטָרָא, וְתְלִתָּה מְהָאִי סְטָרָא.
גְבִיקְרֹזְתָא דְדִיקְנָא תְלִין פְלָתָה
אַחֲרָנִין. חָרָד לְעִילָא בְשִׁפְזָוָן, וְתְרִין
בְאַינָנוּ שְׁעָרִין דְתְלִין עד טְבָנוֹרָא.**

**וּכְלַיְנִי שִׁיתָא, תְלִתָּה מְפָאָן וְתְלִתָּה
מְפָאָן, אַתְמְשָׁכָנוּ וְתְלִין בְלִדוֹן**

**בָּאַיִן שְׁעִירִ דְתַלְיֵין, זְמַתְפְשָׁטִין
בְּכָל גּוֹפָא.**

**וּבְגִין דְהַנִּי תְלַתָּא, אַיִן בְּקִירִוִי
דְדִיקְנָא יְתִיר מְפַלְּחוֹ, כְתִיב
בְהֹזֶן שְׁמָא קְדִישָׁא, דְכִתִיב
(תהלים קיח, ה) מִן הַמִּצְרָא קָרָאתִי יְהֹ
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לֵי לֹא אִירָא. זֶה אָ
דְאָקוּמָנָא בָאָדָרָא, מִן הַמִּצְרָא
קָרָאתִי יְהֹ, מִאָתָר דְשִׁירִי דִיקְנָא
לְאַתְפְשָׁטָא, דְהֹזֶא אָתָר (ס"א דחיק)
רְחִיק מְקִפֵּי אָזְדָנִין, שְׁפִיר הַיא.**

**וּבְסְפָרָא דְאֲגָדָתָא דְבִי רַב יְיָבָא
סְבָא, הַבִּי אָמַר
וְאָקִים, דְשִׁירָוְתָא דִדִיקְנָא מְחַסֵּד**

עַלְּאָה, דְּבָתִיב (דה"א כת, יא) לֹא
 יְהֻזֵּה אֲשֶׁר תְּמַלֵּא הַפְּדוֹלָה וְגַבּוּרָה
 וְהַתְּפָאָרָת וְנוּ', וּבְלֹא הַזָּא, וְהַכִּי
 שָׁאָרִי, וְתְּשַׁעַה אַתְּמַשְּׁכוּ וְתְּלִין
 בְּדִיקָנָא, וּמִקְמֵי אַזְדִּינָן חַבִּי שָׁאָרִי,
 וְקַיִםָא לֹא מְתַקְיִימָן אַלְאָ בְּאַתָּר
 אַחֲרָא, כִּמֵּה דָאָקִיםָנָא. וּבְדַ
 אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא לְרַחְמֵי, אַתְּגַלְּיָא
 מַזְלָא קָדִישָׁא, וּבְלַיְלָה תְּקִינָן
 דְּבִידִיקָנָא יְקִירָא דְּזַעַיר אַנְפִין, בְּלַהֲזָר
 רַחְמֵי מְשֻׁתְּבָהִי. וּבְדַ אַצְטְּרִיךְ
 לְדִינָא, מְתַחְזִיא דִינָא, וּבְדִין עַבְדִין
 נְקָמָין לְשִׁנְאָיוֹן דִּיְשָׂרָאֵל, לְאַיִלָּן
 דְּעַקְוֹן לְהָא.

דצ'ה
ע'ב

כֵל יְקִירָה דְדִיקָנָה, בְאַנְנוּ שַׁעֲרִי
דְתַלְיִין אַינְהָה, מְשֻׂום דְכָלָא
בְהָאִי תַלְיִין.

כֵל הַנִּי שַׁעֲרִי דְדִיקָנָה דְזַעַיר אַנְפִין,
בְלָהּוּ קְשִׁישָׁן תְקִיבִין, מְשֻׂום
דְכָלָה אַכְפִין לְדִינִין, בְשַׁעַתָּה
דְמַזְלָא קְדִישָׁא אַתְגָלִי. וּבְדַבָּר
לְאַנְחָא קְרַבָּא, בְהָאִי דִיקָנָה אַתְחָא
בְגַבְרָה תְקוֹף, מְאַרְיָה נְצָחָן קְרַבְיָא,
וּבְדַיְן מְרִיטָה מְאַן דְמְרִיטָה, וְאַגְלִישָׁ
מְאַן דְאַגְלִישָׁ.

הַנִּי תְשַׁעַה תְקוֹנִין, אַמְרוּ מְשָׁה
וּמְנָא תְנִינָה, בְשַׁעַתָּה
דְאַצְטְרִיךְ לְאַהֲדָרָא לְזָן בְלָהּוּ רְחָמִי.

דאָפּ עַל גֵּבּ דְּתַלְיִסְרָה תְּקִינִין לֹא
אָמָרָן הַשְׁתָּא, בְּבוֹנָא תְּלִיא
מְלֻחָּתָא, דְּהָא לֹא יַיְעַזְלֶה בְּהַנִּי תְּקִינִין
לֹאַדְבָּרָא, אַלְאָ בְּמַזְלָא אַתְּבָּזָן,
וַאֲדָבָר לִיה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב,
(במדבר יד, יז) עַתָּה יִגְדַּל נָא בָּהּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, מָאֵן בָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַהָא
דְּאָקָרִי מַזְלָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּבָל
סְתִימִין, דְּחִילָא דָא, וְנִהְיוֹן דָא,
מַמְזָלָא תְּלִי, וּבֵין דָא מָר מִשָּׁה דָא,
וַאֲדָבָר דָא, וַאֲתַבָּזָן בֵּיה, אָמָר הַנִּי
תְּשַׁעַה תְּקִינִין דְּתַלְיִין בְּזַעַיר אַנְפִין,
בְּגִין דִּינְהִירֹן בְּלֹהֶג, וְלֹא יַשְׂתַּבְחַ
דִּינָא, וְעַל דָא בְּלָא בְּמַזְלָא תְּלִי.

הָאֵי דִיקְנָא בַּד שְׂרָאָן שְׁעָרִי (ס"א
 לאותרבעא) **לְאַתְעָרָא** (לאאתארכא),
אַתְחֹזֵי בְגִיבֵר תְקִיף, **בְגִיבֵר מְאַרֵי**
נְצָח קְרַבֵין. **בְהָאֵי דִיקְנָא נְגִיד מְשָׁח**
הַרְבּוֹת מִעֲתִיקָא סְתִימָאָה, **בְמֵה**
רְאָת אָמֵר (תהלים קלג, ב) **בְשָׁמָן הַטּוֹב**
עַל הַרְאָשׁ יָרֵד עַל הַזָּקָן וְלֹן אַהֲרֹן.
אַלְיַין שְׁעָרִי לֹא חַפְּיוֹן עַל שְׁפָזָן,
וְשְׁפָזָן בְּלָהָז סּוֹמְקָז
כְוֹרְדָא, דְבָתִיב (שה"ש ה, יד)
שְׁפָתָהָיו שְׁזָשָׁנִים. **שְׁפָזָן מְרַחְשָׁן**
גְבוּרָה, מְרַחְשָׁן חַכְמָתָא. **בְאַינְזָן**
שְׁפָזָן תְּלִיָּן טָב גְבִישׁ חַיִי זְמוֹתָא.
מְאַלְיַין שְׁפָזָן תְּלִיָּן מְאַרְיָהָן

דָאַת עֲרוֹזָתָא, דָבֵר מְרַחְשֵׁין אֵלֵין שְׁפָעוֹן, מְתֻעָרֵין פְּלָא לְמִגּוֹר (מארי) דִינָא בְּכָל בְּתֵי דִינֵין, (דמדורייהון בהונ, ובגין כד) דָאַקְרָזָן עִירֵין, דְבָתִיב (דניאל ה, יד) בְגִורָת עִירֵין פְתַגְמָא זְבִמְאַמְרָן.

מַאי עִיר, בְסֶפֶרֶא דְאַגְדָתָא, בְמַה דָאַת אָמֵר (ש"א כה, טז) זִיהֵי עָרָה, דְמְתֻעָרֵין דִינֵין לְאַיְצָן דָלָא אַתְרַחִימָנו לְעִילָא, בְגַיֵן קְה מְתֻעָרֵין אֵלֵין, דְאַיְצָן מְאַרְיִי דְבָבָו (ס"א להו) (דכללו), זַעַם בְּלָדָא, בְתָרֵי גְזִינֵי, בְרַחְמֵי זְדִינָא, זַעַל דָא אַקְרָזָן (דניאל ד, י) עִיר זְקָדִיש, דִינָא זְרַחְמֵי.

זֶבַע אֵלִין שְׁפֹזָן אֲתַחְזֵי פּוֹמָא בְּדַ
 אֲתַפְתָּחָה, רְזֵחָא דְגַפְיקָן מִן
 פּוֹמָא, בֵּיה מַתְלֵבְשֵׁין בְּמֵה אַלְףָ
 וּרְבָּן, זֶבַד אֲתַפְשֵׁט, מַתְלֵבְשֵׁין
 בֵּיה גְּבִיאָן מְהִימָּנֵי, זֶבְלָהוּ פֵּה
 יְהֻזָּה אֲקָרְזָן. בְּדַ מְלֵין נְפָקִין
 מִן פּוֹמָא, זְמַתְרֵחָשֵׁין בְּשְׁפֹזָן,
 מַתְנֵהָרִין לְבָלָהוּ תְמִינֵי סְרֵי אַלְפִין
 עַלְמֵין, עד דְמַתְקָטְרִין בָּלָהוּ
 בְּחִדָּא, בְּתְמִינֵסֶר אַרְחֵין זְשִׁבְילִין
 דְאַשְׁתְּמֹדְעָן.

זֶבְלָה מְחַכְּאָן לְפּוֹמָא דָא, (בדא)
 בְּלִישָׁן מְמַלֵּל רְבָּרָבָן,
 בְּקִיטָּרָא דְטִיחָרָא, בְּעַזְטָרָא, זֶעְלָ

דָא בְתִיב (שה"ש ה, טז) חַפּוֹ מִמְתָקִים,
מִמְתָקִים וְדָאי, מַאי חַפּוֹ, בָּמָה דָאת
אָמֶר (איוב לד, ב) זַחֲיֵךְ יַטְעֵם לְאַבּוֹל,
וּבָלוֹ מְחֻמְדִים, אַשׁ זַמִּים, אַשָּׁא
זַמְּיָא מִתְהַקְנָן (ס"א מַתְדַבְקִין וַיָּאָנוּ) זַיְאָן
בָצִירָוי, (בצירוי), דָהָא גַזְוִינִי
מִתְחַבְּרָן בְּחַדָּא.

חַפּוֹ, בְאַתְעָן רְשִׁימָן דְמַתְגַלְפָן
בְעַטְרוֹי, גַלְיִדִין (גַלְיפִין),
אַחַה"ע בְגַרְזָן. אַל"ף דְטַרְיד מַלְכִין
(דַנִיאֵל ב, כא) זַמְהֻעָדָא מַלְכִין זַמְהֻקָם
מַלְכִין. חַיָּת דְטַרְיד זַנְחִית, זַסְלִיק
זַעֲטִיר, בְכִיש בְאַשָּׁא, גַלְיִד בְרֹזְחָא.
ה"א יַנוּקָא דָא מָא, סַטִיר לְנַיְקָבָא,

אתפסת לְנוֹקְבָא רַבָּא, בְּתוּאָבָה
 דְּקָרְתָא קְדִישָא דְמַתְקָטָרִי אַתְרִין
 רָא בָּרָא, בְּמָה דָאָת אָמָר,
 (שה"ש ד, ז) חָר הַמּוֹר גְּבֻעָת הַלְבֹונָה.
 עי"ז טִידָרָא דְטִיפָסָא, גְּלִיפָא
 בְשִׁיפָסָא, רְהִיטִין דְעַנְפִין, מְתַחְדוֹן
 לְסֶטֶרוֹי, לְרוֹזָחִין גְּלִיפִין.

זהא ברזי דאותון דשלמה מלכא,
 אתעטרו אלין אותון, ארבע,
 בארבע. ניב"ק בחד, במא דאת
 אמר (איוב לד, ב) זהיך יטעם לְאַבּוֹל,
 (שם ו, ו) תִּאֲבֵל תִּפְלֵל מִבְלֵי מְלֵח זָנו',
 זבתיב (ישעה לב, יז) זהיה מעישה
 הצדקה שלום, תהילים יט, יא)

הנֶּחֶםְדִים מֵזָהָב וּמִפְּזָה רַב וּמַתְזִקִים
וְגַנוֹ'. מַתְזִקִים וְדָאי, הַזָּד מַלְכָא אָמֵר,
גַם עֲבָדָךְ גַּזְהָר בְּחַם וְגַנוֹ'.

אַסְהָדָנָא עַלִי דְּבָל יוֹמָא אָזְדָהָרָנָא
בְּהַז, הַלָּא לְאַטְעָאָה בְּהַז,
בָּר יוֹמָא חַד דְּעַטְירָנָא עַטְרִי מַלְכָא
בְּמַעֲרָתָא דְמַרְזָנָא, וְחַמִּינָא בְּיַצְינָא
הַאֲשָׁא מַתְלַחַטָא אֲפֹזְתָא דְמַרְזָנָא
(נ"א דמערתא), וְאָזְדָעָזָעָנָא. מַהְזָא
יוֹמָא אָזְדָהָרָנָא בְּדַעַתָּאִי בְּהַז, וְלֹא
שְׁבִיקָנָא לְזֹן בְּלִי יוֹמָא. וּפְאָה חַילְקָה
מַאן דְאָזְדָהָר בְּמַתִּיקָא דְמַלְכָא,
וְטָעִים בְּהַז בְּדַקְתָּוִי. עַל דָא כְּתִיב
(שם לד, ט) טַעַמְוּ וּרְאֵי בַי טֻוב יְהֻנָּה

וְגַזּוֹ', זֶבְתִּיב (משל' ט, ה) לְכֹו לְחַמּוֹ
בְּלְחַמּוֹי וְגַזּוֹ'.

אֲתָפֵשֶׁט דְכִירָא בְדֻעָת, וְאֲתִמְלִין,
אֲכְסְדִּרְיוֹן וְאֲדִין,
מְרִישָׁא הַגְּלִילְתָּא שְׂרִי, וְאֲתִפְשֶׁט
בְּכָל גַּפְא, מְחַדּוֹי וְדַרְזָעָוי וּבְכָלָא.
מְאַחֲרוֹי אֲתִדְבָּק נִצְזָא דְבִיצִינָא
דְקָרְדִּינְתָּא, וְלְהַטָּא, וְאֲפִיק
♦ גְּלִילְתָּא תְּדָא סְתִימָא מְכָל סְטוֹרְיוֹי,
גְּנִיהִירָא (ס"א ונחיתו) דְתָרְרִי מְזִיחִי גְּלִיפָּן
בָּה, וְאֲתִדְבָּקָת בְּסְטוֹרְיוֹי דְדִבְזָרָא.
בְּגַיְן פְּנֵי אֲתִקְרִי (שה"ש ה, ב) יְנַתִּי
תְּמַתִּי, אֶל תָּקְרִי תְּמַתִּי אֶל אֶל
תְּאוֹמַתִּי וְדָא.

שְׁעַרְזֵי דְּנוֹקָבָא בְּלִילָן בֵּיה גָּזָעִי (ס"א גווני בנו גווני), בְּדָכְתִיב (שם ז, ו) זֶדֶלֶת רָאשֵׁךְ בְּאַרְגָּמָן, אַתְקַטֵּר גְּבוֹרָה בְּחַמֵּשׁ גְּבוֹרָאן, וְאַתְפְּשַׁתְּתָה נְזָקָבָא בְּסָטְרָהָא, וְאַתְדְּבָקָתְּתָה בְּסָטְרוֹי הַדְּבָרָא, עַד דְּאַתְפְּרַשְּׁא מְסָטוֹרְיָה, וְאַתְיָת לְאַתְחַבְּרָא עִמָּה אֲנָפֵין בְּאֲפֵין, וּבְדְמָתְחַבְּרָן מְתָחָזֵין חַד גְּוֹפָא מְמַשׁ.

מְהֻבָּא אֹלֵיפָנָא, דָּבָר בְּלִחוּדָיו אַתְחַזְּיָה פְּלָג גְּוֹפָא, וּבְלִחוּדָי רְחָמִי, וּבְדָ נְזָקָבָא, וּבְדָ מְתָחַבְּרָן בְּחָדָא, אַתְחַזְּיָה בְּלָא חַד גְּוֹפָא מְמַשׁ, וְהַבִּי דָזָא. אָזְפָ הַבָּא, בְּדָ דָבָר

אֲתָה בְּרֵר בְּנִזְקָבָא, כֹּלֶא הַזָּא חַד
גַּופָּא, וְעַלְמַיּוֹן בְּלַחַז בְּחִידּוֹ, דָּהָא
כְּלַחַז מְגַפָּא שְׁלִים מְתַבְּרָכָן.

וְהִיִּינוּ רָזָא, (שמות כ, יא) עַל כֵּן בְּרֵךְ
יְהִזְקָעֵת אֶת יוֹם הַשְּׁבָתָה
וַיְקַדְּשָׁהוּ, דָּהָא אֲשַׁתְּבָחַ פְּלַא בְּחַד
גַּופָּא שְׁלִים, דָּהָא מְטַרְזִינְתָּא
אֲתָרְבָּקָת בְּמַלְכָא, וְאֲשַׁתְּבָחַ גַּופָּא
חַד, וְעַל כֵּן בְּרָכָן מְשַׁתְּבָחֵין
בְּהָאֵי יוֹמָא.

וְמַחְכָּא, מֵאַן דָּלָא אֲשַׁתְּבָחַ דָּכָר
וְנִזְקָבָא, אַקְרֵי פְּלָג גַּופָּא,
וְלִית בְּרַכְתָּא שְׁרִיא בְּמַלְהָ פְּגִימָא
וְחִסְּרָה, אַלְא בְּאַתָּר שְׁלִים, בְּמַלְהָ

שְׁלִים, וְלֹא בְפָלָגּוֹת מֶלֶה, וּפָלָגוֹת
מֶלֶה לֹא אַתְקִים לְעַלְמִין, וְלֹא
אַתְבְּרָכוּ לְעַלְמִין.

נוֹי דְנִיקָבָא בְלֹא מְנוֹי דְדֻכָּרָא הַזָּא.
וְהָא אַקְוָמָנָא מֵלֵי, וְאַשְׁתַּמְדָעָן
בֵּין חֶבְרִיא.

מַהֲאֵי נִקְבָּא מִתְאַחֲרֵן בְּלֹ אַינְזַן
דְלִיתְתָּא, מְנַה יַנְקוֹן, נְבָה
תְּבִין, וְהָא אַתְקָרִיאָת אֵם לְבָלָה,
בָּמָה דְאַחֲרָא אֵם לְגַנְפָא, וּבְלֹ גַנְפָא
מְנַה (ס"א לגנטא וככל גנטאמנה) יַנְקָא, בְּקָ
הָאֵי אֵם לְבָלָה אַחֲרַגְנִין דְלִיתְתָּא.

בְתִיב, (משלוי ז, ד) אָמֹר לְחַכְמָה
אֲחוֹתִי אָת, אֵית חַכְמָה

וְאֵית חַבְמָה, וְהָאֵי נַקְבָּא אַתְקָרִי
חַבְמָה וְעִירָא לְגַבְיָ אַחֲרָא, וְעַל דָא
בְּתִיב (שה"ש ח, ח) אַחֲזָות לְנָנוּ קַטְנָה
וְשְׂדִים אֵין לְהָוֹן, דְהָא דָא בְּגַלְוָתָא
אַתְמַשֵּׁךְ.

אַחֲזָות לְנָנוּ קַטְנָה, וְדָאי קַטְנָה
אַתְחַזֵּי, אַבְלָ רְבָרְבָא הִיא,
וְסְגִיאָה הִיא, דְהָא הִיא שְׁלִימָוּ
הַנְּטִילָה מִבְּלָא, בְּמַה דְבָתִיב (שם י)
אֲנִי חֹזֶם וְשָׁרֵי בְּמַגְדָּלוֹת, וְשָׁרֵי,
דְהָא מַלְיוֹן אַיִלָּן לִינְקָא לְבָלָא,
בְּמַגְדָּלוֹת, דְאַיִלָּן נַחֲרִין רְבָרְבִּין
דְנַפְקָן מַאֲמָא עַלְאָה.

תָּז אַתְפַּשֵּׁט דְכֹזְרָא בִּימִינָא

וַיְשִׁמְאֵלָא, בִּירּוּתָא דְאַחֲנָא, וּבְדַ
 גּוֹנִי אַתְּחֶבְרוֹן, אַקְרֵי תְּפָאָרָת,
 וְאַתְּהַקֵּן בְּלֵגְוָפָא, וְאַתְּעַבֵּיד אַילְנָא
 רְבָרְבָא, וְתְקִיף, שְׁפִיר זְיָאָה,
 (דְנִיאָל ד, ט) תְּחֹזְתָהִי תְּטַלֵּל חִזְוִית
 בְּרָא, וְבְעַנְפָהִי יְדָזְרוֹן עַזְבִּי שְׁמִיאָ,
 זְמָוֹן לְכָלָא בֵּיה. דְרוֹעָיו יְמִינָא
 וַיְשִׁמְאֵלָא, בִּימִינָא חַיִים זְחָסָד,
 בַּשְּׁמָאֵלָא מִיתָה זְגֻבָה, מַעֲזִי
 אַתְּהַקֵּן בְּדָעַת, וְאַתְּמַלֵּין בְּלֵ
 אַכְסְהָרִין זְאַדְרִין, בְּמָה דְאַמִּינָא,
 דְבָתִיב (מִשְׁלֵי כְד, ד) וְבְדָעַת תְּרִידִים
 יְמַלְאָן.

תוֹ אַתְּפַשֵּׂט גּוֹפָא בְּתָרִין שְׁוֹקָן,

וּמִתְאַחֲרֵנִים בֵּין יְהוָה תְּרֵין בּוֹלִין, וְתְרֵין
 בִּיעֵי דְּכֻבָּרָא, דְּבָל מְשָׁחָא וּרְבּוֹת
 יְחִילָא (דְּכֻורָא) דְּבָל גּוֹפָא, בְּהֵזֶב
 אַתְּפָנֵשׁ, דְּבָל חִילִין דְּנַפְקִי, מְנַהּוֹן
 נַפְקִין, וּשְׁרִין בְּלָא בְּפּוּם אַמָּה, וּבְגִין
 בְּקָה אַקְרִין צְבָאות, (דְּכָל גּוֹפָא, בְּהֵזֶב
 אַתְּכְנֵשׁ, וּשְׁרִין כָּלָא בְּפּוּם אַמָּה, וּבְגִין כָּךְ אַקְרָוֹן
 צְבָאות, דְּכָל חִילִין דְּנַפְקִי, מְנַהּוֹן נַפְקִי), יְאִינְפָן
 נְצָח וְהֹד, תְּפָאָרָת, יְהוָה. נְצָח וְהֹד,
 צְבָאות, וּבְגִין בְּקָה יְהוָה צְבָאות.

אַמָּה דְּכֻבָּרָא, סִיזְמָא (נ"א כְּסֹותָא)
 דְּבָל גּוֹפָא, יְאִקְרִי יְסֹוד,
 זְדָא הַזָּא דְּרָגָא דְּמַבְסָם לְנַזְקָבָא,
 זְבָל תְּיָאָבָתָא דְּכֻבָּרָא לְגַבִּי

נִקְבָּא בַּהֲיוֹ יִסּוּד, עַיְלָ לְנִקְבָּא
 לְאַחֲרֵ דָאָקָרִי צִיּוֹן, דְּהַתֵּם הַזָּא
 אַחֲרֵ בְּסֻתָּא דְּנִקְבָּא, בְּבֵית רֶחֶם
 לְאַתְּחָא, וּבְגַן בְּקָדְשָׁה צְבָאות אָקָרִי יִסּוּד.

בְּתִיב (תהילים קלב, יג) בַּי בְּחַר יְהוָה
 בְּצִיּוֹן אֹזֶה לְמֹשֵׁב לוֹ,
 בְּפִיד אַתְּפִרְשָׁת מַטְרוֹנִיהָא,
 וְאַתְּחַבְּרָת בְּמַלְכָא אֲנָפִין בְּאֲנָפִין,
 בְּמַעְלֵי שְׁבָתָא, אַתְּעַבֵּד בְּלֹא חֶד
 גּוֹפָא, וּבְדִין יִתְּبִּיב קֹזְדִּשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא
 בְּכּוֹרְסִיָּה, וְאָקָרִי בְּלֹא שְׁמָא שְׁלִים,
 שְׁמָא קָדִישָׁא, בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעַלְםָן
 וְלְעַלְמָי עַלְמָין.

כֵּל אֵלֵין מֵלֵין סְלִיקְנָא עַד יוֹמָא
 דָא, דָא תַעַטֵּר בָּהוּ לְעַלְמָא
 דָא תַיִ, וְהַשְׂתָּא אַתְגְּלִיַּן הַבָּא, וּפְאָה
 חַזְלְקִי.

הָאֵי מַטְרוֹנִיתָא פֶּר אַתְהַבְּרָת עַם
 מַלְכָא, כֵּל עַלְמִין מַתְבְּרָכָן,
 וְאַשְׁתַּבְּחָז בְּחַדְזּוֹתָא דְבָקָא.

כֵּמָה דְכִבְורָא פְּלִילָה בְתַלְתָּא, כֵּז
 וְשִׁירָהָתָא בְתַלְתָּא, כֵּז
 בְּלָא הַבִּי, וּסְיוּמָא דְכֵל גַּפְאָה הַבִּי,
 וּמַטְרוֹנִיתָא לֹא מַתְבְּרָכָא אַלְא
 בְּכַלְלָא דְתַלְתָּא אֵלֵין, דְאִינְנָן נְצָח
 הָוֶד יִסּוּד, וּמַתְבָּסְמָא וּמַתְבָּרָכָא
 בָאַתָּר דְאַקְרֵי קָדְשָׁה חֲקָדְשִׁים

דנ' רצ'ו
ע'ב

דְּלִתְתָּא, דְּבָתֵּיב (תהלים קלג, ג) בַּי שֶׁם
צְוָה יְהֹוָה אֱלֹהִים אֶת חֶבְרֶה, הַהָּא
תְּרֵין דְּרֵגֵין אִינְזָן לְעִילָּא וִתְתָא.

וּבְגִין כֵּה לִית רְשׁוֹתָא לְמַיעֵל תְּמַן,
בר פְּהַנָּא רְבָא, דָּאֲתֵי מַן
סְטוּרָא דְּחַסְדָּא, בְּגִין דְּלָא עִיל לְהַהְנָא
אַתָּר דְּלָעִילָּא, אַלְאָה הַהְוָא דְּאַקְרֵי
חַסְדָּא, וְעִיל בְּקָדְשָׁה קָדְשִׁים,
וּמִתְּבִסְמָת נַוקְבָּא, וּמִתְּבִרְכָּא הָאֵי
קָדְשָׁה קָדְשִׁים בָּנו לָנו, אַתָּר דְּאַקְרֵי
צִיּוֹן.

צִיּוֹן יְרוּשָׁלַיִם, תְּרֵין דְּרֵגֵין אִינְזָן,
חד רְחַמֵּי, וְחַד דִּינָא. צִיּוֹן
דְּבָתֵּיב (ישעה א, כז) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָט

תִּפְצַדָּה, יְרוֹשָׁלַיִם דְּבָתִיב (שם כא) **צָדָק**
יְלִין בָּה, בְּמֵה דְּאָקוּמָנָא.

וּבְלִי **תִּיאַבְתָּא** **דְּדָבָרָא** **לְגַבֵּי**
נוֹקֵבָא הַבָּא **הַזָּא.** **וּקְרִינַן** **לְהַזָּא**
בְּרָכָה, **דְּמַתְּפָנָן** **נְפָקֵי** **בְּרָכוֹן** **לְבַקְלָהָזָא**
עַלְמַיִן, **וּבַקְלָהָזָא** **מַתְּבָרְכוֹן.** **הָאֵי** **אַתָּר**
אֲקָרֵי **קָדְשָׁךְ.** **וּבְלִי** **קָדְשִׁים** **דְּדָבָרָא**
עַיְלִין **פָּמָן,** **בְּהַזָּא** **דְּרָגָא** **דְּאָמִינָא.**

וּבְלִיהָזָא **אַתְּיַין** **מְרִישָׁא** **עַלְמָאָה**
דְּגַזְלִילָתָא **דְּדָבָרָא,**
מְסֻטָּרָא **דְּמוֹחֵי** **עַלְמָאָיָה,** **דְּשָׂרִינַן** **בַּיהָה,**
וְנִגְיד **הַהִיא** **בְּרָכָה** **בְּכָל** **שְׁיִיפִי** **גַּזְפָּא,**
עַד **אִינְנוּ** **דְּאֲקָרֵין** **צָבָאות.** **וּבְלִי** **הַהִיא**

נְגִידוֹ דָא תְּנַגֵּיד מִכְלֵן נְפָא, מַתְבִּנְשִׁי
 תְּפִנָּן, וַעֲלֵי דָא אַקְרֵין צְבָאות, דִכְלֵל
 צְבָאות דַעֲלֵי אַיִן וַתְהַאֲזִין מַתְפִנָּן נְפָקֵון.
 וְהַחֹא נְגִידוֹ בְּתַר דָא תְּבִנִישׁ תְּפִנָּן,
 שְׁרִין לֵיה בְּהַחֹא יְסֻוד קְדִישָׁא, פְּלֵא
 חֹזֶרֶא, בְּגַיְן קְדֵה אַקְרֵי חֶסֶד, וְהַחֹא
 חֶסֶד עַיְלֵל לְקַדֵּשׁ הַקָּדְשִׁים, דְבַתִּיב
 (תהלים קלג, ג) בַי שַׁם צְוָה יְדוֹזָאת אַתְּה תְּמַלֵּךְ
 אֶת הַבְּרִכָּה תִּים עַד הַעוֹלָם.

בקרא פטירת הרשב"י, סגולה נפלאה
 היא מאי להוריד דמעות עליון, כי בזה
 מתכפרים עונותיו, על דרך שאמרו
 בזוהר בעניין מיתת בני אהרן ז"ל.

(חמ"י ח"ג דף פ"ח ע"ב)

אמֶר רַבִי אָבָא, לֹא סִימֵם בְּזִינֵּנוּ
 קְדִישָׁא לְמִימֵר חִיִּים, עַד
 דָאֲשַׁתְכָבָו מָלוֹי, וְאַנְנָא בְּתִבְנָא
 סְבָרָנָא לְמִכְתֵּב טָפֵי, וְלֹא
 שְׁמַעַנָּא. וְלֹא זְקִיפָנָא רִישָׁא,
 דְנַהְרוֹא הָווָה סָגֵי, וְלֹא הָווָה יְכִילָנָא
 לְאַסְתְּפָלָא. אַדְחָבִי אָזְדֻעָנָא,

פירוש האדרא זוטא

אמֶר רַבִי אָבָא. לֹא סִימֵם. לֹא גָמֵר: בְּזִינֵּנוּ קְדִישָׁא.
 המאור הקדוש: לְמִימֵר "חִיִּים". לֹומר 'חִיִּים': עַד
 דָאֲשַׁתְכָבָג. עַד שהשתתקו: מָלוֹי. דבריו: וְאַנְנָא
 בְּתִבְנָא. ואני הכותב: סְבָרָנָא. חשבתי: לְמִכְתֵּב
 טָפֵי. לכתחוב יותר: וְלֹא שְׁמַעַנָּא. ולא שמעתי: וְלֹא
 זְקִיפָנָא רִישָׁא. ולא הרמתי את ראש: דְנַהְרוֹא.
 כי האור: הָווָה סָגֵי. היה גדול: וְלֹא הָווָה
 יְכִילָנָא. ולא הייתה יכול: לְאַסְתְּפָלָא. להסתכל:

שְׁמַעַנָּא קְלָא דִקְאָרִי זָאָמֵר
 (משל' ג, ב) **אֶרְךָ יְמִים וְשָׁנוֹת חַיִם**
זָנוֹ. **שְׁמַעַנָּא קְלָא אֲחָרָא,**
 (תהלים כא, ה) **חַיִם שְׁאָל מִמְּךָ זָנוֹ.**

בָּל הַהֵּיא יָמָא לֹא אָפְסִיק אֲשָׁא מִן
בִּיתָּא, וְלֹא תֹהֶה מִן דְמִטִּי
לְגַבִּיהָ, קְלָא יְבִילֹן, דְגַהְזָרָא זָאָשָׁא

פירוש האדרא זוטא

אַדְחָכִי. בთור כר: אָזְדֻעָזְנָא. הzdעזעת: **שְׁמַעַנָּא**
קְלָא. שמעתי قول: **דִקְאָרִי זָאָמֵר.** שקרה ואומר:
אֶרְךָ יְמִים וְשָׁנוֹת חַיִם וְשָׁלוֹם יוֹסִיף לְךָ:
שְׁמַעַנָּא. שמעתי: **קְלָא אֲחָרָא.** قول אחר: **"חַיִם**
שְׁאָל מִמְּךָ נָתַת לוֹ אֶרְךָ יְמִים עֹלָם וְעַד":

כל ההוא יומא. כל אותו היום: **לֹא אָפְסִיק.** לא
 הפסיק: **אֲשָׁא.** האש: **מִן בִּיתָּא.** מהבית: **וְלֹא תֹהֶה.**
וְלֹא היה: מִן. מי: דְמִטִּי. שיגש: **לְגַבִּיהָ.** אליו:

הָוֹה בְּסֹחַרְגִּיהְ. כֵּל הַהְוֹא יוֹמָא
נְפִילָנָא עַל אֲרַעָא וְגַעֲינָא. בֶּתֶר
דָּאוּל אֲשָׁא, חַמִּינָא לְבוֹצִינָא
קָדִישָׁא קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים, דָאַסְתַּלְקָמָן
עַלְמָא, אַתְּעַטְּפָה, שְׁכִיבָה עַל יְמִינָה,
וְאַנְפּוֹי חִיכִּין.

פירוש האדרא זוטא

דָּלָא יְכִילָה. שְׁלָא יְכִלוּ: דְּנָהָרָא. כִּי הַאוֹר: וְאֲשָׁא.
וְהַאֲשָׁה: הָוֹה בְּסֹחַרְגִּיהְ. הַיוֹ מְסֻבְּבִים: כֵּל הַהְוֹא
יוֹמָא. כֵּל אַתְּהוֹ הַיּוֹם: נְפִילָנָא. נְפִילָנוּ: עַל אֲרַעָא.
עַל הָאָרֶץ: וְגַעֲינָא. וְצַעֲקוּנוּ: בֶּתֶר דָּאוּל אֲשָׁא.
אַחֲרֵי שְׁהָלָכָה הַאֲשָׁה: חַמִּינָא. רַאיָנוּ: לְבוֹצִינָא
קָדִישָׁא קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים. הַמְאֹור הַקָּדוֹשׁ קָדֵשׁ
קָדְשִׁים: דָאַסְתַּלְקָמָן. שְׁהָסְתַלְקָמָן
הָעוֹלָם: אַתְּעַטְּפָה. מְעוֹטָה: שְׁכִיבָה עַל יְמִינָה. שְׁכָוב
עַל צְדִיקָנוּ: וְאַנְפּוֹי חִיכִּין. וְפָנָיו שׂוֹחֻקּוֹת:

קם רבי אלעזר בריה, ונטיל ידיו
ונשיך לון, ואני לחיכנא עפרא
דתחות רגלי. בעז חבריא למבבי,
ולא יכilio למללא. שארו חבריא
ביביה, ורבי אלעזר בריה נפל
תלת זמנים, ולא יכilio לפתח
פומיה. לברת פתה לאמר, אבא

פירוש האדרא זוטא

קם רבי אלעזר בריה. עמד רבי אלעזר בנו: נטיל
ידיו. ולקח את ידיו: ונשיך לון. ונשך אותם:
 ואני. ואני: לחיכנא עפרא. ليחכתי את העפר:
 דתחות רגלי. שהיה תחת רגלי: בעז. רצו:
 חבריא. החברים: למבבי. לבכות: ולא יכilio
 למללא. ולא יכולו לדבר: שארו חבריא בביביה.
 התחילו החברים לבכות: ורבי אלעזר בריה.
 ורבי אלעזר בנו: נפל תלת זמנים. נפל שלש

אבא, תלת הוו, חד אתחזרן.
 השתהא תנוד חיותא, צפראן טאסין,
 משתקען בנוקבאן דימא רבא,
 וחבריא בלהו שטין דמא.
 קם רבי חייא על רגלו ז אמר, עד
 השתהא בוצינה קדיישא מסתכל

פירוש האדרא זוטא

פעמים: ולא יכול. ולא יכול: למפתח פומיה. לפתוח את פיו: לבתר. לאחר: פתח. פתח את פיו: ז אמר, אבא אבא: תלת הוו. שלש היו: חד אתחזרן. אחד נחשבו: השתהא. עכשו: תנוד. תוז: חיותא. החיות: צפראן. ציפורים: טאסין. טסות: משתקען. שוקעות: בנוקבא דימא רבא. בנקב של הים הגדל: וחבריא. וגם החברים: בלהו. כולם: שטין דמא. ישתו גם:

קם רבי חייא. עמד רבי חייא: על רגלו. על רגליו: ז אמר, עד השתהא. ז אמר, עד עכשו: בוצינה

(ס"א משבתdal) עַלְזָן. הַשְׁתָּא לֹא הוּא עַלְזָן, אֶלְאָ לֹא שָׁתְּדָלָא בִּיקְרִיה. קַמְרֵבִי אֶלְעָזָר וּרְבֵי אָבָא, נִטְלָז לֵיה בִּטְיקְרָא דִסְיקְלָא. מֵאַן חַמָּא (ס"א ערעורה וערבוביא) עֲרַבּוֹנְבִּיא דְחַבְרִיאָ, זְבָל בִּיתָא הַוָּה סְלִיק רִיחֵין, סְלִיק בֵּיה בְּפּוּרִיאָה, וְלֹא אַשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיה אֶלְאָ רְבֵי אֶלְעָזָר וּרְבֵי אָבָא.

פירוש האדרא זוטא

קדישא. המאור הקדוש: מסתפל עלן. מסתכל علينا: השטה. עכשו: לאו הוּא עַלְזָן. אין זה הזמן: אלְאָ לֹא שָׁתְּדָלָא בִּיקְרִיה. אלא לעסוק בכבודו: קַמְרֵבִי אֶלְעָזָר וּרְבֵי אָבָא. עמד רבי אלעזר, ורבי אבא: נִטְלָז לֵיה. לקחו אותן: בִּטְיקְרָא דִסְיקְלָא. בכיסא של עצים: מֵאַן חַמָּא. מי ראה: עֲרַבּוֹנְבִּיא דְחַבְרִיאָ. ערבוביא של כל החברים: וְכָל בִּיתָא. וכל הבית: הַוָּה

אֶתְתוֹ טְרִיקֵין וּמְאַרִי תְּרִיסֵין דְּבָפֶר
 צְפֶרִי וּטְרָדָאן בְּהֵז, (ס"א דצפרי
 וטרדייא) נְהֻזוֹ בְּנֵי מְרוֹנְגֵיא צְוֹחִין
 בְּקָטִירִין, דְּחַשְׁיבָנוּ דְּלָא יִתְקַבֵּר
 תְּמִן. בְּתַר דְּנַפְךָ פִּירִיא, הָוה סְלִיק
 בְּאוּרִיא, וְאַשָּׁא הָוה לְהִיט קְמִיה,

פירוש האדרא זוטא

סְלִיק רִיחִין. היה מעלה ריחות: סְלִיקוּ בֵּיה בְּפִורִיה. י'צאו בו במיטה: וְלֹא אַשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיה. ולא התעסקו בו: אַלֹּא רַבִּי אַלְעֹזֵר וַרְבִּי אָבָא. אלא רַבִּי אַלְעֹזֵר וַרְבִּי אָבָא: אַתָּה. באו: טְרִיקֵין. גִּבּוֹרִים: וּמְאַרִי תְּרִיסֵין. וּבָעֵלי מְגִנְיִינִי מִלְחָמָה: דְּכָפֵר צְפֶרִי. של כְּפָר צִיפּוֹרִי: וְהַוּ בְּנֵי מְרוֹנְגֵיא. והיו בני מירון: צְוֹחִין בְּקָטִירִין. צְוֹעֲקִים בְּיַחְדָּה: וּטְרָדִי בְּהֵג. ודוחקים בהם: דְּחַשְׁיבָנוּ שְׁחִינְשְׁבָנוּ: דְּלָא יִתְקַבֵּר תְּמִן. שלא י'קבר שם: בְּתַר דְּנַפְךָ פִּירִיא. לאחר שיצאה המיטה: הָוה סְלִיק בְּאוּרִיא. הייתה נישאת באוויר: וְאַשָּׁא. והאש: הָוה

**שָׁמַעַן קָלָא, עֹזֶלְוּ וְאַתָּה וְאַתְּבָנֵשׁ
לְהִילּוּלָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן (ישעה נז, ב)
יָבָא שְׁלוֹם יָנוֹחֵז עַל מִשְׁכְּבֹותָם.**

**בְּדַעַל לְמִעַרְתָּא, שָׁמַעַן קָלָא
בְּמִעַרְתָּא, זה הָאִישׁ מַרְעִישׁ
הָאָרֶץ, מַרְגִּיזׁ מִמְּלֹכּוֹת, בְּפַמָּה**

פִּירּוֹשׁ האדרא זוטא

להיות קפיה. הייתה להחתה לפניו: שָׁמַעַן קָלָא.
שמעו קול: עוזלו וְאַתָּה. הכנסו ובוואו: וְאַתְּבָנֵשׁ.
וחתקבזו: להילולא דרבי שְׁמַעוֹן. לשמה של רבי
שמעון: "יבא שלום ינוח על מִשְׁכְּבֹותָם":

**כְּדֻעַל. כַּאֲשֶׁר נִכְנָסָה: לְמִעַרְתָּא. לְמִעַרְתָּא: שָׁמַעַן
קָלָא בְּמִעַרְתָּא. שָׁמַעַן קָל בְּמִעַרְתָּה: זה הָאִישׁ. הָוָא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן: מַרְעִישׁ הָאָרֶץ. שָׁהָרְעִישׁ
אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, כְּמַעֲשֵׂה שָׁעָשָׂה בְּעִיר טְבְּרִיאָה
הַנִּזְכָּר בַּירוּשָׁלָמִי שְׁבִיעִית פ"ט: מַרְגִּיזׁ מִמְּלֹכּוֹת.**

פָּטְרִין בָּרְקִיעָא מִשְׁתְּכִכִּין (ס"א ולא משתחחין) **בַּיּוֹמָא דֵין בְּגִינֶךָ**, **הָנָא רַבִּי שְׁמֻעֹן בֶּרְיָה יְזָחָא דָמָרִיה מִשְׁתְּבָחַ בֵּיהַ בְּכָל יוֹמָא.** **זְפָאָה חֲוֵילָקִיהַ לְעִילָּא וִתְתָא.** **בִּמְהַ גְּנִיזָן עַלְאַין**

פירוש האדרא זוטא

שביטל את גזירות המלכות, כמוUSA שעשה עם בן תמליוון הנזכר במסכת מעילה דף יז ע"א: **בִּמְהַ** פטרין. הרבה מקטרגים: **ברקיעא**. בשמיים: **משתקיכין**. משתקקים: **בַּיּוֹמָא דֵין**. ביום זהה: **בְּגִינֶךָ**. בזכותך: **הָנָא רַבִּי שְׁמֻעֹן בֶּן יְזָחָא**. זה הוא רשב"י: **דָמָרִיה**. שרbone הקב"ה: **מִשְׁתְּבָחַ בֵּיהַ**. משתחבח בו: **בְּכָל יוֹמָא**. בכל יום: **זְפָאָה חֲוֵילָקִיהַ**. אשרי חלקו: **לְעִילָּא וִתְתָא**. לעמלה ולמטה: **בִּמְהַ גְּנִיזָן עַלְאַין**. הרבה אוצרות עליונים: **מִסְתְּמָרָן לֵיהַ**. שמורים לו: **עַלְיהַ אַתְּמָרָן**. עליו נאמר: **"וְאַתָּה לְקֹצֵן וְתִנְחַם וְתַעֲמֹד לְגֹרְלוֹ לְקֹצֵן הַיְמִינָן"**:

מִסְתְּמֵרָן לֵיהֶן עַלְיָה אַפְּמֵר
(דניאל יב, יג) וְאַתָּה לְךָ לְקַצֵּן וְתַנְזֵחַ
וְתַעֲמֹד לְגֻרְלָךְ לְקַצֵּן חַיְמֵין.

עד כאן האדרא קדיישא זוטא

לאחר קריית הוזהר יאמר תפלה זו בכוונת הלב:
 יהי רצון מלפניך יהוה אלקי ואלקי
 אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא
 שכחוב "זאתם דברי בפייך ובצל ידי
 בפיתיך לנטע שמים וליסד ארץ,
 להעלות לrozם וلتKEN תרומות וחרבות
 השכינה הקדושה לקשיט ופורפירא
 עלאה ולארמוץ שעל מכוננו ישב להחויר
 עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא
 שכחוב "זהיה אור הלבנה באור החמה
 ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת
 הימים". זוכות בראשי הקדוש ובנו רבינו
 אלעזר, זוחם בן עוזיה, יעמוד לנו לתKEN
 העולם מיום שנברא עד סוף ברצונו
 וברצונו יראה. זוכות חיותנו עסוקים

בַּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵה תְּקַרְבָּה הַגָּאֵלָה,
וַיַּשְׁעַתָּה מִהְרָה תְּצִמְיחָה, לְעַלְיוֹ שְׁבִינָה
עִזּוּנוֹ בַּמְהֻרָה בַּיּוֹמָן. וַיַּקְוִימַם בָּנָנוּ מִקְרָא
שְׁפָתָוב "זִיאָמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור", וַיַּוְרַח
עַלְינוּ אֹור יְהֻזָּה, בַּיּוֹם הַהִיא יְהִיה יְהֻזָּה
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נִצְחָה סְלָה וְעַד.

גַּפְתָּה חַתְפָּלָה מִתּוֹךְ לְשָׁה"ק שֶׁל רַבִּי חַיִם וַיְטַאל וַיְעַזְּבָן
מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהֻזָּה אֱלֹהִי זָאֵלִי
אָבוֹתִי שְׂזִוִּירִתִי לְלִמּוֹד וְלִהְגֹּות
בְּסֶפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וַיְהִרְהָה עִילָּאָה, זַכְוֹת
הַתְּנָאִים הַקָּדוֹשִׁים שֶׁלְמַדְנָה תּוֹרַתְם יַעֲמֹד
לְנוּ וַיְזַרְעַנוּ וַיְנוֹבַחַ לְהַבְּטַחַת הַנְּבִיא יִשְׁעָה
נַט, כְּכָא) וַיָּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וַיְשַׁבֵּי פְּשֻׁעָה
בִּיעַקְבָּן נָאָם יְהֻזָּה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אָוֹתָם אָמַר יְהֻזָּה רְוִוחָי אֲשֶׁר עַלְיִד נְדַבְּרִי

אשר שמעתי בפיך לא ימוש מפיך
ומפי ורעה ומפי ורע ורעה אמר יהוזה
מעתה ועד עולם. ייתקיים בנו הנבואה
יעשיה נא, טו ואשים דברי בפיך ובצל
ידי בפיתך לנטע שמים וליסד אֶרְץ
ולאמור לציון עמי אתה. וברבות משה
רעה מהימנא התגלה במחרה דיזן,
יהוזה בקד ינחש אין עמו אל נבר,
יראו עיני יישמח לבנו ותגל נפשנו
בישועתך באמת באמר לציון מלך
אליהך, ברוך יהוזה לעולם אמן ואמן.

(סוד ח)

אליהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו טוב ומטיב הדרש לנו.
שיבה אילינו ועלינו בחמן רחמי ב글

אֲבוֹת שְׁעַשׂ רְצֹנֶךָ. בְּנָה בֵּיתְךָ בְּבִתְחָלָה
וּבָזֵן מִקְדָּשֶׁךָ עַל מִבְּזָנוֹ. וְהָרָאנוּ בְּבִנְיָנוֹ
וְשִׁמְחָנָנוּ בְּתִקְנוֹנוֹ. וְהַשֵּׁב שְׁכִינְתֶּךָ לְתוֹבוֹ,
וְהַשֵּׁב בְּהַנִּים לְעֻבְדָתֶם וְלוּיִם לְהִזְכָנָם
לְשִׁירָם וּלְוִמְרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגַיְהָם.
וּמְלָאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת יְהוָה לִירָאָה
וְלֹאָהָבָה אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגָּדוֹר,
אָמֵן בָּן יְהוָה רְצֹן. (ס"ה)

קָדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל גַּפְחׁ סָפָרְדִּי (ע"מ)

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רְבָא. (אמָן)
בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא בְּרוּזָתָה
וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוָתָה וַיַּצְמַח פָּרָקְנָה וַיִּקְרַב
מְשִׁיחָה. (אמָן) בְּחִיבָּזָן וּבְיוֹמָבָזָן וּבְחִי
דָּבָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב

וְאָמַרְתָּ אָמֵן: (אמנו) יְהָא שְׁמָה רֶבֶא מִבְּרֵךְ
 לְעַלְם וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיא וַתְּבָרֵךְ וַיְשַׁתְּבָח
 וַיְתַפֵּר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנְשָׂא וַיִּתְהַדֵּר
 וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דָקָעֵשָׁא בְּרֵיךְ
 הַזָּא. (אמנו) לְעַלְא מַן בֶּל בְּרֵבָתָא שִׁירָתָא
 תְּשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא דָאָמִינוּ בְּעַלְמָא
 וְאָמַרְתָּ אָמֵן: (אמנו) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן
 וְעַל תַּלְמִידֵיהֶן וְעַל בֶּל תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהֶן דָעֵקָזָן בְּאוֹרִיתָא קְדַשְׁתָּא. דַי
 בְּאָתָרָא הַדִּין וְדַי בְּכֶל אַתָּר וְאַתָּר, יְהָא
 לְנָא וְלְהָזָן וְלְבָזָן חָנָא וְחָסָדָא וְרַחֲמָי מַן
 קָדָם מַאֲרִי שְׁמֵיא וְאַרְצָא וְאָמַרְתָּ אָמֵן:
 (אמנו) יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מַן שְׁמֵיא, חַיִם
 וְשַׁבָּע וְיִשְׁעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפְואָה
 גְּאַלָּה וְסְלִיחָה וּבְפִרְהָה, וְרַזְחָה וְהַצְלָה לְנָא

וְלֹכֶל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: אָמֵן
 עֹזֶשֶׁת שְׁלוֹם בְּמִרְאֵמוֹ הַזֶּה בְּרַחֲמֵיו יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עַלְיָנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
 אָמֵן: אָמֵן)

קדיש דרבנן נסח ספרד (חסידי)

וַתִּגְדַּל וַתִּחְדַּשׁ שְׁמַה רַבָּא. בְּעַלְמָא דִי
 בָּרָא בְּרַעֲזַתָּה וַיְמַלֵּיךְ מִלְבָזַתָּה.
 וַיַּצְמַח פּוֹרָקָנָה וַיַּקְרַב מִשְׁיחָה. בְּחַיְבָן
 וּבְיוֹמָיָבָן וּבְחֵי דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא
 וּבָזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהָא שְׁמַה רַבָּא
 מַבָּרָךְ לְעַלְמָם וְלְעַלְמֵי עַלְמִיא: וַתִּבְרַךְ
 יְשַׁתְּבָחָה וַתִּפְאַר וַתִּהְרֹצְמָם וַתִּתְנִישָׁא
 וַתִּתְהַדֵּר וַתִּתְעַלֵּה וַתִּתְהַלֵּל. שְׁמַה דְּקִוְידְשָׁא.
 בְּרִיךְ הוּא לְעַלְאָ (בְּעַשְׁיַת וְלְעַלְאָ מַבָּלָן כָּל

בְּרִכַּתָּא וִשְׁירִתָּא, תְּשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא,
 רְאֵמֶרֶן בְּעַלְמָא. וְאֵמֶרֶן אָמֵן:
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רְבָנָנוּ וְעַל תַּלְמִידָהוּן וְעַל
 כָּל תַּלְמִידֵי תַּלְמִידָהוּן וְעַל כָּל מִן
 הָעִסְקָיוֹן בְּאוֹרִיתָא דִי בְּאַתְּרָא הַדִּין וְדִי
 בְּכָל אֶתְר וְאֶתְר יְהָא לְהֻזּוֹן וְלְבָזּוֹן שְׁלָמָא
 רַבָּא חָנָא וְחָסְדָא וְרַחֲמָי וְתַיִן אֲרִיבָי וְמוֹזָנָי
 רְוִיחָי וְפּוֹרְקָנָא מִן קָדָם אֲבוֹהוּן דִי בְּשִׁמְיאָא
 וְאֶרְעָא וְאֵמֶרֶן אָמֵן: יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן
 שִׁמְיאָה וְתַיִם טֹבִים עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאֵמֶרֶן אָמֵן: עֹזֶה שְׁלוֹם בְּמַרוֹמָיו הָא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַלְינָנוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאֵמֶרֶן אָמֵן:

פתח אליהו המברץ

בספר זהה באoward מאמר פתח אליהו הגבאי זכור לטוב
וכן עוד מאמרים ותפלות מהזהר הקדוש, שנגנו
עם ישראלי קדושים לומר כבוד התפלה. והוא שער
לפניהם הלב ונוגלה גוללה לקבלה התפלה, כמו שכתבו
ההיך"א (ספריו מורה באצבע) והרץ"ע הטוב ועוד צדיקים
קדמנים. ובזכות למוד זהה"ק יתקבלו התפלות ויראו
ישועות נפלאות, כדברי הzech"ק התקabel רבי משה זכותה
ז"ע, דבכה למוד ההזהר להפוך התבש, ולכלות נסים, ומה יקרו
דברי קדשו של הzech"ק התקabel חמלוב"ן רבי יעקב
אבייחצ'ירא ז"ע (בגדי תורה), שהובחה על כל איש ישראלי
לבקש לדעת סודותיו, כי בלווי זאת אין יכולת לעלות
התפלה (הובאו דברי בהרחה בהקומה לפרא דגניעתא, שהוחזק
פעל ההזהר העולמי, וכן נדפס בתקוני זהר החידש עם לשון הקש, בספר
הזהר השבע) וגדול מכך זהה"ק אפל"י באMRIה (עין ספר אור ההזהר,
ראה עוד ספר תקוני זהר החידש המחהלה, ב'). ובלי למוד ההזהר
הקדוש לפניו התפלה אי אפשר שתתקבל תפלה. - ובכמה
דקות שאומר התפלות אלו יכול להפוך הכל לטובה ולהיות
מבני עלייה, לזכות לעון לא ראתה אלקים זולתך יעשה
למחפה לו".

ויצא לאור על ימי "מפעל ההזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש חובב"א
AIR HASHUV L'P"K

הַלּוֹמֵד זָהָר הַקָּדוֹשׁ שְׁעָה אֶחָת בְּחֻול,
כְּמוֹ מֵאָה אֲלֵף שָׁנָה תֹּרָה,
וּבְשִׁבְטָה, כְּמוֹ מֵאָה מְלֹיאָן שָׁנָה תֹּרָה
(בְּפָא מֶלֶךְ, חֶרְיוֹן הַטוֹּב, אָרוּחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דָּר' גָּתָה),
כִּי אָמִירָתָךְ לְגֹבָהּ, וְלִמּוֹד בְּעֹשֶׂר דִּקּוֹת
יָעַלְהָ לֹזֶה: בְּחֻול בְּשִׁבְטָה עֲשֵׂרָה אֲלֵף שָׁנָה
תֹּרָה, וּבְשִׁבְטָה: כְּשִׁבְטָה עֲשֵׂרָה מְלֹיאָן שָׁנָה
תֹּרָה. - וְעַל יָדֵינוּ קָוָנְטָרָס אָה שִׁזְדְּחָה יָד
הַכָּל מִמְשְׁמִישָׁן בָּז, יָצַפְוּ לְלִמּוֹד וְלִלְמֵד
לְשִׁמּוֹר וּלְעַשׂוֹת וּלְקִים. וְהַוָּא יְסֻוד גָּדוֹל
לְמִנוּעַ עֲנִיָּת וְאַסְנוֹת וְאַזְרָק הַגָּלוֹת, (תִּיקוּן
תֵּיל) וּבָז יִמְצָאוּ אַדְמוֹרִי"ם רַבְגִּים, מַגִּידִי
שְׁעוֹר וּרְאֵשִׁי יִשְׁיבּוֹת, מַלְמָדִים וּמַחְנִיכִים
יְלִדי יִשְׂרָאֵל הַפְּתֹהָרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל,
אֶת הַבָּרָךְ אֲשֶׁר יָלִכוּ בָּה, וְאֶת הַמְּעִשָּׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ.

הקדמה

ישמחו הלוּמִידִים וַיָּגִילוּ הַמִּתְפְּלִילִים. בְּשֶׁבֶח וּבְהָזִיק
לְהַשֵּׁם יַתְבֹּרֶךְ הָנָנוּ שְׁמָחִים לְהַבִּיא לִפְנֵיכֶם אֶת הַסְּפִיר
הַיָּקָר פֶּתַח אֱלֹהִים המבראר, הַמִּפְרָש אֶת הַתְּפִילָה
”פתח אליהו“ בְּלֹשׂוֹן צָחָה וּבְהִרְחָה הַשׂוֹוה לְכָל נֶפֶשׁ,
נֶבֶךְ, בָּרְגָע אֲמָת יְכוֹלִים לִזְכֹּות לְעוֹלָמוֹת נֶצֶח! ”עַז
לֹא רָאְתָּה“, וְעַל יְדֵי שְׁתַזְכֵּה לְחַבְרָה, כֹּל הַשְּׁכָר הַוְּלָךְ
גַּם אֱלֵיךְ.

וכאשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יָאמְרוּ ”פתח אליהו“ נִזְכָּה שִׁיבָא
אליהו וַיְבִשֵּׁר אֶת בֵּית הַגּוֹאֵל.

ואם בְּזִכְוֹתֶךָ יַתְאִרְגּוּ עַשֶּׂר יְהוּדִים לְוֹמֵר אֶת
הַתְּפִלּוֹת, אֵין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל זְכִיּוֹתֶיךָ וּבְפִרְטָת שְׁבָזָהֶר
הַקָּדוֹש (פ' וַיֵּצֵא קס"א). כתוב: כֹּל מָה שְׁנוּתָנִים מִשְׁמִים
הוּא בְּאַלְפָ, וְעוֹד כִּידּוֹעַ כָּל עַשְׂרָה בֵּיה שְׁכִינַתָּא שְׁרִיאָא,
נֶבֶךְ מִחְשָׁבִים לְكָ כָּל מַנִּין יְהוּדִים כְּמוֹ אַלְפָ עַל כָּל אַחֲד
וְאַחֲד, וְכָל אַחֲד נוֹטֵל שְׁכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם ס"ה: לִמְנִין
יְהוּדִים, מִקְבֵּל עַל שָׁעה בְּשַׁבָּ"ק טְרִילְיוֹן שָׁנה תּוֹרָה,
וְכָל שִׁיתּוּסָפוֹ לְזֹמְדִים כֹּן יַכְפֵּל שְׁכָרּוֹ עַד אֵין קָז. וּמִ
יַכְלֵל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשְּׁכָר הַנְּצָחִי שִׁיטָּשׁ לְקָ מַכְפֵּל

בודאותנו ובונדי תזכה לחיים טובים ואריכות ימים בבריאות השלמות, שפע קודש וברכה והצלחה, וכל מני ישועות.

ובחלוקת הספר זהה אתה מזכה את כל ישראל, וככתב הגר"א במשל (י"ב, י"ד), [וְרֹאֶה אֶחָד יִשְׂרָאֵל פ' קָרְחַ] גוזל הזכות שיש למזכה הרבים ומזכה את חברו, שאם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלק הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. ובזהר (פ' טרומה קכ"ט ע"א) אמרו שציריך האדם למךך בתר חייביא ולמזכה לו כמאן דרכיף בתר חייו, עפ"ל.

ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית רבן בהבל פיהם הטהור יאמרו תפנות אלו כל يوم, נזכה לפתח את השער לאליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשerno, ותכף יבוא משיח צדקנו ויגאלנו, ברוחמים במרה בימינו אמן כן יהיה רצון. למען השכינה הקדושה לתומכה ולסעדתה לפתח את השער לאליהו הנביא ולבשר הגאולה כהבטחת הרעה מהימנה "בדאי יפקון מגלותא ברוחמי". התפילות לפני הלימוד נמצאות לפני האדרא זוטא

פתחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק (סוזор רבוי שבטאי מראשקוב): טוב לומר
תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזפרת בריש ספר
תיקוני הזוהר. ובכתב החיד"א (עבוזת מקודש מז'ה
באצבע סוף סי' י), אשר קובל רבענו קדיש ששה
מסגלאת לקבלת התפלה. והרי"ח הטוב (בא"ח, פ' בכר
סוף הפקדימה) כתוב, **שבאמירתה מסוגל לבורר ניצוצי
הקדושה.**

ויהיنعم אדרני אליהינו עליינו. ומעישה ידינו כוננה
עלינו. ומעישה ידינו כוננה. (ב' פעמים)

פתח אליהו הנביא זכור לטוב
פתח אליהו הנביא זכור לטוב
ואמր: רבון עלמין דאנת הוא חד
ואמר. רבון העולמים שאתָה הוא אחר לבר,

וְלֹא בְחַשְׁבָן. אֲנָת הוּא עַלְאָה עַל
 וְלֹא בְחַשְׁבָן הַמְסֻפָרים. אַתָה הוּא עַלְיוֹן מֵעַל
 כָל עַלְאיָן סְתִימָא עַל כָל סְתִימָין,
 כָל הַעֲלִיּוֹנים, נְעַלְם מֵעַל כָל נְעַלְמִים.
 לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְךָ כָל.
 וְאַיִן מַחְשָׁבָה או תְּפִיסָה בָּה לְהַשְׁיגָה כָל.
 אֲנָת הוּא דְאַפְקָת עַשֶּׂר תְּקִונִין,
 אַתָה הוּא שְׁחוֹצָאת וְגִלְתָּה עַשֶּׂר תְּקִונִים,
 וְקַרְיַנְן לְהֹזֵן עַשֶּׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָן
 וְקוֹרָאים לָהֶם עַשֶּׂר סְפִירּוֹת, לְהַנְּהִיגָה
 בְהֹזֵן עַלְמִין סְתִימָין דְלֹא אַתְגַלְיָן,
 בָּהֶם עַולְמוֹת סְתוּמִים שָׁאיָנִים נְגַלִּים
 וְעַלְמִין דְאַתְגַלְיָן. וּבְהֹזֵן אַתְכִסִּיאָת
 וְעוֹלְמוֹת הַגְּלִילִים. וּבָהֶם אַתָה מִתְפַסֵּה
 מַבְנֵי גְּשָׁא, וְאֲנָת הוּא דְקַשֵּׁר לֹזֵן
 מַבְנֵי אָדָם, וְאַתָה הָיָה שָׁקוּשָׁר אֹתָם

וּמִיחָד לֹזֶן. וּבְגַיִן דָּאנְתָּ מַלְגָּאוֹ -
וּמִיחָד אֹתָם. וּמִפְנֵי שָׁאַתָּה מִבְּפִנֵּים,
כָּל מַאֲזָן דָּאָפְרִישׁ חָדָר מִחְבָּרִית
כָּל מֵי שְׁמַבְדֵּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחְבָּרוֹ,
מַאֲלִין עִשְׂרָן [סְפִירָן], אַתְּחַשֵּׁב לְהָ
מַאֲלָו עַשְׂרָן סְפִירּוֹת, נְחַשֵּׁב לוֹ
כָּאַלְוָן אָפְרִישׁ בָּהּ. וַאֲלִין עִשְׂרָן
כָּאַלְוָה מִפְרִיד בָּהּ. וַאֲלִין עַשְׂרָן
סְפִירָן אָגָנוֹן אַזְלִין כְּסֶדֶן, חָדָר אַרְיךָ
סְפִירּוֹת, הֵם הַוּלְכִים כְּסֶדֶרֶם, אֶחָד אַרְוֹף,
וְחָדָר קָצָר וְחָדָר בִּינּוֹנִי. וְאַנְתָּ הוּא
וְאֶחָד קָצָר, וְאֶחָד בִּינּוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
דָּאָנְהִיגָּן לֹזֶן, וְלִיְתָן מַאֲזָן דָּאָנְהִיגָּן,
שְׁפָנְהִיגָּן לָהֶם. וְאַיִן מֵי שְׁפָנְהִיגָּן לָהֶם,
לֹא לְעַלְאָ וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מַבְלָ
לֹא מַלְמָעָלה וְלֹא מַלְמָטָה וְלֹא מַכְלָ

סְטָרָא. לְבֹשִׁין תְּקִנָת לֹזֶן דְמַפִיהוֹ
צַד שָׁחוֹא. לְבוֹשִׁים תְּקִנָת לָהֶם, שְׁמָקָם
פְרָחִין גְּשֻׁמָתִין לְבָנִי גְּשָׂא. וּכְמָה
פָרוּחִים גְשָׂמוֹת לְבָנִי אָדָם, וּכְמָה
גּוֹפִין תְּקִנָת לֹזֶן, דְאַתְקָרִיאוֹ גּוֹפִין
גּוֹפִים תְּקִנָת לָהֶם, שְׁנָקָרָאוּ גּוֹפִים
לְגַבִי לְבֹשִׁין דְמַבְסִין עַלְיָהוֹן.
כָלַפִי הַלְבּוֹשִׁים שְׁמָכְסִים עַלְיָהֶם,
וְאַתְקָרִיאוֹ בְתְקִונָא דָא: חַסְד -
וְנָקָרָאים בְתְקוּנוֹ הַזֶּה. מַחְסָד
דְרוֹעָא יְמִינָא. גְבּוֹרָא - **דְרוֹעָא**
זָרוּעַ יְמִינָה. גְבּוֹרָה זָרוּעָ
שְׁמָאֵלָא. תְפָאָרָת - **גּוֹפָא.** נְצָח
שְׁמָאֵל. תְפָאָרָת פְנִינָר הַגּוֹפָה. נְצָח
וְהֹוד - תְּרִין שְׁזָקִין. יְסָוד - **סִינְמָא**
וְהֹוד כְנִיגְד שְׁנִי רְגִלִים. יְסָוד - שְׁלִימּוֹת

רִגְוֹפָא, אֹתֶ בְּרִית קָדֵשׁ. מַלְכּוֹת -
 פגוף, והואאות ברית קדש. מלכות נקראת
פֶּה תֹּרֶה שְׁבָעֵל פֶּה קָרִינֵן לְהָ
 פה, תורה שבעל פה קוראים לה.
חֲכָמָה - מָוחָא, אִיהִי מְחַשְּׁבָה
 מודת בחכמה היא המנת, היא הטענה
מַלְגָּאוֹ. בִּינָה - לְבָא, וּבָה הַלְּבָ
 שבענים. מודת הבינה היא הלב, נבה הלב
מְבִין. וַעַל אַלְיָן תְּרִין בְּתִיבָּ
 מבין, ועל אלו שנייהם [החכמה והבינה] נאמר,
"הַגְּסִטְרוֹת לֵיהּוּת אֱלֹהִינוּ". בְּפִרְ
 הנטשותות לה אלקיינו. בפרט
עַלְיָן - אִיהִי בְּפִרְתָּר מַלְכּוֹת. וַעֲלֵיהָ
 עליון, הוא בפרט מלכות, ועליון
אָתָםָר: מְגִיד מִרְאָשִׁית אַחֲרִית.
 נאמר מגיד מראשית אחريית,

וְאֵלֶּה קְרָקְפְּתָא דְתִפְילִי. מַלְנָאו
וְהוּא הָרָא שְׁמִינִים עַלְיוֹ תִּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְנִימִית
אֵלֶּה אָזֶת יְהֹוָד וְאָזֶת הַיָּא וְאָזֶת
מַאֲיר שְׁם אָזֶת יָד וְאָזֶת הָא וְאָזֶת
וְאָזֶן | וְאָזֶת הַיָּא, דְאֵלֶּה אַרְחָ
וְאוֹ וְאָזֶת הָא, שְׁהָוָא דְרוֹ
אַצְילּוֹת. וְאֵלֶּה שְׁקִיוֹ דְאַילְנָא
אַצְילּוֹת, וְהוּא מִשְׁקָה אֶת הָאֵלָן
בְּדַרְזָעָוי וּעֲנָפָוי, כְּמַיָּא דְאַשְׁקִי
בְּנוּרָוָתִיו וּעֲנָפָיו, כְּפָמִים שְׁמִשְׁקִים
לְאַילְנָא וְאַתְּרָבִי בְּהַהְוָא שְׁקִיוֹ:
אֶת הָאֵלָן, וּמִתְּרָבָה וּמִתְּגָלָל בָּאוֹתָה הַהְשָׁקָה.

רְבּוֹן עַלְמִין, אֲנַת הוּא עַלְתַּת הַעֲלוֹת
רְבּוֹן הָעוֹלָם, אֲתָה הוּא עַלְיוֹן עַל כָּל הַעֲלָיוֹת,
וּסְבִת הַסְּבוֹת, דְאַשְׁקִי לְאַילְנָא
וּסְבִת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירֹת שְׁנַקְרָאים אֵלָן,

בְּהַהְוָא נִבְיָעַו. וְהַהְוָא נִבְיָעַו אֵיתָו
 בְּנִבְיָעַת הַמְּעִין, וְאֹתוֹ אָורֶה מְעִין הַוָּא

כְּנִשְׁמַתָּא לְגֻפָּא, דְּאֵיתָו חַיִים
 כְּנִשְׁמַתָּה לְגֻפָּא, שָׁהָוָא חַיִים

לְגֻפָּא, וּבְךָ לִית דְּמִיוֹן וְלִית
 לְגֻפָּא, וּבְךָ אֵין דְּמִיוֹן, וְאֵין

דְּיוֹקָנָא מְבָל מָה דְּלָגָנוֹ וְלָבָר.
 דְּמוּת מְבָל הַסְּפִירֹת וְהַגְּבָרָאִים הַפְּנִימִים וְהַחֲצִזְנִים.

וּבְרָאת שְׁמִיא וְאַרְעָא, וְאַפְּקָת
 וּבְרָאת שְׁמִים וְאַרְעָז, וְהַזְּאת

מְנַחּוֹן שְׁמַשָּׁא וְסִיחָרָא וּבּוֹכְבִּיאָ
 מְנַחּוֹן שְׁמַשָּׁ, וִירָת, וּכּוֹכָבִים

וּמְזִילִי, וּבְאַרְעָא אַיְלָגִין וְדַשְׁאָיִן,
 וּמְזִילִי, וּבְאַרְעָז בְּרָאת אַיְלָנוֹת וְדַשְׁאָיִם,

וּגְנַתָּא דָעָן, וְעַשְׁבִּין, וְחַיוֹן וְעוֹפִין
 גְּנַתָּא עָן, וְעַשְׁבִּים, וְחַיוֹת וְעוֹופּוֹת

וְנֹגְנִין, וּבְעִירִין, וּבְנִי נְשָׁא.
 וּבְנִי וּבְמָמוֹת וּדְגָנִים.
 אָדָם.
לֹא שָׁתְמֹודֵעַ בְּחֹזֶן עַלְעַזִּין, וְאֵיךְ
 לְמַפִּיר וּלְהַזְּדִיעַ
יָתְנַהֲגֹן בְּחֹזֶן עַלְעַזִּין וְתַתְאַזֵּן, וְאֵיךְ
 יָתְנַהֲגֶנוּ בְּחֹזֶן עַלְעַזִּין וְתַחְתוּנִים, וְאֵיךְ
אָשָׁתְמֹודֵעָן עַלְעַזִּי וְתַתְאֵי, וְלִיתְ
 נְכָרִים וּנוֹדָעִים עַלְעַזִּים וְתַחְתוּנִים, וְאֵין
דִּידָע בְּךָ כָּלָל. וּבָר מְנֻהָה, לִיתְ
 מִשְׂיוֹדָע וּמְשִׁיגָן בְּאַין סֹוף בְּךָ כָּלָל. וּבְלָעֵדי אוֹרוֹ יִתְבְּרַח, אֵין
יְחִידָא בְּעַלְעַזִּי וְתַתְאֵי. וְאַנְתָּ
 יְחִידָה בְּעַלְעַזִּים וְתַחְתוּנִים, וְאַתָּה
אָשָׁתְמֹודֵע אָדוֹן עַל כָּלָא. וּבְלָ
 נְכָר וּנוֹדָע אָדוֹן עַל כָּלָם, וְלָכָל
סְפִירָן כָּל חָד - אִית לֵיהֶן שָׁם
 שָׁם יִשְׁאָל אֶחָד לְכָל סְפִירָה

יְדִיעָא, וּבָהּוּן אַתְקְרִיאוּ מְלָאכִיא.

יְדֹועַ, נֶבֶשֶׁמוֹת הַסְּפִירֹת נֶקְרָאִים הַמְּלָאכִים.

וְאַنְתָּךְ לִיתְךָ שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּךְ
וְאַתָּה אֵין לְךָ שֵׁם יְדֹועַ, שָׁאתָה
הַוָּא מִמְלָא בְּלַ שְׁמָהּן, וְאַנְתָּךְ הוּא
הַוָּא מִמְלָא וּמִתְחִיא אֶת בְּלַ הַסְּפִירֹת הַנֶּקְרָאִים בְּשֶׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא
שְׁלִימֹו דְּבָלָהּוּ. וּבֶד אַנְתָּךְ תִּסְתַּלְקֵ
הַמְּשֻׁלִּים וּמִמְלָא אֶת כְּלֵם וְכָאֵשֶׁר אַתָּה מִסְרֵר אֶת הַשְּׁפָעָתָךְ
מְנַהּוֹן, אֲשֶׁר אָרוּ בְּלַהּוּ שְׁמָהּן
מִהֶּם, יְשָׁאָרוּ כְּלֵם הַשְּׁמוֹת
כְּנוּפָא בְּלָא נְשָׁמְתָא. אַנְתָּךְ הוּא
כְּנוּפָא בְּלָא נְשָׁמְתָא. אַתָּה הוּא
חֲכִים וְלֹא בְּחַכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּךְ
חֲכִם וְלֹא עַל יָדֵי מְחַכְמָה הַיְדוּעָה בְּسִפְירֹת,
הַוָּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִיתְךָ
הַוָּא מְבִין וְלֹא עַל יָדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסִפְירֹת. אֵין

אֲלֹא יְדִיעָא, אֶתְר לְךָ
 אֲלֹא קְבוּעַ וִידּוֹעַ, מִקּוֹם לְךָ
לֹא שָׁתְמֹדַעַת תַּזְקִיףַ וְחִילְךָ לְבָנִי
 הַנְּהָגָתָה לְהֽוֹדִיעָנוּ תַּקְפֵּה וְזַקְפֵּה לְבָנִי
נָשָׁא. וְלֹא חֹזֶא לְזֹן אִיךְ אַתְנַהַגְךָ
 אָדָם. וְלֹא חֹזֶא לְזֹן אִיךְ מִתְנַהַגְךָ
עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחְמָי, רְאִינוֹן צְדָקָה
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחְמִים, שָׁהָם צְדָקָה
וּמְשֻׁפְטָה, כְּפָום עַזְבְּדִיהּוֹן לְבָנִי
 וּמְשֻׁפְטָה כְּפֵי מַעֲשֵׂי בָנִי
נָשָׁא. דִין אֵיתָו גְּבוּרָה. מְשֻׁפְטָה -
 אָדָם. דִין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשֻׁפְטָה הוּא
עַמּוֹדָא רְאַמְצַעִיתָא. צְדָקָה -
 צְדָקָה הִיא הַאַמְצַעִית.
מַלְכָוָתָא קְדִישָׁא, מַאֲזִינִי צְדָקָה
 צְדָקָה מַאֲזִינִי הַקְדוֹשָׁה. הַמְלָכוֹת

תַּרְיֵין סְמִיכִי קָשׁוֹט. הַיּוֹן צֶדֶק - אֹת
שְׁנִי עַמּוֹדי הַאֲמָת. הַיּוֹן צֶדֶק, הַיּוֹן אֹת
בְּרִית. בְּלֹא לְאַחֲזָה אֵיךְ אַתְּנַהֲגִינְךָ
בְּרִית. הַכֵּל לְהַרְאֹות אֵיךְ מַתְּנַהֲגִינְךָ
עַלְמָא. אַבְלָל לֹא דָאִית לְךָ צֶדֶק
הַעוֹלָם אַבְלָל לֹא שִׁישׁ לְךָ צֶדֶק
יִדְיעָא דָאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפְּט
הַדִּיעָה שְׁהָוָה דִין וְלֹא מִשְׁפְּט
יִדְיעָא דָאִיהוּ רְחַמִּים, וְלֹא מִכְלָל
הַדִּיעָה שְׁהָוָה רְחַמִּים, וְלֹא מִכְלָל
אַלְיָן מְדוֹת בְּלַל.
אַלְיָן הַמְדוֹת בְּלַל

הַגָּה כְּשָׂ�ים אֶלְיָהוּ הנְבִיא זָכוֹר לְטוֹב אֵת שְׁבַחֵי
הָאִין סֹוף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוָה לְזִירֹעַ לְרַבִּי
שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא אֶתְהִיבָּרְשָׁוֹתָא
וְהַזְּרָמָנוֹתָא עִילָּאָה, וְאִין זֹולְתוֹ לְגַאֲוֹל הַשְּׁכִינָה
וַיִּשְׂרָאֵל מְגַלּוֹתָא, לְכָן בְּקַשׁ אֶלְיָהוּ זְלָל וְאָמַר קוֹם
רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְגַלְהָ רְזִי תּוֹרָה. (הַדָּרָת מַלְךָ - כְּבָוד מַלְךָ

מהר"ש בז' אגלו ז"ע). ואמור מעתה רצה אליהו הנביא זכור לטוב שהרשבי לא יחש עוד מלgilות ולחידש סודות התורה, יعن כי לו לבדו נתנו לו הורמןא ורשותה בזה, ואני זולתו בדור לאجل השכינה ובני ישראל מגילותא, לכן אמר לו קום רבי שמעון וכו', ועשה ואל תארח ולחידש רzion טמירים כי לך לבד אתהיב רשותה והורמןא מפומותים לחידש ולגילות הסודות, ועל ידי זה יקרב הגואלה (זיו הזוהר).

קום רבי שמעון ויתחרדשו מלין
 קום רבי שמעון ויתחרדשו סודות עליונים
על ידה. דהא רשותה אית לך
 על ידה שהריה רשות נתנה לך
לנלאה רzion טמירים על ידה מה
 לנלאה רזים גסתרים על ידה מה
דלא אתהיב רשו לנלאה לשום
 שלא נתן רשות לנלאה לשום

בר נְשׁ עֵד בָּעֵז:
בָּן אָדָם עֵד עַתָּה.

קָם רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר: לְךָ
קָם רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר: לְךָ
יְהוָה הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוֹרָה וְהַתְּפָאָרָת
ה' הַנִּגְנוֹת הַגְּדוֹלָה - חִסְדָּה, וְהַגְּבוֹרָה, וְהַתְּפָאָרָת,
וְהַנִּצְחָה וְהַהֲזָדָה, כִּי כָל בְּשָׁמִים
וְהַנִּצְחָה, וְהַהֲזָדָה, כִּי כָל - יִסְׂוד, בְּשָׁמִים
וּבְאָרֶץ. לְךָ יְהוָה הַמְּמַלְכָה.
וּבְאָרֶץ. לְךָ יְהוָה הַמְּמַלְכָה.
וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ. עַל אֵין
וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ. עַל אֵין
שְׁמָעוֹ אָנוּ דְמִיכְיָן דְחַבְרוֹן וְרַעִיאָ
שְׁמָעוֹ, אַלְוִי יִשְׁנֵי חַבְרוֹן, וְרַעִיאָ
מְשֻׁנְתָּבוֹן. אַתְּעָרוֹ מְשֻׁנְתָּבוֹן.
מְשֻׁנְתָּבוֹן. אַתְּעָרוֹ מְשֻׁנְתָּבוֹן.

"**הַקִּיצוֹ וְרָגְנוֹ שׁוֹבֵנִי עַפְרָ"** –
הַקִּיצוֹ וְרָגְנוֹ שׁוֹבֵנִי עַפְרָ, הם
אֵלֵין אֲפֹן צְדִיקִיא דְּאֲפֹן מִסְטוּרָא
 אלו אותם הצדיקים, שהם מחלוקת
דְּהַהּוֹא דְּאַתְמָר בָּהּ: "אַנְיִ יִשְׁנָה
 השכינה שנאמר בה, "אני ישנה
וְלַבִּי עַר". וְלַאו אֲפֹן מַתִּים.
 ولבי ער, וainם קוראים מתים אלא ישנים,
וּבְגִין דָא אַתְמָר בָּהּוֹן: "הַקִּיצוֹ
 ובשביל זה נאמר בהם, "הַקִּיצוֹ
**וְרָגְנוֹ וְנוֹ". רַעְיָא מִהִימָּנָא, אַנְתָּה
 וְרָגְנוֹ" ונו, משה הרואה הנאמן, אתה
וְאַבְהָן הַקִּיצוֹ וְרָגְנוֹ לְאַתְעֲרוֹתָא
 ואהבות. התעוררו לשמהם ולעוזר
דְּשִׁבְינָתָא, דְּאֵיהִ יִשְׁנָה בְּגִלוֹתָא,
 את השכינה ישנה בגולות,**

דָּעֵד בֶּעָז צַדִּיקִיא בְּלָהוּ דְּמִיבִין
 שׂעד עֲתָה, בְּלָם הַצִּדְיקִים רְדוּמִים,
וְשִׁנְתָּא בְּחֹרִיהָזּוּן. מִיד יְהִיבָת
 וְשִׁנְתָּה נְתִינָה מִיד בְּעִינֵיכֶם.
שְׁבִינְתָּא תְּלָת קְלִין לְגַבִּי רְעִיאָ
 הַשְׁכִּינָה שְׁלָשׁ קְלוֹת, לְנַגְדָּה הַרְוֹעָה
מְהִימָּנָא, וַיִּמְאָה לֵיהֶ: כּוֹם רְעִיאָ
 הַנְּאָמָן וְאוֹמֶרֶת לוֹ: כּוֹם הַרְוֹעָה
מְהִימָּנָא - דְּהָא עַלְךָ אַתְּמָר: "קְוָל
 הַנְּאָמָן. שְׁהָרִי עַלְיךָ נָאָמָר "קוֹל
דוֹקִי דּוֹפֶק" - לְגַבְעַי בְּאַרְבָּע אַתְּזָוּן
 דוֹקִי דּוֹפֶק", אַצְלִי בְּאַרְבָּע אֲוֹתִיות
דִּילְיָה, וַיִּמְאָה בְּהָזּוּן "פָּתָחִי לִי
 שָׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכֶחֶם, פָּתָחִי לִי
אֲחֹתִי רְעִיאָתִי יוֹנָתִי תִּמְתָּחִי". דְּהָא
 אֲחֹתִי רְעִיאָתִי יוֹנָתִי תִּמְתָּחִי". שְׁהָרִי בְּתוֹבָ

"**תִּמְעָדֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יָסִיף**
 "תִּמְעָדֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יָסִיף
לְהַגְלֹותֶךְ". "**שְׁרָאָשִׁי גַּמְלָא טָל**".
 שְׁרָאָשִׁי גַּמְלָא טָל
"מַאי גַּמְלָא טָל?"? **אֲלָא אָמַר**
 אֲלָא אָמַר
קָדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא: **אַנְתָּךְ חַשְׁבָּת**
 אַתְּ הַשְׁכִּינָה חַשְׁבָּת,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּנֵי מִקְדָּשָׁא
שְׁמַיּוֹם דָּאַתְּחֻרְבָּבְיִם מִקְדָּשָׁא
שְׁעָלִיתִי בְּבִיתְךָ דִּילִי וְעַלְנָא לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעַלה,
בְּיַשְׁוָבָא? **לֹאוּ חֲבִי, דְּלֹא עַלְנָא** לְשׁוּבֵי יְרוֹשָׁלַיִם שֶׁל מַעַלה? אֵין זֶה כִּי שְׁבָאָמָת לֹא עַלְיתִי לְבֵיתִי
כָּל זָמָן דְּאַנְתָּךְ בְּגַלְוָתָךְ תְּרִי לְךָ כָּל זָמָן שָׁאת בְּגַלְוָתוֹ תְּרִי לְךָ

סימנא: "שְׁרָאֵשִׁי נִמְלָא טַל", ה"א
 סימן, "שְׁרָאֵשִׁי נִמְלָא טַל" והוא
שְׁכִינָתָא בְּגִלּוֹתָא, שְׁלִימָו דִילָה
 היא השכינה בגולות, השלמות שלה
וְחַיִם דִילָה אֵיתוֹ טַל. וְדָא אֵיתוֹ
 וה חיים שלה הוא בסוד טל, זה הוא
אוֹת יוֹד אוֹת ה"א אוֹת וְא"וֹ,
 סוד אות יוד אות ה"א אות וְא"וֹ
וְאוֹת ה"א אֵיתוֹ שְׁכִינָתָא דְלָא
 אות ה"א היא השכינה שאינה
מְחַשְּׁבָן טַל, אֶלָּא אוֹת יוֹד אוֹת
 בחשbon ט"ל, אלא אות יוד אות
ה"א וְאוֹת וְא"וֹ דְסִלִיקוֹ אֲתָזָן
 האותיות ה"א אות וְא"וֹ עלים
מְלִיאָה מְלִיאָה. דְאֵיתִי ט"ל,
 ממלא שמהם זהה לחשbon

לשכינה מגביעו דבר מקוריין
 את השכינה ממען הנבע של כל המקורות
עלאין. מיד קם רעיון מהימנן
 העליונים, מיד קם הרואה הנאמן
ואבון קדישין עמיה. עדongan רוזא
 והאות הקדושים עמו. עדongan סוד
ריחורא: "ברוך יהוה לעולם אמן
 מיחוד.
ואמן":

(תקוני זוהר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

מחפסים תורם להדפס אלף סטים של זהור של שבעים כרכים, לחلك
 70-71 אלף איש בחיים. התורם משלם ישרא לדפוס!
 האם יש מחשב שיוכן לחשבן את הזכות הגדולה שיוכלים
 לזכות בכיסף קטן?
 פרטים: 0548436784

ויהי רעוֹא

תפלת יהי רצון. כי עתה על ידי למود המאמר פתח אלֵהו זכור לטוב הוא עת רצון וזמן המסוגל לקבלת התפלות.

ויהי רעוֹא מִן קָדְם עֲתִיקָא קָדִישָׁא
ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש
דָבָל קָדִישֵׁין טָמִירָא דָבָל טָמִירֵין
מכל הקודשים ונשтар מכל הנסתורים
סַתִּימָא דָבָלָא. דִיתִמְשָׁה טָלָא
נעלם מהפל שיתמשך טל
עַלְאָה מְגִיה לְמַלִּיאָה רִישִׁיה דְזַעַיר
העליו ממענו להשפייע ולמלאות בראש של זעיר
אֶנְפִּין, וְלַחֲטִיל | לְחַקֵּל תְּפִיחָין
אנפין ולחתיל לשדה ולחשיך שפע תפוחין

קָדֵשׁ שִׁין בְּנַהֲירֹ דָאנְפִין בְּרֻעָזָא
 פֶּקדָשׁ בְּהָאָרֶת פָּנִים בְּרַצּוֹן
וּבְחִדּוֹתָא דְכָלָא. וַיַּתְמַשֵּׂךְ מִן קָדָם
 וּבְשְׁמָחתָה הַפֶּלֶל. וַיַּתְמַשֵּׂךְ מִלְפָנֵי
עֲתִיקָא קָדֵשָׁא דְכָל קָדֵשִׁין,
 הַיְיָ "הָעֲתִיקָא יוֹמִין הַקָּדוֹשִׁים"
טָמִידָא דְכָל טָמִידִין סְתִימָא
 וּגְסָתָר מִפְלָל הַגְּסָתָרים נְעָלָם
דְכָלָא. רְעוֹתָא וַרְחַמִּי חֵנָא וְחַסְדָּא
 מִמְהָכָל. רְצֹן וּרְתַמִּים טָן וְחַסְדָּר
בְּנַהֲירֹ עַלְאהָ בְּרֻעָזָא וְחִדּוֹתָה עַלְיָהָא
 בְּהָאָרֶת עַלְיוֹנָה, בְּרַצּוֹן וּשְׁמָחָה, עַלְיָה
וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַגְּלִילִים
 וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַקָּרוֹבִים
אֵלִי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹה.
 אֵלִי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹה.

וַיִּפְרֹקִינָנָא מִכֶּל עֲקָתֵינוּ בִּישֵׁין
 וַיִּפְרֹה אֹתָנוּ מִפֶּל הַצְרוֹת הַרְעוֹת
דִּירָתֵנוּ לְעַלְמָא, וַיַּזְמִין וַיַּתְיַהֵב לְנָא
 שְׁבָאות לְעוֹלָם, וַיַּכְיֹון וַיַּגְתֵּן לְנוּ
מְזוֹנָא וַפְרָנְסָתָא טְבָתָא, בְּלֵי צְרָה
 מְזֻוָּן וַפְרָנָסָה טְזָבָה בְּלֵי צְרָה
וְעֲקָתָא, מְמוֹלָא דְכָל מְזֻוָּני בֵּית
 וּמְצֻקָּה, מִמְמֹלָל הַעֲלִיוֹן, שְׁפֵל הַמְזֻוָּנוֹת מִמְפַנָּה
תְּלִין. וַיַּשְׁזַבֵּן מְעִינָא בִּישָׁא
 מִשְׂתְּלִשְׁלִים. וַיַּצְלִין מְעַן הַרְעָע,
וּמְחַרְבָּא דְמַלְאָךְ הַמְוֹת וּמְדִינָה
 וּמְחַרְבָּב מַלְאָךְ הַמְפֹת, וּמְפַדֵּין
שֶׁל גִּיהְגּוּם. וַיַּתְיַלְּבֵל לְנָא וַיַּלְּבֵל
 שֶׁל גִּיהְגּוּם. וַיַּתְוַיְלֵל לְנוּ, וַיַּלְּבֵל
נְפִשְׁתָנָא חָנָא וְחַסְדָא וְתִי אֲרִיבִי
 נְפִשְׁוֹתֵינוּ, פָּנוּ וְחַסְרָה, וּמִיִּם אֲרָכִים,

וּמְזֹנֵי רְוִיחֵי וּרְחַמֵּי מִן קָדְמֵיהֶن,
וּמְזֹנּוֹת בְּרוּות, וּרְחַמִּים, מִלְפָנֵיו,
אָמֵן כִּי יְהִי רְצׁוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.
אָמֵן כִּי יְהִי רְצׁוֹן. אָמֵן וְאָמֵן.

טל: 0548436784
נחל לכיש 24/8
בית שימוש
הפעל העולמי

הוזמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ◇ לבר מצווה ◇ לחותונה ◇ לביטוח חיים

הוזמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורה הזוהר.
כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדרה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- சு. היכנות מצומצמת
- சு. המחיר זול במיוחד אם מזמינים מראשו.
- சு. הוזלה משמעותית לכמות.
- ச. להזמנות: 026500828
- ச. תורתו מגן לנו היא מאירת עיניינו
- ச. הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

מה טוב ומה נעים שיאמר האדם בכל יום אחר תיקון חכמת לשון זה אשר הובא בזוהר (פרקשת נחננא כף ס"ה ע"א, וכן בזוהר פרשנות פקודי דף רכ"ו ע"א, ובזוהר רס"ח ע"ב). ואם לא אומרו אחר תיקון לאה, יאמור בשחרית קודם התפלה, וכן יעשה בשבתות וימים טובים, כי דברים אלו עמוקים מאד מאד, והמבין סודם של דברים אלה יידע מפני תועלת גדולה נעשה באמירתם לתקן אותו היום, בין בפרצוף הימים בין בפרצוף חמניים. (בן איש חי מלקץ י"ב, ובשוו"ת רב פעלים (במלח סוד ישרים) האריך לבאר את הפואמר הנורא זהה, וכתב שם שהה אחד הפואmersים הקשים ביותר בזוהר, עכת"ד, ואנו הבנו באור הפואmers על קאה הפזalg, ותנו לחכם ויחفهم עוד).

אמר רבי שמעון: ארימית ידי
 אמר רבי שמעון, ארימות ידי
בצלותין רעטה, רבד לעלה,
 בצלות, רעטה, רבד שכאשר לעלה
 הרצון

עַלְאָה לְעַלָּא קִימָא עַל
 הַעֲלִיוֹן לְמַעַלָּה עַומֶּד עַל
 הַהוּא רְעוֹתָא דְלָא אַתִּידֵעַ וְלֹא
 אָוֹתוֹ הַרְצֹן שָׁלָא נָרוּעַ וְלֹא
 אַתְפֵם כָּלֵל לְעַלְמִין. רִישָׁא דְסִתִּים
 נְתַפֵּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הַרְאָשָׁה הַסְּתוּם
 - יַתִּיר לְעַלָּא, וְהַהוּא רִישָׁא אַפִּיק
 בַּיּוֹתָר לְמַעַלָּה וְאָוֹתוֹ הַרְאָשָׁה הַזְּצִיא
 מַאי דְאַפִּיק וְלֹא יַדְעַע, וְנַהֲיר מַאי
 מַה שְׁהַזְּצִיא, וְלֹא נָרוּעַ, וְהַאיְרָה מַה
 דְנַהֲיר כָּלָא בְּסִתִּים, רְעוֹ
 וְרַצּוֹן שְׁהָאֵר, וְהַכְּלָבָה בְּהַעַלָּם.
 דְמַחְשָׁבָה עַלָּה - לְמִרְדָּף אַפְתִּירָה
 הַמִּחְשָׁבָה הַעֲלִיָּה, לְרַדֵּף אַתְּרִיוֹ
 וְלְאַתְנְחָרָא מִגְּהָה. חַד פְּרִיסּוֹ
 מִמְּנָגָה. בְּעֵין מִסְּפָר אֶחָד
 לְקַבֵּל הָאָרֶה

אתפרים, ומגּו **ההוא פריסא** -
 נפרס, ומתוק אותו **המנסך**

ברדיפו דהיא מחשבה עלאה -
 על ידי רדיפת זו **המוחשבה** העליונה

מטי ולא מטי, עד ההוא פריסא,
 מגיע ולא מגיע עד אותו **המנסך**

נהיר Mai דנ hairy, ובדין ההוא
 ומה האיר מה **שהair** וכשקבלה אותה

מחשבה עלאה נהיר בנהירו סתים
 המוחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום

דלא ידיע. וההוא מחשבה לא
 שלא נודע וזה **המוחשבה** לא

ידע, בדין בטש האי נהирו
 ידע ואינו משיג גודל האר, או הפה אותו **האר**

רמחשבה דלא ארידע, בנהирו
 שהוא סוד **המוחשבה** שלא נודעה הכה -

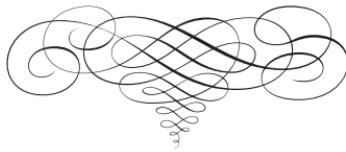
רְפָרֵסָא דְקִימָא דְנַהֲיר מִמָּה דְלֹא
 בְּחִאָרֶת מִסְפָּה הָעָמֵד וְהָאֵיר מִמָּה שָׁאַיָּנוּ
יִדְיעַ, וְלֹא אַתִּידַע וְלֹא אַתְגַּלְיאַ.
 יָדַע וּמְשַׁגֵּן וְלֹא נָדַע וְלֹא הַתְגַּלֵּה
וּכְדִין הָאֵי נַהֲירַו דְמַחְשָׁבָה דְלֹא
 וְאַז זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֹא
אַתִּידַע, בְּטַש בְּנַהֲירַו דְפָרִיסָא,
 נָדַע הַפָּה פָּעֵם ב' בְּחִאָרֶת מִסְפָּה הָעָמֵד
וּנְהַרְיוֹן כְּחַדָּא, וְאַתְעַבֵּידַו תְּשֻׁעָה
 וְעַל יָדֵי זֶה הָאֵיר כָּלִים כָּאֵחֶד וּגְעוּשׂוֹ וּנְתַקְנוּ תְּשֻׁעָה
חַיְכָלַין, וְהַיְכָלַין - לֹא אָנוּ |
 הַיְכָלֹת וְאֶלְעָלָה הַיְכָלֹת אִינָם
נְהַרְיוֹן, וְלֹא אָנוּ רְיוֹחַין, וְלֹא
 אָוֹרוֹת וְאִינָם בְּכִחֵית רָוֵם וְאִינָם
אָנוּ | נְשַׁמְתַּין, וְלֹא אָוֹת מָאֵן
 בְּכִחֵית נְשַׁמוֹת וְלֹא יָשַׁם

דָקִימָא בְהָגָה. רַעֲוַתָּא דְכָל תְשֵׁעָה
 שׁוֹעֵם בְּהָם בְּנֵחֶית חַיָּה. הַרְצֹן שֶׁל כָּל תְשֵׁעָה
נְהַזְּרֵין דָקִימִי בְלָהָו בְמַחְשָׁבָה,
 שׁוֹעֵם דִּים כָּל מִפְּחַדְתָּה
דָאִיהו חַד מַנְיָהו בְחַשְׁבָּנָא בְלָהָו
 שָׁהָוָא אָחָד מִמְּם בְּחַשְׁבּוֹנָם פּוֹלָם
לְמַרְדָּף בְתְּרִיהָגָה בְשֻׁעַתָּא דָקִימִי
 רֹצִים לְרֹדֵף אַתְּרִיכָם שׁוֹעֵם דִּים
בְמַחְשָׁבָה, וְלֹא מַתְּרַבְּכוֹ וְלֹא
 מִשְׁגִּינִים אֹתוֹ וְאֵין בְּמַחְשָׁבָה
אַתִּידְעַי. וְאַלְיִן לֹא קִימִי לֹא
 נֹדֵע לְהָם כָּל וְאֵלוֹ לֹא קִימִים לֹא
בְּרַעֲוַתָּא, וְלֹא בְמַחְשָׁבָה עַלְּאתָה,
 בְּרַצֹּן וְלֹא בְמַחְשָׁבָה הַעֲלִוָּנה
תְּפִסֵּין בָה וְלֹא תְּפִסֵּין. בְאַלְיִן קִימִי
 תְּפִסִּים בָה מַעַט הָאָרֶה וְלֹא תְּפִסִּים. בְאַלְיִנוֹ נִמְצָאים

כֵּל רֹוי דְמַהִימָנָתָא. **וּכְל אֲפָנָן |**
 כֵּל סְזָוֹת הַאֲמֻנוֹת וְכֵל אֶוְתָם
נְהֹרֵין מְרוֹזָא דְמַחְשָׁבָה עַלְאָה
 הַאֲרוֹת מְסֹוד הַמְּפַחַשָּׁבָה הַעֲלִיָּה,
וְלִתְתָּא, כְּלָהוּ אַקְרָזָן אֵין סָופָה, עד
 מִשְׁם וְלִמְטָה כּוֹלָם נְקָרָאִים בְּעַרְכָּם אֵין סָופָה. עד
הַכָּא מְטוּגָן נְהֹרֵין וְלֹא מְטוֹן, וְלֹא
 בְּאָן מְגַעֵּים הַאֲרוֹת בְּדֻקּוֹת וְלֹא מְגַעֵּים, וְלֹא
אַתִּידָעַן, לֹאֹו הַכָּא רַעֲוַתָּא וְלֹא
 נְזָרְעִים מְהֻוָּתָם, אֵין בָּאָן מְשָׁנָה שֶׁל רְצָוָן וְלֹא
מְחַשְּׁבָה. בְּדַ נְהָרָה מְחַשְּׁבָה, וְלֹא
 הַשָּׁנָה שֶׁל מְחַשְּׁבָה כְּאֵשָׁר מְאִירָה הַמְּפַחַשָּׁבָה וְלֹא
אַתִּידָע מִמְּאוֹן דְנָהָיר, בְּדַיִן אַתְלַבְּשָׁ
 נְזָרָע לוּ מִי מְאִיר אוֹז מְתַלְבָּשָׁ
וְאַסְתָּים גּוּ בִּנְהָה וְנְהָרָה לְמַאוֹן
 וּמְאִירִים בִּנְהָה וּמְגַעֵּים בְּתוּךְ

דנְהִיר, וְאַעֲילָדָא בְּדָא עַד |
 שׁרָאוּ לְהָאֵיר וּמִתְחַפֵּר זֶה עַם זֶה עַד
 דְאַתְכְּלִילוֹ בְּלָהּוּ כְּחַדָּא, וּבְרוֹזָא
 שְׁגַנְכְּלִילִים וְנַחֲשִׁיבִים כְּוֹלָם גְּבוּסָוד
 דְקָרְבָּנָא בְּדָסְלִיק, בְּלָא אַתְקָשָׁר
 מִקְרָבָנוּ כַּאֲשֶׁר עַוְלָה עַשְׂן הַקְטָרָת, כְּוֹלָם נַקְשָׁרִים
 דָא בְּדָא, וְנְהִיר דָא בְּדָא, בְּדִין
 זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה, אֵז
 קִימִי בְּלָהּוּ בְּסְלִיקָה, וּמַחְשָׁבָה
 עַוְמָדִים כְּוֹלָם בְּסֻוד עַלְיהָ וּמַחְשָׁבָה
 אַתְעַטָּר בְּאַין סָופָה. הַהוּא נְהִירָוּ
 עַוְלָה וּמִתְעַטָּרָת בְּאַין סָופָה. זֶה הַאוֹר
 דְאַתְנְהִיר מִגְהָה מַחְשָׁבָה עַלְאָה
 שְׁמַאיָּה מִפְנֵי מַחְשָׁבָה עַלְיוֹנָה
 (דָלָא אַתִּידָע בָּהּ כְּלָל) אַקְרֵי אַיִן
 (שְׁלָא נָוַע בָּהּ כְּלָל) נִקְרָא אַיִן

**סֹתֶּה וּמְגַה אֲשַׁתְּבָח וְקִימָא, וְנֵהִיר
 סֹעֶף וּמְמַטֶּה נִמְצָא וּנְאַצֵּל וּמְקִים וּמְאִיר
 לְמַאוֹן דְּנֵהִיר, וְעַל דָּא בְּלָא קָאִים,
 לְמַיְּמִינֵי שְׁמַאיָר וְעַל סָוד זָה הַכֵּל עָומָד,
 וּפָאָה חַוְּלָקִיהּוֹן דְּצִדְיקִיא, בְּעַלְמָא
 אֲשֶׁרִי זָנוֹת חָלֻקָם שֶׁל הַצִּדְיקִים בְּעוֹלָם
 רֵין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי.
 הַזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.**

התפילות לאחר הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא זוטא

"בראשית תמן" תיקון מ"ח מתקוזגי זוהר השלם והמבהיר

סגולת גדולה לקרוא בכל יום זוהר תיקון מ"ח
(תיק"ז דף פ"ה), משבעים התקונים

**לتنא האלקי אור עולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.**

ואמרו גודלי המקבלים מהאור המפלא
רבנו האר"י ז"ל, לאמרו בכל יום ויום להארת
הנשמה, ומסgal לתקן הברית ולזכות לטוהר
עליזונה.

הנה הסגולהazzo מונחת לפניכם, למען תהנו בה בכל עת

יוציא לאור על ידי "מקעל הזוהר העולמי" בעיה"ק בית שימוש טובב"א,
אייר תשע"ב לפ"ק

נחל לכיש 8/24 בית שמש
טל: 0548436784

נסדר, נערף, בנקוד ופיסוק מלא, עם
ביור קל להבנת הענין, בתוספת הערות
למעינים, למען יזכה כל ישראל לטעם
מצח הימים, ולהתשרר ולהתקדש בקדשה
של מעלה, ועל ידי זה ישפיע שפע רב
בכל העולמות. "זהנה כל אותו שיזכה
אליו יזכה לגאולה, כי עבודה זו המעתת
בזמן ההוא, היא יותר חשובה מכל
איili נביות בשעה בית המקדש קים"
(חסד לאברהם ז"ע).

מחפשים תורם להדפס אלף סטים של זהר של שבעים כרכבים, להילך
ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!
האם יש מחשב שיכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בסכף קטן?
לפרטים: 0548436784

סגולָה גְדוֹלָה לְקֹרֵא בְכָל יוֹם וּבְכָל לְקַדּוֹשׁ שֶׁל
תְּקוּנוֹ מ"ח מִסְפֵּר תְּקוּנוֹ הַאוֹהֵר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבָּעִים
הַתְּקוּנוֹים שֶׁקְרַבְתָּ אֶזְרָעֵל הַעוֹלָם הַתְּנָא הַאֱלֹקי
רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יְהָחִיא יָעַד"א בְּסֶפֶרְוּ.

וְאַלּוּ הַנְּפָעָלוֹת לְכָל אָדָם מִיּוֹשְׁרָאֵל שִׁיקְרָא תְּקוּנוֹ זֶה
מִזְדַּי יוֹם וּבְפְרַט אָם יָאמַר אָתוֹן לְאַחֲרַת הַתְּפִלָּה:

- א. יְרוּם מַזְלָוָן וְלֹא יַתְּמוּטַת.
- ב. יַצְלִיחַ בְּכָל דָּרְכֵיכִי.
- ג. לֹא יָבֹא לִידֵי חִסְרָוָן כִּיס וּעֲנֵית.
- ד. כָּל אֹוְיכְבָּיו יַפְלֹו פְּחַתְיָו.
- ה. לֹא יַרְאָה מִיתָּת בְּנֵי.
- ו. זָכָה וּמַתְּהַן נְפָשׁוֹ רְחוֹן וּנְשָׁמִיתוֹ.
- ז. פְּחָות הַטוֹּמָאָה (אֲשֶׁר הַמְּקוֹר לְכָל הָרָע וְלְכָל הָאָרוֹת וּהַבְּשִׂירָות)
- ח. מַתְּרַחְקִים מִמְּנוֹ.
- ט. יַצְלִיל מִמְּקֻרָה לֹא טָהָר.
- י. מוּעֵל מִזָּד לְתַקְוֹן אֶת עַזְוֹן פָּגָם הַבְּרִית, וּבְפַרְט בְּאַתָּה הַיּוֹם.
- ו. לֹא יַחְלָה בְּמַחְלַת הַגִּפְילָה.
- יא. יַזְבֵּחַ לִירָאת שְׁמֵינוֹם.
- יב. יַזְבֵּחַ לְאַרְכִּות יָמִים וּשְׁנִים.
- יג. יַזְבֵּחַ לְעוֹלָם הַבָּא.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 8/24 בית שימוש / 0548-436784

כל המזונה את הרובים זוכה לבנים צדוקים

"וְהַמִּשְׁפְּלִים יָזְרוּ כֹּתֶר תְּרֵלִיעַ וּמִצְדִּיקִי תְּרֵבִים פְּפֻכִּים לְעֹלָם וְעַד...
וְנִזְתְּמֵן הַסְּפָר עַד עַת קֵץ יְשֻׁטְטֵץ רְבִים וּתְרֵבָה תְּרֵלָעַת" (דניאל פרק י' ב'-ד').

ניתן להזמין את התקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינוך במוקדים הבאים:

052-6430804	יצ"ץ:	0502-002040/0504-119585	אלילת:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
0527-15509		03-9339653/0573102912	
03-5784413	מירון:	0547-112492/0506-415137	أشكלו:
0544-375705	נהריה:	0548-456920	באר שבע:
0505-880336	נתיבות:	08-6108608	בדרכום:
0544-270313	ערד:	0548-436784	בית שימוש:
0543-113050	פרדס חנה:	09-8323442	במרכז:
0506-742675	פתח תקווה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0504-101341/0543-272508	צפת:	03-5746123	בצפון:
0777-551424		0549788564	בת ים:
0522-793954	קרית שמונה:	0523254036	
0527-638767	ראשון לציון:	0527-651911/0542214449	הרצליה:
0504-058359	רחובות:	0546-364443	
0527-175368	רملיה:	05776-06120	צרכון יעקב:
	~~~~~	0544-518608	חדירה:
	~~~~~	0527150849	חולון:
	~~~~~	0527 134512/0526-961396	

התפילות לפני הלימוד נמצאות לעיל לפני האדרא זוטא

בראשית, תמן תר"י תמן شب"ת^א,
בראשית, שם תר"י, שם שב"ת,
בגונא דא בראשי"ת ב"רא שת"י^ב:
בגון זה, בראשית - בר"א שת"י,
וainon תרי شبאות^ג, עלייהו אטמר
וכן שני שבאות, עליהם נאמר (שמות לא):
ושמרו בני ישראל את השבת
ושמרו בני ישראל את השבת

א. במללה בראשית יש אותיות תר"י, ויש אותיות
שב"ת, ורמזו על שתי שבאות, שמדובר בה המאמר,
על השכינה תחתה היא המלכות וזה "ושמרו בני
ישראל את השבת" ועל השכינה העליונה היא הבינה
זהו "לעשות את השבת", ועינן לעיל תקון י"ט דף מ
ע"ב דאמר שם שbat הגודל בינה, שבת הקTON
מלכות. וברעיא מהימנא (תיקו צ"ב ע"א) דשבתא
דיום הוא שבת עלאה ושבתא דלילה הוא שבת
תפאה (באר למי רוא). ב. בן הוא גירסת הכסא מלך,
והביאו להלכה הבאר למי רוא. ג. ואלו הן שתי
שבאות, שבת עליונה ושבת תחתונה, בינה ומלכות

לְעַשׂוֹת אֶת הַשְׁבָּת וְנוֹמֶר, תְּרִין
 לְעַשׂוֹת אֶת הַשְׁפָּט" וְנוֹמֶר, שְׁפָטִי
וּמְנִין אֲדֵבִיר הַכָּא שְׁבָת, לְקַבֵּל
 פֻּעָם הַזְּבִיר בָּאוּ שְׁבָת, כְּנֶגֶד
שְׁבִינְתָּא עַלְאָה וַתְתַאֲהָה, לְדֹרְתָם
 הַשְׁכִינָה הַעֲלִיוֹנָה וַתְתַחֲתוֹנָה. "לְדֹרְתָם",
מַאי לְדֹרְתָם, אֶלָּא זְבָאת אִידָו מִן
 מַהוּ לְדֹרְתָם? אֶלָּא זְבָאי הָוּ מִי
דְּעַבֵּיד לְזִין דִירָה בְשְׁבָת בְתְּרִי בְתִי
 שְׁעוֹשָׂה לְהָם דִירָה בְשְׁבָת בְשָׁנִי בְתִי
לְבָא, וְאַתְפִנִי מַתְמִין יִצְרָר הַרְעָע
 הַלְבָב, וְמַתְפִנָה מִשְׁמָן יִצְרָר הַרְעָע

(כפְאָ מֶלֶךְ, בָּאָר לְמַי רְוָא). ד. **שְׁכִינָה הַעֲלִיוֹנָה** שֶׁהָיָה
 הַבִּינָה, וְכְנֶגֶד **שְׁכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה** שֶׁהָיָה הַמְלָכוֹת, (כפְאָ
 מֶלֶךְ, בָּאָר לְמַי רְוָא). ה. לִמְהָ קְטוּב מִלְתָה לְדֹרְתָם חִסְרָר וְ? –
 – מְלָשָׁן דִירָה – כְאֹוֹמֵר לְדוֹרְתָם, לְגֹור שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוֹת, וְהָעַלְאָה, וְהָתְתַאֲהָה – כְנֶגֶד שָׁנִי בְתִים
 יִשְׁבָּלְבָב, כְמוֹ שְׁכִיתּוּב בְתִיקוּנֵז (דף ס"ג ע"ב – כפְאָ מֶלֶךְ,
 בָּאָר לְמַי רְוָא).

דָאוּהוּ חַלּוֹל שְׁבַתִּי, בְּרִית עֲזָלָם
 שהוא חלול שבת, ברית עוזלם,
דָא צְדִיק תְּרוּיִיחוּ
 זה צדיק, תרווייחו
עַלְיהָ חַד לְאַמְלָאָה לֵיהָ וְחַד
 עליה, חד לאמלאה ליה וחד
לְאַתְמָלִיא מִינִיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 להתmplיא מיניה. בני ישראאל
אִינּוֹן תְּרִין כְּלִיָּן נְצָח וְהֽוֹד,
 הם קאנגד שני תריין קליאן נצח והוד,
בְּנוֹי עַמּוֹדָא דִּיְשָׁרָאֵל סְבָא
 בני עמודא דיישראאל סבא -
דָאַמְצָעִיחָא, תִּלְתָ שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
 האמצאי - תפארת, שלוש פעמים שבעי שבעי

ז. כדרקמן שאיריך שיתרחק מהכעס ועצבות דעתחול
 וכבד ומלה, ס"מ כבד כועס, ומלה זורקת בו טפה,
 שהוא חלול שבת מבעיר אש הкус בגופו, ואם
 מתוקן להם דירה נאה, אז שורדים שניהם על צדיק
 יסוד העולם (כפאת מלך, בא ר יצחק ומפרשים).

שְׁבִיעֵי אַלְיָן תְּלַת אֲבָהּוֹן, עַנְג
 שְׁבִיעֵי אַלְוֹ שֶׁלֶשֶׁת הָאָבוֹת, עַנְג
שְׁבָתָן וְנִ"הֶר יְוֹצָא מַעַדְזָן לְהַשְׁקוֹת
 שְׁבָת "וְנִ"הֶר יְוֹצָא מַעַדְזָן לְהַשְׁקוֹת
אַת חָגָן, וְנִהְר, אַית נִהְר וְאַית
 אַת חָגָן" (בראשית ב. י). וְנִהְר, יִשׁ נִהְר וַיֵּשׁ
נִהְר, אַית נִהְר דָּאַתְקָרִי נִהְר
 נִהְר, יִשׁ נִהְר הַנִּקְרָא
פָּלָגְיוֹן, וְאַית נִהְר דָּאַתְקָרִי נִחְלָן
 פָּלָגְיוֹן, וַיֵּשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נִחְלָן

ח. אָבָרָהָם – חָסֵד, יִצְחָק – גִּבְוָרָה, יַעֲקֹב – תִּפְאָרָת.
 ט. עַתָּה מִפְרָשׂ גַם שֶׁאָר עַנְגִינִי שְׁבָת, וּמִפְרָשׂ תְּחִלָּה
 סָוד עַנְגִ שְׁבָת, - עַנְגִג רָאשֵ׀י תְּבּוֹת: ע' עַדְן, נ' נִהְר,
 ג' גַן (כְּפָא מַלְךָ, בָּאָר לְמַי רְזָא), כְּמֻבָּאָר בָּוּהָר בָּרָאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הִנּוּ כְמוֹ שְׁכַתּוֹב בָּזָוָהָר (יעַקְבָּר עַז ע"א), לְמַיְכָל
 תְּלַת סְעִוְדָתִין בָּשְׁבָת בָּרוֹא דָעַנְג שְׁבָת, כְמוֹ שְׁכַתּוֹב:
 "אֹז תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נָאָמָר: "וְנִהְר יְוֹצָא מַעַדְן
 לְהַשְׁקוֹת אַת חָגָן", וּמְאָן דְלָא מַקִּים לוֹן וְאַית לֵיה
 לְקִיּוֹן, אִיתְהַפְּקָר לֵיה "עַנְגִג" ל"עַנְגִע", וּבַהֲפָקָר אָמָ
 מַתְקָן וּמַעַנְג כְּרָאֵי אָזִי שָׂוָרָה עַלְיוֹ שְׁמַחַת הַשְׁבָת

קָדוּמִים^[א], עַלְיָה
 קדומים, עליון עליון עליון
אֲתָמֶר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
 נאמר (ישעה סד) "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים"
זָוְלָתֶךָ^[א], הָאֵי נָהָר אֵידָה וְ[יִ]
 זולתר, זה הנהר הואאות ו'
דָנְפִיק מַעַדְן עַלְאָה דָאֵידָה א'^[ט],
 היוצא מעדן העליון שהוא אותן

ומה הפך מנגע לעונג (באר לחוי רואין). יא. היסוד נקרא נהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא (פחים מ"ו): "נהר פלגייו" הוא יסוד זו"א - [זעיר אנפין], שמקבל הארות מחסד וגבורה, תפארת נצח והוד, הנקראים "פלגי מים", ויש נהר הנקרא נחל קדומים, יסוד דבינה היוצא מעדן מאבא-חכמה הנקרא תורה קדומה, (פסא מלך, באר יצחק). יב. הוא כתר שהוא עדן לגבי חכמה (פסא מלך). יג. ועל האי עדן עילאה איתמר "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זָוְלָתֶךָ", ואמר הקא, כי מי שמקים ענ"ג שבת, זוכה לתענוג נהר של עדן עילאה שעלייו נאמר "עֵין לֹא רָאָתָה" וגו', (באר לחוי רואין). יד. ו' רומז ליסוד, הכוול קו אמצעי - דעת תפארת יסוד (ראשי תפוחות - דת").טו. א' רומז לכתר

וְאַעֲבָר^[טו] בֵּין אָבָא וְאִמָּא^[טז], וְאוֹילָן וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכֶמֶת וְאִמָּא – בִּינָה וְהַולֵּךְ

וְהוּא בָּאָרֵיךְ אַנְפִּין. פִּירּוֹשׁ (בָּאָר לְחֵי רֹואִי): שְׁבָאות א' יְשׁוּם' י' לְמַעַלָּה וְי' לְמַטָּה וּבְאָמֵץ אָוֹת ו', הַיּוֹד הַעַלְיוֹנָה רְוֹמֶזֶת לְשִׁכְנָה עַלְיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רְוֹמֶזֶת לְשִׁכְנָה תְּתָאָה, וְהָרוּב בְּאָמֵץ שֶׁהוּא סָוד עַצְמַת הַחַיִים מִקְשָׁרִים וּמִחְבָּרִים לְעַלוֹת מִגּן עַדְן הַתְּחִתּוֹן לְגַן עַדְן הַעַלְיוֹנָן וְכָל זֶה עַל יְדֵי עַנְג שֶׁבֶת. נ.א.ה. עַל יְדֵי לִימוד תּוֹרַת הַסּוֹד – שֶׁהוּא בָּסָוד עַצְמַת הַחַיִים – בְּשִׁבְתַּת קֹדֶשׁ, זָכוֹה לְעַלוֹת לְגַן עַדְן הַעַלְיוֹנָן "עַזְנֵי לֹא רְאָתָה אֱלֹקִים זָוְלָתָךְ", וּכְמוֹ שֶׁהָבִיא הַמְהֻרְחָה י' אֶת דְּבָרֵי הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכְּדִי לִזְכֹּות לְגַן עַדְן הַעַלְיוֹנָן אֵי אָפְשָׁר בְּלֹתִי לִימוד תּוֹרַת הַסּוֹד, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר מִרְן הַגָּהָ"צּ רַבִּי חַיִים קְנִיבָּקִי שְׁלִיטָ"א לְאָבָרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נְגַלָּה, שִׁילָמֵד זֹהָ"ק אֵם רֹזֶחֶת לִזְכֹּות לְגַן עַדְן הַעַלְיוֹנָן]. ט.ז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשְׁפָעָה לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשְׁמָה לְחַגָּת נֵיהֶן, וּנְכָלְלִים בִּיסּוֹד, וּמְשִׁיךְ הַשְׁפָעָה לְמַעַן הַשִּׁכְנָה – הַמְלָכּוֹת. י.ז. דָסּוֹד הַנְּשָׂמָה יִתְּרָה שְׁמִשִּׁיגִים בְּשִׁבְתַּת הַוָּא בָּרוֹזָא דְגַשְׁמָת כָּל חֵי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁבָ"י הַקָּדוֹשׁ], וּבְהָאֵי נְשָׂמָה יִתְּרָה תְּהִלֵּל יְהָה, דָאִינּוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהָם חֲכָמָה וּבִינָה, דָעַלְיוֹהוּ אָתְּמָר "עַזְנֵי לֹא רְאָתָה". בְּגַין דָאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעַילָת הַעַלוֹת שֶׁהוּא רְאָתָה".

חַמֵּשׁ **מְאוֹת** **שָׁנָה[יִת]**, **וּמְטֵي** **עַד**
 חמיש מאות שנה, ומתי עד
צְדִיק **שְׁבִיעִי[ט]**, **וּמְתִמּוֹן** **אֲשֶׁר** **לְגַנְתָּא**
 צדיק - יסוד שהוא שבעי, וממש משקה לגנה - מלכות,
דָּאִיהֵי **שְׁבִינְתָּא** **תַּתָּאָה.** **זְבָאָה**
 דאייה שכינה התתאה. זבאה
אִיהֵי **מְאָן** **דְּנִיטֵּר** **דִּירָה** **לְשִׁבְתָּה**
 איה מאן דנטיר דירה לשבת,
דָּאִיהֵי **לְבָאֵ[פּ]**, **דָּלָא** **אַתְּקִרְיבָּ** **תִּמְנָן**
 דאייה לבא, דלא אתקריב תמן
 שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שימושים
 בשבת הוא נחר שיווץ מעדן וכו', דאייה צדיק
 להשkont את הגן דאייה נפש יתירה דשבת שהוא
 מלכות. (באר לחי רוא). יה. הם חסד גבורה תפארת
 נצח הוד שבל אחד כלול מעשר ועשר מעשר סך
 הכל מאה, וביחד חמיש מאות. יט. אם סופרים מבינה
 שהיא אםא שכינה עליזנה - בינה חסד גבורה
 תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שבעי נכלומר
 שבעי לבינה]. כ. השבת נקרה לב, שהוא באמצע
 ימי החול, בין דיהויהם שהם ממשיכים נרין ביום ד'

עַצְבוּ[א] טְחׁוֹל, וּבָעַם דְמֶרֶה דְאִיהוּ
 עַצְבָ הַטְחוֹל וְכָעַס הַפְרוֹה שְׁהִיא
נוֹרָא דְגִיהַנָּם[ב], דַעַלְתָ אֲתָמָר לֹא
 אָשָׁגֵי הַגִּיהַנָּם, שְׁעַלְיָה נָאָמָר (שְׁמוֹת לְה): "לֹא
תִּבְעַרְוּ אָשׁ בְּכָל מַוְשֻׁבּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם
 תִּבְעַרְוּ אָשׁ בְּכָל מַוְשֻׁבּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשְׁבָתָה, וְהַכִּי הוּא וְדָאִי דְבָל מִן
 הַשְׁבָתָה", וְכֵךְ הוּא וְדָאִי שְׁפֵל מִן

נֶפֶשׁ, יּוֹם הֵ' רֹוחַ, יּוֹם וֵ' נְשָׁמָה] לְשִׁבְתַ הַבָּאָה וּבֵין אֵי
 בֵ' גֵ' שְׁמַקְבְּלִים הָאָרֶה לְגַרְזָן [יּוֹם אֵ' נְשָׁמָה, יּוֹם בֵ'
 רֹוחַ, יּוֹם גֵ' נֶפֶשׁ] מְשִׁבְתַ שְׁעַבְרָה שְׁנָשָׂאָרָת עַלְיָהֶם,
 וּקוֹרָא לוּ בְשֵׁם דִירָה, שַׁהוּא אָוֹתִיות דָר יְהָה שְׁבוּ
 הָאָרוֹת חִכְמָה וּבִינָה שְׁהָם סּוֹד יְהָה, עַד כָּאן (בְּנִיהוּ
 לְרִיחָה הַטוֹב). (א. ה. כָלּוֹמֵר שְׁשׁוֹמֵר אֶת לְבָוּ - תְּרִתְמִי מְשֻׁמָע, לְבָוּ
 הָאָדָם בְשִׁבְתַ שְׁנִיקָאת לְבָוּ - מְדֻבְרֵי חֹול וּמְמַשִּיךְ לְלְבָוּ הָאָרוֹת
 חִכְמָה וּבִינָה עַל יָדֵי לִימֹוד פְּרִידְסָה הַתּוֹרָה). כָא. כִי הַלְבָבָ מְשִׁבְןָ
 בִינָה וּמְלֻכּוֹת, צָרִיךְ שְׁמַחָה וּרְגַנְנָה, (כְסָא מְלֹךְ), לְרִמּוֹן
 שְׁצָרִיךְ לִלְמֹוד הַפְּרִידְסָ בְשִׁבְתַ בְשָׁמָחָה וּרְגַנְנָה (סּוֹד
 הֵ'). כְבָ. טְחוֹל מְרָה אָשׁ רְאַשִׁי תְּבוֹתָ טְמֵא, שְׁלָא
 יְתַעֲרֵב טְמֵא בְשִׁבְתַ, גַם טְחוֹל מְרָה גִימְטְרִיה "רְצִחַ"
 מִזְדְ פְלוֹנִי שַׁהְוָא בָעַל הַרְצִחַ, וְלֹא יְתַקְרֵב בְשִׁבְתַ

דְּבָעִים בְּאַלּוֹ אָזְקִיד נֹרָא דְּגִיהַנְמָן

שְׁפֹעַס בְּאַלּוֹ מִדְלִיק אֶת הָאָשׁ שֶׁל הַגִּיהַנְם.

אֲרָבָעִים מִלְאָכֹות חָסֵר חֲדִיכָה אַיִנוֹן

אֲרָבָעִים מִלְאָכֹות חָסֵר אַחֲת, כו'

דָּאִיהָג "חַיִים", (בְּנִיהָו לְרִי"ח הַטוֹב). כ.ג. שְׁבֵל מֵשְׁפּוּעַס בְּשַׁבָּת נַחַשֵּׁב לוֹ כְּאַלּוֹ הַדְלִיק אֶת אַשׁ הַגִּיהַנְם בְּשַׁבָּת, (הָגָר"א). כ.ד. אֲרָבָעִים מִלְאָכֹות חָסֵר אַחֲת הָן כְּנַגֵּד אֲרָבָעִים מִלְקֹות חָסֵר אַחֲת שְׁאָסְרוּ לִלְקֹות בְּשַׁבָּת, וְאַלּוּ הַמֶּלֶךְ הָן כְּנַגֵּד עַשֶּׂר קְלָלוֹת שְׁלַקְהָ אָדָם וְעַשֶּׂר לְחִיהָ וְעַשֶּׂר לְבָחֵשׁ וְתַשְׁעַ לְאַדְמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵי הַמִּשְׁנֶה "אֵין לְזַקֵּין בְּשַׁבָּת" שְׁאַלּוּ הַמִּלְאָכֹות מַאֲחֵר וְהֵם מִתְרֻות בַּיּוֹם חֹול, גּוֹרָמוֹת לִיְשָׂרָאֵל שִׁיקְבָּלוּ מִלְקֹות בַּיּוֹם חֹול, אֲך֒ בַּיּוֹם הַשְּׁבָּת, מַאֲחֵר וְנָאָסְרוּ אֹתָן הַמִּלְאָכֹות, אָזִי גַם נָאָסְרוּ הַמִּלְקֹות. וְאַלּוּ הַמִּלְקֹות הָם כְּנַגֵּד ל"ט אָבוֹת מִלְאָכֹות שְׁנָעָשָׂות בִּימֵי הַחֹיל מִחְמַת קְלָלוֹת אָדָם הָרָאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנֵנִיות כְּמוֹ שְׁכַתְבּוּ בַהֲקִדְמַת תִּיקוֹן (דף י"ב ע"א), וְנָאָסְרוּ בְשַׁבָּת שֶׁהָיָה מִקּוֹר הַשְׁפָעָ, וְכֹל הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת זֹכֶה שִׁיתְהַפֵּךְ לוֹ לְטַלְיָל בְּרֹכוֹת וַיְהִי לוֹ פְּרָנָסָה טוֹבָה בְּשָׁפָעָ וּבְנַקְלָה בְּלִי טְרַחָה כִּי נִצְוֵל מִקְלָלוֹת אָדָם הָרָאשׁוֹן. (לקוטי הַלְכֹות וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אֶרְכָּעִים מֶלֶכִיּוֹת חָסֶר חָדָר
כִּנְגָּד אֶרְכָּעִים מֶלֶכִיּוֹת חָסֶר אַחֲת
בְּשַׁבָּת, וְאַינּוֹן עַשְׂרָה דָלָקָה אָדָם
בְּשַׁבָּת, וְהָם עַשְׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,
וְעַשְׂרָה לְחוֹה וְעַשְׂרָה לְנַחַשׁ וְתִשְׁעָה
וְעַשְׂרָה לְחוֹה, וְעַשְׂרָה לְנַחַשׁ, וְתִשְׁעָה
לְאַרְצָא, וּבְגִין דָא אָמְרוּ מָאֵרִי
לְאַדְמָה, וּבְגִלְלָה זָה אָמְרוּ בָּאֵלִי
מְתֻנִיתִין אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת, דָא לֵין
הַמְשָׁנָה אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת, שָׁאַלוּ
מְלָאכֹות אַינּוֹן חַשְׁיבִין לִיְשָׁרָאֵל
הַמְלָאכֹות הַן נְחַשְׁבוֹת לִיְשָׁרָאֵל
לְקַבֵּל מֶלֶכִיּוֹת. יִצְיאוֹת הַשְּׁבָת
כִּנְגָּד מֶלֶכִיּוֹת. יִצְיאוֹת הַשְּׁבָת
שְׁתִים. אַינּוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דָעַבֵּיד
שְׁתִים, הָם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה
לוֹז בְּבֵת אַחֲת, מָאוֹן דָא עֲקָר חַפֵּץ
אוֹתָם בְּבֵת אַחֲת, מֵי שְׁעוֹקָר חַפֵּץ
מְאַתְּרִיה וְאַנְחָה לֵיהּ לְבָר מְאַתְּרִיה
מִמְּקוֹמוֹ וּמִנִּיתָם אַוּתוֹ מְחוֹזָה לִמְקוֹמוֹ

וּמְרֹשֶׁתִּיה^[כט] **בָּאַלּוֹ אַעֲקָר אֵילָנָא**
 ומרשותו, עקר את אילו
דְּחִי דְּאַיְהוּ אֹת בְּרִית, וְאַנְחָה
 הרים, שהוא אות ברית, והנימַם
לִיה בְּרִשְׂוִי נּוֹכְרָה, מִן דְּעָבִיד
 אותו ברשות נCKERה. מי שעוושה

כה. יציאות השבת שתים, אילו הן: עקריה מרשות היחיד והנינה ברשות הרבים שעושה אותן בברית אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסיק ומונחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחזין למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ הרים שהוא אות ברית יסוד זו"א והניחו ברשות נCKERה מקום הסטריא אחרת, מי שעושה כן גורם לנשמטה שטעקן מרשותו ותוננה ברשות האחרית שהיא מירה וטהול בעס ועצב. – וזהו חלול שבת שגורם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נCKERה שהיא רשות הרבים רשות הסטריא אחרת, כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר הרים

דָא גְרִים דָא עֲקָר נְשַׁמְתֵיה מֶרְשֹׁות
 אֶת זֶה, גּוֹרָם לְעַקָּר נְשַׁמְתוֹ מֶרְשֹׁות
דִילָה, וְאֵנֶח לְה בְּרֵשֵׁו אַחֲרָא דָאִיהִי
 שְׁלָה וּמְפִיחָה בְּרֵשֹׁות אַחֲרָת, שְׁהִיא
מְרָה וּמְתֻחָלָה, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מְרָה וּמְתֻחָלָה, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דָא תַּעֲקָרוּ מִאָרְעָא דִיְשְׂרָאֵל
 מִאָרְעָא יִשְׂרָאֵל שְׁגַעְעָקוּרוּ

והשלום לראי"ח הטוב על תהילים ס"ח ב'). כו. כמו שכתוב שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארכץ מעבר את השפה של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפה לפי שהן יוצאות מארץ החיים ונפרדים ממקומות התורה בדרכם: "כִי מָצִיּוֹן תֵצֵא תֹרָה" (רמב"ן), וכן כמו שכתוב בזוהר"ק (ויחי זך רכ"ה), דהא אוירא קדישא ורוחחא קדישא אתעדו מיניהם. ווונקי מאוירא ורוחחא דרשთא אחרא, עכל', (ווען עוד זונה פרשת אחרי דף ע"ב ע"ב, ובפרשנת נם דף ע' ע"ב), ובהעוזבים ארץ העפו"ם ובאים לדור בארץ ישראל לזכחים הו' מעשו ונשאר עש, ונותנים הו' הוּא השפה ליעקב ונחיה יעקוב מלא בו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לפה כל

וְאַתָּגְלִיאוּ בְּאֶרְעָא נֹכְרָאָה דָּאֵידִי
 וְגַלּוּ לְאָרֶץ נֹכְרִיהִי, שָׁהִיא
רְשֻׁוֹת הַרְבִּים, וְחַכִּי אִיחָיוִ[כ] מִן
 רְשֻׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵדֶת הַוָּה מֵי
דָּאָעֵיל אֹות בְּרִית קָדְשׁ דִּילִיה
 שָׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קָדְשׁ שְׁלֹו
בָּרְשֻׁוֹ נֹכְרָאָה, שְׁבַתָּא"י[כ] אִיחָיוִ[כ]
 הַוָּה וּמַעֲבֵיר כַּמְ לְרְשֻׁוֹת נֹכְרִיהִי. שְׁבַתָּא"י

רבינו מרדכי עטיה ז"ע, ומספר דרכם חיים למקבל רבי חיים ישעה
 הכהן ז"ע. בז. וכאן מי שפוגם אתאות ברית קודש
 שלו, ונונן כמ' ברשות נCKERיה שנקרה מוציאה מרשות
 ישראל (הרשوت היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרת
 (הרשوت הרבים) רח"ל, וזה הטוב יכפר בעידינו, ויקבע
 נדינו מאربע כנפות הארץ לארכינו,acci"r.
 כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלקת השולט בليل
 שבת,ומי שמחל שבת נכנס פחת ממלתו שבו
 עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
 שליטים על המזל, ועוולים מעל הטעב, ומקבלים
 שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
 ימי החול. וכיודע מהצתה"ק רבינו מנחים מנדל
 מרימנווב זיע"א שדרך בקודש לומר על אכילהתו

טחול, חַמְמָה אֶתְתָּא בִּישָׁא מְרֹחֶטֶן,
 טחול, חַמְמָה, - אֲשָׁה רֵעה וּמְרָה,
שְׂבַתָּא"י עַלְיהָ אַתְמָרְלָה וְהַבּוֹר רַק
 שְׂבַתָּא"י עַלְיוֹ נָאָמֵר: "וְהַבּוֹר רַק
אֵין בֹּו מִים, מִים אֵין בֹּו אַבְלָל
 אֵין בֹּו מִים", מִים אֵין בֹּו אַבְלָל
נְחָשִׁים וּעֲקָרְבִּים יִשְׁבָּו, וְאֵינוּ רַעַב
 נְחָשִׁים וּעֲקָרְבִּים יִשְׁבָּו, וְהַוָּא רַעַב

בשְׁבַת קֹדֶשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפָע לִימֵי הַשְׁבּוּעַ. כְּט. חַמְמָה הִיא בְּחִינַת אֲשָׁה רֵעה נִקְרָאת מְרָה, כִּמו שְׁכְתוּב: (קְהֻלָת) "וּמֹצָא אַנְתָּא אֶת הָאֲשָׁה מִרְמָמֹת" (ועין תיקון ז' תיקון ח' דף כ"ד ע"א - באර לח' ר'זאי). ל. שְׂבַתָּא"י עַלְיוֹ נָאָמֵר (בראשית לו כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין בֹּו מִים" מִים אֵין בֹּו, אַבְלָל נְחָשִׁים וּעֲקָרְבִּים יִשְׁבָּו, וְהַוָּא גּוֹרֵם בְּעוֹלָם לַרְעָב וּצְמָאוֹן וּקְנִיה וּהַסְּפָד וּחְשׁוּכָה וְאַפְלָה, הַפְּנֵק עַג שְׁבַת וְהַוָּא גּוֹרֵם לְגָלוֹת לִיְשָׁרָאֵל, וְצְרִיכִים יִשְׁרָאֵל לְעַשׂוֹת לְה לְשְׁבַת שְׁנִוי בְּכָל אֶלְהָה כִּמו שְׁלֵמְדָנוּ, וְהַוָּא הַדִּין לְגַבֵּי דָבָר חֹל שַׁהְוָא אָסּוֹר בְּשְׁבַת, וְכֵךְ לֹא יִהְיֶה לְסֶטֶר אַחֲרָא מְקוֹם בְּשְׁבַת לְשָׂרוֹת בֹּו, וְאֵז יִבְרָח כְּדַגְמָת שְׁפַחְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנָּאָמֵר בָּה: "מִפְנֵי שָׂרָה גְּבָרָתִי אַנְכִי

וצמְאוֹן וקִינָה וַחֲסֵפֶד^[ל] וְחַשּׁוֹבָא
 וצמְאוֹן וקִינָה וַחֲסֵפֶד וְחַשְׁכָּה
 וקְבָלָא^[ל], וְאֵיתָנָה גָלוֹתָא לִיְשָׂרָאֵל.
 ועֲרָפֶל - אֲפָלָה, וְהִיא גָלוֹת לִיְשָׂרָאֵל,
 וצְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָה שְׁנִי
 וצְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְעַשׂוֹת לְהָשְׁנִי
 בְּכָלָא^[ל] וְהָא אָזְקָמָה, וְאֵיתָנוּ דָבָר
 בְּכָל, וּבְרִי פְּרִשּׁוֹת, וְהָא דָבָר
 דְּחֹול דְּאֵיתָנוּ אָסּוֹר בְּשְׁבָת^[ל], וְכֵד
 שֶׁל חָל שְׁהָוָא אָסּוֹר בְּשְׁבָת, וְכֵאָשָׁר

בְּרָחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). ועיין זוהר ח"ש פ'
 יתרו (דף כ"ז ע"ב) דאית שְׁבָתָא מִיסּוֹד דְקָדוֹשָׁה וּנְקָרָא
 שְׁבָת (באר לחי רוא). לב. מְנֻה שָׁהָ מִינִים כְּנֶגֶד
 שְׁלִיטָתוֹ בְּשֶׁשֶׁת יְמִי הַחֹל, (בנְיהוּ). לג. כי כוח
 שְׁבָתָא"י שְׁהָוָא שׁוֹלֵט בְּתִחְלַת יוֹם הַשְּׁבָת הָוָא
 עַצְבּוֹת וּעֲנוֹנִי וּלְבִישָׁת שְׁחוֹרִין וְלֹא לְאַכְוֵל בָּשָׂר וַיִּזְנָן,
 וְלִשְׁבֵב בְּחַשֵּׁן, וְעַל כֵּן מִצּוֹת שְׁבָת צְרִיךְ הַכֵּל בְּהַפְּךְ
 וּשְׁנִי, וכֵן שְׁאַר הַשְׁינָנוּיִם מִמְנָה הַכֵּל לְטוֹבָה, וְאַזְיִ
 כְּשִׁימְצָא שְׁנִי לְטוֹבָה בְּתִחְלַת כְּנִיסָת שְׁבָת אָזִי הָיָ
 בְּרָחַת מִשְׁם, (באר יצחק). לד. ואמרו בגמרא

לֹא אָשְׁבַת אֶתְר לְשִׁרְיָא תְּמִן, אֵיתִי
 לא מוצאת מקום לשירות שם, היא
בָּרְחַת, בְּגֻוֹנָא דְּשִׁפְחָה דָאַבְּרָהָם^[לט]
 בורחת, כמו השפחה של אברהם
דָאַתְמָר בָּה מִפְנֵי שְׂרֵי גַּבְּרָתִי אֲנָכִי
 שנאמר בה: "מִפְנֵי שְׂרֵי גַּבְּרָתִי אֲנָכִי"
בָּרְחַת^[לט]. **טְחוֹל עַלְה אַתְמָר**^[לט] **שֶׁל**
 בורחת. طחול עליו נאמר: "של
גַּעַלְיךָ מַעַל רְגַלְיךָ, נַעַל מַטְנָנָךָ
 געליך מעל רגליך, נעל מטנך
דְּטֶפֶה סְרוֹחָת, כִּי הַמְקוֹם אֲשֶׁר
 דטפה سروحה, כי המוקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) **שֶׁלֹּא יְהָא דְבוּרָךְ שֶׁל שְׁבַת כְּדָבָרָךְ** של
 חול, **הִיְנֵו הַשְׁנִי שֶׁל שְׁבַת הָאָמֹר בָּאָן,** (באר לחי רוא).
 לה. (בראשית ט"ז ח), **וְכִמו שְׁכַתּוּב** (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
 ע"ב), **כְּגֻוֹנָא דְעַבְדַת שְׂרָה לְשִׁפְחָה דִילָה, הַה"ד "**מִפְנֵי
שְׂרָה גַּבְּרָתִי אֲנָכִי בָּרְחַת", עי"ש (באר לחי רוא). לו. פן
 בורחת הקלה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
 ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
 רוא). לו. (שמות ג' ה'). .

אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוא,				
הוא,				
דא	שבת ^[לט]	שבת	שכינה	פשתני
זה	שבת,	זה	השכינה:	"פשתני"
אות			אות	
אות			אות	
אמרת	שכינה	פשתני	את	בתקנתי
אומרת	השכינה:	"פשתני"	את	בתקנתי
אות			אות	
את	איככה	אלבשנה	רחצתי	את
את	איככה	אלבשנה,	רחצתי	בתקנתי
אות			אות	
רגלי	איככה	אטנפים ^[ט]	רגלי	רגלי
רגלי	איככה	אטנפים",	רגלי	רגלי
אות			אות	
ונני	דא	בר	נש	ונני
ומפני	זה	זה	זה	ומפני
אדם	אדם	אדם	אדם	אדם
בשבט	לשוני	בלבושים	בשרה	בשבט
בשבט	לשון	בלבושים,	בשר	בשבט

לה. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשתראת השכינה הנקראת אדמת קדש, והיא בcheinת שבת (מפרשים). לט. ועין בשער הפסוקים להארין"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזהו לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשטה לבושי הקלפה ששוכנת השכינה מלחמת עונותיהם של ישראל רח"ל (באור לחוי רואן). מ. (שיר השירים ה' ג').

במאכליין^[๑], **ואריד** **למהוי** **מוסיף**
 ובמאכלים, ואריד להיות מוסף
מחול על הקדש, ובל המוסף
 מחול על הקדש, ובל המוסף,
מוסיפים ליה נפש יתרה בשבת^[๒].
 מוסיפים לו נפש יתרה בשבת,

מא. ראשית בות שרגא ל'בושין מאכליין - שלם, כי
 בשבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד ואריד
למהוי מוסף מחול על הקדש, הנה דבר זה נרמז
 באות ר', כי לעוזלם קיימה לנו ר' לרבות, ואם אין בוגד
 זו הנוספה [שלמעלה], תוסיף ר' באותיות שלם
 הנזכרים, ויהיה שלום, לך אומרים שבת שלום.
 (בניהם). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיק עליו את
 רצון העליון, ורצון הוא מתחווה לצנור, [רצוזן]
 אותיות צנו"ר, כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר
 דרך שם ממשיק האדם אליו כל מני אורחה, כל מני
 טוביה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון,
 בדרכיו: (ישעה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בשwon
 מעוני היושעה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד'
 ט"), "מעין גנים בא רמים חיים ונזלים מן לבנון",
 ואם הצנור הוא שלם, כללomer שעשויה המצוה

וְכֹל הַגּוֹרָע גּוֹרָעִים לוֹ אֲזֶתְה נֶפֶשׁ
 וְכֹל הַגּוֹרָע מִפְסִידִים לוֹ אֲזֶתְה נֶפֶשׁ
 יִתְרֵה חַם וְשָׁלוֹם, וְכֹל הַמּוֹסִיף
 יִתְרֵה חַס וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמּוֹסִיף,
 מּוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרֵה בְשְׁבַת^[mag].
 מּוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרֵה בְשְׁבַת.

בשלהי מותה ברואי, הנה אז יורד אליו שפע קודש, אורה ושמחה מאור פניו יתברך, וככאשר המצוה היא לשמה, מביאה נשמה קדושה, והיא מאירה לאדם באורה ושמחה וחדרה, ומצלתו ומגינה עליו מכל מכשוליהם ופצעיהם כמאמר חז"ל (סוטה כ"א ע"א) מצوها מגננא ומצלא, ועל כן ציריך האדם לשוב בתשובה קדם כל מצוה, וקדום כל תפילה ולמוד התורה ואז ועודאי הוא מורייד וממשיך אור הקדושה והטהרה, ועל זה אמרו חז"ל (יומא ל"ט), אדם מקדש עצמו מעט מלמטה, מקדשין אותו הרבה מלמעלה, כי מושך לעצמו בכל מצוה ומציה ודיבור תורה, אור אלקיותו יתברך שהוא מקור כל הקדושה ותקלית הטהרה המטהר לאדם בכל יום ויום ביותר ויותר, תוכן דברי באר מים חיים פרשת ואתחנן. מג. שציריך להוסיף מחול על הקודש בקנישתא וביציאתא, ועל

אחריו קורא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:
(ירמיהו מו, כ) **וְאַתָּה אֶל תִּרְא עֲבָדִי יַעֲקֹב וְאֶל תִּתְחַת**
יִשְׂרָאֵל בַּי הָנָנִי מֹשֶׁעַךְ מִרְחֹזֶק וְאַת וְרֹעֶה מְאָרַץ
שָׁבִים (יכוון שפל הקשות נשבבים בטמאה, יחוור לקדושה), **וְשָׁב**
יַעֲקֹב וְשָׁקֹט וְשָׁאָנוּ וְאַיִן מְחֻרִיד: (טהלים יח, לא) **הָאָל**
תְּמִימִים דָּרְכֶּךָ אָמְרָת (יכוון שפקללה ה-מןרת שנגרמה בעונונתי,
תקופה לאירועה) **ה' צְרוּפָה מְגַן הוּא לְכָל הַחֲסִים בָּו:**

התפילות לאחר הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא זוטא

ידי הוספת קדשת שבת בכניותה מפרידים את הקlapה
מהקדושה, ועל ידי תוספת קדשת שבת, ומאחר
ביציאת שבת, נשארת דבוקה קלפת נוגה בקדש
וחזקה להיות טוב גמור, וכן על ידי הרהורית תשובה
שלו נקרא מוסף מחול על הקודש, וזהו סוד תוספת
שבת, (באור לח' רוז). ומנהג ישראל קדושים אחריו
תפילה ערבית במו"זאי שבת קודש נשאים ליום
זוהר הקדוש בחבורה כדי להמשיך את קדשת השבת
עם האור הגנוו הטמון בזוהר הקדוש לכל ימי השבע,
ומרויחים בכל שעה מאה מיליון שנה תורה, ובמנין
עולה לטריליאון שנה תורה, (ועין ערךה של שעה בארכיות).

אור הזרה גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמן רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שמחת הרשב"י עם לומדי הזרה הקדושים:

יהונדים יקרים: בואו לעזرتה ה' בגבורים, למען הקיימים
השכינה הקדושה מעברא, ולזכות שהרשב"י הקדוש
זדור בינוינה.

אננו רוצחים בדחיפות להציג מילויוני עתקים של
תקון מ"ח ללו"ג בעומר, המועננים להשתתף ולזכות
ליךיות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתה.
טל: 0527-651911. לסייע הרבים ולחילוקה בחינם.

בקשות התורמים: שילמדו לכל הפחות פעם אחת
במירון בציון רבינו רבי שמואל בר יוחאי ז"ע"א. - ומתבקש
ללמוד את התקון ללו"ג בעומר [כל אחד במקומו]. כל
אחד ואחד מהלומדים מקבל את השכר והזכיות של כל
החייב מיליון לומדי התקון ללו"ג בעומר (שד"ח, ועוד). זמן
למוד התקון עם הבאור הוא 5 דקות.

זכור! לימוד שעה זוהר בשבת = מאה מיליון שנה
תורת הנגלה, אם כן לימוד 5 דקות זוהר בשבת =
מאה מיליון חדשים תורה הנגלה (פסא מלאה, הר"ם

הטוב, או רוחות צדיקים, אבות דר' נתן), ועוד כפول 1000 הם מוציאי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי נפתחי (מד"ר שה"ש פרשה ח' פסקה טז, זהר ח"ב דף קכ.), ובמנין עוד כפול אלף (זה"ק ויצא), ובמירון עוד כפול אלף (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מיליון לומדי התקון, יצא - 50,000,000,000,000,000 [במלים] 50 קווודריליון חדשים תורה למוד פשוט, ולפי הbeam"ח (פ' תרומה כ"י) יצא כי 50 קווודריליון 50,000,000,000,000,000,000 מכךיל את עצמו לכל אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קווודריליון 50,000,000,000,000,000,000 = 2.5. 39+E 3.75E+46 ועוד כפול 15 מיליון, כנגד 15 מיליון יהודים שיש בעולם =

חמשה מי יודיע? חמישה הראשונים שיאמרו לנו את השם בספר זהה, יקבלו מתנות ספורים על זהור בשוני 360 נ. [ההסבר על החשבון הב"ל ראה בכתה זוher ח'ג].
זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אךרא) וביום ההלולא שלו נמצאת נשמה עם כל אחד ואחד, בוואו כלנו ונעשה רצונו, ונלמד תורה, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ עלינו זכות, וכבר פעולה תפלה לנו לרצון לפניהם הקדוש ברוך הוא.

קָרְיָה קָדוֹשָׁה לְאַחֲינָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

aphael חוסו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפלה, ולמדו זהר הקדוש [זהר חוק לישראל היומי (אפשר רקבל אצלנו בחמש ברכים עם לשון הקודש)], בצוור, ולאחר כה תאמרו קדיש על ישראל, לזכויו כל נשות ישראל, כי הלמוד המועט זהה עתה, חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילן נביות בזמנם שבית המקדש היה קיים (תלמידי הארין').

על כן כל אדרמור, ראש ישיבה, רב העיר, רב שכונת, רב בית דין, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבנן טהורין, יקח בחשבון Aiiza נחת רוחו הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהצליח את עם ישראל מכל הארות בכל מדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצביר, וכך, כל עם ישראל יכנס בתבנת נח, וינצלו ממליחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הוזה"ק, רב חיים וייטאל, והרמץ"ל זי"ע, ועי"ע אוור העזה.

זכור! דקה אחת למועד זוהר הקדוש (בחול) בצוור הוא כמו ששה ימים, ובמנין כפול אלף (זהה"ק ויצא) = 6000 ימים למועד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשנה כפול 1000 = 600 מיליון ימים של תורה הפשט. ובשבט עוד כפול אלף, = 600 מיליון ארבע שנים

תורת הפשט. (כפיו מלאה, הריב"ח הטוב, אורהות צדיקים, אבות דר' נתנו). ואם זה בירושלים עוד כפול 10 (בבא סאלי) יוצא 6,000,000,000,000 = שיש טרייליארד ימים תורה הפשט. ואם זה בכטול המערבי עוד כפול 1000 (זוהר ויצא, תיקו"ז).

זכור! המארגן שיימדו דקה אחת מקבל שכר בוגד כלם ובוגד כל היהודים. כל מי שיש לו מיח בקדשו יתפס להיות הראשון לארגון המנין ויקבל שכר בוגד כלם. תנו דעתך, כי בדקה אחת של למוד האזהר הקדוש אחורי התפללה, אתה זוכה לעולמות נצח, "עין לא ראתה אלקים זילתך יעשה למחכה לו".

אור הזרה גליון 49 איר תשע"ב

האדמו"ר מהאלמן ובי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר לעלמה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אשרי העומדים על סודך"

כידיע שגרסת ולמוד הזרה הקדוש אין כמוו, שטבטל כל גירות קשות ורעות, מחלות, אסונות, מיתות משלות, וכל מרעין בישן. על פיו נקרא בלאנו "תקון מ"ח", שמקרב הגואלה "זבדא יפקון מגלוותא ברוחמי".

קדיאה נרגשת

לכל יחיד וניחיד, אבא הצעיר לזכרי הרבנים, והם בעיר שניר לפועלות "מפעל הזרה העולמי".

כל שעיליכם לעשיות הווא:

- 1) לארכו וליחסב כמה יהודים יש בעיר מגוריכם, כמה בתים מדרישות יש בעיר וכדומה. 2) לבקש ממפעל הזרה העולמי לשלח לדפוס את הקובץ של "תקון מ"ח" [זעוז] - בעלות מינימלית ובבסיסו לכמויות. 3) לחלק זאת במשה השנה. בכמה תהיה שטר בהצלה עם ישראל, ולקרוב הגואלה.

שרשת הזרה

כל אחד מודיע לעז 3 אנשים לפחות, ואלו מודיעים לכל אחד לבן אנשים נוספים וכן הלאה. על אמירת תקון מ"ח ביום לגבעומר. וכך בתוך 72 שעות נגייע לכל יהודי בכל הארץ פלו.

האָסְפָה וְאֲגִידָה לְכֶם

יחד שבטי ישראל

שלשה ימים רצופים מערב ל"ג בעומר [י"ח א'ר - כ' א'יר]

כ-500.000 איש עולים לציון הרשב"י במירון לאמירת תקון מ"ח של הרשב"י, לאמרם 15 פעמים נלכט 15 מיליון יהודים פזירים ברוחבי הארץ, ויאמרו כאיש אחד בלב אחד כי "שלא ידע מפננו נדח", שבל יהורי באשר הוא יזכה לחשבה שלמה ולקבל על מלכות שמים באלהה, וכך נביא את משיח צדוקו במירה, ותיהה הגואלה השלמה ללא צער ומכאב, אלא יסורים, בלי פחד מאמות העולם, כפי שהרשב"י הבטיח "ברא יפקון מגלותא ברחמי".

בכל יום אהפה לו, ועדין המשיך לא הגיע, מדוע?

"כי ירד על כס י-ה"י - אין השם שלם ואין הפסא שלם, הקב"ה מחה לשלוות הארץ, כשבכל עם ישראלי יחוירו בתשובה שלמה, פבואה הגואלה השלמה, "לבلتוי ידח מפננו נדח" (שמואל ב. י. י), אין הקב"ה רוצה להדרים אפילו לא יהורי אחד מכל ישראל.

כשהמשיח יגיע, יגיע הרגע, בו כלם יכירו ויידעו מלכותו יתברך שמם, כי מלאה הארץ דעה את ה", (ישעיו א. ט) האמת מתגללה לעין כל, ההסתירה והחשך יעלמו, "ונגה באור תהיה", (בקון ג. ד) האמת פאר, אבל הבהיר החפשית תמר, לא יהיה נמן לבוחר בטוב, יהיה מדי מאחר לחזר בתשובה. אם יהורי אחד ידקה, צער השכינה יהיה לאין ערוך, מפני שלא הספיק לחזור בתשובה.

מה יעשה אנחנו ואחיםינו שטרם חזרו בתשובה? רק אז יתעורר? בימות המשיח גם אם ירצו בכל מודם ובכל נפשם, לא יהיה נמן לתקון, ווראי נשמהם פרצה למסר חיה כדי לחזור בתשובה, אבל עבר הזמן, בעולם האמת כבר אין תקון, צער הגשם, אינו בר השגה, זה צער נצחי.

הקב"ה רוצה את בניו האחים, שיכלם יתקרבו אליו, וכן ביום ההלולא של הרשב"י, ונפלל כלנו עמוק נפשנו כאיש אחד בלב אחד, באחדות אמתית, שלם ישראל יזכו לחזור בתשובה שלמה לפניו יתברך שמם, שלא ישאר אף יהורי מחוץ למתחה, "לבلتוי ידח מפננו נדח", כשבכל עם ישראל יהיה ברכון אמתי לזכות הגואלה השלמה ונדי נזפה לךך, "את היישנה", בירה בימיינו Amen.

ספר זהר אדרא דמשכנא

אשר למדו חתנאה האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"
ועל ידו נתגלתה תורה הנסתור, וכיודע
שהרשבי ניצוץ נשמת משה רבינו ע"ה

מחלוקת ללימוד שבועי - דת ליום
בדי שבעל הלומד בו [פתקה ליום] יזכה לסייעו
בשבוע אחד. ובזה כלל אחד יקדים דברי חתנאה
האלקי "שנו מידותי - למדו תורה" (גיטין סז.
א). ועל ידי למידינו זה נזכה "חתנאה והקדוש
הרשב"י ע"ה יתעדיר וישב בנוון במלך בראש".
(אור החקמה).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמוש תובב"א
סיוון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להוצאה הדת

מיסודה של הגה"ץ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרכז אדמוני מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגZOלי, ישראל, כבר באו בדף בשאר
הספרים שהוציאנו לאור וזכרנו אחד עולה לנאן ולנאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארין ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

הקדמה לספר אדרא דמשכנא

הנה כל אדרא זו היא חבור קדמון מהראשונים שהיו לפניו רבי שמעון בר יוחאי שהברתו בלשון קצר כמו שהוא באל אדרא זו, ונראה שרבי שמעון גלה ולמד אדרא זו לתוכמידיו כמו שגלה להם ב' אדרות الآخرות, ואדרא זו נזכרת בריש אדרא רבא בפרקשת נשא (פרק ככו ע"ב), בזה הלשון "זיכר עالו באדרא רבי משכנא", ועכשו אחר פטירת רבי שמעון חזר רבי יוסף אדרא זו לפניו החברים.

ודע שרבי האדרא דמשכנא מבאים באריכות בשתי אדרות דפרקשת נשא

וְפִרְשָׁת הַאֲזִינָה, לְמַעַן וּנְטוֹן לֵב לְהַבֵּין (רמ"ק ועת"צ). ואדרא זו פִרְשָׁוּת בְּסֶפֶר "שָׁעַת רְצֹן", ובקנטרים "עַטְרָת שְׁלָמָה" הנדרפס בסוף ספר "תורת נתן" להרנ"ש ז"ל. גם מברארת אדרא זו בספר "ברית יצחק" מהרב הגאון רבי יצחק אייזיק חבר.

מבוא למדוד פרד"ס התורה הקדושה

משה קיבל תורה מסיני ומסנה וכו' (בריש מסכת אבות), ומובה (בריש ספר שער המצוות להארץ) כי יש בתורה הקדושה ד' חלקיים, פ' שט ר'מז ד'ראש ס'וד (ראשי תיבות פרד"ס), ואת כולם קיבל משה מסיני, ובכל חלק מהפרד"ס יש בו גם בנו פרד"ס. בגין הגمراה אפשר ללמד בדרך הפשט שבפשט בכבוד רש"י, ובדרך הרמז שבפשט בסוגני הזברון הנמצאים בתלמוד, כמו הסימן יע"ל קג"ם, (הנזכר במסכת

סנהדרין דף כז ע"א ועוד), ובדרך הדרש שבספט כמו כל ספרי הדרשות ומהוסר, ובדרך הסוד שבספט במעשה מרכבה (במחלוקת חנינה בפרק אין דורשין).

הפרק"ס הטעמו בספר זההר הקדוש

גם בספר זההר עצמו יש בחינות פרק"ס, חלק גדול מן זההר הוא בדרך הפשט, כמו חלק הנקרא "מדרש הנעלם" שהוא בדרך כלל בלשון הקדש, ומובן לכל יודע הספר, ומובאים עוד בזהר הקדוש דברים נפלאים להבין הרבה מאמרי חז"ל בתلمוז ובמדרשים, ובמה ספריים מרבי שמעון והחבריא קדיישא שלו, ומושאר תנאים. וכן יש בזהר הקדוש חלקו רמז ודרוש המובאים פעמים רבות בהרבה ספרי מוסר (כמו בספר קב הישר, שבט מוסר, ראשית חכמה, יסוד ושרש העבודה, פלא יועץ, ובספרי החפץ חיים מלא

אֲדֹרָא דְמִשְׁבְּנָא

מִמּוֹסְרֵי הַזֶּהֶר, וּבָהָרְבָה סְפִרִי חֲסִידוֹת וְעַזּוֹד). וּבָנו
חָלֵק חַסְודָה מִצְוֵי וּמִזְבֵּחַ בָּהָרְבָה סְפִרִים,
וּבְפִרְטָה בָּסְפִרְתּוֹ הַמּוֹסֵר הַגָּדוֹלָה רַאשֵּׁית חַכְמָה,
אֲשֶׁר בְּתַرְגּוֹמוֹ וּפְרוֹזְשׁוֹ בְּדָרְךָ כָּלְלָה הוּא שָׂוָה
לְכָל נֶפֶשׁ. וּבָהָרְבָה סְפִרִי חֲסִידוֹת מִבְּסָיסִים עַל
דְּבָרֵי הַזֶּהֶר וּבְתַבִּיבִי הַאֲרֵי בָּמוֹ אֶזְהָב יִשְׂרָאֵל
לְקֹוטֵי מַזְהָר^ז, וְעַזּוֹד.

מִפְרָשֵׁי הַזֶּהֶר הַקָּדוֹשׁ וְנִתְיבּוֹתָיו

מִיעָתַה הַדְּפָסָת הַזֶּהֶר הַקָּדוֹשׁ לְפָנַי יוֹתֵר
מֵאַרְבָּעָה מֵאוֹת שָׁנָה עָסָקוּ בָּו גְּדוּלִי
יִשְׂרָאֵל בְּהַתְּמָדָה, מִמּהן שָׁבָאֲרוּ אֶתְהוּ
בְּסְפִרְיהֶם בְּפִרְטּוֹת עַל הַסְּדָר, וּבְמַעַט
הַקִּיפוֹ בְּבָאוֹרָם אֶת כָּל הַזֶּהֶר הַקָּדוֹשׁ (בָּמוֹ
תְּרִמְמָקָד זְלָבִיל בְּסִפְרוֹ אֹור יִקְרָר, וּבַעַל הַמְּקֻדֵּשׁ מֶלֶךְ,
וְגָנָרְאָ, וְעַזּוֹד), וּרְבִנֵּנוּ הַאֲרִיזָן^{ז'} בְּסִפְרוֹ "עַזּ
חַיִים" וּבְשָׁמוֹנָה שְׁעָרִיו, הַעֲמִיד וּבָנָה
יִסּוּדֹתָיו בְּקָרוֹשִׁים שְׁלָמִים בְּהַנְּחָגָה

הָאֱלֹהִי"ת, בַּפְנֵי שֶׁקְבַּל מְאֵלָיו הַגְּבִיא
ז"ל, וּרֹוב דָּרוֹשָׁיו שׂוֹרְשֵׁיכֶם מִן הַזָּהָר
הַקָּדוֹשׁ. וְכֵן כֹּל גָּדוֹלִי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרִידִים
וְהַאֲשֶׁרְנִיזִים חַסִידִים וּלְיטָאִים, כּוֹלָם עַל
יְסֻודֹת הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ וּדָרוֹשֵׁי הָאָרִץ"ל,
הָזָרֶז וְהַנְּהִיגָה בְּרַבִּים אֶת דָרְבֵי הַעֲבוֹדָה
הָאֱלֹהִי"ת לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל הַקָּדוֹשִׁים, וּכְלָם
בְּאַחֲרֵנָה נִתְחַבְּרוּ לְהַשְׁלִימָם עֲצָמָם בְּחַלְקָה
הַנִּסְתָּר שְׁבַתּוֹרָה, שְׁעַקְרָז מְצִי בְּסֶפֶר
הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ.

גוזל כחו של רבי שמעון בן יוחאי

סִתְמָם רַבִּי שֶׁמְעוֹן שֶׁבֶכְלָמָד מִקּוֹם בְּשׁ"ס
הָזָא רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי. הִיה
תַּלְמִיד מִבְּחַק לַרְבֵי עֲקִיבָא. וּמִלְמִד בְּנָסִים.
וְלֹא נִהְנָה בְּעוֹלָם הַזָּהָר מִחְלָקוֹ הַשְׁמֹור
לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל בֵּן זִכְוֹתָה הִיתָּה גְּדוֹלָה
מִשְׁאָר הַצְדִיקִים לְהִגְןָה עַל דָרְזָוֹן. וְהִיה

אדרא דמשבנה

בצער מערה י"ג **שנים,** **לכפר על כל ישראל.**

(ספר הדורות ערך רבי שמעון בר יוחאי)

רבי שמעון חי אחר חרבון בית שני קרוב לששים או לשבעים שנה.
(אור יקר מקוני הזהר ברוך א' עמוד קל"ה ט"א)

שמו הלה לפניו כבר בח'יו מפטוז העולם ועד סוף, כי היה נחשב בכלל ראשי הדור. (אור יקר ברוך י' עמוד קע"ז ט"ב)

רבי שמעון בכחו הגדול דחה את המלאך המינות והציל מיד את תלמידו רבי יצחק. (ויחי דף ר"ז עמוד ב')

רבי שמעון נזר ובכחו בטל את המגפה מדורו. (זהר חדש רות דף ק"ד עמוד א')

רבי שמעון העיד על עצמו כי הוא צדיק יסוד עולם.

(זהר חדש פרשת וירא דף לג עמוד א')

יעוז העיד רבי שמעון כי לא יקום עוד בדורו עד ביאת המשיח.

(זהר פרשת ויחי דף רב"ה עמוד א')

רבי שמעון עתיד להיות ראש לצדיקים בגין עדו.

(זהר חדש חלק הליקוטים דף ע"ג עמוד ב')

הדרך הישרה היא למד נלה ונסתור א. כתוב הרמ"ק (בספר אור נערב חלק א' פרק ו', ומעתקה באו בדלוג) בזה הלשון: חפת הטועה, היא קצת מבני הזורנו, שאין להם מבוא לא במקרא ולא במושנה ולא בגמרא, והם עוסקים בחכמה זו ואין ספק שהם טועים טעות גמורה, ממנה טעמי. וחפת הרציה, הם אוותם האווחזים להם דרך

הַיּוֹשֶׁר, שֶׁיָּשׁ לָהּם חָלֵק בְּמִקְרָא, וְחָלֵק בְּגִמְرָא וְהַזְּרֹאוֹתִיהָ שֶׁהָם אֲצִלָּנוּ בְּמִשְׁנָה, וְחָלֵק בְּחַכְמָה זוּ. וּלוֹמְדִים אָזְתָה לְשָׁמָה: לְפָנָם בְּסֹדוֹתִיהָ "לְדִעָת" אֶת קְוָנָם, לְהַשְׁגִּיד הַמְּעָלָה הַגְּפַלָּאָה בְּהַשְׁגָּה הַאֲמָתִית בִּידִיעָת הַתּוֹרָה, וְלַהֲתִפְלֵל לְפָנֵי קְוָנָם, לִיחְד בְּמִצּוֹתָיו קְיֻדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשָׁכִינָתָה. וְהִיא הַעֲבוֹדָה הַרְצִינִיה לְפָנֵי בּוֹרָא כָּל.

ב. כתוב רְבָנו בְּחֵי (דברים כ"ט כ"ח) בָּזָה הַלְשׂוֹן: וְשָׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְמַבָּס ז"ל בְּפֶרְזָשׁ פֶּסֶוק זה, "הַגְּשָׁתָרֹות לְהָאֱלֹקִינוּ" יאמֶר, סֹדוֹת הַתּוֹרָה הַגְּسָתָרִים וַעֲטָעַם הַמִּצּוֹת, לְהָיַת עַלְלה הָם. וְאֵם יִזְבָּה אֲרָם שִׁיקָּח אֵינוֹ שֶׁמֶץ מֵהֶם בִּידִיעָת שָׁרֵשׁ הַמִּצּוֹה בָּעֵנִין גַּוְפָנִי, אֵין לוֹ לְהַמְנָע מִזָּה שָׁהָרִי הַפְּגָלֹות לְנוּ וְלַבְּנֵינוּ לְעָשֹׂות". וְהַפְּרָזָשׁ הָזָה בְּעֵצֶמוֹ הוּא יִקָּר וְסִפְיר.

ג. וְהַגָּרְאָ אֶכְתֵּב (כבר אורו למשלי כ"א י"ז ומובה
באו בדלוג) בזה הלוון: וחרוץ להלך
בגדוזות ונפלאות, ואינו רואח לקים הריגים
וללמוד אותן, לא עשיר. כי אי אפשר לבוא
להסודות כי אם על ידי הנגולות, ולבן זה לא
יעשיר שלא יהיה לו כלום. כי מלאה הארץ
דעה את ה' - במים לים מכים.
(ישעיה י"א ט)

כתב רבינו בעל התניא (לקוטי תורה פרישת
צ'ו דף י"ז ט"א): הפה המשיח לימוד
העת לכל העם בהשגת פנימיות התורה,
בי אם לפ' פשוטו שיימד מלך המשיח
את תורה הנгла לנו ולבנינו, אינו מובן,
הלא אז בתחית המתים יקומו משה
רבינו וכל הגדולים שכבר יודעים את
כל התורה, אלא הענין כי אז יהיה
המלך בפנימיות התורה, שארכיה מארץ

מדה, וַיְשָׁבֵה עֲלֵיוֹת רִפּוֹת לֹאֵין קֶצֶח וִתְכִלִּית.

כתב המהראח"ז (בתקunctמו לשער ההקדמות דף ב' סע"ב): כי תורה עוזלם הבא איננה כפשה טה, רק שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרה בה בעוזלם זהה מערב שבת, לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר (ישעיהו ס"ה י"ג-י"ד): "לבנו פה אמר ה' אלקיים הנה עבדי יאכלו ואתם תרעו נהנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו, הנה עבדי ירנו מטווב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבך רוח תילילו".

ברא בתראה כולם ילמדו בזוהר הקדוש
במבאר בתקוני זהר חדש (דף קי"ד עמוד א')
 וזה לשונו: כר אתגליה האי חבירא בעולם - וכשייתגללה חבור זה של ספר הזהר בעוזלם זהה - (שהיה גנו ונעלם מעט שנתחבר, עד

תחלת אלף הששי שאו הגיע זמן התגלותו, וזה מורה שהיה עקר צורכו לסוף הגלות בירידת השכינה אל תכלית הנפילה, כדי שיחיה לה סמך בסוף גלותינו זו שחשכו מאורי האור מפל וככל), וזה - סגיאין מתבנשין לגבה - הרבה בני אדם יתאספו אליו לעסוק בו, ואתمر בהזון - שנאמר בהם - כי את אשר ישנו פה ונומר - רצה לומר אוטם הנשמות שזכו להיות שם בעת חبور ספר זההר - זאת אשר איןנו פה בהאי חבורא עמננו היום - ונם אוטם הנשמות העומדות לרמת לעולם הזה להתלבש בגוף, כולם יתאספו וילמדו בספר הזהר וישכלו בו לעבד ולדעת את ד', וייה להם למחסה מפני כחות חיצונים.

למוד הזהר הקדוש וסתורי התורה חובה גדורלה ונצרך BIOTR BIOTR האחרונים כתוב הרב יעקב צמה (שהיה מנזרי האריז'ל, בראשמת עץ החיים), ויז"ל: "כל גלי

אָדָר אַ דְמִשְׁכְּנָא

חכמה זו דוקא עתה, הוא להיות שעומדת הרשעה לכליות, ומצד זה נלחמת היא ביותר עד שגברו התאות במאוד, ונתרכזנו משורשנו העליון, ועל ידי שנעסוק בחכמה זו בדורות כרוות אלו, נשיג מינו וצנה לאחן באבינו שבשמים", עב"ל.

גָלוֹי הַסּוֹדוֹת שֶׁבָּזָהָר מִיעֵדִים לְבָנִי הַדּוֹר הַאַחֲרוֹן

במבחן בריש תקוני זההר (דף א' עמוד א') בזה הלשון: ועלה על כלא - ועילת על הכלל שהוא אור האין סוף ב"ה וכו' - יהיב רשו לעשר ספריו לגלאה לוון רזין טמירין - נתנו רשות לעשר ספריות לגלות להם סודות נסתרים, שלא ATI יהיב רשו לגלאה לוון - שלא נתנה רשות לרבי שמעון ולהחברים לגלות את הסודות לאחרים - עד ריבית דרא רמלפה משיחא - עד שיבוא הדור של מלך

המשיח כי בדורות האחרזנים סמוך לבייאת המשיח הוא שמחה גודלה לפני הקדוש ברוך הוא בשמות גלים סודות התורה, שbezivotם יבוא משיח צדקנו ב Maherha bimino amen.

ומה שאמר "دلא אתיהיב רשו לנו לאלה לוון", אפשר רחבי פרושו שאלמלא הם בזוכותם שזכו שיתגלה על ידם, לא נתנו רשות להגלוות אלא לפה שעה ולא בפמבי "עד ריתתי" זהינו שהחבור זהה יגנו מימי רבי שמעון ועד דרא בתראה מלכאה משיחא, שאו יתגלה החבור וימצא בידי הכל לעסק בו. וכן היה כי ספר זה לא נתגלה מציאותו עד דורנו אלה, והוא סימן מסימני הגאולה. ולזה לא אמר "עד ריתתי מלכאה משיחא" זהינו ממש הגאולה, אלא אמר "dra malca משיחא" זהינו דור המשיח קודם הגאולה. (אור זכר תקוני הזהר פרק ב' עמוד ק"ד ט"ב)

אָדָרָא דְמִשְׁבְּנָא

לימוד הזהר דוקא בהורות האחוריים כדי להכנייע את החיצונים שמתגבירים ביותר

כתב רבי יעקב צמח (בהקדמתו לספרו "רנו ליעקב", ונדרפס גם אחר הקדמת מהרחה"ז לספר עץ חיים), זהה לשונו: עוד נראה ל', כי גלי חכמה זאת עתה בהורות גרויזות, הוא כדי שיש היה לנו מגן עתה, לאחוזה בלבב שלם באבינו שבשמים, כי באותה ההורות הרוב היי אנשי מעשה וחסידים, והמעשים טובים היי מצילין אותו מפניהם המקטרגים, ועתה אנו רוחקים משוש העליון, כמו השמרים בתוך החביוות, מי יגנו علينا אם לא קרי אתנו בחכמה זאת הנפלאה והעמיקה, ובפרט על דרך שפטת הארץ"ל, שהנסתרות נעשו עתה כמו נגליות, כי בהור זהה מושל הזרות ומלשיניות, לשון הרע ושנאה שבלב, ונתקפשטו הקלפות אפילו שמתביש הארץ

לְנֶהָג דְבָרֵי חֲסִידָות, וְד' יְגּוּ עַלְיִינָה יְמִיחָל
לְעֹזְנֵינוּ, אַמְנוּ בָנוּ יְהִי רְצֽוֹן.

בָּכוֹת סְפִּרְתָּה הַזָּהָר נָצָא מִן הַגְּלֻוֹת וּנְגַנְּאַל בְּרַחֲמִים

כְּתַב רְبִי יִצְחָק דָלְתָאָש (בְּפִסְקַה סְכִימָתוֹ לְסְפִרְתָה
הַזָּהָר דְפָום רַאשָׂו) וְזֹה לְשׁוֹנוֹ: סְפִרְתָה הַזָּהָר
נִתְחַפֵּר וּנִכְתֵּב בְּדוֹרוֹ שֶׁל רְבִי שְׁמַעוֹן בֶּר
יְוָחָאי, שְׁהָסַבִּימָו בּוֹ מִן הַשְׁמִימִים, כִּי הִיא רַאֲיוֹ
לְכָה, וְגַלְגָלוֹ זִכּוֹת עַל יָדוֹ וְעַל יָדֵי חֶבְרִיוֹ
הַזָּפָאים, בְּרִי שְׁבָסּוֹף הַיָּמִים בְּדוֹרוֹ שֶׁל
מֶשְׁיחָה, בְּקָרְבַת הַיְשֻׁעָה, בָּכוֹת זֹה יְגַאַלְוֹ
יִשְׂרָאֵל. וּכְמוֹ שְׁבָמְצָרִים הִיא צְרִיךְ לְזִכּוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּדַם פֶּסַח וּבְדַם מִילָה, בְּדַי לְהֹזְצִיאָם
מֵאָתוֹ הַגְּלֻוֹת, וְהִיא דַי בְּמִצּוֹת אַלְוֹ, כִּי לֹא
הִיא הַזָּמָן רַק זָמָן תּוֹרָה, בְּלֹוּמָר (שָׁעַדוּ לֹא)
הָגַע הַעַת לְפִרְסָמָה, בָנוּ בְדַי לְהֹזְצִיאָה יִשְׂרָאֵל
מִהַגְּלֻוֹת הַזָּהָר צְרִיךְ שִׁיזְבּוּ בִּידִיעַת הַגְּסָטָר, כִּי

כל הבבאים לא נבוא לימות המשיח אלא על זה. ויהי רצון שפכה ב מהרה בימינו אמן. התפילות לפני הלימוד נמצאות לעיל לפני האדרא זוטא

שכר ועונש ה' חלקי

מפעל זההר העולמי יצא מבצע חסר תקדים, רישת הסטרים מוחיל מסובסד, לארגונים לקרב רוחקים, בין היבשות, ערים, יד לאחים, שבו בניים ועוד, וכן למחלים המתנדבים לקרב ולDOB של תלמידים.

המעוניין יתקשר טלפון:
0527-651911

שכר ועונש

סדר בראשית
מושת בראשית
רכשים א-ב

סדר להבללה הרותית
ר' ברוך אשכנזי

קחו עמכם
דברים ושבו אל ה'
לא ידך ממנה נדח

אָדָר אַמְשָׁבֵנָא

זוהר משפטים דף קכ"ב ע"ב

תְּנִיא בְּרוֹא דְרוֹין, רִישָׂא דְמַלְכָא,
פָאַתְקָנוּ בְחֶסֶד וּבְגִבּוֹרָה.
בְהָאָרִישָׂא, תְלִין שַׁעֲרֵי, נִימֵן עַל
נִימֵן, דְאַינֵן כֵל מְשִׁיבָותָא
דְמַתְאַחַדָן בְהָז עַלְיאָי וְתַתְאָי. מְאַרִי
דְמְאַרִין, מְאַרִי דְקַשּׁוֹט, מְאַרִי
דְמַתְקָלָא, מְאַרִי דִיבָבָא, מְאַרִי
דִילָלה, מְאַרִי דְדִינָא, מְאַרִי דְרַחְמָי,
וּטְעַמִּי אָרְיִיתָא, נְרוּי אָרְיִיתָא
דְכִין, מְסָאָכוּ, בְלָהָז אַקְרֵין שַׁעֲרֵי

דְּמַלְּכָא, בְּלוֹםֶר מִשְׁיבָּתָה
דְּאַתְּמָשֵׁךְ מִמְּלָכָא קָדִישָׁא, זְבָּקָא
נָחִית מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה (קדישא).
מַצְחָא דְּמַלְּכָא, פְּקִידָוָתָא דְּחִיבָּא,
בְּדָ אַתְּפָקָדוֹן בְּעֻבְרִיָּהוּ,
זְבָד אַתְּגָלִין חֹבְיִיהוּ, בְּדִין אַקְרֵי
מַצְחָא דְּמַלְּכָא. בְּלוֹמֶר, גְּבוּרָה
אַתְּפָקָף בְּדִינֵי, זְאַתְּפָשֵׁט בְּסֶטֶרוֹי,
וְאָ אַשְׁתֵּנִי מִמַּצְחָא דְּעַתִּיקָא
קָדִישָׁא, דְּאַקְרֵי רַצּוֹן.

עִינֵין דְּמַלְּכָא, אַשְׁגַחְתָּא דְּבָקָא,
אַשְׁגַחְתָּא דְּעַקְאַין וְתַתְאַין,
זְבָל אַיִן מָאֵרי אַשְׁגַחְתָּא הַכִּי
אַקְרֵין. בְּעִינֵין, גְּנוּנֵין אַתְּחַדּוֹן,

וְאַפְּנֵן גּוֹנִין אֶקְרִין, בְּלֵ אַפְּנֵן מְאַרְיִ
 אֲשֶׁר חָזָה תְּאַדְמָלְבָא, בְּלֵ חָד כְּפָפִים
 אֶרְחִיה, וּבְלַחַז גּוֹנִין דְעִינָא אֶקְרִין.
 בְּמָה דְאַתְּחֵזֵי אֲשֶׁר חָזָה תְּאַדְמָלְבָא,
 הָכִי גּוֹנִין מְתַעַרְין.

גְבִינִי דְעִינִין, אֶקְרִין, אַתְּר דִיְהַבִּין
 אֲשֶׁר חָזָה תְּאַדְמָלְבָא, לְבָלְחַז גּוֹנִין
 מְאַרְיִ אֲשֶׁר חָזָה תְּאַדְמָלְבָא. הָנִי גְבִינִין לְגַבִּי
 דְלַתְּפָא, גְבִינִין לְאֲשֶׁר חָזָה תְּאַדְמָלְבָא מִהְהָא
 נְהָרָא דְנִגְיָד וְנִפְיק, אַתְּר
 לְאַתְּמַשְׁבָּא מִהְהָא נְהָרָא,
 לְאַסְתָּחָא בְּחַזְוָרָא דְעַתִּיקָא,
 מְחַלְבָא דְנִגְיָד מְאַמָּא. דְבָר גְבָרוֹתָה
 מְתַפְּשַׂטָּא, וְעַיְינִין מְלַהְטָן בְּגַעַן

סִימְקָא, נְהִיר עֲתִיקָא קְדִישָׁא חִוְרָא
 רִילִיה, זְלִחְטָא בָּאָמָא, זְאַתְמֵלִיה
 מְחַלְבָא, זְינְקָא לְהַנִּי, (לְכֹלָא) זְאַסְתְּחָן
 בְּלָהָז עִינִין, בְּהַהּוּא חַלְבָא דָאָמָא,
 דְאַתְגִּיד זְנִפִּיק תְּדִירָה. הַדָּא הַאָ
 רְבָתִיב (שיר השירים ח) רֹזְחָצָות בְּחַלְבָה.
 בְּחַלְבָה דָאָמָא, דְנִגִּיד תְּדִירָה זְלָא
 סְפִיק.

חֹזְטָמָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא, תְקִנָּא
 דְפִרְצִינְפָּא, בְּדַ מְתֻפְשָׂטָן
 גְבוּרָן, זְמַתְאַחַדָן בְּחַדָּא, אַיִלָן
 חֹזְטָמָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא. זְאַיִלָן
 גְבוּרָן מְחַד גְבוּרָה אַחִידָן זְנִפְקָוָן.
 זְבָד דִיְגָן מְתַעֲרִין, זְנִפְקָוָן

מִסְטְּרִיָּהוּ, לֹא מִתְבָּסֵם, אֲלֹא
בְּתִינָא דְמִדְבָּחָא. וּבְדִין כְּתִיב,
(בראשית ח) נִירָח יְהוָה אֱדוֹנָה אֶת
רִיחָה הַגִּיהָה. שָׁאַנִי חֹטֶםָא
דְעַתִּיקָא, הַלָּא אַצְטְּרִיךְ, דְחֹטֶםָא
דְעַתִּיקָא, אַרְךְ אַפִּים בְּכַלָּא אַקְרִי,
וְהַחְאָא גְּהִירָא דְחַכְמָתָא סְתִימָה,
אַקְרִי חֹטֶםָא דִילִיתָה. וְהַיְינָן תְּהִלָּה,
דְכִתִּיב, (תְּהִלָּה לְדוֹד וּכְתִיב) (ישעה מה)
וְתְהַבְּתִי אַחַטָּם לְךָ. וְעַל דָא
אַתְעַר דָזֵד מַלְכָא, (תְהִלָּם קְמָה)
תְהִלָּה לְדוֹד וְנוּ.

אַזְדְּגִינָן דְמַלְכָא, כָּר רְעֵנָא
אַשְׁתַבָּח, וְאַמָּא יְנֻקָּא,

ונְהִירּוֹ דֵעַתִּיקָא קְדִישָא אֲתַנְהִירּ,
 מַתְעִירִין נְהִירּוֹ דְתַרְיִין מַזְחִירּ, נְהִירּוֹ
 דְאָבָא זָאָמָא, כְלָ אִינְזָן דְאַקְרִין מַזְחִירּ
 דְמַלְכָא, זְמַתְלַחְטִין בְחִדָא. וּבְדַ
 מַתְלַחְטִין בְחִדָא, אַקְרִין אָזְנִי יְהֻזָה
 יְהֻדָנוּה. דְהָא אֲתַקְבִּילָת צְלוֹתְהָזָן
 דִיְשְׂרָאֵל. וּבְדַיְנִין אֲתַעֲרוֹתָא לְטַבָּ
 גְּלִבִּישׁ, זְבָאֲתַעֲרוֹתָא דָא, מַתְעִירִין
 מְאַרְיִי דְגַדְפִין, דְגַטְלִין קְלִין דְעַלְמָא,
 זְבַקְהָזָא אַקְרִין אָזְנִי יְהֻזָה יְהֻדָנוּה.

אַנְפּוֹי דְמַלְכָא, נְהִירּוֹ דְאָבָא
 זָאָמָא, זְאַתְפַשְׁטוֹתָא
 דְלְהָזָן, דְנַחְרִין זְסַחְרִין, זְלַחְטִין בְהָאִ
 רִישָא דְמַלְכָא. וּבְדַיְנִין סְהִדְיוֹתָא

אֲסֻתָּהֶר בְּמַלְכָא (נ"א בְּמַלְכָא דְמַלְכָא)
 מְנִיחָה. דִיְקָנָא דְמַלְכָא, יְקִירָהָתָא
 מְפָקָה. מְרִישָׁא שְׁאֵרִי חַסְדָּא,
 עַלְאהָ, גִּבְוָרָה. נְהִירָה דָאָבָא
 זָאָמָא אַתְּפָלָג, נְהִירָה דָאָבָא
 בְּתִילָת נְהֹרִין, זָאָמָא בְּתִרְין,
 הָא חַמְשָׁה. חַסְדָּא גִּבְוָרָה בְּחַד
 נְהֹרָא, הָא שִׁיחָה. לְבָתָר, אַתְּעַטְרָה
 חַסְדָּא, זָאָתְלָהִיט (וְאַתְּנָהִיר) בְּתִרְין
 נְהֹרִין דָאַתְנָהִיר זָאַינָן תְּמִינִיא.
 (נ"א לְבָתָר אַתְּעַטְרָה), גִּבְוָרָה, אַתְּנָהִיר
 בְּחַד, הָא תְּשֻׁעה. וּבְדָ מְתַחְבָּרָן
 בְּלָהָז נְהֹרִין פְּחָדָא, אַקְרָז
 דִיְקָנָא דְמַלְכָא, יְכָרֵין בְּתִיבָּה

(ישעה מב) יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְגָבוֹר יִצָּא
בָּאִישׁ מִלְחָמוֹת יְעִיר קְנָאָה וָנוּ.

שְׁפָזִין דִמְלָבָא, הַכִּי תָּאָנָא, כְּדֵי
אֲתִנְהִיר נְהִיר דָאָבָא, נְהִיר
בְּתִילָת נְהֹרִין. מְחַד נְהֹרָא, נְהִיר
חַסְד עַלְאָה. מְחַד נְהֹרָא, אֲתִנְהִיר
נְהִיר דָאָקָרִי מְזָחָא דִמְלָבָא. וְחַד
נְהֹרָא, הוּה תְּלֵי, עד דָאֲתִנְהִיר
נְהִיר דָאָמָא. וְכֵר אֲתִנְהִיר אֲתִנְהִיר
בְּחִמְשׁ נְהֹרִין.

בְּמַאי אֲתִנְהִיר, מְחַד שְׁבִילָא
דְטַמִּיר זְגִינָן, (דף קכ"ג ע"א)
דָאֲתִדְבָּק בֵּיה אָבָא, דְבָתִיב,
(איוב כח) נְתִיב לֹא יְדֻעַ עִיט וָנוּ. בְּמַה

רַאֲתֶךָ בְּקָרְבָּא בְּנִיקָבָא,
 וְאֲתָעֵבָתָה, וְאוֹלִידָת, וְאֲפִיקָתָ חַמֵּשׁ
 נְהֹרִין. (ד"א מְאִינָנוּ חַמֵּשׁ) וּמְאִינָן חַמֵּשׁ
 נְהֹרִין, אֲתָגֵלְיָפָו חַמְשִׁין תְּרֵעִין,
 וּנְהֹרִין סְגִיאָין. חַמְשִׁין אִינְין,
 לְקַבְּלִיחָן, תְּשָׁע וְאֶרְבָּעִין פְּנִים
 טְהָוָר, תְּשָׁע וְאֶרְבָּעִין פְּנִים טְמָא,
 בָּאוּרִיתָא, אַשְׁתָּאָר הָד, וְהָאִי הָד
 אֲתָנְהִיר בְּבָלָא, וְהָחָא דְאָבָא, הָוָה
 תְּלִי. בָּד מְתַחְבָּרָן פְּחַדָּא, וּמְתַיְּשָׁבָן
 בְּמַלְכָא, אַקְרָזָן שְׁפָנָן דְמַלְכָא.
 וּבְגִינִי בָּה, גַּוְרָ מַלְיָן דְקַשּׁוֹט.
 וּפּוֹמָא, בָּהוּ תְּלִיָּא, פָּתִיחָהָתָא
 דְפּוֹמָא. מָאִי פּוֹמָא.

אֵלָא דעַת גִּנְיוֹ בְּפֻמָּא דְמַלְבָּא,
 הַאֲקָרֵי תְּפָאָרָת. פְּשִׁיטִיתָה
 רַתְפָּאָרָת, דֶּבֶל אֹצְרִין וְבֶל גִּזְוִינִין
 אַתְאָחָדָן בֵּיה. דְּכַתִּיב (משל כד)
 וּבְדִעַת חַדְרִים יִמְלָאו. וְהַזָּא
 רַעַת, הַזָּא גִּנְיוֹ, בְּאִימָא זְמַלְבָּא.
 זְמַלְיָא בֶּל אֹדְרִין וְאַכְסְּדָרָאִין.
 וּבְדִ אַתְעָר נְהִירָה דְּבִיה וְנִפְיק,
 בְּדִין אֲקָרֵי פֶּה יְהוֹשָׁה אַהֲרֹנוֹ.
 וּשְׁפִוּז דְּאַינְזָן תְּרִין נְהֹזָרִין מְאַבָּא
 זְמַאִימָא, בְּשְׁעַתָּא דְּאַתְעָרָעַן בְּהַחִיא
 נְהִירָה דְּדִעַת, מְתַחְבָּרָן בְּחִדָּא,
 זְמַלְיָן אַתְגּוֹרָה בְּקַשּׁוֹט, בְּחַכְמָה
 בְּתַבּוֹנָה וּבְדִעַת. וּבְדִין, בֶּל

מְלִין דְקֻדְשָׁא בָרִיךְ הוּא, בָאַלְין
אַתְגּוֹרָה.

נְהַרְיָן תְּלַת אַלְין, וְעַיְלָין בָנוּ לְנוּ,
וְאַתְעַטְרוּ בְחֶדֶר. וּבְדַ
מְתַחְבָּרָן בְעַטְוֹרָא חֶד, כְּדַיֵן (ס"א וּבְדַ
מְתַחְבָּרָן תְּלַת אַלְין בְעַטְוֹרָא חֶד וְעַיְלָין בָנוּ לְנוּ
וְאַתְעַטְרוּ בְחֶד כְּדַיֵן) אַקְרָז (שיר השירים ה)
חֲפֹן מִמְתָקִים. וְאַינְן חַיָּה דְמַלְכָא,
וְאַקְרָז, מְתִיקָא דְמַלְכָא. וְעַל הַאי
בְתִיב (תהלים לד) טַעַמוֹ זָרָא בַי טֹוב
יְהֻנְאהָ יְהֻנְאהָ. וּבַהֲאי חַיָּה, תְּלִין בָל
אַינְן שְׂלִיטָן וְהַזְרָמָנָן דְמַלְכָא,
דְבִתִיב (תהלים לג) זְבָרוּתָה פַיּוֹן בָל
צְבָאָם.

בְּהֵאִי חַיְךְ שְׁלִימוֹתָא דְכֶלֶא
 אֲשֶׁרְבָּה. זְבַגְנִי בָּהּ, בְּלַ
 אֲתָזָן דְאַינְזָן בְּהֵאִי אֲתָרְבָּה שְׁלִימוֹתָא
 אֲתָחֹזְזִיא בָּהּ. אַחַה"ע, א', (נ"ד)
 גְּהִירּוֹ דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה
 דְכֶלֶא סְתִימָין. ח', גְּהִירּוֹ דְחַכְמָהָא,
 דְלָא אֲשֶׁרְבָּה וְלֹא אֲתָדְבָּק דְבָתִיב
 (איוב כה) לֹא יְדֻעַ אָנוֹשׁ עַרְבָּה. ה',
 גְּהִירּוֹ דְאִיפָּא, דְגַהְירָן נְגִיד וְנְפִיק,
 וְמְשִׁקֵּי לְכֶלֶא, וְיִנְקָא לְבָנִין, עד
 דְמְטִי הַהּזָּא רְבוּת, וְמַלְיִי לְצַדִּיק,
 וְאַיְזָה אֲתָקְטָר בְּנִקְבָּא תְּתָאָה,
 וְאֲתָבְרָכָא מְגִיה, וְלֹא מְתִפְרָשִׁין דָא
 מִן דָא. חַזּוֹר מְגֹזֶסֶם, דְבָתִיב

(שיר השירים ד) הָר הַמּוֹר גְּבֻעָת
 חַלְבָּוֹנָה. ע', נָהָרוֹ דְשָׁבָעֵין אֲנָפְּנִין,
 דְאַתְּזָנוֹ מְהָאִ רְוִיחָא, דְנֶפֶיק מַן
 פּוֹמָא, בְּדִין שְׁבָעֵין שְׁמַהּוּ דְקֹודְשָׁא
 בְּרוּךְ הַזָּא. לְקַבְּלָהּוּן בָּאָרְעָא,
 (בראשית מו) בָּל הַגְּפָשׁ לְבֵית יַעֲקֹב
 הַבָּאָה מִצְרִימָה שְׁבָעִים. הַהָּא יַעֲקֹב
 אַילְנָא בָּאָרְעָא, וְאַינְנוּ שְׁבָעֵין נְפָשׁ,
 שְׁבָעֵין עֲנָפִין.

מַאֲלִין אַתְּזָנוֹן, נָהָרוֹן אַרְבָּע
 אַחֲרָנִין. מָא' נָהָיר
 גַּימְלָא, דְאַיְהִי אָגָר טָב לְצִדְיקִיאָא,
 דְאַקְרֵי גַּמְוֵל, וְעַל דָּא בְּתִיב (ישעה נה)
 אֹז תְּתַעֲנֵג עַל יְהֻזָּה יְהֻזָּה. מָה'

נָהָיר יְיַד, הִהֵּיא חֲכָמָה, כֹּל
 אָסְתִּים בְּיוֹד, הָאִיחִי סְתִּימָא מֶבֶל
 סְטוֹרוֹי, וּבְגִין כֶּה, לֹא אָשְׁתַּבָּח,
 דְּבָתִיב, (איוב כה) וְלֹא תִּמְצֵא בְּאָרֶץ
 חַיִם. מָה, נָהָיר כֶּפֶג. הָאִיחִי
 נָהָירוּ יְמִשָּׁחָ רַבּוֹת, דְּאַתְּרָק מַאִימָא,
 לְהַהְוא אַתְּרָק דְּאַתְּקָרִי קְרֻנוֹן, וְאַקְרִי
 קְרֻנוֹ הַיּוֹבֵל. וְזֹא מְלִכּוֹת הַזָּד. וּבְגִין
 כֶּה, לִית מִשְׁיחָא, אַלְא בְּרוֹא
 דְּבָגְפָּה.

ק' מֵעַ נָהָיר ק', בְּמַה דַע' שְׁבעִין,
 כֶּה ק' מֵאָה, הָאִינְעָן שְׁלִימָן,
 וְהַבִּי הַזָּא, וּבְגִין כֶּה, בְּהַאי חַיךְ
 שְׁלִימָן דְּבָקָא. (ד"א שְׁלִמָא דְכָלָא) וּבְלַ

מְאֵן הִדְעָה רֹא דָא, וְאַזְהָר בֵּיה,
וּבָאֵה חֹלְקִיה.

גּוֹפָא דַמְלָכָא, אֲתַפְשְׁטוֹתָה
דַתְפָּאָרָת, דְגַנוּגִין בֵּיה
מְתַחְבָּרָן. דְרוֹעִין דַמְלָכָא, נְהִירָה
דֶחֶסֶד וְגִבּוֹרָה. וּבָגִין בְּךָ יְמִין
וַשְׂמָאל. מְעוֹז בְּדֻעָת אֲתַתְקָנָן, עִילָּא
בְּרִישָׁא, אֲתַתְקָנוּ וְאֲתַפְשֵׁט לְגַן,
וּבָגִין גּוֹפָא.

שְׁזָקִין אֲתַאֲחָדוֹן בְּתַרְיוֹן נְהֹרִין,
וְאַיִלָּן תַּרְיוֹן נְהֹרִין מְפַשֵּׁש.
שְׁזָקִין נְתַרְיוֹן בְּלִיּוֹן. בְּלִיה
(ס"א פְלִיאָן וּמְתַחְבָּרָן) מְתַחְבָּרָן בְּאַתְרָה חָדָר,
הַתְּמִן אֲתַבְגָּנָש בְּלָ רְבָות, וּבְלָ

מְשֻׁחָא דְגַפָּא. וּמְתַפֵּן, שְׂרִין בֶּל
הַהֹּא רַבּוֹת, לְאַתְרֵד אֲתָקָרֵי יִסּוּד
עוֹלָם. יִסּוּד, מְהַהֹּא אַתְרֵד אֲתָקָרֵי
עוֹלָם. וּמְאָן אִיהָז. נִצְחָה וְהֹדֵר, וַעֲלֵיכָן,
יְהֹוָה אֲחִינָה צְבָאות שְׁמוֹ בְּרִיךְ הַהֹּא
בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעַלְמָם וּלְעַלְמָי עַלְמָין.

כָּל הַנִּי תְּקִינֵן, אַתִּין לְאַתְחַבְּרָא
בְּחֶדֶר, עַד דְכָל רַבּוֹת קְרָשָׁא,
גַּטְיָל בְּלָא הָאֵי יִסּוּד, זָאַשְׁדֵי
לְעַקְבָּא, וּמְתַבְּרָכָא מְנִיה. אַיְמָתִי
מְתַבְּרָכָא (דף קכג ע"ב) מְנִיה. בְּשֻׁעַתָּא
לְאַתְתִּקְנֵז דִינֵין דְלִתְתָּא. וּבְרֵד דִינֵין
מְתַתְקִינֵן לְתָתָא, מְתַתְקִינֵן לְעַילָא,
וּבְלֵל תְקִינֵן דְמַלְכָא, בְּחַדְזֹוֹתָא,

בְּשַׁלְיָנוּ, דְּאֵינָן שְׁמָא קְדִישָׁא, וְהַזָּה
כֵּלָא חָדָר. וּבְדִין הָא שָׁאָרִי בְּגַעֲיוֹתָה,
דְּבָרָתִיב (תְּהָלִים כב) אֱלֹהִים נִצְבָּא בְּעֶדֶת
אֵל בְּקָרְבָּא אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט.

וּבְדִין דִּינָן לֹא מִתְתַּקְנָן לְמִתְתָּחָא,
בְּבִיכּוֹל הַכִּי לְעֵילָא. וּבְכָל
תְּקִינָן לֹא מִתְיִשְׁרָן הַכִּי, דָּהָא
אִימָא אַסְתָּלָקָת מַעַל בְּנָיָן,
וּבְנָיָן לֹא יִגְנִי, דָּהָא יִסּוֹד
לֹא אַשְׁדֵי בְּנִקְבָּא, וּבְלָל דִין
מִתְעָרִין, וְהַזָּה תְּקִיפָא שְׁלָטָא.
בְּבִיכּוֹל, תְּקִינִי מַלְכָא עַל דִינָא
אַסְתָּלָקָן, דִין דָהָא נִקְבָּא לֹא
מִתְבָּרְכָא, וּצְדִיקָה לֹא גַּטִּיל. וְהַזָּה

**תקיפה שלטָא. זוי לעלמא דינקָא
מניהו.**

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כֹּל הַנִּי תְּקִנֵּין,
אֲבָא גַּלְיִ לְזֹן, בְּגִין דְּלָא
יְיעַזֵּל בְּכֻסֹּפָא לְעַלְמָא דְּאַתִּי.
הַשְׂתָּא אַמְּאי אַצְּטְרִיבָו לְאַתְּגַלָּא.
אמֶר לֵיה רַבִּי אֲבָא, הַחֹזָא דְּאַנְא
בְּתִבְנָא מְבוֹצִינָא קְדִישָׁא, אַמְּינָא
(פתחה) לְגַבֵּי חֶבְרִיא, דְּהָא אִינְזָן
יְדַעַן מְלִין, וְהָא אַצְּטְרִיךְ לְמַנְדָע,
בְּבִתִּיב (שמות י) וַיַּדְעָתֶם בַּי אֲנִי
יְהֹוָה יְהוָה. וּבִתִּיב (שמות כט) וַיַּדְעָתֶם
בַּי אֲנִי יְהֹוָה יְהוָה. בְּגִין דְּאַתִּי שְׁבָן
מְלִין. בְּלִבְנָא. וּמְבָאן וְלֹהֵלָא,

סְתִימָן מַלְיָן בְּגַיּוֹן. וּבָאָה חִילְקָנָא
בְּהָאָי עַלְמָא, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, הָהָא
עֶד בְּעַן בְּזִיכְנָא קְדִישָׁא אַתְעַטָּר,
בְּמַלְיָן דְבַגְיָוָן.

תָא חַיּו, אֲנָא חַוִינָא לֵיה בְחַלְמָא,
וּשְׁאַיְלָנָא קְמִיה דְרַבִּי שְׁמֻעָן,
הָא אוֹלְיִפְנָא קְמִיה דְמַר, י' דָאִיה
חַכְמָה, וְהַכִּי הַזָּא וְדָאִי. ה' אַמְאָ
אִיהָז בִּינָה. אָמַר לֵי, תָא חַיּו, הָא
בְתִיב (בראשית ב) וְנַהֲרַ יַוְצֵא מֵעַדְן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַפָּנִים. מִאן הַזָּא נַהֲרַ
יַוְצֵא מֵעַדְן דָא בִּינָה. וּבְגִין בְּזָ
הַזָּא נַהֲרַ, י' סְתִים בִּינָה. וַיַּזְדַּ
פְשִׁיטָנַהֲרָא דָא מִפְלָסְטוּרַי. זְדָא

היא ה', בָּגַנֵּן כֹּה הִיא יְהָה. לְבַתֵּר
 אֲפִיקָת בֵּן תְּחֹזֶה דָאִיהוּ וָיִם, בָּגַנֵּן
 דָא ה'. לְבַתֵּר אֲוֹלִידָת וְאֲפִיקָת הָאִ
 בֵּן, וְשִׁוְויָה לְקָמָה, נָבַגַּן כֹּה יְהָזָן,
 דָהָא וָיִם לְקָמָה יְתִיב, לְיִנְקָא לִיהְיָה. וְעַל
 כֹּה תְּגִינֵּן בְּמַתְגִּינָה דִילָן, ה' ד' תְּעוֹת,
 מִדְאַתְּחָבֵר דְבָנָרָא עַמָּה אַתְעַבְּרָת
 מִחְדָּבֵן, וְאַקְרֵי ה'. לְבַתֵּר אֲוֹלִידָת
 וְאֲפִיקָת וָיִם הָהּוּא בֵּן, וְקָאִים לְקָמָה.
 וְעַל הָאִי בְּתִיב, וְנַחַר יוֹצֵא מַעַדְן,
 מְנִיה נְפִיק וְקָאִי, לְהַשְׁקוֹת אֶת חָנָן,
 לְיִנְקָא לִיהְיָה.

**הַיְוִינָה אָחוֹד בִּידֵיהָ, (נְאָ בִּיהָ) וְנַשְׁיק
 בִּידָיו. אָנָה בְּהָאִי עַדְגָּנָה**

אֲתַעֲרֵנָא, בְּכִי וְחִיָּה, וְהַזְּ תַלְתָּא
יְמֵין דְלָא אֲבִילֵנָא מִידִי. חֶדֶת
מְחֻדּוֹתָא, וְחֶדֶת דְלָא וְבִינָא לְמַחְמֵי
לֵיה וּמַנָּא אַחֲרָא. וְעַם כָּל דָא, בֵיה
אֲתַקְשֵׁרֵנָא תְּדִירָא. הַחָא בְּדַנְהִירָא
לֵי שְׁמַעְתָּהָא, חַמִּינָא דִיְקָגִיה,
הַאֲתַעַר קְפָאִי, וּבְאַין אַיִלָּן צְדִיקִיאָ,
בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא רָאִיתִי, עַלְיִיחָזָה
בְּתִיב (תְּהִלִּים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוֹ
לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אַת פְנֵיךָ.

עד כאן האדרא

איזה פטוח אתה רוצה בבן עזן?

רשימת התורמים המואנערים עזצו לאגנות חלק מהיכלי גן עדן, או תעכון נטמתם העולם האא, תמורה תרומה של 1600 ש"ח בעבור 10 סיטים על היזהו הקדוש, המחולק ל-50 חלקוי, כל חיך אתה רודך אחורי דירה העולם הזה!

צא וחשוב,איזה דירה תהיה לך
בגן עדן,לצח נצחים רק כאן
אפשר לבנות את הדירה בגין
עד!!!

כל אחד יתיר כפי רצונו לבנות
את העולם הבא שלו זכו!
היכלי גן עדן אפשר לבנות רק
בעולם הזה! ולא כמשמעותם!

המעוניין, להתקשר
טל': 0548-436784

אין חינמי! סטרא אהרה היא בחינמי!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגין עד לנצח רצחים.
החכם עיו בראשו - צא וחשוב!

ומוציאי הרבים נכוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטראס החדש "פתח אליהו המבוואר"
ובכן קונטראס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למיליאן עותקים שייחולקו חינם
 לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולbulletini מדרשות
התרומה ניתנת **שירות בית הדפוס**, עם אפשרות לחתת הקונטראס ולהקליקם בעירו,
או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.
המעוניין, להתקשר טל': 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנעל ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיזועש מכל צרה,
ידעה הסוגלה,
וניצל מפצצת אטום, ונכח לאגולה.

ספר הזהר ספר אַצְנִיעוֹתָא

אשר חקרו התנא האלקין

רבי שמואן בר יוחאי זע"א

ובו כלל את כל תורת הנסתה, ובידוע שהרשב"
ניצוץ נשמה משה רבינו ע"ה, על בן חילקו ל חמשה
חלקים בדמות חמשה חממי תורתה.

מבחן לכלי מזד שבועי ב-7 עמודים ליום

כדי שבעל הלוויין בו [בשתי דקות ביום] יוכל לסייעו
שבוע אחד, מכין שהוא כולל כל תורת הפה בקצרה
נחבב לו בלויין את כל הזוהר הקדוש. והוא כל אחד
יקום דברי התנא האלקין שני מידותי - למדו תורה
(ניטין טג א). ועל ידי למינינו זה נזכה שהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעדיר וישב בנוון במלך באש (אור החכמה).

יוצא לאור על ידי "מפעל ההאר העולמי"

בעיה"ק בית שמוש תובב"א

סיוון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"מפעלי הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar@gmail.com

תוכן הספר

- ❖ מבוא לספרא דצניעותא
- ❖ הקדמה א' לספרא דצניעותא
- ❖ הקדמה ב' לספרא דצניעותא
- ❖ ספרא דצניעותא - מהו?
- ❖ לימי השבע
- ❖ למינצח בצורת המנורה

מבוא לספרא דצניעותא

אתא בפתחי הארייז'ל, היהת ורב
שמעון בר יוחאי הוא ניצוץ
משה רבינו עליו השלום, על כן עשה
"ספרא דצניעותא" שבו חמישה פרקים
בנגד חמישה חומשי תורה, והיות
שהתורה הקדושה יש בה נגלה ונסתור,
על כן עשה גם הוא חמישה פרקים
לספרא דצניעותא שהוא נחשב לנסתור
הנסתרות, וגם שהזוהר הקדוש גם
הנגלה הוא נסתור, עם כל זה יש נסתור
הנסתרים וסוד הסתודות.

וְדֹעْ חַמְשָׁה פֶּרְקִים אֵלּוּ כּוֹלְלִים כִּמְעַט
 כָּל הַזָּהָר וַתְּקוּנִי הַזָּהָר וּכָל קְשָׁרִי
 גָּדְרִי הַאֲצִילָות, וַתִּיקְוֹן גָּדוֹל הוּא לְלִמּוֹד
 בְּכָל יוֹם פֶּרְקָק אֶחָד מִסְפָּרָא דְצַנְיעָתָא,
 וְכָבֵר גִּילּוּ לְנוּ כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאָשָׁם
 מִרְןָה אָרְרַי הַחַי שְׁלַשׁוֹן הַזָּהָר הוּא מִסְגָּל
 מַאֲדָל טהָרָת הַנֶּשֶׁמָה, "וַיַּרְקֵךְ" הַיּוֹדֵעַ
 שְׁעַסְק הַלִּימּוֹד הַזָּהָר הוּא רָאשׁ לְכָל
 הַתְּקִוּנִים" (לשונו הרקמ"ל – דרך עז הח'ים),
 וְעַל אַחֲת כִּמָה וּכִמָה חַמְשָׁה פֶרְקִים אֵלּוּ,
 אֲשֶׁר מִמְשׁ כָּל תְּבָה לֹא יַעֲרַכְנָה זָהָב
 וּכְלֵי פָז. (כלשונו תלמיד הארץ"ל המפרש את
 הספרא דצניעותא).

וּכְתַב בְּסֶפֶר נְתִיב מִצּוֹתִיךְ (נתיב היחוד
 שער ב' אות ג'), וְזָהָר לְשׁוֹנוֹ: וְדֹעْ
 שָׁכַל סִפְר הַזָּהָר וְחִיּוֹב לְמִזְדּוֹ וְחִיּוֹב

ליימוד של כתבי מרן האר"י הכל מצוות עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל א' את י') כתב, "בְּעָסָקו בְּמִתְּקִוָת לְשׁוֹן הַזּוֹהֵר וּבְאוֹר שֶׁל סְדוֹת הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים מִדְבָשׁ" מתויקים ודאי, "טעמו וראו כי טוב ה", בכל אלא יתמתכו הדינים וממש יתhapeך ברגע לאיש אחר, בלב רחוב ושם, ובזה ממתק הדינים וכורת ומשבית הקלפות, עכ"ל. ובספר سور מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב: ספר הזוהרقولו יראת שמים ומוסרים גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל אמר וכל שערה ממש לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שמו, עכ"ל.

ובתפארת שלמה (ל"ג בעומר) כתב זה לשונו: מבואר בספרים

הַרְמֹז בָּזָה, (דברים פרק לא כא) "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מֵפִי זֶרַעַז" סופי תבות יוחאי, מאשר כי הוא היה משורש נשמתו של משה רבינו ע"ה רעה מהימנה וזכותו עומד לנוג, להיות לעזר לכל הבאים לטהר, אשר בשם חסיד יקרא, לזכך נשמתו על ידי לימוד הזזה"ק, ומבאר בזזה"ק (במדבר קכ"ד): בזכות ספרא דא יפקוד מן גלוותא, וזה הרמז בראשית תבות בפסוק (شمואל א פרק ב' ט') "ר' גלי ח' סידיו י' שמרא" גימטריה "זזהר" כי

---

* * הארות *

א. והמשך הפסוק אומר: "וַיַּשְׁעֵם בְּחַשֵּׁךְ יְדָמוֹ" לרמז שמי שלא רוץ להלמוד זהה הקדוש אין לו את האור של הזזהר והפסוק קורא אותו רשות היושב בחשך, ודומים ואינו לומד, עכ"ל ספר בדי ערבות.

הוא השמירה המעליה בכל הענינים לזרק נשמה וזכותו עוזנו עומד עמננו תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם, עכ"ל. בספר בני יששכר כתוב, רבי שמעון בן יהחאי קראוהו "בוצינה קדיישא", כי על ידו נתגלו אתגרlia סודות התורה, הוא סוד האור כי האור הגנו ב תורה, על פיו נקרא ספרו הקדוש זהר, אור המבהיק מסוף העולם ועד סופו אור הטוב הגנו ב תורה, עד כאן לשונו.

יעוד כתבו המפרשים זי"ע (יפה שעה, הדרת מלך, זהר ח): דהנה ספר זה חבירו רבי שמעון בר יהחאי בחמשה פרקים בסוד עולם התקoon, וכך ה חמשה פרצופי האצלות, וסדרם

מבריותות שהי מתקבלות לתנאים מהר סיני מימות משה רבנו עליו השלום, ובאלו החמשה פרקים כלל רבי שמעון בר יוחאי זכוינו עליינו אמן רוב חכמת הקבלה, והם מעות המחזיק את המרבה, לשונו קצר בחכמה נפלאה ומפארת, וכל מאמר סובל כמה פרושים, ונראה ספרא דעתנית מאשום שנאמר (משלוייא ב) "זאת צנועים חכמה", שאין לגנות הכמה אלא למי שהוא צנוע בעשיו, עד כאן לשונו.

ויש לפרש צנועים – לחלק המילה – "ענו צמי",שמי שהוא ענו וצמא לדבר ה' ורוצח לדעת סודות תורה הוא ראוי וצריך ללמד הסודות וכל

הفرد"ס – ולכל זה בודאי יזכה על ידי
שיהגה בלמוד הזוהר הקדוש.

הרוצה לזכות לארכ את הרשב"י בביתו
ילמד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב
אתנו בלומדיינו תורהתו

כתב המקביל הקדוש רבי אברהם
אַזולָאִי זי"ע א זקנו של החיד"א
בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי
זי"ע, בספרו "אור החכמה" על ה"אדרא
דמשכנא" (שברשות משבטים דף קכ"ג ע"ב),
זה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר
שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו
עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא
רבי שעוז מעתך כמלך בעטרותיו
בראש, וישב בגונו, עכל"ק.

הקדמה

י' הָזֶה רְבִיבָה בְּשָׁמָן וְלִפְנֵי כָּל מִרְפָּא
 וְלִפְנֵל יְשֻׁעָה וְלִקְבָּלָה תְּפִלּוֹת,
 וּכְדִבְרֵי הָקָדָשָׁה הַצְדִיק הַמְלוּבָן רַבִּי
 יַעֲקֹב אֶבְיוֹחָצִירָא זָכוֹתוֹ יָגֵן עַלְינוּ אָמֵן
 בְּסֶפֶר "בְּגִידֵי הַשְּׂרָדָה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח
 (עמוֹד קַיְבָּע עַל הַפְּסָוק "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דָלוֹתִי
 וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֹה לְשׁוֹנוֹ: נַחֲזֵר לְעַנְיוֹן
 רָאשׁוֹן שְׁפִרְשָׁה לְהַשְׁלִימָה הַמְזֻמָּר עַל
 הַדָּרֶךְ הָרָאשׁוֹן שְׁפִרְשָׁתִי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים
 ה' דָלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", הַגָּהָה כְּתַבְנוּ
 דְּכַשְׁחוֹשֵׁב הָאָדָם תָּמִיד שְׁהַשְׁכִּינָה בֵּין

עיניו כמו שנאמר "שוויתי ה' לנגדי תמיד", הקב"ה מדיח מעליו כל המתרגמים והמשתינים ומקבל תפלתו, ובכל עת שהוא קורא לו הוא עונחו. ועל זה יש להקשות כי לא שיק הדבר זה כי אם ביוודאי סודות ה' לעשות יהודים למעלה וכן כמו שאמר נמי דוד המלך עליו השלום "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקרהו באמת", והאמת הוא, שידע סודות ה' לעשות יהודים במפרקבה העליונה, ואם אינו יודע, דבר פשוט הוא דהჩיזונים דוחים תפלותו לחוץ, ואם כן, היכי אמרין עכשו דעתיה האדם משווה ה' נגד עיניו ענהו ה' בכל עת שהוא קוראו, ומדקה מעליו כל המשתינים, ולזה בא

דוד המלך עליו השלום להשמיינו דהקב"ה בוחן כלות, וכשרואה שהאדם בונתו לעבוד אותו בלבב שלם, ודואג לדעת סודו ויהודיו כדי לעובדו כראוי, ועודין לא השיגה ידיעתו, כגון זה הקב"ה מחזק בידו ומגן עליו מן החיצונים, וננתן בלבו חכמה ובינה לדעת סודות התורה ויהודה, וזה שאמר הכתוב כאן "שומר פתאים ה", הפתי ידוע הוא שאין לו דעת, ולגבי יהוד ה' כל זמן שאין האדם יודע הסודות כדי לעשות יהודים עדין פתי הוא, וייש עליו קטרוג מן החיצונים, אמנים כשרואה הקב"ה שהאדם נתן דעתו ולבו לחקור ולהבין סודות התורה כדי לעבד ה' בשילמות, מאותה שעה

שָׁנְתַנוּ דַעַתָּנוּ הַקָּבָ"ה שׁוֹמֵרוֹ וּמְגַן עַלְיוֹ,
 וְעוֹנֶה אֹתוֹ בְּכָל עַת שֶׁהוּא קֹרֵא, כְּמוֹ
 שֶׁנִּאמֶר לְדָנִיאָל (דָנִיאָל פָּרָק י' י"ב) "וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל תִּרְאָ דָנִיאָל כִּי מִן הַיּוֹם הַרְאֵשׁ
 אֲשֶׁר נָתַתْ אֶת לִבְךָ לְהַבִּין וְלְהַתְּعַנְּתָה
 לִפְנֵי אֱלֹקִיךְ נָשְׁמַעוּ דְבָרִיךְ וְאַנְיָ בְּאַתִּי
 בְדָבָרִיךְ", הָרִי מִבָּאָר דְכַשְׁנַתָּנוּ לְבוֹ
 לְהַבִּין וְלְהַתְּعַנְּתָה נָשְׁמַעוּ דְבָרִיךְ, וְלֹזָה
 אָמַר עַכְשָׁו "שׁוֹמֵר פִּתְאִים ה'", הַמִּנְחָה
 שְׁעָדֵין לֹא הַבִּינוּ בְּסֻודֹת הַתּוֹרָה
 וּבִיחוּדִים, אֲבָל נָתַנוּ דִעַתָּם לְהַבִּין,
 מִאוֹתָה שָׁעָה שָׁנְתַנוּ דִעַתָּם שׁוֹמְרִים ה'
 וּמְגַן עַלְיהֶם וּמְחַזֵּיק בָּיִדָּם עד שִׁבְינָה.
 וְאָמַר דָוד עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם, וְגַם אַנְיָ
 "דָלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", דְהִיָּנוּ עַכְשָׁו אַנְיָ
 דָל מִידִיעָת הַסֻּודֹת כְּרָאוֹי, וְאַנְיָ

מתפלל ומתחנן לפניו יתברך שיווש עני מן הדלות זהה, ויאיר עיני בסודות תורתו כדי לעשות רצונו כרצונו. והנה דילותי ולי יהושיע ראשינו' תבות יוד, ויוד היא בחכמה שהוא אבא, ומהם הוא עקר סודות התורה, ורמז הדבר הזה כאן, להודיע שען עניין זה הוא מבקש شيئا' לו סודות התורה. עוד, יהושיע אותיות יהוי ש"ע, משום דהזוכה לסודות התורה באמות כראוי, זוכה להארת ש"ע נהורין. ואמר בשאזהה לסודות התורה כראוי ולש"ע נהורין, אז באותה שעה אומר לנפשי "שובי נפשי למנוחיכי כי ה' גמל עליכי", עד כאן לשונו.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב
גמר הוא למד ולדעת סודות
התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל
הפחות לבקש ולבנות לדעת וזהו
בודאי על ידי שבתachelה ילמד סדר
זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער
בלבו אש אהבת ה', וחשחת למוד
התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני
אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי
החכמה העלונה, וכמו שסדר מrown הבן
איש חי למוד בסעודתليل הסדר על
פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים
חלק א' סימן נ"ד) שכח אכילת מצה היא
לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבת]
עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא
 לרפואה, רפואה גופנית ורפואה

נְפִשְׁית, וְכֹל הַאֲכֵל מֵצָת מְצֻוָּה זָוֶחֶת
 לְהִארת הַחֲכָמָה הַעַלְיוֹנָה וְלִדְעָת וְלִהְבִּין
 אֶת סּוֹדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁזֶה הַעֲקָר לִדְעָת
 וְלִהְבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה.
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ: חֲגָא דְּפָסָחָא דְּרוֹעָא
 יָמִינָא כִּמָּה חָבֵיב אַנְתָּה וַיַּקְרֵר... הָאֵי
 לְחַמָּא אַיִּקְרֵר מֵצָה בְּגַיְן דְּקָא מְשִׁידָד
 וּמְבָרְחָת לְכָל סְטָרִין בַּיָּשִׁין דְּעַבְּדִיא בְּהָוּ
 קָטְטָה... בְּהָ אַכְלֵין יִשְׂרָאֵל מִכָּלָא
 דְּאָסּוֹתָא, בְּהָ אַכְלֵין מֵצָה דָּאֵיהִ אָסּוֹתָא
 לְמַיעַל וּלְמַנְדָע בְּרֹזָא דְּמַהְמַנוֹתָא, דָא
 אֵיהּוּ נְהַמָּא דְּאַחֲפִיםּוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
 חֲכִמָּתָא עִילָּאָה דְּאוֹרִיָּתָא וְעַלְוָה
 בְּאַרְחָהָא. (עַזְנָן שֶׁם בָּאַרְךָ). וּבָן הָוּ בְּזַהָר
 הַקָּדוֹשׁ פָּרְשָׁת תְּצִוָּה (דף קפג ע"ב), שִׁכְתֵּב
 שְׁשִׁנִּי לְחַמִּים אַכְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיצְאוּ

ממצרים, א, מצה, ב, מניך, ובשניהם סגולה לדעת סודות התורה, ואמר

* * הארות *

ב. כתוב ב"מגלה عمוקות", שהמן הוא כנגד הלווחות כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, ולכן נזכר כ"ח פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות שנזכרו בתורה, יד פעמים בפרשת כי תשא ויד פעמים בפרשת עקב", עכ"ל (עיי"ש אופון ק"ע). – ואפשר לرمז בזה, שהמן נותן כוח לקבל את סודות התורה וכן הלומד סודות התורה, בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליה של מעלה, ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כה ה'", ויש בנוטן טעם כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי הזהה"ק: (במדבר פרק י' פסוקים י-כא) ועתה יגדל נא פה אדני"י כאשר דברת לאמר. ה' אריך אפיקים ורב חסד נשא עוז ופשע ונקה לא ינקה פקד עוז אבות על בניים על שלשים ועל רבעים. סלח נא לעוז העם זהה בגודל חסוך וכאשר נשאתה לעם זהה ממצרים ועד הנה. ויאמר ה' סלחתי לך. ואולם כי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ. שלומדי הזהה הקדוש מרבים הרחמים

הרשב"י במקילתא "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן" (הובא בפרש"י דברי הימים ב, לא, ד), ובזהר הקדוש פרשת בשלח (דף סב ע"ב) כתוב: **ביהיא שעטאת נטר טלא קדיישא... ומה הוא טלא דגהורה עילאה קדיישא היה נגיד נחית מנא לחתא... ויהוא מנא היה סליק ריחין דכל**

———— הארות *————*

והחסדים מי"ג מדות הרחמים ומעוררים את כל עם ישראל לתשובה ואוזוכים לו"ז אמר ה' **סלחתך כדברך**", ועל ידי זה תملא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים **"וימלא כבוד ה' את כל הארץ"** ותתבטל מלכות הרשעה וערב רב בת דליה מן הארץ, [כמבואר במהרחה"ו הקדמה עץ חיים], ואז יבוא משיח ברחמים וחסדים, כמו שאמרו חז"ל, (סנהדרין דף צ"ח א') אמר רבי אלכסנדרי רבי יהושע בן לוי... כתיב וארו עם עני שמייא כבר אנש אתה... זכו עם עני שמייא.

בוסמִין דגינַתָא דעדָן... וּמְבָרֵךְ לְמֶלֶךְ
 קָדִישָׁא עַילְאָה, וּכְדִין מִתְבָּרֵךְ בְּמַעֲוִי,
 וְהַוָּה מִסְתְּכָלֵל וַיַּדְעַ לְעַילָּא וְאַסְתָּכִי
 בְּחַכְמָה עַילְאָה, וּעַל דָא אַיְקָרְזָן
 דָוָר דָעָה, וְאַלְין הוּוּ בְנֵי מַהְמַנוֹתָא
 וְלַהֲזָן אֲתִיהָבָת אָוָרִיָּתָא לְאַסְתְּכָלָא בָהּ
 וְלַמְנַדֵּע אַרְחָהָא. עַד כָּאן לְשׂוֹנוֹ הַקָּדוֹשָׁ
 (עַזְן שֶׁם בָּאַרְךָ). וּמְבָאָר שְׁפָאָשָׁר אָכְלוּ
 אֶת הַמָּן הָיָה מִתְבָּרֵךְ בְּמַעֲיוֹם וּקְבָלוּ
 אָוָר רַוְחָנִי וּרְאוּ מַה שְׁלֵמָעָלה וּזְכוּ
 לְחַכְמָה הַעֲלִיּוֹנָה וּעַל זֶה נִקְרָאוּ דָוָר
 דָעָה, וְהֵם הַיּוּ בְנֵי הַאֱמֹנוֹנָה, וְלָהֵם נִתְנָה
 תּוֹרָה לְהַסְתְּכָל בָהּ בְּפָנִים יוֹתָה וְלִדְעָת
 דַרְכֵיהָ. וּמוֹכָח מִדְבָּרֵי הַזּוֹהָ"ק שְׁעַקָּר
 נִתְנָתָה הַתּוֹרָה נִתְנָה לְאַלְוּ שְׁלֹמָדִים
 סּוֹדּוֹתָיהָ.

האוֹר הַחַיִם הַקָּדוֹש פְּרִשָּׁת וִיחֵי (מט, יא) כתוב שפחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, שאריך שתתעסכו ישראל בינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "יינה של תורה" (גם אין גימטריה סוד).

וַיַּדְעֵעַ המעשה עם החכם באשי של בבל "הרבות הלל" זיע"א (הסבא של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול, אך לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן אליו בועל "כֶּרֶם שְׁלָמָה" על העז חיים (אביו של הראשון לציוון המקובל הגה"ץ הרב מרדכי אליהו זצ"ל) **דע לך אם לא תלמד**

חכמת הקבלה תctrיך לחזר בגלאול, וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא יעדן לך כל תורה, ותctrיך לחזר בגלאול אפילו ג' פעמים עד שתלמד חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והאריך ימים למעלה ממאה שנים ונהעשה חכם

* * הארות *

ג. חכם יהודה פתיה ז"ע – מוגלה מה שכותב בסוד: החפש בחיים יתחיל ללימוד קבלה: מרבניו זצ"ל שמענו שלא פעם עין לתלמידי חכמים גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמן לעסוק בתורת הח"ז ולימוד קבלה. ומספר בנושא זה שזכיר בקטנותו הלך ביחד עם חכם יהודה פתיה זצ"ל ואביו זצ"ל לבקר את אחד מוחו"ר בבבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בגדוד כששכב על מיטת חליון, כשהעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתיה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו

גדול בקבלה. ובאמת כבר כתוב זאת החכם הצדיק המקובל הקדוש רבי יהודה פתיה זכותו יגן עליינו אמן

* * * הארונות *

שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתח? ענה לו ח' יהודה, כתבתني לו שמצד לימוד הפשט התקנון שלו נגמר, ואם חפץ בחים הרי שיתחיל ללימוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר ימים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים וכי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל") קווים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרוי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לארכיות ימים: מרביה תורה מרובה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפреш בס"ד, DIDOU דאורות המוחין נקראים חיים (עז חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלוקת הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, תלומד גם בחלוקת הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמה אחריו) - (הערות המחבר: ולפי זה מובן

בַּבְּאוֹרֹה עַל הַפְּסוֹק (איוב פרק ל"ג, כ"ט) "הָן כָּל אֱלֹה יִפְעַל אֶל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עַם גָּבָרִיד", שֶׁמֵּי שֶׁלֹּא לוֹמֵד אֶת תּוֹרַת הַסּוֹד מִכֶּרֶחֶת לְחַזֵּר בָּגְלָגָול אֲפִילוּ כִּמְהָ וּכְמָה פְּעֻמִּים וַעֲדָה הַבִּיא אֶת הַפְּסוֹק (ירמיה פרק כ"ב, י") אֶל תַּבְכּוּ לִמְתָּה וְאֶל תַּנְדּוּ לַזְבּוֹן בְּכָבוֹד לְהַלֵּךְ כִּי לֹא יִשּׁוֹב עוֹד וּרְאָה אֶת אָרֶץ מַולְדָתָו", כִּי מֵי שְׁמַת וּכְבָר חֹזֵר בָּגְלָגָול עוֹד בָּאַמְצָעָה הַלְוִיה שְׁבּוֹכִים עַלְיוֹן, וְלֹכְן אָוּמֵר אֶל תַּבְכּוּ

* * * הארונות *

הוראת רבי יהודה פתיה ז"ע לחולמים ולכל אחד ללימוד תורה הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: **לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ מִנִּי שְׁחַת לִאּוֹר בָּאוֹר חַיִים**, לומד לך שם ירצה להשיב את נפשו ולהצילה מורדת שחית צריך לקבל את אוור התורה אוור הגנוו ולימוד תורה הזורה הקדוש.

לִמְתָּה כִּי הוּא כָּבֵר חָזֶר לְעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֹא
בְּכוּ לְהוֹלֵךְ זֶה שָׁלֵם תּוֹرַת הַסּוֹד כִּי
רַק הוּא זֹכֶה לְגַן עַדּוֹ הַעֲלִיוֹן, עַד כֹּאן
תְּכַן דְּבָרָיו.

וּמְפָלֵל זֶה רֹאִים כִּמְהָחָזֶה קָדוֹשָׁה
לְלִימָד תּוֹרַת הַסּוֹד, וּכְאָשֶׁר
לוֹמֵד בְּגִירָסָא אֶלְזוֹ הַסּוֹדוֹת, מְטַהֵר אֶת
נְפָשׁוֹ, וּמִזָּה יָבָא לוֹ הַבְּנָה בְּכָל חַלְקֵי
הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, עַד שֶׁגַּם יָזְכֵה לְלִימָד
בְּהַבְּנָה אֶת תּוֹרַת הַסּוֹד. וּמְפָלֵל מִקּוֹם
עָצָם הַלִּמְוֹד מִזְפֵּךְ הוּא, וּבְעוֹלָם הַבָּא
בוֹדָאי יַלְמֹדוּהוּ אֶת הַפְּרוֹשִׁים הַעֲמָקִים.
עַל כֵּן הַגְּשָׁנו לְכֶם כֹּאן אֶת הַקּוֹנְטֶרֶס
הַזֶּה, שִׁיהָא מִצְוֵי אַצְלֵל כָּל אֶחָד,
וַיַּלְמְדוּ בְּכָל עַת, וּבְכָךְ יְהָא לוֹ חַלֵּק
בְּנִסְתָּר הַגְּסִתּוֹת שְׁלַמְדָנוּ הַרְשָׁבָ"י

זיע"א. ועוד דעת עתה נחבא למود זה, ולא היה שגור בפי כל, וממשmia קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליזכרנו ולעשות רצון בוראננו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבע ניחינו מאربע פנפות הארץ ב מהרה דיון, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גודלה לפרסמו ובקה נוטל השכר בנגד כולם, כדייתא

ה. א) הצדיק אינו נותן شيئا' לעניינו ביום ובלילה עד שמכיה הרשעים ו מביאם שישבו בתשובה (זוהר הקדוש, חלק א, כ:) ב) אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חבירו למוטב היו רודפים אחרי תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זוהר הקדוש פרשת תרומה ככח, ב - כתט, א). ג) מצוה שאתה

בְּסֶפֶר חֲסִידִים, וּבְסֶפֶר קַבָּה יִשְׁרָאֵל מְצֻנָּה שֶׁאֵין לָהּ דُורְשִׁים כָּל הַמְּתַעַסְק בָּהּ נוֹטֵל שְׁכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם. [זעין בְּסֶפֶרְנוּ גִּדּוֹלָת תַּחַק"ס פָּרָקִים י'ט, כ, כא בענין מצות זיכוי הרבים ושכרה].

"זֶכְרָן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְתַלְמִידָיו בְּנֵי שְׁנָנוּ מִדּוֹתִי", וּפְרָשָׁן רְשָׁ"י, לִמְדוֹ

* * הארונות *

ראה שבני אדם נהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממותנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו' (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד). ד) כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמות מצוה, - ומזכה שאין לה רודפים רדוֹף אחריה לעשotta, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרוועה אנכי שנתעלמאתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

תורתינו (גיטין סז, א), חובה קדושה עלינו לקים רצון הפנא האלקי הרשב"י זיע"א, אשר עליו אמרו בזוהר הקדוש (ויצא קנו, א) רבבי שמעון דנהיר כל עליו באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגינהה (עכ"ל).

ובמה נזכר לדורנו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שישב בינו, וימליך טוב בעדינו ובזכות זה נגלי ב מהרה ברחמים. וכותב ריבנו יוסף חיים זיע"א בספריו חיים והשלום על התהלים (ע"ד, י"ג) זה לשונו: "שברת ראשי תנינים על המים", נראה לי בס"ד על פי מה שכתו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות ג): לעתיד ישבר נו"ן דנחש ודשון

ויהי מ"י, וזו הוא אותיות משיח, וזהו "שברת ראשית תנינים" – לנ"ז של נחש ושטן "על המים" - בזכות התורה שיש בה מי ים, עכ"ל. ובזכות תורה זוher ששורשה מהבינה הנקראת מ"י נזכה לגאלה השלמה בבייאת משיח צדקנו ברחמים, "ובספרא דא יפקון מן גלוותא ברחמי", במהרה בימינו אמן כן יהיה רצון.

התפילות לפני הלימוד נמצאות לעיל לפני האדרא זוטא

* הארות *

1. כוונתו דמושיח עם הכל גימטריה שטן, "ושברת ראשית תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן שלידי התורה הנקראת "מי" ישבר את ראשם ומזה יצمح משיח בן דוד בב"א.

ספרא דצניעותא

← זוהר תרומה דף קע"ז ע"א →

מַאן צְנִיעוֹתָא דְסֶפֶרָא. אָמֵר רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, חֲמִשָּׁה פְּרָקִין אִינּוֹן
דְּכַלְילָן בְּהִיכְלָל רַב, וּמְלִיאָן כֹּל אַרְעָא.
אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, אֵי בְּלִילָן הַנִּי, מְפַלְחוֹ
עֲדִיכְיִי.

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַכִּי הוּא, לִמְaan דְעַאל
וְנִפְקָה, וְלִמְaan הַלָּא עַאל וְנִפְקָה לֹאו
הַכִּי.

מַתְלָא לְבֵר נִשְׁתָּוחַה דִּיוֹרִיה בִּינִי
טוֹרִין, וְלֹא יָדַע בְּדִיןִירִי מְתָא.
זָרָע חַטִּין וְאָכַיל חַטִּין בְּגַנּוֹפִיהָו. יוֹמָא חַד
עַאל לִמְתָא, אֲקָרִיבו לִיה נְהַמָּא

טָבָא. אָמַר הַהוּא בֶּר נְשָׁה, דְּנָא לְמָה. אָמַרְוּ
 נְהָמָא הַוָּא לְמִיבֵּל. אָכֵל וּטְעֵם לְחַדָּא
 לְחַבִּיה. אָמַר וּמָה אַתְּעָבֵיד דָא. אָמַרְוּ
 מְחַטֵּין. לְבַתֵּר אֲקָרִיבוּ לֵיה גְּרִיצֵין דְּלִישֵין
 בְּמַשְׁחָא. טְעֵם מְפִיָּהוּ, אָמַר וְאֵלֵין מָה
 אַתְּעָבֵידוּ. אָמַרְוּ מְחַטֵּין. לְבַתֵּר אֲקָרִיבוּ
 לֵיה טְרִיקִי מְלָכֵין, דְּלִישֵין בְּהֻבְשָׁא
 וּמַשְׁחָא. אָמַר וְאֵלֵין מָה אַתְּעָבֵידוּ.
 אָמַרְוּ מְחַטֵּין. אָמַר וְדָאי אָנָא מְאַרְיִ דְּכָל
 אֵלֵין, דְּאָנָא אֲכֵיל עַקְרָא דְּכָל אֵלֵין דְּאִיהוּ
 חַטָּה. בְּגִין (דף קע"ז ע"ב) הַהוּא דַעַתָּא מַעֲדוֹנִי
 עַלְמָא לֹא יְדַע וְאַתְּאָבֵידוּ מְנִיה. בֶּה, מָאן
 דְּנִקְרִיט בְּלָא, וְלֹא יְדַע בְּכָלָהוּ עַדְגִּינִין
 דְּמִהְגִּינִין, דְּנִקְרִין מְהַוָּא בְּלָא.

הקדמת ספרא דצניעותא

מהו ספרא דצניעותא? אמר רבי שמעון בר יוחאי, בספר זה יש חמישה פרקים, הכלולים בהיכל גדול ורב וממלאים את כל הארץ, אמר רבי יהודה אם אלו כלולים כל כך מכל החכמה, אם כן הם עדיפים וטובים יותר מהיכל ולא ילמדו יותר? ענה לו רבי שמעון, אכן כך הוא הדבר למי שזכה ונכנס באמיתות ל עמוק סודות התורה ויוצא ממנה בשלום רק הוא רואה את כל החכמה (שהרי הוא שם כמו בן בית והשכינה מגלית לו היכל), אבל למי שלא זכה כראוי אינו כן. וממשיך רבי שמעון בר יוחאי להסביר וממשיל על כך משל:

משל לאדם פשוט, שהיה גר בדירה שהיתה בין החרים, ולא היה מכיר ויודע את אורח החיים הנהוג בעיר, ומרוב פשטותו וריחוקו זרע חיטים, ואכל החטים כמותם, הינו ללא עיבוד ואפייה.

יום אחד נכנס אדם זה לעיר הגדולה, והגישו לפניו לאכול לחם משובח וטוב, שאל אותו האדם את מארחיו, מהו הדבר הזה ולמה הבאתם לי אותו? אמרו לו זהו לחם לאכול, אכל את הלחם, והיה טעים וערב מאד לחיכו, לאחר שאכל שאל, מה נעשה לחם זה? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לפניו עוגות שנילשו בשמן, טעם מהם, שאל, ואלו מה נעשה? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לו מאפה מיוחד של מלכים,

שהיו נילשים בדבש ושמן, שאל אותם,
ואלו ממה המה עשויים? אמרו לו, אף
הם מחייבים.

אמר אותו האדם הכהן, אם כך, כל
אלו נעשו מחייבים אשר הם ברשותי
ובבעלותי תמיד, ואני זוכה ואוכל את
העיקר שהוא החיטה. ובגאל דעתו
הקלוקלת הזאת לא ידע מעדרני עולם
ונאבדו ממנו הכל.

משל זה של הרשב"י הוא ממש דומה
לنمישל וזוהו האדם אשר לומד את
התורה ואת עיקרי הכללים, אך עדין
לא זוכה ואיןו יודע וمبין את עמוק
סודות התורה.

משל זה ממחיש לנו BIOTER כמה התנה
האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ז"ע"א,
היה מחשב את חמשת פרקים אלו של

”ספרא דצניעותא“ יותר מכל תורה הסוד וספר הזוהר הקדוש הראייה שרק על זה רצה להמחיש הדבר במשל והסביר את זה יותר מכל הדברים האחרים, ופשטוט.

כמו כן מובא בכתביו האר"י ז"ל, חמישה פרקים אלו של ”ספרא דצניעותא“ הם כנגד חמישה חומשי תורה וכוללים בתמצית כמעט כל ספר הזוהר והתיקונים והם חלק הנסתיר שבנסתרות הזוהר, ותיקון גדול ביותר לנשمت האדם לקרוא בכל יום ויום לכל הפחות פרק אחד מ”ספרא דצניעותא“.

וכידוע שהקורא את לשון הזוהר הקדוש, אף על פי שאינו מבין מה שהוא קורא, עושה בכך תיקון גדול לנשמו ומרקם את הגאולה וזוכה

למעלות רמות ונשגבות ולברכה בשני העולמות.

וכל שכן חמשה פרקים אלו שהם בבחינת סוד שבسود, כל מילה ומילה מהם לא יעדכנה כל זהב תבל ואוצרות מלכים וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום הנחמדים מזוהב ומפוז רב וגוי.

אחרי שראינו את חשיבותם הגדולה של ספרא דצניעותא, ראיינו לנכוון להדפיסו ולהפיצו בקרוב כל עם בני ישראל, במחודרת כיס מפוארת וכן באותיות מאירות עיניים, עד כדי כך שבעל יתאפשר לכל אדם לקרוא בו וליהנות מאורו ולזכות לברכות גדולות ולכל המעלות הנשגבות האמורות אודות העוסק בספר הזוהר הקדוש עיין ספרנו אור

הזהר, וכן בספרנו מאורות הזהר
ועוד.

יהי רצון שיתקיים בנו תפילה זו של הרשב"י שביקש והתchanן "יהא רעו אקדמך דתפתח ליבאי באורייתך ותיהב לי בנין דכריין דיעבדין רעותך ותשלים משאלין דלייבאי וליבא דכל עמק ישראל לטב ולהין ולשלם, וכל העוסקים בספר זה יזכו להתרך ממוקור הברכות ברוך הוא, ובכל ברכות האמורות בתורה, וימלא ה' יתרך את כל משאלותיהם לטובה ולברכה לעובדתו יתרך, ונזכה להרמת קרן התורה וקרן ישראל ונזכה לבניין בית המקדש קיבוץ נדחי ישראל על ידי מישיח צדקנו ב מהרה.

ספר הוזהר
ספרא דצניעותא

זוהר פרשת תרומה קעו ע"א עד קעט ע"א

פרק א קדמה

הָאָנָּא. ספרא דצניעותא, ספרא דשקל במתקלא. (תנא)
העד לא תהה מתקלא, לא הו
משגיחין אפין באפין, זמלבין
קדמאין מיתג, זויניגוון לא

הָאָנָּא, ספרא דצניעותא, למדנו בספר הצניעות
זהה, הוא ספרא, דשקל במתקלא, ספר השkol
במאזני הקודש, ואין בו דבר יתר, ואין בו דבר
שאינו נוקב ויורד לים החכמה (חכ"ד זוהר הסולם ומפרשין).

אֲשַׁתְּבָחוֹ, וְאָרְעָא אֲתַבְּטָלָת. עַד
הַרִּישָׁא דְכִסְוֵפָא דְבָל בְּסֻפִין,
לְבָזְבָזִי דִיקָר אַתְקָוָן, וְאַחֲסִין.

הָאֵי מַתְקָלָא תְּלֵי בְאֶתֶר דְלָא
הַוָּה, אַתְקָלוֹ בֵיה אַינְזָן
דְלָא אֲשַׁתְּבָחוֹ. מַתְקָלָא קָאִים
בְגַנְפִיה. לֹא אַתְאָחָד, וְלֹא אַתְהָווִי.
בֵיה סְלִיקָן, זְבֵיה סְלִיקָוּן דְלָא הַוָּן,
וְהַוָּן, וְיַהֲוִין.

סְתָרָא גַו סְתָרָא, אַתְהָקָו וְאַזְדָמָן,
בְחָד גַוְלָגְלָתָא, מְלִיאָא
טְלָא דְבָדוֹלְחָא. קְרוֹזָמָא דְאוֹירָא
אַזְדָבָה וְסְתָהִים, אַינְזָן עַמָּר נְקִי תְלִין
בְשַׁקְוִילָא, רְעֹזָא דְרַעֲזִין אַהֲגְלִיאָא

בְּצַלּוֹתָא דְּתַתָּאִ, אֲשֶׁרֶת הַקִּיחָה
הֲלֹא נָאִים בְּגַטֵּיר הַדִּירָא, אֲשֶׁרֶת הַתָּחָתָא
דְּתַתָּא, בְּאֲשֶׁרֶת הַגְּהוּתָא דְּגַהְיוֹ דְּעַלְּאָה
(הַבִּיה), תְּרִין נַקְבִּין דְּפִרְדְּשָׁקָא,
וְאַתְּעַר רַזְחָא לְבָקָא.

בְּרִאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים את
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
שִׁיתָא, בְּרִאָשִׁית בָּרָא שִׁית עַלְיָהוֹ
בְּוַלְיָהוֹ לְתַתָּא, וְתַלְיָין מִשְׁבֻּעָה
הַגּוֹלְגָלָתָא עד יְקִירָה דִּיקִירָהָתָא,
וְהָאָרֶץ הַגִּינְגָּא לֹא בְּחוֹשְׁבָן, וְהָא
אַתְּמָר, וּמְהַהְיָא דְּאַתְּלַטְּיָא נַפְקָא,
דְּבָתִיב (בראשית ה) מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר
אַרְךָ יְהֻזָּה אַהֲרֹנוֹ. הַוְתָּהָה מֵהָזֵבֶן

וְחַשֵּׁךְ עַל פָּנִים תְּהוֹם וְרוֹיחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פָּנִים חֲמִים. תְּלִיסָר,
 תְּלִין בְּתְלִיסָר יְקִירָה דִּיקִירָה.
 שִׁיחָה אֱלֹפִי שְׁנִין, תְּלִין בְּשִׁיחָה
 קְרָדְמָאי, שְׁבִיעָה עַלְיָהוּ,
 דְּאַתְּקָרֶף בְּלָחוֹדוּ. וַיְתַהֲרִיב בְּלָא
 בְּתְרִיסָר שְׁעָתִי, דְּבָתִיב הִיאָתָה תְּהוֹ
 וּבְהָזֵן וְגַן, תְּלִיסָר יְקִים לְזֵן בְּרָחְמִי,
 וּמְתַחְדֵּשׂ בְּקְרָדְמִיתָא, וְקָמוֹ (ס"י קָמוֹ)
 בָּל אַיִן שִׁיחָה. בְּגַן דְּבָתִיב בְּרָא,
 וְלַבָּתָר בְּתִיב הִיאָתָה, הָהָא הָזָות
 וְנָאִי, וְלַבְּטוֹפָה תְּהוֹ וּבְהָזֵן וְחַשֵּׁךְ,
 (ישעה ב) וְגַשְׁגַּב יְהֻזָּה אֲדִיעָה לְבָהָזֵן
 בְּיּוֹם הַהָזָא.

גָּלוֹזֶפִּי הַגְּלִיפִּין בְּחִזּוֹג דְּחַזּוֹא אֲרִיךְ,
וּמְתַחְפֵּשֶׁט לְבָאָן זְלָבָאָן,
זְנַבָּא בְּרִישָׁא, רִישָׁא (אַחֲרוֹא) אֲחִיד
אֲפַתְּפִין, אֲעַבָּר וּזְעִים, נְטָר וּגְנִיזָׁ.
חָד לְאַלְפִּי יוֹמִין וּעֵירִין, אַתְּגַלְיָא (נְאָ
אַתְּמַלְיָא) קְוַלְטָרָא בְּקַטְרוֹן, סְנַפִּירָא
בְּעַדְבּוֹן, אַתְּבָר רִישָׁה בְּמִינָן דִּמְאָ
רְבָא, דְּבַתִּיב (תְּהִלִּים עַד) שְׁבִרְתָּה רָאשָׁ
תְּגִינִים עַל הַמְּפִים, תְּרִין הָווֹ, חָד
אַתְּחֹרֶז, תְּגִינִם בְּתִיב חָסָר. רָאשִׁי,
בְּמָה רָאָת אָמָר (יְחִזְקָאָל א) זְדָמוֹת עַל
רָאשִׁי תְּחִיה רְקִיעָ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיֹּהִי אֹור,
הַיּוֹנָה דְּבַתִּיב (תְּהִלִּים לג) בַּי

הוּא אָמַר וַיְהִי, הַזֶּא בְּלִחוֹדֵי. לְבַתֵּר
 אֲתַחֲרוֹז חֶד יְהוָיִ יהָז וַיְהִי בְּתִרְאָה
 שְׁבִינְתָּא לְתַחַת, כַּמָּה רַה' שְׁבִינְתָּא
 אֲשֶׁתְּפָח, זֶבֶחֶד מַתְקָלָא אַתְקָלָן.
 וְהַחַזְתָּ רְצֹזָא וְשׁוֹב (יהזקאל א'), דְּבָרִיב
 נִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר בַּי טֹב,
 (ישעה ג) אָמְרוּ צָדִיק בַּי טֹב, הָאֵי,
 בְּמַתְקָלִיה סְלִיקָא, קְדֻמָּה בְּלִחוֹדֵי.
 זֶבֶלָא לְחֶד אֲתַחֲרָה, אֲתַחֲתָא
 וְמוֹדָעָתָא, בְּלִילָן דָא בְּרָא, בְּיוֹ"ד
 ה"א, כְּתִרְין רְחִימָן דְמַתְחַבְּקוּ.

שְׁוִיכָא נְפָקָון מְעַנְכָּא דְשִׁרְשָׁא
 דְגֻפָּא, לְיִשְׁן מְמַלֵּל
 רְבָרְבָּן, לְיִשְׁן דָא סְתִים בֵּין יוֹ"ד

זה"א. **דְבָתִיב** (ישעה מד) זה יאמר
 לְיְהֻדָּה אֲחֵינוּ אָנוּ, זה יקרא בשם
 יעקב, זה יכתוב ידו לְיְהֻדָּה אֲחֵינוּ,
 ובשם ישְׂרָאֵל יבנה, יבנה ממש, זה
 יאמר לְיְהֻדָּה אֲחֵינוּ אָנוּ, אחרתא.
 זבלא אהתר בעיה", בלא כליזן
 בלישן, סטים לאימה, דהא
 אהפתחת ליה, הנפיק מיניה. אבא
 יתיב ברישא, אימה באמצעהה,
 ומתרסיא מבאן ומבען, ווי למאן
 הנלי ערייהון.

ויאמר אליהם יהי מארת ברקיע
 השמים, שליט דבר
 בנוקבא, (ס"י שלימו דבר ונוקבא) **דְבָתִיב**

(משל' י) זצדייך יסוד עולם, נהיר
 יוזד בתרין, נהיר ומעבר לנוקבא.
 אתייחדר יוזד בלחויזי, (ובתר כו)
 סליק בדרכיו לעילא לעילא,
 אתחשבא נוקבא, ואתנהירת אימה
 ומתקפה (דף קע"ז ע"א) בתרעוי,
 אתה מתקפה דבליל בשית,
 ומביביא פתקה, ואחד לרתקה
 להאי נלהאי, ווי למאן דגלי
 פרתקה.

פרק א תנינא

דיקנא מהימנעה. (דיקנא) לא
 אדרבר, בGIN היה
 יקירותה דבלא. מאידען נהקרת,

בְּסִחְרֶנְהָא דְבָסִיטָא, סְלִיק זְנִיחִית
 חִוְטָא חִזְרָא, בְּתַלְיסָר מִתְפָרֵשׁ,
 בְּיִקְרָא דְבִיקְרָזָתָא הָהִיא בְּתִיב
 (ירמיה ב) לֹא עָבֵר בָּה אִישׁ וְלֹא יָשַׁב
 אָדָם שָׁם, אָדָם לְבָר הַזָּא, אָדָם לֹא
 בְּלִיל הַבָּא, בְּלִ שְׁבֵן אִישׁ. בְּתַלְיסָר
 גְּבִיעִין מִבּוּעִין מִתְפָרֵשׁ, אַרְבָּע
 בְּלִחְזֹדְזִי אַסְתָּמָרָז, תְּשֻׁעה אַשְׁקִיזָן
 לְגַנְפָּא (נ"א לְגַנְתָּא).

(תְּיִקְוָנָא קָדְמָאָה) מִקְפֵּי פָּרָתָח
 דְאַדְנִין, שְׁאָרִי יִקְרָז
 לְאַתְּתָקָן. (פְּנִינָא) גְּנִיחִית בְּשִׁפְרוֹן
 בְּרִישָׁא דְשִׁפְרוֹן. מְהָאי רִישָׁא לְהָאי
 רִישָׁא קָאִים. (תְּלִיתָא) אַרְחָא דְנַפְקִיךְ

תְּחוֹת תִּרְיַן נִזְקֵבָן דְּפִרְדְּשָׁקָא,
 לְאַעֲבָרָא חֹזֶה, דְּבָתִיב (משל, יט)
 וְתִפְאַרְתָּו עַבּוֹר עַל פְּשֻׁעָה. (רביעאה)
 תְּחוֹת שְׁפַזְוֹן אָסְחָר שְׁעַרָּא לְרִישָׁא
 אַחֲרָא. (חמשאה) אַרְחָא אַחֲרָא נְפִיק
 תְּחוֹתָיו. (שתיתאה) חַפִּי תְּקִרְזִבְתָּא
 דְּבוֹסָמָא, לְרִישָׁא דְּלַעַיְלָא. (שביעאה)
 תִּרְיַן תְּפִיחָין אַתְּחַזְוֹן לְאַנְגָּרָא
 בּוֹצִינָן. (פמינאה) מְזֻלָּא דְּבָלָא, תְּלִיאָ
 עַד לְבָא, בֵּיה תְּלִיאָן עַלְאַיָּן וְתַתָּאַיָּן.
 (תשיעאה) אִינְזָן דְּתְלִיאָן לֹא נְפִקָּז דָּא
 מִן דָּא. (עשרהה) חַפִּין וְעַרְיַן עַל
 גְּרוֹנָא (חד סר) דִּיקְרִירָה, רְבָרְבִּין,
 מַת שְׁעַרְיַן בְּשִׁיעָרָא שְׁלִים. (תריסר)

(וְכֵד) שְׁפֹזֶן אֲתִפְנוֹן מִכְלָ סְטוּרִין,
וּבָאָה לְמַאן הַנְשִׁיק מַאיָּנוֹ נְשִׁיקָן.
(תְּלִיסְר) בְּהָיָה מַזְלָא דְבָקָא נְגִידָן
תְּלִיסְר מִשְׁיחָן דְאַפְרֵסְמָנוֹא דְבָיא.
בָּקָא בְּהָיָה מַזְלָא שְׁבִיתָה, וְסַתִּים.

בְּזַמְּנָא דְמַטָּא תְּשִׁירִי, יְרֻחָא
שְׁבִיעָא, מְשַׁתְּבָחָי

(ירוח) אַלְיָין תְּרִיסְר (ס"א תְּלִיסְר) בְּעַלְמָא
עַלְּאָה זְמַתְּפָתָחָי תְּרִיסְר (ס"א תְּלִיסְר)
תְּרָעֵי דְרָחָמי, בְּהַזְאָה זַמְּנָא (ישעה נה)
דְרָשָׁו יְהֻזָּה אֲדוֹנוֹ בְּהַמְּצָאוֹ בְּתִיב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׁא הָאָרֶץ דְשָׁא
עַשֵּׂב מִזְרִיעַ זָרָע עַזְּזִיר
גָּנוֹ (בראשית א) הַיִּנְזֵן דְבָתִיב (ויקרא ט)

זעניהם את נפשותיכם בתקשה
 לחדר שבערב. (ביהאי זמנה) (דברים ג)
 אדני יהוה אתה החולות להראות
 את עבדך את גדרך. יהוה שלים
 בסתרוי. זה בא בრחישותה רा
 רארעה, לא שלים. יהי לא בתיב,
 קריין. יוד עלאה יוד תהאה, וייצר
 י' עלאה י' תפאה, (יחי) י' עלאה, י'
 תהאה. ה' בגוזיה. בללא דשלימן.
 שלים, ולא לבט סטר. אתה עקר
 מהאי אחר שמא דא, ואשטייל
 באחרא, בתיב ניטע יהואה יהונתן
 אלhim. - ה' בין יוד ליום דיהי,
 נשבא רפרדשכא דעתיקא,

לְזַעֲירָא דְּאַגְפֵּין בְּלֹא רְזַחָא לֹא
אַתְקִים. בְּהָא, אַשְׁתַבְלֵל הַ"א
עַלְאָה הַ"א תְּהָא, דְּכַתִּיב (ירמיה א'
אֲהָה אָדָני אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפּוֹי דְּקִטְפֵּין, (צְרִירָא) בְּרַזְחָא
דְּמַתְקָלוֹן, יְהָז. י' עַלְאָה
דְּאַתְעַטָּר בְּקִטְרָא (ס"א בְּעַטְרָא)
דְּעַתִּיקָא, הֵיא קְרוּזָמָא עַלְאָה
דְּאוֹדְבָךְ וּסְתִים. הַ"א עַלְאָה,
דְּאַתְעַטָּר בְּרַזְחָא דְּנוֹקְבִין
דְּפֶרֶד שָׁקָא, הַנְּפִיק לְאַחֲרֵי. ו'
עַלְאָה, בְּזִינָא דְּקַרְדִּינַתָּא
דְּאַתְעַטָּר בְּסַטְרוֹי, (ס"א בְּעַטְרוֹי)
מְתַפְּשַׂטְן אַתְזֹן לְבָתָר, וְאַתְבָּלְלוֹ

בזעירה דאָפִין. בְּמֵה דְשִׁרְיָא
בְּגַלְגַּלְתָּא, אֲשֶׁתְּבָהוּ מַחְפְּשָׁטָן
בְּכָל גַּוְפָא, לְשִׁבְלָלָא בְּלָא. בְּעֶמֶר
נָקָא. פְּדָהָלִי תְּלִין אַלְין אַתְּוֹן. פְּדָ
אַתְּגָלִי לְזַעֲירָא מַתְּיִשְׁבָּן בְּיהָ אַלְין
אַתְּוֹן, זַאֲתְּקָרִי בְּהָזָן.

יְזָ"ד דְעַתִּיקָא סְתִים בְּעַטְרוֹי,
בְּגַיְן שְׁמָא לֹא אֲשֶׁתְּבָה
הַ"א אֲתִפְתָּח בְּאַחֲרָא זַאֲנְקָיב
בְּתִרְיַן נַיְקָבִין, זַאֲשֶׁתְּבָה בְּתַקְנִין.
יְזָ"ז אֲתִפְתָּח בְּאַחֲרָא, דְכִתְיב,
(שיר השירים ז) הוֹלֵךְ לְדוֹזִי לְמַיְשָׁרים.
בְּבָצִינָא דְקָרְדִּינָהָא לְמַבְסִיא
פְתַחָא.

ו' לְעִילָּא ו' לְתַתָּא, ה' לְעִילָּא
 ה' לְתַתָּא. י' לְעִילָּא זֶבֶחֶת לֹא
 אֲשֶׁתֶּתֶת אַחֲרָא, זֶלֶא סְלִיק בְּהִדְרָה,
 בָּר רְמִיזָא דְּרְמִיזָא פָּד אַתְגַּלְיָין
 תְּרִין (בָּאוּרִיתָא) זֶמֶת חֶבְרָן בְּחֶד דְּרִגָּא,
 חֶד רְגַשָּׂא בְּגַיִן לְאַתְפְּרַשָּׂא, זֶד
 בְּלִילָן בְּיוֹד זֶוִי פָּד אַסְתָּלָק הָאִי,
 זֶאָתְגַּלְיָין.

אַיִלָּן בְּסֶמֶן דְּטִיפְסָא שְׁרִיקָן,
 לֹא עֲבָרִי (ס"א עָבֵד) לֹא
 מְתַעֲבָרִי בְּדִזְכָּתָא, זֶה חִיוֹת רְצֹא
 זֶשֶׁב. בְּרָחָה לֹא אֶל מְקוֹמָה. אֲם
 תְּגִבִּיה בְּגַשָּׂר זֶאמֶן בְּגַיִן כּוֹבָבִים שִׁים
 קָנָה מְשָׁם אֹרִיךְ.

וְתוֹצֵא הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) **דְּשָׁא.**
אִימָּתִי, בְּדַ שְׁמָא אַתְּגַטָּע.
וּבְדִין אֲוִירָא נְפִיק, **וְנִצְׁצֵא אַזְּדָמָן.**
(תִּקְוָנָא קָדְמָה דְּרִישָׁא) **חַד גִּלְגָּלָתָא**
אַחֲפְּשָׁט בְּסֶטֶרֶזִי, **מְלָא מְלִי עַלְהָה,**
דְּתִרְיִ גְּנוּנִי.

תְּלַת חַלְקִין דְּאַתְּזִוִּין רְשִׁימִין,
אַתְּגַלְלִין בִּיה. (תְּלִתָּה)
אַזְּבִמִּין (ס"א בְּעוֹרֶבֶא) **בְּעַרְבָּאָה תְּלִיּוֹן**
עַל נַוקְבִּין עַמִּיקָּוֹן, **הַלָּא יְבִיל**
לְמַשְׁמָע יְמִינָא וְשְׁמַאלָא. **הַבָּא חַד**
אַרְחָא לְעַילָּא דְּקִיק. (רְבִיעָה) **מַצְחָא**
הַלָּא נְהִיר, **קְטֻטוֹתָא דְּעַלְמָא.** **בְּרַ**
בְּדַ רְעֹזָא אַשְׁגָּח בִּיה. (חַמִּישָׁה) **עַיִינִין**

דְּתִילַת גּוֹנוֹגִי, לְמִרְתָּתָה קְמִידָה
 אֲחַטְחָן בְּחַלְבָּא דְּנָהָר. בְּתִיב (ישעה
 לג) עִינִיק תְּרָאִינָה יְרוֹשָׁלָים נָעוֹ
 שָׁאָנוֹ, זֶבְתִּיב (ישעה א) צְדָקָה יְלִין בָּה.
 נָעוֹ שָׁאָנוֹ, עַתִּיקָא דְּסָתִים, עִינִיק
 בְּתִיב. (שְׂתִיתָה) חֹטְמָא פְּרַצְזָפָא
 רְזַעְרָא, לְאַשְׁתָּמֹדָעָא. תִּלְתָּ
 שְׁלֵחוֹבֵין מַתּוֹקְדִין בְּנוֹקְבָוִי. (שְׂבִיעָה)
 דְּרָגָא עֲקִימָא, לְמַשְׁמָעָ טָב זְבִישׁ.
 בְּתִיב (ישעה מב) אָנָי יְהֻנָּה יְאַדְונָה
 הָזָא שְׁמֵי. זֶבְתִּיב (דברים לב) אָנָי
 אֲמִיתָ נָאָחִיה. זֶבְתִּיב (ישעה מו) נָאָנָי
 אָשָׁא נָאָנָי אָסְבּוֹל. (תהלים ק) הָזָא
 עָשָׂנוּ וְלֹא אָנְחָנוּ. (איוב כג) וְהָזָא בְּאַחֲד

וּמֵי יִשְׁיבֶּנּוּ. הַזָּא אֲקָרֵי מֵאַן דָּסְתִּים
וְלֹא שְׁבִיחָה, הַזָּא מֵאַן דְּלֹא אָנוּדָמָן
לְעֵינָא. הַזָּא מֵאַן דְּלֹא אֲקָרֵי בְּשֶׁמֶא
• (ה"א ה"י).

א' בְּלִיל (הוּא) ז' ז' בְּלִיל א' זֶלֶא
בְּלִיל ה"ז. (ס"א ה"י) א' אַזְוֵיל
לְאַלְפָה. אַלְפָ אַזְוֵיל לְיוֹזָד, יוֹזָד אַזְוֵיל
לְיוֹזָד, דָּסְתִּים מִבְּלִ סְתִּימִין, דְּלֹא
מִתְחַבְּרֵן בֵּיה וּזָד. זָוִי בְּדַלָּא נְהִיר
י' בּוֹזָד.

בְּדַ אַסְתְּלִיק י' מַן וּזָד בְּחֹזְבֵי עַלְמָא,
עַרְיִיתָא דְבָלָא אַשְׁתַּבָּח, עַל דָא
בְּתִיב (וַיַּקְרֵא י"ח) עַרְוָת אַבְיַד לֹא
חַגְלָה. וּבְדַ אַסְתְּלִיק יוֹזָד מַן ה"א,

עַל דָא בְּתִיב זְעֻרוֹת אַמְקָה לֹא תְגַלֵּה
אַמְקָה הִיא לֹא תְגַלֵּה עֲרוֹתָה. אַמְקָה
הִיא וְדָאי, (מִשְׁלֵי ב) כִּי אָم לְבִינָה
תְּקָרָא זֶנוּ.

פִּרְקָא תְּלִיתָה

תְּשִׁיעָה תְּקִנִין יְקִירִין אַתְמִסְרוֹ
לְדִיקָנָא כָּל מָה
רְאַתְטִמָר וְלֹא אַתְגַלְיָא עַלְאָה
יְקִירָא אַשְׁתַבָּח. (וְהוּא) זֶה (ס"א דִיקָנָא)
פְּנִיּוֹת (ס"א יְקִירָא) קָרָא.

תְּקִנָּא קְדָמָה דְדִיקָנָא, נִימֵן עַל
נִימֵן מִקְמֵי פְּתָחָא דְאַדְנִין
עַד רִישָׁא דְפּוֹמָא. (פְּנִינָא) מִרִישָׁא

הָאֵי, עַד רִישָׁא אַחֲרָא אַשְׁתָּבָח. (פְּלִיתָה) מִתְהֻזָּת תְּרֵין נְקַבִּין אַרְחָא מְלִיאָא דֶּלֶא אַתְּחוֹזִיא. (רְבִיעָה) עַלְעַזְן אַתְּחַפְּזִין מְהָאֵ נִסָּא זְמָהֵא גִּיסָּא. (חֲמִישָׁה) בְּהֵז אַתְּחַזְזִין תְּפֻזָּה סְמִקְזָן בְּזַוְרָדָא. (שְׁתִּינָּה) בְּחֵדָה חֹזְטָא תְּלֵין אַזְבְּמִין פְּקִיבִין עַד חָדוֹי. (שְׁבִיעָה) שְׁפִזְזִין סְמִקְזָן בְּזַוְרָדָא אַתְּבָנָן. (תְּמִינָה) זְעִירִין נְתָהִין בְּגַרְזָנָא, זְמַחְפִּזִּין קְדָלָא. (תְּשִׁיעָה) רְבָרְבִּין זְעִירִין בְּגִידִין (ס"א גְּגִידִין) (ס"א נְחַפִּין) בְּשַׁקְזְלָא. בְּאַלְיִין אַשְׁתָּבָח גִּיבָּר וְתָקוֹפָ מְאֵן דְּאַשְׁתָּבָח.

בְּתִיב (תהילים קיח) מִן הַמִּצְרָא קָרָאתִי
 יְהָ, תְּשַׁעַה אָמַר דָּנֶד עַד
 בְּלֵגָיִם סְכַבּוֹנִי, לְאַסְחָרָא וְלְאַגְּנָא
 עַלְזִי. וְתוֹצֵא הָאָרֶץ, דְּשָׂא, עַשְׁבָּ
 מְזֹרִיעָ, זְרָעָ, לְמִינְהָ, זְעִזָּעָ שְׁמָה
 פָּרִי, אֲשֶׁר זְרָעָוּ בָּזָ, לְמִינְהָ
 (בראשית א, יב), תְּשַׁעַה אֵלֵין אַתְעַקְרָוּ
 מְשֻׁמָּא שְׁלִים, וְאַשְׁתִּילָוּ לְבַתָּר
 בְּשֻׁמָּא שְׁלִים, דְּבִתִּיב (שם ב, ח) זִיְטָעָ
 יְהֻזָּהָה יְהֹוָה אֱלֹהִים. תְּקִנֵּין
 דְּדִיקָנָא בְּתַלִּיסָר אַשְׁתְּבָחָן, אִיהִי
 דְּהִיא עַלְּאָה, תְּתַאֲהָ בְּתְשַׁעַה
 אַתְּחֹזֵן, בְּבָבָ אַתְּזֹן אַתְּגַלְיָפָן
 בְּגַזְגַּנְיָהָן (ס"א בְּגִינְהָן).

עַל הָאֵי (ס"א על האי מאן דחזי בחלוםיה דיקנא), **חַלְמָא דְאֶחָד דִיקְנָא** דבר נש עלה בידיה, (נ"א או דאוושיט ידיה ליה ינדע דשלים במאיריה), **שְׁלִים בְמַאֲרִיה**, **שְׁנָאִין תְּחֻתוֹי יְבָגְעָן**, כל שבן דיקנא עלה דנהירא בתפאה (ס"א לתפאה), **הַעֲלָאָה רַב חַסְד אַקְרִי**, בזעירא חס"ד סתם, פ"ד אצטראיך נהיינו אנדר זאקרי רב חסד. (ס"א בידיה הא מתרחיז. זהא בשלם עם מאיריה, ושנאווי יכנעון תחותוי ודין הוא בدل דחזה בחלוםיה, כל שבן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלה זהו נהייר לתפאה, אריה עלאה רב בחסד אקרי, בזעירא

סְפִרָּא דְּגַנְּיוּתָא לְמַזְדֵּה לַיּוֹם ד | לָא

בְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצֵנוּ הַמִּים
שְׁרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה (שם א, כ),
כְּלֹזֶר (נ"א ח"י י"ה) י"ה, אֲתִפְשֵׁט
נְהִירָה בְּדָא בְּדָא, פְּלָא אֲתְרָחָשָׁן
בְּזָמָנָא חֲדָא, מַיִם טְבָאנָן מַיִם בַּיְשָׁן,
בְּגִין דָּאָמֶר יִשְׁרְצֵנוּ, אֲתְבָּלְלוּ בָּא
בְּדָא, חַיָּה עַלְּאָה, חַיָּה תְּפָאָה, חַיָּה
(דף קע"ח ע"א) טְבָא, חַיָּה בַּיְשָׁא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעַשָּׂה אָדָם (שם כו),
הָאָדָם לֹא בְּתִיב, אֲלֹא
אָדָם סְתִּים, לְאַפְקָא אָדָם הַלְּעִילָא,
הַאֲתָעִיד בְּשָׁמָא שְׁלִימָן, בְּדָ
אַשְׁתָּלִים בָּא, אַשְׁתָּלִים בָּא.
אַשְׁתָּלִים בָּר וַיַּקְבֵּא לְאַשְׁלִימָן

בָּא, יְהֹוָה סִטְרָא הַדָּבָר, אֱלֹהִים
סִטְרָא דְנִיקָּבָא. אֲתָפֵשֶׁת דְבָזָרָא,
וְאֲתָתָקָן בְּתַקְנוּי, בָּאָמָא, בְּפֻזְמִיה
דָּאָמָה, מְלַכִּין דְאֲתָבָטְלוּן חָבָא
אֲתָקִיִּמוּ.

הַיָּינָן הַדְבָּרוֹא תְּקִיפֵּין בְּרִישָׁא,
בְּסָופָא נִיחַן, דְנִיקָּבָא
בְּאַיְכָא. וַיְהִי קָנְגָטִירִין דְקִיטָּעָרָא,
בְּעַטְפּוֹי שְׁקִיעָן, י' זְעִירָא
בְּגַזּוּהָא אֲשַׁתְּבָח. אֵי אֲתָבָסְמָנוּ
דַּיָּינָן בְּעָא עַתִּיקָא. אֲתָא חַזְּיאָ
עַל נִקְבָּא, וְקִינָא דְזַזְהָמָא
אֲתָתָקָן בְּגַזּוּה, לְמַעַבְדָּה מְדוֹרָא
בְּיִשְׁאָ, דְבָתִיב (שם ד, א)

וְתַהֲרֵ וְתַלֵּד אֶת קַיּוֹן. קִינָא דְמַדּוֹרָא
דְרוֹזָהִין בִּישָׁוֹן, וְעַלְעַזְלִין וְקַטְפּוֹרִין
אַתְקַיּוֹן בֵּיתָה.

בְּהָאֵי אָדָם בְּתָרִין בְּכָלְלָא וּפְרָט
אַתְכָלְלוֹ, בְּפְרָט וּבָלְלָא,
שְׂוִיקַיּוֹן וְדְרוֹזָעַיּוֹן, יִמְנָא וְשָׁמָאָלָא, דָא
אַתְפָלָג בְּסְטָרוֹי. אַתְפָקָנוֹ דְבָר
וְנִזְקָבָא יְהָנוֹ, יְדָבָר, ה' נִזְקָבָא, ז',
בְּתִיב (שם ה, ב) זָכָר וְנִזְקָבָה בְּרָאָם,
וַיְבָרֵךְ אֹתָם, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם.
דִּיוֹקָנָא וּפְרַצְוָפָא דְאָדָם, יִתְיַב עַל
בְּרָסְטָיא, וּבְתִיב (יְחִזְקָאָל א, כו) וְעַל
דְמוֹת הַפְּסָא דְמוֹת כְּמַרְאָה אָדָם
עַלְיוֹ מַלְמַעַלָּה.

דָבָר אַחֲרָה, (בראשית א, כ) יִשְׁרָצֶנוּ
הַמִּים, תַּرְגּוּם מְרַחְשֵׁן,
כֶּלֶזֶם בְּדַרְמַחְשֵׁין בְּשִׁפְזוּתֵיהֶن
פְּתַגְּמֵי צְלוֹתָה, בְּזֻבּוֹתָה, וּבְנִקּוֹתָה
הַעֲתָא, וּבְמִיאָה הַזָּהָרָה נְפָשָׁא
חִיתָּה.

וּבְדַבָּר בְּעֵינֵינוּ לְסִדְרָא צְלוֹתֵיהֶן
לְמָאִירָה, וְשִׁפְזוּתֵיהֶן מְרַחְשֵׁן
בְּהָאֵי גְּזֻנָּא מְתַתָּא לְעַילָּא, לְסִלְקָא
יִקְרָא דְמָאִירָה, לְאַתָּר דְשָׁקֵין
הַעֲמִיקֵין דְבִירָא, נְגִיד וּנְפִיק, לְבַתָּר
יְנִיגִיד לְאַמְשָׁבָא מְלֻעִילָא לְתַתָּא,
מְהֻהָא שְׁקֵין דְנַחְלָא, לְבַל דְרִגָּא
וּדְרִגָּא, עד דְרִגָּא בְּתַרְאָה

סְפִרָּא דְּצַנְיֻוּתָא לְמֹוד לֵיָם ד | לָה

לְאַמְשָׁבָא נֶדֶבָה לְכַלָּא מַעֲלָא
לְתַתָּא, לְבָתָר בַּעַי לְקַשְּׁרָא קַשְּׁרָא
בְּכַלָּא, קַשְּׁרָא דְּבָזָה דְּמַהִימָנָהָא,
וַיַּעֲבֹדֵן בָּל מְשָׁאַלּוּהִי, בֵּין שָׁאַלְתָּא
דְּצַבָּרָא בֵּין שָׁאַלְתָּא דִיחִידָא.

וְשָׁאַלְתָּא דָאִית לְבָר נֶש לְשָׁאַלְא
מִמְאַרְיָה, הַן מִסּוּדְרוֹת
בְּטַ' גּוֹנוֹן: אִית בְּאַלְפָא בִּיהָא.
וְאִית בְּאַדְפָר מְכִילּוּהִי דְּקַזְדַּשָּׁא
בְּרִיךְ הַזָּא, (שְׁמוֹת לְד, ו) רְחֹום וְתַפְנַ
גּוֹן. אִית בְּשָׁמְהָן יְקִירָן דְּקַזְדַּשָּׁא
בְּרִיךְ הַזָּא, בְּגּוֹן אֲבִיהָ, יְהָ, יְהָוָה,
אֵל, אֱלֹהִים, יְהֹוָה אֱהֹוֹנָה צְבָאות,
שְׁדִי, אָדָני.

אִית בְּעָשֶׂר סְפִירוֹת, בְּגַזֵּן מְלֻכּוֹת
 יִסּוּד הַזֶּה נִצָּח תִּפְאָרָת גְּבוּרָה
 חִסְד בִּינָה חִכְמָה בְּתָר. אִית
 בְּאַדְבָּר צְדִיקִיא, בְּגַזֵּן הָאֲבוֹת
 וְהָנְבִיאִים וְהַמְּלִכִּים. אִית בְּשִׁירִי
 וּבְתֹזְשִׁבְחוֹתִי, דָאִית בְּהַזֵּן קְבָלָה
 אֲמִיתִית. וְעַיְלָא מְנַהֵּן מֵאָן דִּידָע
 לְתַקֵּן תְּקִינֵין לְמִאֲרִיה בְּדַקָּא יָאָות.
 וְאִית בְּיִדְיעָה סְלִקָּא מִתְהָא לְעַיְלָא.
 וְאִית מֵאָן דִּידָע לְהַמְשִׁיךְ שְׁפָעָא
 מְעַיְלָא לְתַהָּא. וּבְבָל ט' גִּזְוִינִי
 אֵלֵין צְרִיכָא פִּזְנָה גְּדוֹלָה, וְאֵי לֹא,
 עַלְיָה קָרָא דְבָתִיב (שמואל א', ב, ל) זְבּוּ
 יְקָלָן.

וּבְכֹונֶת אָמֵן, דְהֹא בְּלִיל תְּרִין
 שְׁמַחוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֵי,
 וְהַאֲחָד גִּנְיוֹ טֻבִּיה וּבְרֻכּוּהִ, בְּאוֹצֶר
 הַנְּקָרָא הַיְכָל, וְהֹא רַמּוֹז בְּפִסּוֹק
 (חֲבֽוקְקָה ב, כ) נִיחָזְקָה יְהֹוָה בְּהַיְכָל קָדְשָׁו
 הַם מִפְנֵיו, וְלֹדָא רַמּוֹז רַבּוֹתֵינוּ

וּבְכֹונֶת אָמֵן, דְהֹא בְּלִיל תְּרִין שְׁמַחוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֵי
 שַׁהוּא כּוֹלֵל ב' שְׁמוֹת הָוִיה אֱדֹני, כִּי אָמֵן גִּימְטְרִיא
 צ"א וְכֹן אֶלְוֹ הַב' שְׁמוֹת הַם בְּגִימְטְרִיא צ"א, (כְּלֹומֵר
 שִׁיכּוֹן לִיחְדָ אֶלְוֹ הַב' שְׁמוֹת שֵׁם סָוד יְהֹוָה ז"ז), וְהַאֲחָד
 גִּנְיוֹ טֻבִּיה וּבְרֻכּוּהִ, בְּאוֹצֶר הַנְּקָרָא הַיְכָל, וְהַשְּׁמָה
 הָוִיה, שַׁהוּא ז"א, גּוֹנוֹ טֻבוֹ שַׁהוּא הַחֶסֶד, וּבְרָכוֹתֵיו
 שְׁהִיא הַגְּבוּרָה בְּאוֹצֶר הַנְּקָרָא הַיְכָל, שַׁהוּא שֵׁם
 אֱדֹנֵי שְׁבְגִימְטְרִיא הַיְכָל שְׁהִיא מְלֻכָּה, וְהֹוא רַמּוֹז
 בְּפִסּוֹק, "זֶה בְּהַיְכָל קָדְשָׁו הַם מִפְנֵיו", פָּרוֹשׁ שֵׁם
 הָוִי"ה מְלוּבָשׁ בְּשֵׁם אֱדֹנֵי שְׁבְגִימְטְרִיא הַיְכָל כְּמַנְנֵין
 הַס בְּסָוד הַיְהוּדָה, וְלֹדָא רַמּוֹז רַבּוֹתֵינוּ זְכּוּרָנוּ לְבָרְכָה

וּבָרוֹצֶם לְבָרְכָה, בְּלֹ מְזֻבֵּ הָאָדָם
בְּבִתְהוֹ, שָׁנָאָמֵר (בָּמְדָבֵר יַב, ז) בְּבָל
בֵּיתִי נָאָמֵן הוּא, וּמַתְּרַגְּמִין בְּבָל
דְּעָמֵי.

וְאֵי מִבְּזֹן בְּבָל חַד וְחַד מַט' גַּזְוִינִי
קְדָקָא יְאֹות, דָא הוּא בָּר נָש
דָאָקִיר לְשָׁמָא דְמָאָרִיה, לְשָׁמָא

ולזה רמזו רוז"ל: כֵּל טוֹב הָאָדָם בְּבִתְהוֹ, פְּרוֹשׁ כֵּל
הַטוֹּב של אָדָם (שַׁבְגִּימְטְרִיא מ"ה שְׁהָוָא שְׁמוֹ הַוְיָה
בְמַילְויִי אַלְפִי"ז) גַּנוֹז בְּמַלְכוֹת, שָׁנָאָמֵר (בָּמְדָבֵר יַב)
בְּכָל בֵּיתִי נָאָמֵן הוּא, וּמַתְּרַגְּמִין בְּכָל דְּעָמֵי, פִּירּוֹש
בְּמַלְכוֹת.

וְאֵי מִכְּיוֹן בְּכָל חַד וְחַד מַט' גַּזְוִינִי קְדָקָא יְאֹות, וְאֵם
מִכְּיוֹן בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מַט' אָוֶפְנִי הַתְּפִלָּה כְּרָאוֹי
לְהִיּוֹת, דָא הוּא בָּר נָש דָאָקִיר לְשָׁמָא דְמָאָרִיה
לְשָׁמָא קְדִישָׁא, זֶהוּ הָאָדָם הַמְכַבֵּד אֶת שְׁמוֹ אֲדוֹנוֹ

קָדוֹשׁ, וְעַל־דָא בְּתִיב כִּי מִבְּבָדֵי
 אֲכַבֵּד וּבְזַי יְקָלוֹ, אֲכַבֵּד בְּעַל־מָא
 דִין, לְקִיּוֹם וְלִמְעָבֵד בְּלִ צְרֻבּוֹי, וַיְחִזּוֹן
 בְּלִ עַמְמֵי אַרְעָא אֲרִי שֶׁמְאָ דִידָעָה
 אֱהָדָנוּי אֲתִקְרֵי עַלְיהָ, וַיְדַחְלוֹן מְגִיהָ.
 וּבְעַל־מָא דָאָתִי יוֹצֵבֵי לְמַיְקָם בְּמַחִיצָת
 חֲסִידִים, אֲפָעָל פִי דְלָא קָרֵי בְּלִ

שָׁהוֹא שֵׁם הַקָּדוֹשׁ (מֶלֶכְתָה), וְעַל־דָא בְּתִיב כִּי מִבְּבָדֵי
 אֲכַבֵּד וּבְזַי יְקָלוֹ, אֲכַבֵּד בְּעַל־מָא דִין, לְקִיּוֹם וְלִמְעָבֵד
 בְּלִ צְרֻבּוֹי, אֲכַבְדוּ בְעוֹלָם הַזֶּה לְקִיּוֹם וְלַעֲשׂוֹת כָל
 צְرָבוֹי, וַיְחִזּוֹן בְּלִ עַמְמֵי אַרְעָא אֲרִי שֶׁמְאָ דָה' אֲתִקְרֵי
 עַלְיהָ, וַיְדַחְלוֹן מְגִיהָ וַיַּרְאוּ כָל עַמִּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
 הָוִיה נִקְרָא עַלְיוֹ וַיַּרְאוּ מִמְנוֹ, וּבְעַל־מָא דָאָתִי,
 יוֹצֵבֵי לְמַיְקָם בְּמַחִיצָת חֲסִידִים, וּבְעוֹלָם הַבָּא
 יוֹצֵה לְעַמּוֹד בְּמַחְלָקָת הַחֲסִידִים, אֲפָעָל פִי דְלָא
 קָרֵי בְּלִ צְרוּבִּיהָ, אֲפָעָל פִי שְׁלָא קָרָא בְתּוֹרָה

צורךיה, כיון דזוכה לאשגחא ידיעת
מאריה, ואיכוון ביה בדקה יאות.

מאי זבוי יקלין, דא הוא מאן דלא
ידע ליחדא שמא קדיישא,
ולקשרא קשרא דמהיימנותא,
ולאמשכא לאתר דאצטרא.

כל צרכו, כיון דזוכה לאשגחא ידיעת מאריה,
ואיכוון ביה בדקה יאות, כיון דזוכה להtabונן
ולדעת בידיעת אדונו בשעה שמ��פלל וכיון
בו כראוי.

מאי זבוי יקלין על מי נאמר פסוק זה? דא הוא מאן
דלא ידע לאחדא שמא קדיישא, זה הוא מי שאינו
יודע ליחד את השמות הקדושים, (כלומר שלא
רצה ללימוד איך ליחד את השמות הקדושים), ולקשרא
קשרא דמהיימנותא, ולקשר את קשר הספריות
של עולם האצלות הנקרה אמונה, ולאמשכא

וְלֹא קִיר שֶׁמְא דְמָאֵרִיה, טַב לֵיה
דְלֹא אַתְּבָרִי, וּכְל שְׁבָנו מְאֵן דְלֹא
אַתְּבָוֹן בָּאָמֵן.

(דף קע"ח ע"ב) לאחר דעתך, ולהמשיך את השפע למקום שצורך, ולא קיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתרבי טוב לו שלא היה נברא, וככל שבון מאן דלא אתרבון באמן כל שכן מי שלא נתכוין באמן (וכמו שהביא לעיל שאמן גימטריה ב' שמות הו"ה ואדנ"י) (תוכן דברי זהה הסולם ומפרשים).

[ראה עוד זהה הקדוש (פרקשת נח בתוספתא דף ס"ב):]
תיקוני זהה יט, מ, ז"ל: וְדֹא אֵיתָה הַעֲזָה אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ,
בְּהַהוּא כ"ח, וּבְגַיְן דֹא אַוְקְמָה מְאֵרִי מְתַנִּיתִין, הַעֲזָה
אָמֵן בְּכָל כָּחוֹ קָוְרָעֵין לו גַזְר דִינָנו שֶׁל שְׁבָיעִים שָׁנָה,
וּבְגַיְנִיה אַפְתָּמָר (תהלים צג ב) נְכוֹן כְּסָאֵך מִזְמָעָם
אָתָה, וּבְיִה (איכה ה יט) אָתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִשְׁבֶּב, אָתָה,
הַהוּא דְאַפְתָּמָר בֵּיה אָבִינוּ מַלְכָנו אָבִינוּ אָתָה, וּמַאי נִיהוּ
אָבִינוּ אָב הָרָחָםָן. ראה השמות בסוף הספר].

וְעַל־דָא כֶל מֵאוֹ דִמְרָחִישׁ
 בְשִׁפְוּתִיהָ בְנִקְיּוֹתָא דְלָבָא,
 בְמֵיאָ דִמְנָקִי, מַאי כְתִיב בְהִדרִיהָ,
 (בראשית א, כו) וַיֹאמֶר אֱלֹהִים נָעֲשָׂה
 אָדָם, כְלוֹזָמָר בְשִׁבְיל אָדָם דִידָע
 לִיחְדָא צְלָם וְדָמוֹת בְדָקָא יָאָזָת, (שם)
 וַיַּרְדֵהוּ בְדִגְתַת הַיּוֹם. (עד כאן ד"א).

ועל דָא, כֶל מֵאוֹ דִמְרָחִישׁ בְשִׁפְוּתִיהָ בְנִקְיּוֹתָא דְלָבָא,
 ועל כן כל מי שמרחיש ומתפלל בשפטיו בנקיוון
 הלב, (מלחרה רדרים אחרים, המפריעים לכונת
 התפילה), בְמֵיאָ דִמְנָקִי, היינו אחר שטיהר עצמו
 במים המטהרים (במקווה טהרה), מַאי כְתִיב בְהִדרִיהָ,
 מה כתוב עליyo וַיֹאמֶר אֱלֹהִים נָעֲשָׂה אָדָם, שברא
 הקדוש ברוך הוא את בני האדם כלוֹזָמָר, בְשִׁבְיל
 אָדָם דִידָע לִיחְדָא צְלָם וְדָמוֹת בְדָקָא יָאָזָת, כלומר:
 ז"א המכונה צלם והמלכות המכונה דמות, על ידי
 זה וירדו בְדִגְתַת הַיּוֹם וישלטו בכל, ויושבע שפע רב

פרק א רביעאה

עתיקא טמיר זסתים, זעירא
דאנפין אַתְגָּלִיָּא זֶלָּא
אַתְגָּלִיָּא, דַאַתְגָּלִיָּא בַאֲתֹונֵן בְּתִיב,
דַאַתְבְּסִיאָה סְתִים בַאֲתֹונֵן, דֶלָא
מַתִּישָׁבָן בַאֲתֹרְיוֹ, בְגַין דָאַיהָוּ זֶלָּא
אַתִּישָׁבוּ בֵיהַ עַלְאַיְן וְתַחַאַיְן.

בכל העולמות על ידיהם. [עד כאן הדבר אחר שפתח בו לעיל (דף קען ע"ב) זהה לשונו שם (עם תרגום ללשון הקודש): דבר אחר, יוצרו המים, מרגום ירחשו, כלומר פד מרחשין בשפהותיה פתגמי צלחות היינו כשמנתנו עצות שפתיו דברי תפלה בזוכותא בזוכות הלב ובנקיות דעתא ובנקיות הדעת מכל מחלוקת אחריות ובמיא ובטערת המים, יזהה לבירר דברורים שבמיהם האדרירים שהם המלכים שמותיו, והוא רחיש נפשא חיתה הוא רוחש ומברר את הנוצאות הקדושים מינם, ונעשה מהם נפש מהה בסוד תפנית המותים] (תוכן דבריו זוהר הסולם ומפרשיהם).

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיה לְמִינֶה בָּהָמָה וּרְמַשְׁגַּנוֹ (שם כד), **הִיִּנְזֵד בְּתִיב** (תהלים לו, ז) **אָדָם וּבָהָמָה תֹּשִׁיעַ יְהוָה אֱחָדָתָה**, **חֶר בְּכָלְלָא דָאָחָרָא מְשֻׁתְּבָהָא.** **בָּהָמָה בְּכָלְלָא דָאָדָם,** (ויקרא א, ב) **אָדָם כִּי יָקָרֵיב מִפְּנֵם קָרְבָּן לְיְהוָה אֱחָדָתָה, מִן הָבָהָמָה, מִשְׁעִים דָאָתְבָל בְּכָלְלָא דָאָדָם.**

בְּרִיךְ נָחָת אָדָם דְּלִתְתָּא (דף קע"ח ע"ב) **בְּדִיּוֹקָנָא עַלְּאָה, אֲשַׁתְּבָהָז תְּרִין רַוחַן מַתְּרִין סַטְרִין דִימִינָא שְׁמָאָלָא בְּלִיל אָדָם, דִימִינָא נְשַׁמְתָּא קְדִישָׁא, דְשַׁמְאָלָא נֶפֶשׁ**

חַיָּה. חֶבֶב אֲדָם אַתְּפַשֵּׁט שְׁמָאַלְאָ,
וְאַתְּפַשֵּׁטוּ אַינְנוּ בְּלֹא גַּפָּא.

כֵּר מְתֻעַבְקָוָן דָּא בְּדָא, אַתְּיַלְּדוֹ
בְּהָאִי חַיָּה דְּאוֹלִידָה (רוּחָה)
סְגִיאָן בְּקַטְרָא חַדָּא. כְּבָ אַתְּזָוָן
סְתִימָוָן, כְּבָ אַתְּזָוָן אַתְּגָלִין, יִ
סְתִים יִ גְלִיאָ, סְתִים וְגְלִיאָ,
בְּמַתְקָלָא דְּטַפְסָין, אַתְּקָלוֹ.

יִ נְבָקָוָן מְנִיה דְּבָר וְנִקְבָּא זְדָ,
בְּהָאִי אַתְּר וְ דְּבָר ד' נִקְבָּא,
בְּגִינָן דָא, דְזָ תְּרִין, דְזָ דְּבָר וְנִקְבָּא,
דְזָ תְּרִין, קְבָלִין תְּרִין. יִ בְּלַחְזָדָי
דְּבָר, ה' נִקְבָּא, ה' ד' חָוָת
בְּקָדְמִיתָא, וּמְדָא תְּעַבְרָת בְּי' בְּגָוָה,

(אולידת) אַפִּיקָת ז', (הַרְיָ בֵּיה' אִית דַז', וּבֵיה'
אִית הַה', הַרְיָ יְהִז') אַתְּחֹזֵי יוֹד בְּחֻזּוּת,
כְּלֹא דִיהַז'. מִדְאַפִּיקָת יוֹד דְהֹא
דִבר, וְנִקְבָּא אַתְּיִשְׁבַת, לְבָתֶר,
וּמִבְּסִיאָ לְאַמָּא.

וַיַּרְאָו בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת
הָאָדָם, (בראשית ו, ב) חִינּוּ
הַבְּתִיב, (יהושע ב, א) שְׁנִים אֲנָשִׁים
מִרְגְּלִים חִרְשׁ לְאָמָר, מֵאֵי בְּנוֹת
הָאָדָם, הַבְּתִיב (מלכים א' ג, טז) אָו
תְּבָאָנָה שְׂתִים נְשִׁים זָנוֹת אֶל
הַמֶּלֶךְ, בְּגִינִיחָן הַבְּתִיב (שם כה) בֵּי רָאֵי
בֵּי חִכְמָת אֱלֹהִים בְּקָרְבוֹ וְגַו'. אָו
תְּבָאָנָה, וְלֹא בְּקָדְמִיתָא, בְּקִיסְטָרָא

דְּקִיטָעֵרִי דְּפִיגָעָן. תְּרִין מְתַחֲבָקוּ הָווּ
לְעִילָא, נְהַתּוּ לְתַתּוּ, יְרַתּוּ עֶפְרָא,
אֲבָדוּ חַלְקָא טַבָא דְּרוּהָ בְּהָזָה,
עַטְרָא דְּבוֹזְמָלָא (ס"א דְּחַמְלָא), וְאַתְעַטָר
בְּקִיסְטָא דְעַנְבָא.

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים אֵלָי מֵשָׁה מַה
תְּצַעַק אַלְיָ (שמות יד, כו),
אַלְיָ דִּיקָא, דָבָר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְעוֹ, וַיִּפְעוֹ דִּיקָא, בְּמִזְלָא תְּזָהָה
תָּלִי, דְּבָעָא לְאוֹקֵר דְּקָנִיה
(שמות ט"ז, כו) וְהַיְשָׁר בְּעִינֵי תְּעִשָּׂה
וְהַאֲגָתָ לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ בָּל חֲקִיעִין,
עַד כָּאן, כִּי אַנְיָ יְהֹוָה אֱלֹהִים
רַכְפָּאֵךְ, לְהָאֵי דִּיקָא.

פרק א חמשה

הוֹי גַּזְוִי חֹזְטָא עִם בְּכֶד עָזָן, זָרָע
מְרֻעִים בְּגִים וְגַזְוֵי (ישעה א, ד),
שְׁבָעָה דְּרָגִין, יְזַד הַה זְהַה הַי, זְזַז
אֲפִיק ד', הַה הוֹי, הַה אֲפִיק זְזַז,
דְזַז לְבָר, אֲסְתִּיר אָדָם דְבָר וְנִקְבָּא,
דְאַיְינָן דְזַז, דְבָתִיב בְּגִים מְשִׁיחִיתִים.
בְּרָאשִׁית בָּרָא, בְּרָאשִׁית
מְאָמָר, בָּרָא חַצִּי
מְאָמָר, אָב גַּבְן, סְתִים וְגַלְיָא,
עַדְן עַלְאָה דְסִתִּים וְגַנְיוֹן, עַדְן
תְּפִאָה נְפִיק לְמַטְלָטְלִי (ס"א
לְמַטְלָנוֹי) וְאַתְגַּלְיָא, יְהֹוה, יְהֹה,
אֱלֹהִים, אַת, אָדָנִי אָחֹה, יְמִינָא

וְשָׁמָאֵלָא בְּחֶדֶא אֲשֶׁתְּתָפֵן. הַשָּׁמִים
זֶאת, דְּבָתִיב (דְּבָרֵי הַיּוֹם א' כט, יא)
וְתָפֵאָרָת וְהַגִּזָּח, אַיִלָּן בְּחֶדֶא
אֲשֶׁתְּתָפֵן, הָאָרֶץ דְּבָתִיב (תְּהִלִּים ח, ב)
מֵה אָדִיר שְׂמֵךְ בְּבֵל הָאָרֶץ, (יִשְׁעָיה ו,
ג) מֶלֶא בֵל הָאָרֶץ בְּבוֹדו.

יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים (כְּרָאשִׁית א, ו)
לְהַבְּהִילָּל בֵין הַקָּדְשָׁן וּבֵין קָדְשָׁן
הַקָּדְשִׁים, עֲתִיקָא לְזַעַרָא, אַתְּפָרֵשׁ
וְאַתְּדַבֵּק, לֹא אַתְּפָרֵשׁ מִמֶּשׁ. פִּמְאָה
מִמְּלֵלָה רְבָרְבָּן, אַנְתִּיק וְאַתְּעַטֵּר
בְּכָתְרִין וּעִירִין, בְּחַמְשָׁה וּנְנִינָּה מִים,
וּבְתִיב (כְּמַדְבֵּר יְה., י) נְגַתֵּן עַלְיוֹן מִים
חַיִים, (יְרֻמִּיה י, י) הַזָּא אֶלְהִים חַיִים

וּמְלֵךְ עֹלָם, (תהלים קטו, ט) אֶתְהָלֵךְ
 לְפָנֵי יְהֹוָה֙ אֱהֹנוֹ בָּאָרֶץ֙ הַחַיִם,
 (שמואל א' כה, כט) וְהִרְתָּה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי
 צְרוֹרָה ְגַן, (בראשית ב, ט) זָעֵץ הַחַיִם
 בָּתוֹךְ הַגָּן. יְהָ, יְזַד הַא, אֲהִיָּי,
 בֵּין מִים לְמִים, מִים שְׁלִימִין זִמִים
 הַלֵּא שְׁלִימִין, רְחַמִין שְׁלִימִין רְחַמִין
 הַלֵּא שְׁלִימִין.

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱהֹנוֹ לֹא יִדּוֹן רְזַחִי
 בָּאָדָם לְעוֹלָם בְּשָׁגֶם הַזָּא
 בְּשָׂר (שם ו, ג), וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱהֹנוֹ,
 פְּד אֲתִיכָּשְׁבָא בְּזַעַירָא, מִפְּאָן (לָמָר)
 דָּבָר בְּשֵׁם אֹמְרוֹ (נ"א דָכְד אָמָר בְּשֵׁם אֹמְרוֹ),
 דַעֲתִיקָא סְתִים קָאָמֶר, לֹא יִדּוֹן רְזַחִי

בָּאָדָם דְּלֻעִילָא, מִשְׁׂנָה דְּבָהָה אָ
 רְזַחָא דְּאַתְנְשָׁבָא מַתְרִין נְקַבִּין
 דְּפָרְדְשָׁקָא, מִשְׁׂיךָ לְתַתְאִי, וּבְגִינָן כְּ
 בְּתִיב (ימִי עַולְם) (שם) זְהִיוּ יְמִין מָאָה
 וּעָשָׂרִים שָׁנָה, יוֹד שְׁלִים, זֶלֶא שְׁלִים
 י' בְּלָחֹודָיו מָאָה, תְּרִין אַתְזָנוֹן תְּרִין
 זְמָנוֹן, מָאָה וּעָשָׂרִים שָׁנָה. י'
 בְּלָחֹודָיו בְּד (דף קע"ט ע"א) אַתְגַּלְילָא
 בְּזַעֲירָא, אַתְמַשָּׁךְ בְּעָשָׂר אַלְפִין
 שָׁנִין, מִפְּאָן בְּתִיב (תְּהִלִּים קָלְט, ח)
 וְתַשְׁתַּחַת עַלְיִ בְּפִכְבָּה.

הַגְּפִילִים הֵיוּ בָּאָרֶץ (בראשית ו, ד),
 הִיִּינוּ דְּבָתִיב (שם ב, י)
 וּמִשְׁׂם יִפְּרֹד וְהִיה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים,

מְאֹתֶר דְּאַתְּפֵרֶשׁ גַּנְחָא, אֲקָרוֹ
 הַגְּפִילִים, דְּכַתִּיב זְמַשֵּׁם יִפְרֹד.
 הִזְּבָחָן בָּאָרֶץ בְּיָמִים הָהִים, זֶלֶא
 לְבָתֶר זְמָנָא, עַד דְּאַתָּה יְהוֹשֻׁעָ
 וּבְנֵי הָאֱלֹהִים אַתְּטַפְּרוֹ עַד דְּאַתָּה
 שְׁלָמָה, וּבְנוֹת הָאָדָם אַתְּבָלְלוֹ,
 הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב (קְהִלָּת ב, ח)
 וּתְעִנְגָּוֹת, תְּעִנְגָּוֹת קָאָרֵי תְּעִנְגָּוֹת
 לֹא קָאָרֵי. בְּנֵי הָאָדָם דְּאַתְּרָמִיו (נֵא
 דְּאַתְּרָמִיו) מֵהָאֵי, רַזְחֵין אַחֲרֵנֵין לֹא
 אַתְּבָלְלוֹ בְּחַכְמָה עַלְּאָה, דְּכַתִּיב
 (מְלָכִים א' ה, כו) זְיוֹנָה יְהוָה
 נָתַן חַכְמָה לְשְׁלָמָה, וּבְתִּיב (שם
 י'א) נִיחָבֶב מִבְּלַה הָאָדָם, מִשְׁזָׁוִם

רְהִנֵּי לֹא אַתְּכָלֵלֶךָ בָּאָדָם, וַיְהִזְעַק
 אֱדוֹנָיו נָתַן חֲכָמָה, ה' עַלְּאָה, וַיְחַבֵּם,
 רְמִינָה אַתְּחַבֵּם לְתַתָּא. הַפְּמָה
 הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲזָלֶם, עַזְלָם
 הַלְּעִילָא, אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם, הַאֲתַנְהָן
 בְּשֵׁמָא, מַאי שֵׁמָא, שֵׁמָא קְדִישָׁא,
 הַאֲתַנְהָן בֵּיהֶ דְּלָא קְדִישָׁין לְתַתָּא,
 וְלָא אֲתַנְהָן אַלְאָ בְּשֵׁמָא, אֲנָשֵׁי
 הַשֵּׁם סְתָתָם, וְלָא אֲנָשֵׁי יְהוָה, לֹא
 מִסְתִּים סְתִימָא, אַלְאָ גְּרִיעָנָתָא, וְלָא
 גְּרִיעָתָא, אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם סְתָתָם, מְבָלָלָא
 בָּאָדָם נְפָקֵן, בְּתִיב (תְּהִלִּים מֵט, יג) זָאָדָם
 בִּיקָר בְּלִילֵין, אָדָם בִּיקָר, בִּיקָרוֹ
 רְמָלָכָא, בְּלִילֵין, בְּלָא רִיזָחָא.

תַּלְיִסְרֵם לְבִי קְרָבָא, בְּשֶׁבַע,
 שֶׁבַע מְלָכִין בְּאָרֶץ
 אֲתָחֹזְיאָה, נְצִיחָי קְרָבָא, תְּשֻׁעָה
 דְּסָלְקוֹן בְּדָרְגֵין, דְּרָהְטֵין בְּרָעִיתְהָזֵן,
 זְלִית דִּימְחֵי בִּידְיָהָזֵן. חְמַשָּׁה
 מְלָכִין קְיִימֵין בְּבָהִילֵּן, לְקָפֵי
 אַרְבָּע לֹא יְבָלֵין לְמִיקֵם, אַרְבָּעָה
 מְלָכִין גְּפָקֵין לְקָדְמוֹת אַרְבָּע,
 בְּהָזֵן תַּלְיֵין בְּעַנְבֵּין בְּאֲתָכְלָא,
 צְרִירֵן בְּהָזֵן, שֶׁבַע רְהִיטֵין
 סְהָדֵין סְהָדוֹתָא, וְלֹא קְיִימֵין
 בְּהִזְכְּפִיהָ. אַיְלָנָא דְמַבָּסֵם יְתִיב
 בְּגַן, בְּעַנְפֵי אַחִידֵן וּמְקַנֵּן
 צְפָרֵין. תְּהִזְתּוֹוי תְּטִילֵל חִיזָּתָא

דְּשֶׁלִיטָא בְּהַהְזָא אַילְנָא בְּתִרְיָ
כְּבִישָׁין, לְמִיחָה בְּשֶׁבַעַת סְמִכָּן
סְחִירָנִיה, בְּאֶרְבָע חִיוּן, מַתְגַלְגָלִין
בְּאֶרְבָע סְטְרִין.

חִזְיאָה הַרְחִית בְשׁ"ע דְלִזְגִין, דְלִיגָן
עַל טְוִרִין, מְקַפֵץ עַל
גְבֻעָתָא, דְכַתִיב (שיר השירים כ) מְדִינָן
עַל הַחֲרִים מְקַפֵץ עַל הַגְבָעוֹת.
זְנִבְיה בְפּוּמִיה, בְשָׁנָנוּי, נְקִיב בְּתִרְיָין
גִיסְין. בְּדַ נְטִיל גִיסְטָרָא אַתְעַבֵיד
לְתַלְתָת רְזִיחַין.

בְּתִיב וַיְתַהֲלֵךְ חָנוֹך אֶת הָאֱלֹהִים.
וַיְתִיב (משל כב) חָנוֹך לְגַעַר
עַל פִי דָרְבוֹ. לְגַעַר הַיְדִיעָה. אֶת

האָלֹהִים, זֶלֶא אַת יְהֻזָּה אֱהֹדָנוּ.
 זֶאָנֶג, בְּשֵׁם זֶה, כִּי לְקָח אָתוֹ
 אָלֹהִים לְהַקְרָא בְּשֶׁמוֹ. תַּלְתָּ בְּתִי
 דִּינֵין, אַרְבָּע אַיִן. אַרְבָּע בְּתִי דִּינֵין
 דְּלֻעִיקָּא. אַרְבָּע לְתֹתָא. דְּבָתִיב,
 (וַיַּקְרָא יְט) לֹא תַּעֲשֵׂז עַזְלָ בְּמִשְׁפְּט
 בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשְׁוֹרָה. דִּינָא
 קְשִׁיא. דִּינָא דְּלָא קְשִׁיא, דִּינָא
 בְּשַׁקְוִילָא, דִּינָא דְּלָא בְּשַׁקְוִילָא.
 דִּינָא רְפִיא. (דִּינָא) דְּאָפִילָז לֹא הָאִ
 זֶלֶא הָאִ.

יְהִי בִּי הַחַל הָאָדָם לְרַב עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה. הַחַל הָאָדָם לְרַב.
 חִינָּע דְּבָתִיב בְּשַׁגְמָן זָנוֹן, הָאָדָם

הַלְעִילָא. זֶבְחִיב עַל פָנֵי הַאֲדָמָה.
 (שמות לד) זֶמֶשָׁה לֹא יְדֻע בַי קְרָנו עֹז
 פָנֵז, חִינֵן דְבָתִיב, (בראשית ג) בְתָנוֹת
 עֹז. קְרָנו, דְבָתִיב (שמואל א טז) נִיקָח
 שְׁמוֹאֵל אֶת קְרָנו הַשְׁמָן.
 לִית מְשִׁיחָא אֶלְאָ בְקָרָנו, (תהלים פט)
 וּבְשָׁמֶךָ תְרוּזָם קְרָגָנו. (שם קלב) שֵׁם
 אַצְמִיחָה קְרָנו לְדִיד. חִינֵן
 עַשְׂירָה דְמַלְכָא. זֶאתִיא מִן יוֹבָלָא
 רֹהֵא אַיִמָא, דְבָתִיב (יהושע ו) זְהִיה
 בְמִשְׁׁוֹךְ בְקָרָנו הַיּוֹבָל. קְרָנו בְיּוֹבָלָא
 אַתְעַטָר עַשְׂירָה בְאַיִמָא. קְרָנו,
 רֹגְטִיל קְרָנו וְרִיזָה לְאַתְבָא רֹזְחִיה
 לִיה.

זה איז קרען דיזבלא ההוא. זיזבל ה'. זה נושא דרזהא לבלא. זבלא פיבין לאתריהז, כתיב (ירמיה א) אחה יהונתן יהונת אלhim, פד אהוזי ה' לה', יהונתן יהונת אלhim אתקורי שם מלא זכיתיב (ישעה ב) גשגב יהונתן יהונת לבדז ביזם הזהא. (ס"א פד אהוזר ה' לה' ואסתלק י פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשבייל אדם יהוה לא אתקאים עלמא וכלא אהזרב ועל דא כתיב גשגב וגנו) עד פאן סתים ואתעטר צניעותא עד פאן סתים ואתעטר צניעותא דמלבא עד כאן נסתם ונתעטר צניעותו של המלך ברוך הוא, כי חמישה פרקים של ספרא לצניעותא הם החתוםים וסתומים, ועל ידי לימודנו מה שאנו יכולים להבין

רְמַלְכָא, דְהִיָנוּ סְפִרָא דְצִנְיעָתָא.
 זֶבָאָה (נ"א לְמֹאָן דְנַפְךָ וַיַּדְעָ) לְמֹאָן דְעַאלָל
 זְנַפְךָ וַיַּדְעָ שְׁבִילָיו וַאֲרָחוֹי. בְּרוּךְ
 יְהֻזָּה יְהוָה יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

בסתום מתעטר הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה)
 דְהִיָנוּ סְפִרָא דְצִנְיעָתָא שבו מוצנעים הסודות של
 מלכו של עולם ברוך הוא, זֶבָאָה (נ"א לְמֹאָן דְנַפְךָ
 וַיַּדְעָ) לְמֹאָן דְעַאלָל זְנַפְךָ אשרי מי שנכנס בשלום
 ויצא בשלום, (דהיינו שם יהיו לו כמה ספקות בדברים
 האמורים בספר זה צריך שיחשוב בלבו שככל הספקות
 הם מהמת מייעוט שככל של אדם גשמי שאינו משיג סודות
 ודברים נסתרים ונעלמים רוחניים) וַיַּדְעָ שְׁבִילָיו
 וַאֲרָחוֹי כלומר: והשיג שביבליו שהם פנימיות
 הסודות, ודרךיהם גלוויי הסודות, כי הם עמוקים
 מאד, וככל סודות התורה רמזים בספר זה שככל
 מאמר בזה הספר סובל כמה פירושים אמיתיים (תוון

דברי זהור הסולם ומפרשים). ובספר יהי אור וסוד ה' כתבו, וזה לשונם: עד כאן הוא ספר הczניעות, אשרי מי שנכנס ויצא, כלומר שיש צדיקים אשר היו עלולים לעולם העליון לשמעו סודות התורה, אבל היו נשאים שם, כמו שהבעש"ט אמר שכשהוא עלה לעולם העליון, היה חשקו להשאר שם, אבל אשרי מי ששולט בנשנתו לחזור גם לעולם הזה, וידע את דרכי ה'.

◆ השמטה מעמוד לט ◆

בעין קדושת בית המדרש
לקוקט מכל ספרי הזה"ק

ביאור: זזה העונה אמר בכל פחו, באותו כ"ח, וממשום זה פרשוה בעלי הפשנה, העונה אמר בכל פחו קורעין לו גזר דין של שבעים שנה, ובגלו נאמר נכוון בסאה מاز מעולם אתה, נבו אתה יהוה לעולם תשיב. אתה, אותו טנא אמר בו אבינו מלכנו אבינו אתה, וכי הוא אבינו? אב הרחמן.

זהור לא. וז"ל: ביניינים יהיב לנו שאלתין דלהון מלבר, ולא עאלין לגאו, רשייניא אדיחין מתקפן, ולא יהיב לנו שאלתין דלהון, אלא עלייהו אתרמר (ישעה א יב) מי

בקש זאת מידכם רמס חזרי, ולאין אינון בראשיעייה, דהו מבזין למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא, ופסקין לה על שיחה בטלה. ביאור: לבינוונים נתן להם את בקשوتיהם מבחוין, ולא נכensis פנימה. הרשעים גדרים ממש, ולא נתן להם את בקשوتיהם, אלא עליהם נאמר, מי בקש זאת מידכם רמס חזרי, ולא הם הרשעים שהיו מבזים את הפלך בתפלותם, שפניכים לשמע את התפלה ומפסקים אותה על שיחה בטלה. זהר ח"א כ: [וז"ל: הצדיק אינו נתן שנה לעניינו ביום ובليلה עד שמוכיח הרשעים ומבייהם שישובו בתשובה - ח"א כת: וז"ל: מי שמוקחה לכבוד שמי אין מלאך המות שולט בו כשר בני אדם], לח: ס"ב.: זהר ח"ב קלא: וז"ל: ומאן דמשתעי בבי כנישתא במלין דחול, ווי ליה, דאחיי פרודא, ווי לית דגרע מהימניתא. ווי ליה דלית ליה חולקא באלה דישראל. דאחיי דהא לית (ליה) אלהא, ולא אשתקח תפון, (ולית ליה חולקה בה) ולא דחיל מניה, ואנהיג קלנא בתקונא (ס"א בתקיפה) עלאה דלעילא. ביאור:ומי שמדבר בבית הכנסת בדברי חל - אווי לו! שפראאה פרוד. אווי לו! שגורע את האמונה. אווי לו! שאין חלק באלה יישראאל.

שפראה שחרי אין (לו) אלוה ולאינו נמצא שם (ואין לו חלק בו) ולא פוחד ממנה, וממנהיג קלון בתיקון (בחזק) העליון שלמעלה. [ועי"ע פע"ח שער הכוונות אמן פ"ב, מהר"ם שי"ף פרשת ואתחנן].

זהה רשות וילג דף רפה. וזהו האדם שמכבד שם ובונו ליחד את השם הקדוש, ועל זה כתוב (שמעאל א ב) כי מכבדי אכבד. כי מכבדי - לעולם זהה. אכבד - לעולם הבא. ובז' יקלו, Mai נבוזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע ליחדא שמא קדיישא, ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולאמשיכא ברכאנן לאתר דאצטיריה, ולאוקיר שמא דמאריה. וכל מאן דלא ידע לאוקיר שמא דמאריה, טב ליה דלא אבראי. ביאור: ובז' יקלו. מה זה ובז' יקלו? זה מי שלא יודע ליחד את השם הקדוש, ולקשר קשר האמונה, ולהמשיך ברכות למקומות שזריך ולכבד שם רבוננו. וכל מי שלא יודע לכבד את שם רבוננו, טוב לו שלא נברא.

זהה תרומה דף קע"ח: Mai נבוזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדיישא, ולקשרא דמהימנותא, קשרא לאתר ולאמשיכא דאצטיריה, ולאוקיר שמא

דמאריה טב ליה דלא אטברי. וכל שפּן מאן דלא אטפּון באָמן.

זהר ח"ב מו:, קכט, פרשת ויקהיל דף רו. כד סליק ספר תורה לתפּון, קדיין בעאן כל עפּא לאסדרא גראמייהו לתחטא, באימטה בדחלו ברתת בזיע, ולכוונא לביהו, כמה דהשׁטא קיימין על טירא דסיני לך בלא אוריתא, ויהון ציתין וירקון אונדנינהו. ולית רשו לעפּא למפתח פומיהו, אפיקלו בAMILI דאוריתא, וכל שפּן במלֵה אחרא, אלא קלחו באימטה, כמהן דלית ליה פומא והא אוקמוּה, דכתיב, (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם. (נחמיה ח) ואזני כל העם אל ספר תורה. ביאור: כנשעולה לשם ספר תורה, אז צרייכים כל העם לסדר עצם למשה באימה ופחד, ברתת ובזיע ולכוון להם, כאלו שבעת עוזדים על הר סיני לקבל תורה, ויהיו מקשיבים ומיטים איזניהם. ואין רשות לעם לפתח פיהם אפל בדברי תורה, כל שפּן בדבר אחר, אלא כלם באימה, כמו שאין לו פה, והרי פרשונה, שכתוב (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם. (שם) ואזני כל העם אל ספר תורה. אמר רבי שמואל, כד מפקין ספר תורה בצבורא, למקרא ביה, מתפתחן תרעוי שמיא דרhommeין, ומעורדין את האהבה לעילא. ביאור: אמר רבי שמואל, כשמוציאים ספר תורה בצבור

לקרוא בו, נפתחים שעריו ורחמים בשמיים, ומעוררים את האהבה למללה. - זוהר ח"ג כט: מוו, פ"רשת אחרי עה: קכט: רכ, [Ralot: מי שירואה עזבורי עברה ואינו מוחה, עזבר בשלשה לאוין], רפה:, רפו קכט, - זוהר חדש ויקרא מט, רעיא מהימנא כ'. זוהר וילך].

התפילות לאחר הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא וזוטא

מכתב שכחן בעל הסולם

וְיַחֲזֵק לְעַלְמָה, שְׂבָעֵי גַּם תֵּית לְפָנָר
כָּאֵרִי צְבָע אֶת תְּיוֹם הַכָּתָה, אֵין שְׁבָעֵי עַמָּךְ
שְׁבָעֵת כָּאֵרִי צְבָע, שְׁבָעֵת כָּוָר וְכָה
אֶתְבָּר תְּהַנֵּן יְהִי, כְּכִי תְּהַנֵּן רְגָלָת
כָּאֵרִי צְבָע, שְׁבָעֵת נְעָן לְבָבָי תְּהַנֵּן,
שְׁבָעֵת הַכָּתָן שְׁבָעֵת שְׁבָעֵת דָם לְפָנָר
שְׁבָעֵת, שְׁבָעֵת רְמָחָתִי שְׁבָעֵת קְרָבָתִי רְמָחָתִי
בָּרִי, שְׁבָעֵת דָבָר הַתְּבָקָח מִתְּבָקָח
בָּרִי תְּיוֹם, שְׁבָעֵת שְׁבָעֵת שְׁבָעֵת קְרָבָתִי בָּרִי
נְעָן שְׁבָעֵת צְרִיכִי הַתְּבָקָח קְרָבָתִי בָּרִי.

(מן בעל "הסולם" זו"ע במכתב משנת תרפ"ז)

סגולות אמירות צורת המנורה

מה מואוד הפליגו באמירות "למנצח בנגינות" בציור מנורה וכתבו ז"ל שככו רב ועוזם וראיתי בקונטראス בכתב יד לראשונה בזה סודתו ותועלתו, ולפחות לушות נחת רוח ליוצרנו נאמר אותו בכוונה בציור מנורה כתוב על קלף (חיד"א צפורה שמייר ב' ייח), וכן גם כתוב רבי דוד אבודרham ע"ה (בפירושו על התפילה), שה庫רא מזמור זה נחשב כמדליק המנורה בבית המקדש, כי מצא בו מ"ט תיבות נגד מניין הגביעים הפתוחים הפרחים והנרות, גביעים כ"ב, כפתורים י"א, פרחים ט', נרות ז' הרי סך הכל מ"ט וזה פסוקים נגד ז' קני המנורה, ופסוק ראשון יש בו ד' תיבות נגד מלכיה ומחתותיה, מלכיה תרי, ומחתותיה תרי. ובספר "סדר היום" כ' בחשיבות קריית המנורה על קלף ושיה庫רא מובהך לו שלא נזק בכל אותו היום. כל הקורא את מזמור לנצח בנגינות על קלף כאילו הדליק את המנורה בבית המקדש. כל האומר מזמור לנצח בנגינות בצורת מנורה בכל יום בהנץ החמה לא יקרה לו שום מקרה רע, וחשוב לפני הקב"ה כאילו הוא מדליק נרות בבית המקדש. ובספר מנורות המאור כתוב לאמרו ביום העומר, כששליח צבור אומר ברכת הכהנים, יאמר היחיד למנצח בנגינות ויצליה במעשי, (שבט מוסר פרק ל"א), ואמרו חכמים בעלי הקבלה, כל מי שיראה זה המזמור בכל יום מצוייר לצורת מנורה, ימצא חן וshall טוב בעיני אליהם ואדם אם הוא מצוייר על ארון הקודש, יגן בעד גירה ורעה לקהלה, ואמרו חכמים בעלי הקבלה, שהקב"ה הראה לדוד ע"ה ברוח הקודש זה המזמור כתוב באותיות של זהב מופץ, עשוי בצורת מנורה, וכן הראה אותה למשה רבנו ע"ה דכתיב, כمرאה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה, וראה מ"ש רבי אליעזר מגראמיא זי"ע: ובזה המזמור תמצא שבעה עניינים, נגד שבעה הנקנים שיש במנורה, והם. חנינה, ברכה, אור, ישועה, הودאה, שמחה, רנהה. שכל אלה העניינים עתידיים להיות לשואל, וכל האומר אותו שבעה פעמיים נשוייצא לדין. יוכון בו,ילך לשולם ולהצלחה, ועיי"ע בארכיות בספר "הזהר והמנורה".

למַנְצָחָה בְּמִזְרָחָה

לְמִזְרָחָה אֲלֹנִים וְיֵרֶא אֲיוֹתָה
אַתָּה תַּחֲנוּ נִזְרָעֵל אֲלֹנִים
וְיֵרֶא עֲמִים אֲלֹנִים יְהִוָּה עַל מִכְמָן
עַל מִזְרָחָה אֲלֹנִים כִּי תַּשְׁפַּט
לְדִין אֲלֹנִים יְהִוָּה עַל מִזְרָחָה
לְמִזְרָחָה תַּחֲנוּ נִזְרָעֵל אֲלֹנִים
וְיֵרֶא עֲמִים אֲלֹנִים יְהִוָּה עַל מִזְרָחָה

וְלְאָמִים בָּאָרֶץ תִּגְזֹזֶם סָלָה